

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

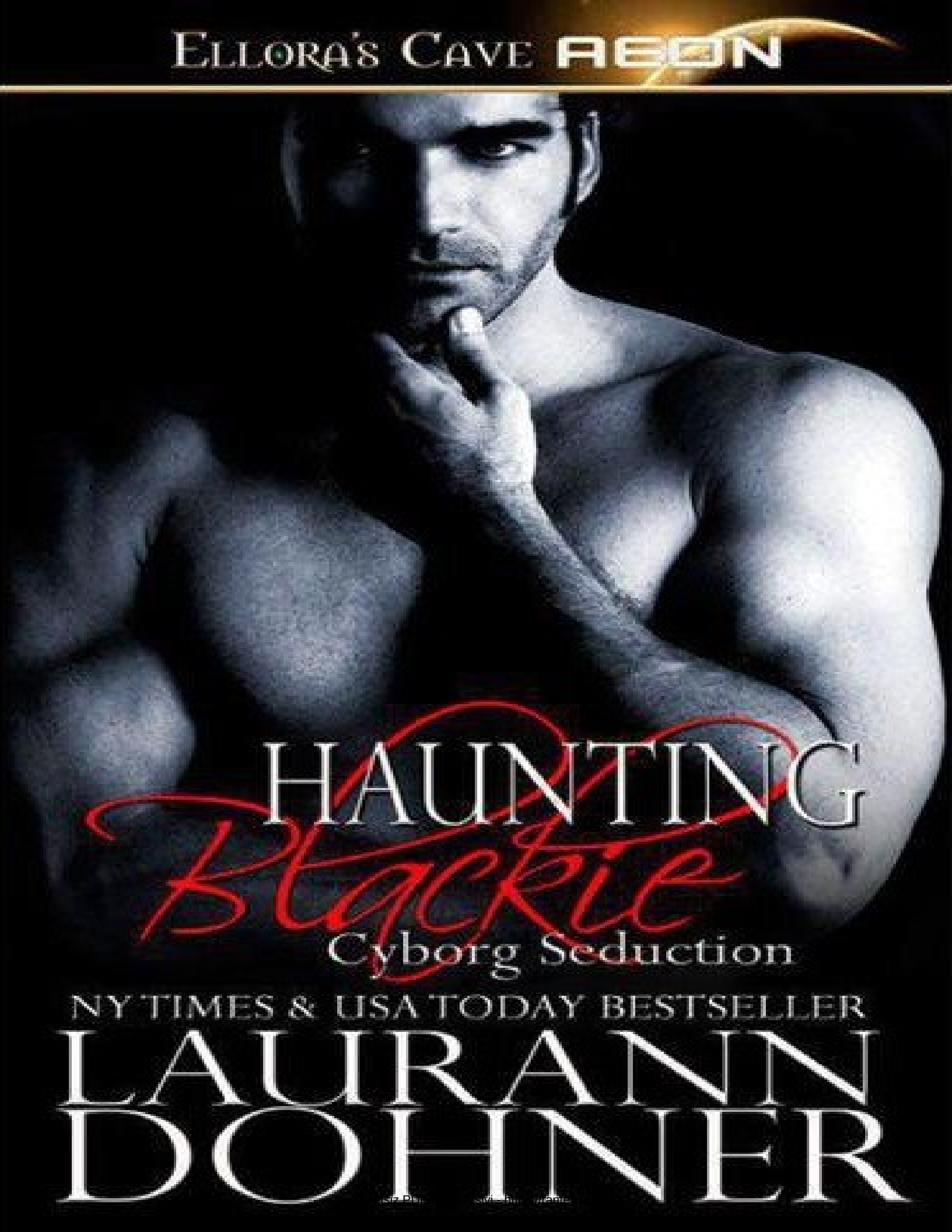
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ELLORA'S CAVE **AEON**

HAUNTING

Blackie

Cyborg Seduction

NY TIMES & USA TODAY BESTSELLER

LAURANN
DOHNER

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Hayalet Blackie

[Laurann Dohner](#)

Cyborg Seduction serisinin 8. kitabı. Seriden en fazla keyfi almak için kitapları okumanız tavsiye edilir.

Eve'in görevi, cyborgları Dünya'daki sonlandırma merkezlerinden kurtarmaktır. İçlerinden birine duyduğu karşı konulmaz çekim onu gafil avlar. Adam yakışıklı, seksi ve Eve onu istiyor, onun dokunuşunu başka hiçbir şeyde olmadığı kadar arzuluyor. Onu özgürlüğüne göndermelidir ama ondan kendisini beklemesi için söz alır.

Blackie kendisini kurtaran cesur kadını unutamaz. Kadının isyan sırasında mı öldüğünü yoksa onunla birlikte gitme konusunda fikrini mi değiştirdiğini asla öğrenemedi ama onu yalnız kalbinde saklıyor. Cyborg Konseyi'ne hizmet etmek ve cyborgların yarattığı yeni dünyayı korumak için vardır. Bu durum, rüyalarına giren kadının hayatta olduğunu ve sayborg liderlerinin onu ölüme terk ettiğini keşfettiğinde değişir. Onu bir daha asla kaybetmeyecektir ve intikamını almak ve onu korumak için kendi türüyle savaşacaktır.

Ellora's Cave'den bir Romantica® bilimkurgu erotik romanı

HAYALET BLACKIE

Laurann Dohner

Adanmışlık

Hayatımdaki "o" kişiye. Her zaman bu kadar harika ve destekleyici olduğunuz için teşekkür ederim.

Önsöz

Geçmiş

Acı reseptör implantları devre dışı bırakılmıştı. Artık onu esir alanların verdiği acıyı kontrol edemiyordu. Vücudundaki neredeyse her sinir ucundan acı akıyordu. Geçtiğimiz günlerde gardiyanların kendisine yaptığı tüm korkunç şeyleri hatırlıyor ve ölmeyi bile dileyemiyordu. Cezasının tamamlandığını düşünene kadar ölmesine izin vermeyeceklerdi.

Oda mavi ışıklarla bulanıklaşmıştı ve makineler, eğer varlığından edilebilecekse, yaşadığına dair ona güvence veren sabit bir ses kaynağı sağlıyordu. Muayene masasına yayılmış yatarken vücuduna baktığında başını oynatmak canını acıtıyordu. Başkaldırısının intikamını alırken onu zayıflatmak ve acı çektirmek için düşük dozda zehir vermişlerdi. İşkence görmüş, neredeyse her yerine ağır hasar verilmişti ve iyileşmesi saatler alacaktı.

Göğsünde kesikler ve çürükler vardı. En çok da omzundaki kanlı kesik canını yakıyordu. Bir gardiyan bu yarayı açmaktan zevk almış, pala tarzı silahını kullanırken yüzünde bir gülümseme belirmişti. Girmesi gerektiğini söyledikleri geniş odaya uysalca adım atmak yerine muhafızlara saldırdığında doğrudan bir emri reddetmişti. Bunun bir yakma fırını olduğunu anlamıştı. Bu ölüm demekti. O yaşamak istiyordu.

Kapılar gümbürdeyerek açıldı ve o da gözlerini kapadı, zalim el işlerinin tadını çıkarırken üzerinde gezinen başka bir yüz görmek istemiyordu. Güçlü prangalar bileklerini ve ayak bileklerini tutuyordu, yoksa acısına son verene kadar savaşıacaktı.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı kadınsı bir ses. Nazik çene çizgisini okşarken titriyordu.

Merak onu kadına bakmaya zorladı. Kadının gözleri maskesiz bir endişeyle doluydu.

"Sana ne yaptılar?"

Ona karşı herhangi bir şefkat duygusu hissettiğine inanmak imkansızdı. Hiç kimse asla duygu göstermedi, bu küçümseme soğukluk olmadıkça.

kayıtsızlık ya da kötü niyetli bir neşe. Kadının eli masadaki düğmelere basmak için adamın yüzünden ayrıldı ve bağlar adamın uzuvlarını serbest bıraktı.

"İyi olacaksın. Seni buradan çıkaracağım." Başını çevirip etrafına bakındı. "Bana yardım etmelisin. Sen büyük birisin." Tekrar ona baktı, gözlerinin içine derin derin baktı. "Yürüyebilir misin?"

"Evet," diye hırıldadı, daha önceki çılgınlıklarından sonra sesi alışılmadık derecede sert çıkmıştı. O kadar çok acı çektirmişlerdi ki, işkencenin en kötüsü sırasında sessiz kalamamıştı.

Kadın biraz geri çekildi ve adam için çabaladı. Kadın onun içinde bulunduğu ikilemi fark olmalı ki ince bir kolunu adamın beline doladı ve dik durmaya çalışan adama yardım etti.

"Bana yaslan."

Küçüktü, ayağa kalktığında başının tepesi omzuna tam olarak ulaşmıyordu. Soluk tenliydi ve insan olduğu belliydi. Onun neden orada olduğunu merak ediyordu. Kimse onu umursamıyordu. Onun gibi biri asla olmazdı. Sanki kaçmasına yardım etmek için oradaymış gibiydi ama bu hiç mantıklı değildi. Muhtemelen o cehennem gibi yerde çalışıyordu. Yardım almadan dik durmaya çalıştı ama hasarlı bacakları üzerine tam olarak yerleştğinde titredi.

"Beni dinle," diye ısrar etti, ağırlığını daha fazla desteklemek için onun yan tarafına doğru itti. "Tüm prototiplere laboratuvardaki büyüme döngüleri sırasında genel bilgiler yüklenir. Seni götüreceğim nakliye aracını nasıl uçuracağını bileceksin. Zihnin bulanıksa içgüdülerine güven. Konuşabilir ve beni anlayabilirsin, böylece zihnini silmediklerini bilirim."

Kapıya ulaşılar ve kadın durakladı, camdan dikkatle bakıyordu. Adam onun bakışlarını takip etti ama kimseyi göremedi. Elini kapının üzerine koydu ve açmak için mandalı itti. Koridora birlikte adım attılar.

"Bu görev çağrı sinyalini hatırla-895589. Bunu yer belirleyiciye programla. Sizi diğerlerine götürecektir. Onlara güvenin. Size yardım edecekler. Şimdi numaraları tekrarla."

"895589."

"Güzel." Adamın ağırlığı altında biraz sendeledi ama onları hareket halinde tuttu.

Onu ezmek için doğrulmaya çalıştı.

"Emir nakliye aracı sizi güvenli bir yere götürecektir."

Kameraları fark etti ve durdu.

"Onlar için endişelenmeyin. Onlar için yayını bir döngüye soktum. Gardiyanlar vardiya değiştirirken beş dakikalık bir süremiz var, artı aynı görüntü olduğunu fark etmeleri ne kadar sürerse." Bir dizi kapalı kapıya ulaşana kadar onu çekiştirdi.

Elektronik pede dokunduğunda kalın metal paneller birbirinden ayrılarak küçük bir odayı ortaya çıkardı. Daha önce bir asansör gördüğünü hiç hatırlamamasına rağmen bunun bir asansör olduğunu biliyordu. Kadın onu içeri çağırdı ve kapılar kapanarak onları dar alana hapsetti.

"Zor kısmı bu." Göğsü onun göğsüne değene kadar biraz kıpırdandı, hâlâ ona tutunuyordu. Çenesini kaldırdı ve iri mavi gözleriyle ona baktı. "Onu öldürmek zorunda kalsan bile pilotu devre dışı bırak. Nasıl dövüşüleceğini biliyorsun, bu standart olarak indirilmiş bir bilgi. Yaralı olduğunu biliyorum ama düşündüğünden daha güçlüsün." Uzandı ve onun yanağını avuçladı. "Şimdiden iyileşiyorsun. Tamamen iyileşeceksin."

"İndirildi mi?" Onun ne demek istediğini anlamakta zorlanıyordu.

"Bunu sana söylediğim için üzgünüm ama sen bir fiçıda yetiştirildin." Gözlerinde sempati parladı ve sesi yumuşadı, belki de acıaktan. "Fiziksel olarak gelişmeniz biraz zaman alıyor, bu yüzden bu süreyi siz bilinçsizken programları yüklemek için kullanıyorlar. Uyandığınızda ve büyüme laboratuvarlarından çıkarıldığınızda tam olarak çalışan ünitelere sahip olmaları daha verimli olur. Aslında aynı saat içinde size üniforma giydirip işe gönderebilirler."

Adam soru sormak istedi ama kadın onun sözünü kesti.

"Beni nasıl konuşabildiğin ve anlayabildiğinle ilgili. Dil becerileri. Bir şeyler bilerek uyanana kadar indirdikleri standart programların bir listesi var. Dövüşmek. Uçmak. Daha fazlasını da sıralayabilirim çünkü yüzlerce liste var; nasıl giyineceğin, yemek yiyeceğin ve seni yarattıkları işleri nasıl yapacağın da dahil. Sadece bana güvenmek zorundasınız."

Elini yerinde tutmak için bileğini kavradı. "Kimsin sen? Neden bana yardım ediyorsun? Neden beni canlı canlı yakmak istediler?"

"Burayı bir fesih merkezine dönüştürdüler. Bu uzun bir hikaye, üzerinden geçecek vaktimiz yok. Öldürmeye çalıştıkları ilk kişi sen değilsin ama bana kalırsa son kişi sen olacaksın. pahasına olursa olsun pilotu etkisiz hale getirmelisin. Onlar kötü, bu yüzden bir can almak zorunda kalırsan kendini suçlu hissetme. Şans verilirse seni öldürecektir. Burada kimse masum değil. Onlar öldürdüler

bir sürü biriminiz var. Merhamet, onlarda hiç yokken göze alamayacağınız bir şeydir. Şu anda üç hedefiniz var. Pilotu öldürmek, buradan kaçmak ve 895589'u araç bilgisayarına programlamak. Zihinsel olarak ona bağlanma yeteneğiniz var ve o size nereye gideceğinizi söyleyecektir. Zihninin bilgisayarlarla konuşmasını mümkün kılan aktif reseptörlere sahipsin. Seni bu şekilde buldum."

"Burada çalışıyorsun."

Kapılar arkalarından hızla açıldı. Motorun gürültülü sesi onu soldurdu. "Kaçırdık. Kahretsin! Bir şey yok. Birkaç dakika içinde bir başkası gelecek."

Elini aşağı doğru sallayarak adamın elinden kurtuldu, sonra kolunu adamın beline doladı ve onu çekti. Adam diremedi.

"Saklanmalısın. Bir sonraki araç gelene kadar dışarı çıkmayın. Güvenliği alarma geçirmeden önce pilotu hızlıca dışarı çıkarın. Silahlı oldukları için onu şaşırtmalısın." Adamın göğsüne baktı. "Deriniz onları bir cyborg olduğunuz konusunda uyaracaktır. Görüldüğün yerde yok edilirsin."

Temiz hava ciğerlerine doldu; berrak, canlandırıcı. Dışarı karanlıktı ama ışıklar önlerindeki büyük kırmızı daireyi aydınlatıyordu. Binanın . Kadının sözlerini düşündü. Bir yanı onun doğruyu söylediğini biliyordu ama neden birinin onu öldürmek isteyeceğini hatırlayamıyordu. Bu varsayım bir şekilde oradaydı ve varlığından haberdar olmadığı bilgilere sahip olduğu konusunda ona söylediği her şeye güven veriyordu. Yine de zihni bulanıktı ve düşünceleri birbirine bağlamak zordu, muhtemelen zehrin hala sisteminde çalışmasından kaynaklanıyordu.

Onu açık alanın kenarındaki büyük kutulardan birine götürdü ve sırtı soğuk metale dayanana kadar aşağı çekti. Kadın onun yanına çömelirken adam pürüzlü yüzeye oturdu.

"Tüm bilgiler sana geri dönecek. Kan kaybından dolayı acı çekiyorsun ve seni bilerek kafan karışık bir durumda tuttular. Düşünme. Sadece yap. İçgüdülerine güven."

Birden onu boynundan yakaladı. Neden yaptığını bilmiyordu ama o kadar hızlı olmuştu ki parmakları boğazının narin sütununa dolanana kadar duramadı.

Kızın gözleri büyüdü ve adam gözlerini dolduran duygunun korku olduğunu anladı. Karşı koymak yerine ellerini nazikçe adamın çıplak omuzlarının kıvrımlarına koydu. "Lütfen bana zarar verme."

O istemedi. Sadece gitmesine izin veremezdi. Tutuşunu sıkılaştırma dürtüsüne direndi.

"İçgüdülerin devreye giriyor. Bu iyi bir şey. Sana yapılanlardan sonra benim düşman olduğumu söylüyorlar ama değilim."

Yavaşça hareket etti ve kucağına oturmak için bir bacağını kaldırarak onu şaşırttı. Adam onun kalçalarının üzerinde duran kıcının ve karınları birbirine değene kadar daha da yukarı kalktığında ne kadar da ağır olduğunun farkına vardı.

"Sen bir C-46 birimisin. Siyah saçlarınızdan, ten renginizden ve yakışıklı yüz hatlarınızdan bunu anlayabiliyorum. Ayrıca yüz kıllarınız da var. Sizi Dr. Marlito tasarladı." Adamın omuzlarını bıraktı ve gömleğinin üst kısmını yumruklayarak aşağı doğru çekti.

Ne yaptığını görmek için aşağıya baktı ama sonunda göğüslerinin üst kısmına dikti. Teni soluk, neredeyse beyazdı ve yumuşak tümsekler, bir kısmını örten sıkı bir kumaş tarafından yukarı itilmişti. Küçük bluzun ince askıları omuzlarına kadar uzanıyordu. Bu, belinin altındaki hareketin farkına varmasını sağlayan çekici bir manzaraydı.

"İşte bu," diye fısıldadı. "İçgüdüler. Ben tamamen kadını ve hissettiğim kadarıyla sen de kocaman bir erkeksin. Gördün mü? Beni öldürmek istemiyorsun."

"Tuhaf hissediyorum."

"Tahrik oldun. Beni becermek istiyorsun."

Ellerini onun çıplak vücudunda gezdirdiği bir görüntü zihnini doldurdu. Kıyafetlerini yırtıp atmak ve her santimine dokunmak, ağzıyla da keşfetmek istiyordu. Kasık bölgesinden bir zonklama yayılmaya başladı. Şaftı sertleşmiş ve ağrıyordu. Onu sırt üstü yatırmak, kalçalarını ayırmak ve aletini içine sokmak istiyordu. Daha önce bir kadını kıştırdığına dair hiçbir anısı olmamasına rağmen bunun inanılmaz bir his olacağını biliyordu.

Kucağında kıpırdandı, dar siyah pantolonu giydiği şortun içinden sertleşmiş penisini okşuyordu. Zevk, tüm yaralarından kaynaklanan acının yerini alarak vücudunu sarmıştı. Parmakları kadının boğazını bıraktı ve onun yerine kısa sarı saçlarına dolandı.

"Evet, sen bir C-46'sın," diye fısıldadı. Korku gözlerini terk etti ve onun göğsüne baktı. "Bu düşünceni aklından çıkarman gerekecek. Zamanımız yok."

Diğer eli kızın kalçasının etrafında kıvrıldı. Onu bırakmak istemiyordu.

Kadın daha yakına eğildi ve adamın dikkati dudaklarına odaklandı. Dudakları onu öpmeye teşvik ediyordu. Birden bunu nasıl yapacağını bildi. Ağzı onunkinin üzerine oturacak, kadın ona açılacak ve o da-

"Şimdi bana bak."

Dikkatini onun gözlerine vermeye zorladı.

"Testosteron seviyeniz çok yüksek. Bu da şu anda hissettiğin gibi hissetmeye yatkın olduğun anlamına geliyor çünkü senin acı çekmeni izleyerek keyif alabilmek için implantlarını devre dışı bıraktılar. Derhal duygularını kontrol altına almalısın. Kaçırılmadan önce geri dönmeliyim."

"Hayır," diye homurdandı. Onu istiyordu. Kalçasındaki tutuşu sıkılaştı.

"Sen yüksek cinsel dürtülere sahip olmak için tasarlandın. Anlıyor musunuz? Diyelim ki Dr. Marlito işinden gerçekten zevk alan bir sapık. Birinizin ona dokunma şansını elde edebilmek için sizin çizginizi bu şekilde yapmak zorundaydı. Beni serbest bırakmalı ve içeri girmeme izin vermelisiniz. Yardıma ihtiyacı olan başkaları da var."

"Hayır," diye daha yüksek sesle iddia etti. Onu istiyordu ve ona sahip olacaktı.

Bir siren çaldı ve nefesi kesildi. "Kahretsin! Gittiğinizi biliyorlar. Birileri döngüyü fark etmiş olmalı." Kadın adamın kucağında kıpırdandı, inmeye çalıştı ama adam sıkıca tuttu.

"Sana ihtiyacım var."

Onun gözlerinin içine baktı ve bir eliyle yüzünü kavradı. "Benim de seni ne kadar istediğimi bilemezsin. Beni bu kadar baştan çıkaran birini daha önce hiç kurtarmamıştım Yakışıklı. Sana bir söz veriyorum. Üç hafta sonra gezegenden ayrıldığımızda seninle buluşacağım. Bu işi o zaman bitireceğiz. Sakın başka biriyle takılmaya kalkma. Sadece sen ve ben olacağız, tamam mı? Yatak arkadaşı olacağız."

Kafası karıştı ve bunu belli ediyor olmalıydı.

"Gemilerde yaşam alanları sıkışık olacak ve bir odaya en az iki kişi vereceklerini biliyorum. Seni bulmaya gidiyorum Yakışıklı. Sen ve ben birbirimizi gerçekten iyi tanıyacağız." Öne doğru eğildi ve yumuşak dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi. "Bu benim sana sözüm. Şimdi bana kalbini o yükseltilmiş modellerden birine kaptırmayacağına söz ver. Sen benimsin."

Bu alaycı öpücüğün deneyimi sadece daha fazlasını istemesine neden oldu. Kadının ona dokunduğu yerde ağzı karıncalandı ve içine çektiği hoş kadınsı koku burnunu doldurdu. Ona yakın olmaya devam edebilmek için istediği her şeyi kabul edebilirdi. "Evet."

Onun üzerinde kaydı ve arkasına uzandı. Keskin bir şey bacağını sıkıştırdı ve aşağı bakmasına neden oldu. Kadın kalçasına bir şırınga saplamıştı.

"Üzgünüm. Uzun sürmeyecek. Buraya geldiklerinde onlarla savaşmanı istemiyorum. Tüm hareketleri izliyor olacaklar ve birinin çatıya bilecekler. Şimdi dört hedefiniz var. Pilotu indirin. Kaçın. 895589'u bul." Dudaklarını tekrar onunkilerin üzerinde gezdirdi ve donmuş bakışlarına derin derin baktı. "Ve kalbini benden başka kimseye kaptırma. Ben güvende olacağım. Bunu unutma. Yakında görüşeceğiz, Yakışıklı. Kahramanı oynama. Olasılıkları yenemezsin. Seni gördükleri yerde öldürecekler, o yüzden defol git buradan ve beni merak etme."

Kadın adamın üzerinden inerek kullanılmış şırıngayı bacağına yanına bıraktı. Adam onu durdurmak için hareket edemedi, vücudu ona enjekte ettiği ilaç yüzünden felç olmuştu. Kadın, arkasında oturduğu metal kutunun etrafında koşturdu. Onları çatıya çıkaran asansöre doğru koşarken, yakındaki başka bir kutunun parlak bir alanında yansımaları bir anlığına yakaladı.

Kapılar o ulaşmadan önce açıldı ve silahlı muhafızlar dışarı fırladı. Durakladı ve ellerini kaldırdı. "Merhaba çocuklar. Yıldızlara bakmak istediğime inanabiliyor musunuz? Çok güzel bir gece."

"Ne yaptın sen?" Muhafızlardan biri hışımla ona yaklaştı. "Seni kaltak! Kanı senin üzerinde. Nerede o?"

"O gitti," diye alay etti. "Sen sadece nakliye kaçırdın ama o ."

Muhafızın elinin tersiyle kadına sertçe vurmasını çaresizce izledi. Kadın darbenin etkisiyle yere yığıldı ve adamın görüş alanından çıktı. Hareket edebilseydi, ses onu sarsabilirdi.

"Cyborg'un kaçmasına izin mi verdin?" Gardiyan eğildi, sonra doğruldu ve kadını yukarı çekti. Kadının boğazını kavradı ve yarım ayak kadar üzerine çıktı. "Cameron'a seni öldürmesini söyledim."

Ağzına kırmızı bir leke bulaştı -onun kanı olduğunu biliyordu- ve öfke onu sardı. Muhafız ona zarar vermişti. Onu savunmaya çalıştı ama vücudu tepki vermedi.

"Bunun asla olmayacağını biliyorsun Mike. Cameron istediğini elde edene kadar ölmeme izin vermeyecek. Cehennem henüz donmadı. Oflayıp puflayabilirsin ama beni uçuramazsın."

"En azından canını yakabilirim."

Muhafız döndü ve kadını fırlattı. Kadın mide bulandırıcı bir gümbürtüyle asansörün yanındaki duvara çarptı. Öfke onu sardı ama iğne onu hareketsiz tuttu. Kadını göremiyordu ama gardiyanın kadının düştüğü yere doğru ilerleyişini izleyebiliyordu.

kayboldu. Saniyeler içinde kızın hareketsiz bedeninin, sessizce öldürmeye yemin ettiği adamın omzuna atıldığını gördü.

Onu asansöre bindirdiler ve asansör kapandı. Dakikalar geçti ve parmakları seğirdi. Hareket etme yeteneğini yeniden kazandı ve ayağa kalktı. Kadını kurtarmak için peşinden gitmeye çalışırken her adımı zahmetli bir çabaydı. Ne kadar düğmeye basarsa bassın asansör onun için açılmayı reddetti. Hayal kırıklığı arttı ama yaklaşan bir motorun sesi dikkatini çekti.

Gökyüzünde bir ışık yaklaştı ve tekrar saklanarak hareket etti. Büyük bir araç kırmızı dairenin içine indi ve motorları durdu. Pilot dışarı çıktı ama içeriden bir tür çanta almak için zaman ayırdı.

Kararsızlık içinde savaşıyordu. Kaçmak mı yoksa kadının peşinden gitmek mi? Gölgede kalarak duvar boyunca ilerledi, artık odak noktası seks olmadığı için her yarayı hissediyordu. Zayıftı ve kadının onu felç etmek için kullandığı iğne uzuvlarını ağırlaştırmıştı.

Dört hedefin var, sesi zihninde yankılandı. Pilotu indir. Kaçın. 895589'ı bul. Ve kalbini benden başka kimseye kaptırma. Onu öldürmeyeceklerini söylemişti. *Kahraman olma.* Sadece onun talimatlarına odaklandı ve fikrini değiştirmeden harekete geçti.

İstedikinden daha yavaş hareket etti ama pilotun dikkati dağılmış gibiydi, yürüdüğü yere bakmak yerine uçuş giysisinin fermuarıyla oynuyordu. Adam onu hissetmiş ya da belki de göz ucuyla bir şey görmüş olmalıydı çünkü başı döndü. Bir eli sağ kalçasına bağlı silaha uzandı.

Pilotun boğazını sıktığında insanın gözleri bir an için büyüdü. Bu kez hiç tereddüt etmedi. Silahını kılıfından çıkarmaya çalışan rakibini kaldırırken parmaklarını sıktı. Şiddetli bir bükülme ve kemik kırıldı. Ölü adamı ayaklarının dibine bıraktı, cesedin üzerinden geçti ve topallayarak araca doğru yürüdü.

Nasıl uçuracağını biliyorsun. Zihnin bulanıksa içgüdülerine güven. Kadının sözleri sanki kulağına fısıldamış gibi zihninde tekrarlandı.

İçeri girip kapıyı kapattığında ve gösterge paneli bir pilotun varlığını kaydettiğinde otomatik olarak yandığında, aşinalık bilinçaltını çekiştirdi. O düşünmeden parmakları hareket etti, düğmeleri çevirdi. Ne yapacağını bildiğini ama daha önce hiç hatırlamadığını fark ettiğinde ayıldı.

Şimdi komuta ettiği gibi bir aracın içinde olmak. Motorlar canlandı ve elleri kumandaların üzerinde, tavanın üzerinde uçmaya başladı.

Ona bağlanın ve o size nereye gideceğinizi söylesin. Zihninizin bilgisayarlarla konuşmasını mümkün kılan aktif reseptörleriniz var.

Yerleşik bilgisayara ana erişimin olduğunu varsaydığı tavana yakın yuvarlak göbeği inceledi, ona odaklandı ve başının arkasında garip bir karıncalanma başladı.

Komuta mı?

Duyulmuyordu ama zihninin içindeki bilgisayarlı sesi duydu. 895589'u bulun. Kelimeleri söylemek yerine düşündü.

Görüntüler beyninde parladı ve nereye gideceğini biliyordu. Elleriyle mekiği kontrol ederek gökyüzüne doğru yükseldi ve esir tutulduğu yerden uzaklaştı. Kadının yüz hatları aklından çıkmıyordu.

* * * * *

İstediği yere ulaştığını biliyordu. Binalar eskiydi ve gemiyi doğrudan en büyük yapının önüne indirdiğinde pencerelerden hiçbir yaşam belirtisi görülemiyordu. Etrafına bakarken sokak lambaları yanıyordu ama çoğu hasar görmüştü. Karanlıktı, birinin saklanabileceği tonlarca yer vardı ama o motoru çalıştırarak orada kaldı. Ne yapacağından emin değildi.

895589'un yerini belirle, diye bilgisayara komut verdi.

O burada, yanıt verdi. Motorları kapat ve içeri gir. Bekliyor.

Çağrı sinyali 895589 bir bireydi. Bu onu şaşırttı. Bir yer olduğunu düşünmüştü. Talimatları izledi, motorları kapattı, dışarı çıktı ve binaya dikkatle yaklaştı.

Kapı ona ulaşmadan önce açıldı ve tetikte durdu. Ellerini yumruk yaptı, gerekirse dövüşmeye hazırdı. Uzun boylu bir adam loş ışığa doğru adım attı ve şaşkınlık içinde yankılandı. Erkeğe baktı, tekrar yukarı bakmadan önce kollarına göz attı.

"Doğru," dedi derin ses, "ikimiz de cyborg'uz." Başını öne eğdi. "Sen hasar görmüşsün. İçeri gelin. Her saat başı bu bölgenin üzerinde uçan hava araçları var." Sayborg eliyle bir işaret yaptı. "Filo, onlar gittiğini fark edip izini sürmeye başlamadan önce o nakliye kurtulun. Filo.

Karıştırma programı ancak kilitlenmeden önce bir yere kadar işe yarayacaktır."

Tamamen siyah giyinen gri tenli bir başka sayborg karanlığın içinden çıktı, ona zar zor bir bakış attıktan sonra park halindeki mekiğe doğru koşmaya başladı. O mekiğe ulaşmadan önce motor çalıştı.

"Bana Özgürlük deniyor. Verdiğim şey bu. Senin ne?" Durdu, düşündü. "Bilmiyorum."

"Morarmış ve mosmor olmuşsun. Şimdilik sana Blackie diyeceğiz. Yaralarına ve saç rengine uyuyor. Çabuk içeri gel. Güvendesin."

İsim önemli değildi. "Senin 895589 olduğunu sanıyordum."

"Bu görev için bir araya getirdiğimiz bir kod. Şimdi benimle gel."

Diğer siborgun peşinden içeri girdi ve kapı kapanır kapanmaz içerideki karanlık hava değişti, tepesindeki ışıklar yanmaya başladı. Diğer düzinelerce gri tenli bireye baktı. Birkaçı kadındı ama çoğu erkekti. Bir duvar boyunca düzgünce yerleştirilmiş karyolalarda uyudukları belliydi. Sessizce onu izliyorlardı.

"Burası birçok güvenli evden biri ya da bu durumda terk edilmiş bir depo. Bunlar da sizin gibi kurtarılmış olan diğerleri." Freedom onu inceledi. "Sana giysi ve tıbbi yardım getireceğiz. Dinlendiğinde kendini daha iyi hissedeceksin. Burada çok uzun kalmamalıyız. Tespit edilmekten kaçınmak için sık sık hareket ediyoruz. Geri sayım yirmi iki gün sonra bitecek."

"Ne geri sayımı?"

"Dünya'dan kaçıyoruz."

"Neden?"

Bir kadın yaklaştı. "Sana bir numara yapmışlar. Bilgi indirme yeteneğim var. Hazırlan."

Görüntüler zihninin içine itildi. Ona saldırdıklarında sendeledi. Kendisi gibi onlarca sayborgun öldürüldüğünü gördü. Dünya Hükümeti tarafından ordu için, harcanabilir askerler olarak işlev görmeleri ve tehlikeli işlerde çalışmaları için yaratılmışlardı. Bir kadın cyborg yedi soluk tenli insan tarafından kuşatılmıştı. Ona saldırdılar ve giysilerini yırttılar. Kadın karşılık verdi ve içlerinden biri silahını çekmeden önce ikisini öldürdü. Patlayıcı mermilerle vurulduktan sonra öldü, büyük delikler göğsünü parçaladı.

Birisi onu tutmak için belinden yakaladı.

"Yeter, Jazel. O zayıfladı," diye emretti Özgürlük. "Bir bağlantıyı zorlamaktan daha iyisini biliyorsun. Bu bir çeşit saldırıdır. Bunu bir daha yapma."

"Özür dilerim. Nedenini sordu." Ölü cyborg kadının korkunç görüntüsü, onu oraya koyan kişiye bakmak için gözlerini açtığı anda kayboldu. "İşte bu yüzden Dünya'yı terk etmeliyiz." Kadın ona göz kırptı. "Hepimizi öldürmeyi planlıyorlar."

"Lanet olsun, Jazel." Freedom başını salladı. "Ona sadece Dünya Hükümeti'nin kitlesel imha emri verdiğini ve bizim de yaşamaya karar verdiğimizizi söyleyebilirdin. Daha iyi kontrol etmeyi öğrenene kadar duygularını kapat."

Kadın geri çekildi, çenesini indirdi ve gruba geri döndü. "Bilgiye ihtiyacı var, şımartılmaya değil."

"Özür dilerim," diye homurdandı Freedom. "O kızgın. Hepimiz öyleyiz. Yapabildikleri zaman cyborgları serbest bırakan bazı insanlardan içeriden yardım alıyoruz. Güçlendiğinizde daha çok şey hatırlamaya başlayacaksınız. Büyüme dönemlerimizde bize otomatik olarak bilgi yüklüyorlar."

Blackie nefesini tuttuktan sonra ayağa kalkmayı başardı. "Muhafızlar kaçmama yardım eden kadına saldırdı. Geri dönüp onu kurtarmamız gerek."

"Hellfire iyi. Onu öldürmeyecekler. Güvenli bir yere götürdüğü ilk kişi sen değilsin ve son kişi de sen olmayacaksın."

"Cehennem ateşi mi?"

"Bu onun kod adı. Geri sayım sona ermeden önce kendi kaçışını planlayacak. İyi olacak ve Dünya'dan kaçtığımızda bize katılacak."

"O bir cyborg değil."

Özgürlük kıkırdadı. "O senin hayatını kurtardı. Endişelenmen gereken tek şey bu." Blackie'yi serbest bıraktı. "Yataksız ranzalardan birine otur. Seninle ilgileneceğiz."

Birinci Bölüm

Şimdiki zaman

Blackie ranzasında sertçe doğruldu ve kafasını metale vurdu. "Siktir!"

Üstündeki karyola gıcırdadı ve Gene'in başı solunda baş aşağı belirdi. "Bahse girerim bunu bir daha yapmayacaksın."

"Bazen senden hoşlanmıyorum," diye homurdandı, yaralı noktayı ovuşturarak. "Nerede olduğumu unuttum."

"*Bridden*'deyiz. Kötü bir rüya mı gördün? Nefes alış verişin 7.3 dakika önce arttı."

Dikkatlice ranzadan kalktı ve ayağa kalktı, oda arkadaşının yan dönüp üst ranzadan endişeli bir bakışla ona bakmasını izledi. "Nerede olduğumuzu hatırlıyorum. Şimdi."

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" "Hayır."

"Markus Modellerini mi düşünüyordun? Birkaç tane kötü onlarla ilgili rüyalar. Tüyler ürpertici şeyler."

"Mesele etli androidler değildi." Dönüp aynaya doğru yürüdü ve bir çürüğü olup olmadığını kontrol etti. En azından kanaması yoktu.

"Fleet hakkında mıydı? Son zamanlarda atamalarında sert davrandığını biliyorum. Seni liderlik için yetiştiriyor."

Blackie arkadaşına baktı ve bir cevap alana kadar pes etmeyeceğini anladı. "Dünya'dan kaçışımızın bir bölümünü yeniden yaşıyordum."

"Bu kötü bir şey değildi. Hayatımın en güzel günüydü."

En iyi günü değildi ama bunu kendine sakladı.

"Çok stresliydi. Hepimizin öleceğinden emindim ama ölmeden kurtulduk. büyük kayıplar." Gene'in sesi derinleşti. "Kötü rüyalar neden olmamalı."

Blackie aynaya döndü ve alınının üst kısmındaki kararmış ize bakmak için başını düzeltti. Morarmayacaktı ama birkaç dakika daha hassas olacaktı. Mekiğin onu için indiği günü hatırlamaktan nefret ediyordu. Gemide Hellfire'ı aramış ama bulamamıştı.

bulunmuştı. Uzayda, çaldıkları diğer gemilerle temasa geçmiş, ancak hayatta kalanlar arasında onun olmadığını keşfetmişti.

O çoktan öldü. Kaçış sırasında öldürülmüş olmalıydı. Bu düşünceler onu hep rahatsız etmiştir.

"Yok etme merkezlerinden birinden kurtarıldınız. Diğer cyborgların gözaltı kamplarından kaçarken katlandıkları savaştan kurtuldunuz."

Omuzlarını yuvarladı ve arkadaşıyla yüzleştirdi. "Bu doğru."

"Bu seni kurtaran kadınla mı ilgili? Bana bahsettiğin kadın mı? Birkaç yıl önce onun hakkında rüya görmeyi bıraktığını sanıyordum." Gene ranzasından kayarak çıktı.

O da öyle olduğunu düşündü. "Bir tane daha içtim." Yalan söylemek anlamsız olurdu. Aldatmacayı tespit etmek Gene'in yeteneğiydi.

"Hâlâ hayattaysa şimdiye kadar çok yaşlanmış olmalı. Nasıl yaşlandıklarını bilirsin."

"Hayatımı kurtardığı için öldürüldüğüne inanıyorum."

"Riskleri biliyordu. Bize yardım eden herkes biliyordu. Suçluluk hissetmeyin."

Bu onun seçimi idi."

Duygularını değerlendirdi. "Kızgıyım."

"Yaralıydınız ve sayıca azdınız. Siz ağır bir şekilde uyuşturulmuşken size talimatlar verdi. O şartlar altında uymanız gereken emirlerdi bunlar. Onun peşinden gitmek intihar olurdu ve size onu geride bırakmanızı söyledi."

"Benimle buluşacağına söz verdi." Sözlerinden anında pişman oldu, çok fazla şey anlattığını biliyordu.

Gene'in bakışları yumuşadı. "Onu uzun süredir tanımadığınızı söylemişsiniz." "Çok unutulmaz biriydi."

"Belli ki." Arkadaşı iç çekti. "Vardiyamız için hazırlanmalıyız."

Önce temizleme ünitesini kullanın. Berbat

görünüyorsunuz." Blackie yüzünü buruşturdu.

Cehennem ateşi.

* * * * *

Eve sıkılmış bir halde monitöre baktı. "Neredesin sen? Tam burada, gereken yerin tam ortasında oturuyorum." Ekrana baktı

Yanıp sönen acil durum sinyali konsolunu aydınlatıyordu. "Dikkatinizi çekmek için çığlık atıyorum."

"Kendi kendine mırıldandığına göre bir şey görmüyorsun sanırım?"

Diğer kadına bakmak için başını çevirdi. "Henüz bir şey yok Danica. Ya hesaplamalarımız yanlıştı ya da korsanlar onları ele geçirdi."

Danica homurdandı. "O kadar şanslı değiliz ve o piçler de o yoldan gitmek için fazla acımasızlar. Muhtemelen o ucubeleri korkutabilirler." Kolunu ovuşturdu. Savaş sırasında iyileşen kesik kendini belli ediyordu. "Daha uzağa gidebiliriz."

"Bevias sektörünün derinliklerine inersek korsanlarla temas kurma riskiyle karşı karşıya kalırız."

"Yani? Burada oturup bilgisayarla oyun oynamaktan iyidir. Son karşılaşmamızdan sonra o mutant piçlerle bir tur atabilirim."

"Onları havaya uçurduk ve olmadı. Bunun bir zafer olduğunu söyleyebilirim."

Kendinizi hissetmeniz için hiçbir neden yok."

"Ama geminin en sevdiğim bölümünü hedef aldılar. Tost oldu."

"Aş artık bunu." Eve monitöre tekrar baktı. "Bu sektörü temizlemek bizim işimiz değil. Ordu onlarla başa çıkabilir."

"İşten bahsetmişken, bunun için para bile almayacağız. Şu anda Titan'daki ara istasyonda olabilirdik." Odayı hüzünlü bir iç çekiş doldurdu. "Erkeklerin olduğu yerde."

Eve mürettebat arkadaşına bakarken içinde bir öfke parladı. "Tek düşündüğün bu mu?"

"Evet. Belki barlardan birinde bir çift bulabilirim. Bu suçlu tiplerden bazıları oldukça seksi. Onu kamarama götürebilir, biraz eğlenebilir ve daha sonra onu teslim etmek için bir karakola ulaşana kadar kelepçeli tutabilirim. İhtiyacımız olan onarımları bir şekilde ödememiz gerekecek. Eğer bir robot olmasaydın sen de bu tür şeyleri düşünürdün."

Homurtu anında geldi. "Beni böyle mi görüyorsun?"

"Sen de öyle olabilirsin. Eğlenmeyi ve biraz yaşamayı ne zaman unuttun? Son zamanlarda tek derdin kötü adamları avlamak."

"Üç uzay istasyonuna saldırdılar ve gemideki herkesi öldürdüler. Ordu bu konuda bir şey yapmayacak ama ben yapacağım. Onlar kimsenin dikkat çekmek istemediği asker kaçakları. Bir mekik çaldılar ve masum yabancıları hedef alıyorlar."

"Bu yüzen hurda yığınının çıkmama izin vermediğiniz için beni rehin tuttuğunuzun farkındasınız, değil mi? Onları bulursak ne yapacaksınız? Korsanlarla karşılaştığımız için ağır hasar aldık. İki gün önce geçtiğimiz lüks gemiyi işaret edemezsin. Gemide adamları vardı. En azından onlar bu hurda yığınının en yakın uzay limanına çekerken, biz de kendi güneş sistemimize dönmek için bir araç isteyebilirdik. Bunu hak edecek ne yaptım ben sana?"

"Hâlâ hayattasın."

"Kaltak."

Eve gülümsedi. "Mızımız."

"Kendin söyledin. Ordunun bu pisliklerin peşine düşecek ya da yakalanmaları için ödül koyacak cesareti bile yok. Sanki böyle bir şey yokmuş gibi tüm bu karmaşadan ellerini yıkamak istiyorlar. Neden onları avlayan biz olmak zorundayız? Ölmek mi istiyorsun? Yaşamak parlaklığını mı kaybetti? Ben ölmek istemiyorum."

"Ben de inanmıyorum ama birilerinin peşlerine düşmesi gerekiyor. Askeri gemileri ya da insansız hava araçlarını hedef almıyorlar."

"Neden biz olmak zorundayız?"

Danica'yı incelemek için koltuğunda döndü. "Nedenini biliyorsun. Masum insanların katledilmesini görmezden gelemeyiz. Biz bundan daha iyiyiz ve bunu önemsiyoruz."

Danica kollarını havaya kaldırdı. "Sen aklını kaçırmışsın. Ben odama gidiyorum. Gerçek bir erkek göremezsem en azından videolarına bakabilirim." Ayağa kalktı.

"Eğer gerçekten bir erkekle takılmak istiyorsan sektörün derinliklerine doğru bir gezintiye çıkabilir ve birkaç korsan bulabiliriz. Odanızda seks kölesi olarak tutmanız için bir tane yakalamak çok zor olmasa gerek."

"Ewww! Bu çok iğrenç. Çaresiz olabilirim ama onlar mutant ucubeler. İyi görünen ve deli olmayan birini istiyorum."

"Seçici, seçici."

"Bu hiç komik değil. Gittim ben. Sana bu kadar sadık olduğum için aldığım teşekkür bu." Danica hışım ile odadan çıktı.

Bir parça suçluluk duygusu Eve'i rahatsız etti. Bu onu daha uzun süre rahatsız edebilirdi ama monitöründe aniden bir ışık yandı. Telsizdeki düğmeye bastı. "İletişim! Hemen buraya gel."

Danica saniyeler içinde geri döndü ve aceleyle yerine oturdu. "Ne oldu? Kim o?"

"Bilinmiyor." Eve bilgisayarın gemiye kilitlenmesini ve onu tanımlamasını bekledi. "Bize doğru geliyor."

"Sıcak, uzun mesafeli nakliyecilerle dolu bir yük gemisi olsa iyi olur."

"Sinyali keseceğim ve eğer öyleyse bizi ayın arkasına saklayacağım. Ekranlarından kaybolduğumuzda bunun bir yankı olduğunu düşünecekler."

"Hayır."

"Onlara 'merhaba' demek için yanaşamayız. Bir isyan mı başlatmak istiyorsun?"

"Evet."

Eve dönüp kız kardeşine ters ters baktı. "Bir daha asla bir grup erkeğin birbiriyle dövüştüğünü ve kazananların bizi yatağa sürükleyeceğini düşündüğünü görmek istemiyorum. Rahatsız ediciydi ve oradan tek parça halinde zar zor çıkabildik. Kaçana kadar birinin seks kölesi olmak istemedim."

"Onlar çirkindi ama bunlar daha genç ve çekici olabilir. Birbirlerini bu şekilde dövmeye istekli olmaları biraz gurur vericiydi. Bir de iyi tarafından bakın. Biz sıcak mallardık ve sadece en güçlü olan kazanırdı. Bunun için söylenecek bir şey var."

"Beni
endişelendiriyors
un." "Gelen
istihbarat."

"Görüyorum." Eve bilgisayarın görüntülediği kayan bilgileri taradı ve gerildi. "Korsanlar. Birbirine yakın duran üç gemi var. Kaynaklarını birleştirmek için bir araya gelmiş olmalılar."

"Bizi saklayın."

Monitörde dört ek gösterge daha belirdi. Görüntülenen daha fazla bilgiyi okudukça Eve'in midesinde korku çukurları oluştu. "Bu bir tuzak."

"Yok artık." Danica'nın sesi tiz çıkmıştı. "Her taraftan üzerimize gelen bir küme var ve biz ortadayız. Dağılmak için geri çekiliyorlar. O tehlike sinyaliyle yemek zilini çaldınız ve bize servis yapmak üzereler."

"Geminin tüm bölümlerini mühürleyin ve bize binerlerse mühürleri patlatmaya hazırlanın. Onları uzaya atmak için hızlı dekompresyon kullanacağız." Motorları çalıştırırken elleri titriyordu. "Kaçamayacağımıza göre kaçmak gibi bir seçeneğimiz yok. Savaş modundayız. Silahlarımızı şarj edin."

"Çoktan hallettim." Danica durakladı. "Kahretsin Eve. Bundan kurtulmamız bir mucize olacak. Ayrıldıklarına göre toplam yirmi üç gemi var. Şunu yirmi dört yapalım. Bu oranlarla hiç şansımız yok. Saklanmak için çok geç olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Birleşik tarayıcıları kilitli olduğu için çok fazla kapsama alanına sahipler. Bizi takip ederler ve bir kraterin içinde sıkışıp kalırız."

"En azından bize kafa kafaya gelmek zorunda kalacaklardı."

"Açıktaki olmamız daha iyi. Bu eski nakliye gemilerinin en iyi yanı sağlam gövdeleri. Gemiye binmek için yanımıza gelmeye çalıştıklarında onlara çarpabiliriz."

"Harika."

"İyi bir taraf ister misin?"

"Yalnız olduğumu ve şimdi beni ele geçirmek isteyen en az birkaç yüz korsan olduğunu söylersen, seni tokatlamak için bu sandalyeden kalkmak zorunda kalacağım."

Eve güldü, korkusunun bir kısmı yerini mizaha bırakmıştı. "Peşinde olduğumuz suçluların muhtemelen aynı tuzağa düştüklerini ve bu yüzden öldüklerini söyleyecektim ama şimdi sen söyleyince..."

"Siktir git," diye homurdandı Danica. "Hiç komik değil."

"Ben olsam 'siktir' demezdim. Biz kadınız ve bizi canlı ele geçirirlerse bize ne yapacaklarını biliyorsunuz."

"Mutant ucubeler tarafından toplu tecavüze uğrayarak öldürüldü." Danica bir dizi kötü küfür mırıldandı. "Böyle bir şey olmayacak. Bana dokunacak tek erkek seksi görünümlü olacak ve radyasyon yaralarıyla kaplı olmayacak."

"Oyun başlasın."

"Aynen öyle. Kazanmayı hedefliyoruz."

Eve konsolun altında ayakkabılarını tekmeledi ve onları yolun dışına itti. Uçuş kıyafetini yırtarak açtı.

"Bizi geçip gemiye bindiklerinde işlerini kolaylaştırmak için mi hazırlanıyorsunuz?"

"Hayır. Terlemeye başladım ve korsanların kışını tekmelerken rahat olmak istiyorum."

"Umarım temiz iç çamaşırı giyiyorsundur."

"Ölmeyi planlamıyorum."

"Güzel. Titan'da duyduğum şu yeni kulübe gidiyorum. İçkileri sen ısmarlıyorsun. Bundan sonra oraya gidiyoruz. Söz mü?"

Eve, atleti ve rahat şortuyla oturmak için sıcak tutan kıyafetini çıkarmayı bitirdiğinde ekranına baktı. Şansları en iyi ihtimalle kötüydü ve suçluluk duygusu geri geldi. İkisinin de ölümüne neden olmuştu. "Elbette. Tamamdır."

* * * * *

"Hiç şansları yok." Fleet kaşlarını çattı ve savaşı daha iyi görebilmek için maksimuma yakınlaştırılmış görüntüleme ekranını izledi.

"Müdahale etmeli miyiz?" Gene arkasına baktı. "Bizim farkında değiller. Kendilerine ateş eden kalkanlı bir mekik olduğunu fark etmeden önce korsan gemilerinden birkaçını saf dışı bırakabiliriz."

Sorumlu cyborg başını salladı. "Cyborg Konseyi'nin emirleri Dünya'dan gelen gemilerle herhangi bir temas kurulmaması yönünde. Her şey bitene kadar bekleyeceğiz ve bu pisliği temizleyeceğiz. Dünyalılar bizim için alanı biraz temizleyebilirler."

Blackie radyasyon sızdıran korsan gemilerine ateş etmek için can atıyordu. "Yük gemisinden gelen yardım sinyali zayıf. Dünya'ya ya da üç sektör içindeki herhangi bir askeri gemiye ulaşmayacak. Kimse onlara yardıma gelmiyor. Şimdi ya da sonra saldırmamızın bir önemi yok. Hala o korsanları yok etmemiz gerekiyor. Dolaşmalarına izin vermek için Garden'a çok yakınlar. Sürü davranışları da rahatsız edici ve karakter dışı. Dünya gemisine saldırmak için alışılmadık derecede büyük sayılarda birlikte çalışıyorlar. Bu da güçlü bir zekâ seviyesine işaret ediyor."

"Anlaştık." Filo yerine oturdu. "Yük gemisi tamamen devre dışı kaldıktan sonra limana yanaşmalarını bekleyeceğiz ve onu hedef alacağız. Parçalarını kurtarmak için toplu halde ona yaklaşmak isteyeceklerdir. Tek bir atış zincirleme reaksiyona neden olacaktır. Hayatta kalanları seçeceğiz."

Blackie savaşı izlemek için sandalyesinde arkasına yaslandı. Bir korsan gemisi modası geçmiş Dünya nakliye gemisinin karnına yanaşmaya çalıştı ancak rotasını değiştirdi ve küçük sert bir şekilde çarptı. Sürtündüler

Birlikte korsanlardan bir ışık gösterisi yaratmak için iç patlamalar başka bir şey yapamayacak kadar hasar görmüş halde sürüklenene kadar devam etti.

"Bu pilot çok iyi." Gene'in sesi etkilenmiş gibiydi. "Ya da çaresiz," diye açıkladı Fleet.

Başka bir korsan gemisi yanaşmaya çalıştı ancak yük gemisi sert bir dönüş yaparak bu gemiyle de sert bir şekilde temas etti. Daha küçük olan korsan gemisi çarpmanın etkisiyle yuvarlandı ve ağır hasar nedeniyle patlayarak büyük parçalara ayrıldı.

"Ah," diye mırıldandı Gene. "Ölmeleri için geçen birkaç saniye boyunca canları yanmış olmalı."

Eski Dünya gemisi yeni bir yöne dönerken tamamen alabora oldu, birkaç korsan gemisine daha çarptı, içindekileri ve oksijeni uzaya boşaltırken sızıntılar görülebilene kadar onları yok etti ya da hasar verdi.

"Alın bakalım, sizi orospu çocukları," diye bağırdı bir kadın sesi açık telsizlerden.

Başka bir kadın sesi, "Bir çentik aşağı indir Danica," diye yayın yaptı. "Birinci ve altıncı seviyelerde dekompresyon. Tüm dış bölümlerdeki oksijeni boşaltın. Yırtılmalar manevra yapmayı zorlaştırıyor ve bunlardan çok daha fazlası olacak. Dümen sanki patlamış bir balonu yönlendirmeye çalışıyormuşum gibi hissettiriyor."

"Başla, Eve."

"Teslim ol," diye tısladı bir erkek sesi.

"Hayır, teşekkürler." Konuşan Eve adında biriydi. "Kız kardeşimin gönlünde hoş biriyle takılmak var ve bu da hepinizi dans kartının dışında bırakıyor."

Diğer kadın güldü. "Aynen öyle. Ne kadar içerseniz için hiçbiriniz güzel görünemezsiniz."

Blackie odaya göz gezdirirken afallayan tek kişinin kendisi olmadığını biliyordu. Savaşa tanıklık etmek için kapalı alanda toplanmış olan her cyborg'un gözleri kocaman açılmış ve yüzlerinde şaşkın ifadeler vardı. Yük gemisinde kadınlar da vardı. Bakışlarını tekrar ekrana çevirdi.

"Kemerlerinizi sıkıca bağlayın," dedi Eve. "Güç tasarrufu için yerçekimi dengeleyicilerini kesiyorum."

"Kahretsin." Diğer kadın inledi. "Ağırlıksız hissetmekten nefret ediyorum."

"Bize binmelerinden daha çok nefret edersin."

"Gerçek bu. Kargo bölümü 1'de yangın var."

"Atın ama kışımızdaki o piç biraz daha yaklaşıp kadar bekleyin."

Korsan gemilerinden biri rotasını değiştirip Dünya gemisinin arkası yerine yanına yanaşınca yük gemisinin bir bölümü koptu ve gemiye sancak tarafından çarptı. Sert bir şekilde çarpıştılar ve birbirine dolanmış bir çelik yığını halinde birbirlerini kestiler. Parçalanmaya başlamadan önce korsan gemisinin ışıkları hızla yanıp söndü.

"Bunu bilerek yaptılar," diye soluk soluğa kaldı Gene. "Korsanların kafasını karıştırmak için telsizleri kullanıyorlar."

Blackie biraz etkilenmiş gibi gülümsedi. "Akıllıca." Kadınlara hayranlık duymak zorundaydı.

Danica adındaki kadın gülerek, "Sık kafalılar sıfır, kargo bölümü skor bir," dedi. "Tamam. On sekiz tane daha kaldı."

"Hepsi bu mu?" Eve'in sesi eğlenmiş gibi çıkmadı. "Dayan. Bowlinge gitmek üzereyiz. Bunu hatırlıyor musun? Ben gidiyorum."

"Siktir." Diğer kadının ses tonundaki acımasızlık mizahını kaybetmesine neden olmuştu. "Bunu kaldırabileceğimize emin misin?"

"Sence burada çok fazla seçeneğimiz var mı? Pilot koltuğuna geçmek ister misin? Çarpışma bölgesinden üç seviye uzaktayız. Ya birlikte dayanacağız ya da çabucak öleceğiz. Her iki şekilde de radyasyon yaralarını yakından ve kişisel olarak görmeyeceksin. Kontrol'ü kilitle ve tüm havalandırmaları kapat. Zincirleme reaksiyona neden olmak yerine bazı bölümleri tutabilir."

"Devam et. Bağlandım ve hazırım. Tüm bölümler güvende. Hayatta kalırsak sözünü hatırlasan iyi edersin."

"Gece kulübü ve içkiler benden. Elimizdeki her şeyi onların üzerine boşaltın. Hâlâ yeterince gücümüz varken tam zamanı."

Büyük yük gemisi takla atıp döndü, iticileri tersine çevirdi ve arkadan gelen korsan gemilerinden oluşan bir kümeye çarptı. Blackie nefesini tutmuş, büyük nakliye gemisinin karnının hedefleriyle birlikte parçalanmasını izliyordu. Dünya gemisinin hasar görmemiş silahlarından lazer topları patladı.

"Filo mu?" Gene başını çevirdi. "Onlar kadın."

Komutanları ayağa kalktı. "Cesaretleri için yardımı hak ediyorlar. Konsey ve sonuçlarıyla ben ilgileneceğim."

Blackie kaşlarını çatı. Yık gemisine yardım etmek istiyordu, gemideki kadınları merak ediyordu. Onlar öldürölürken hiçbir şey yapmamak hoşuna gitmiyordu ama sevlmeyeceğini bilmesine rağmen bariz olanı söylemek onun göreviydi. Kişisel duyguları ile kendisinden beklenenleri tartıştı. Bu bir sınav olabilirdi ve başarısız olmamaya karar verdi. Terfi etmek üzereydi.

"Eğer onları kurtarırsak o geminin mürettebatını ne yapacağız? Görev protokollerine göre Dünya gemileriyle her türlü temastan kaçınmamız gerekiyor."

"Bunu daha sonra düşünelim. Bu benzersiz bir durum." Fleet ona onaylayan bir bakış attı. "Korsanlara ateş edin."

Dikkatini elindeki işe odakladı. Korsanları hedef aldı, motorlarını devre dışı bıraktı. Onları öldürmek zor değildi. Gemilerinin modası geçmişti ve gövdelerini bir arada tutmak için yıllarca hurda metal takmaktan yapısal bütünlükleri zaten zayıflamıştı. Savaş sadece yük gemisi kalana kadar devam etti.

Blackie gemiyi inceledi. Toplarını ateşlemeyi bırakmışlardı ve uzayda sürükleniyor gibi görünüyordardı. En hasarlı bölümlerde patlamalar görülebiliyordu ve savaşa çok geç mi katıldıklarını merak etti.

"Yük gemisine odaklanmış bir bağlantı açın. Sinyalimizin bu sektörün dışına çıkmasını ve başka biri tarafından alınmasını istemiyoruz," diye emretti Fleet.

"Tamamdır," diye fısıldadı Gene.

"Ben bir Dünya madencilik seferinin Kaptan Filosu," diye yalan söyledi. "Cevap verin, nakliye gemisi."

Sessizlik Blackie'yi dehşete düşürdü. Pilot ve yardımcı pilot büyük zorluklara karşı cesurca savaşmışlardı. Bunu başkalarına itiraf etmezdi ama adil olmayan koşullarla karşılaşan herkese karşı zaafı vardı.

"Tekrar ediyorum, ben Dünya'dan Kaptan Fleet. Yık gemisi, beni duyuyor musun? Tehlike sinyalinizi aldık." Telsizleri kesmek için işaret etmeden önce Blackie'ye baktı. "Kalkanlarımızı indirin. Bunun bir Dünya mekiğı olduğunu anlayacaklar." Gene'e iletişimi tekrar açmasını işaret etti. "Dünya'dan geldiğimizi doğrulamak için sinyalimizi almanıza izin veriyoruz. Dünya Hükümeti için bir görevdeyiz."

Yanıt yok.

Blackie, son kavgadan sonra yük gemisinde kimsenin sağ kalmadığına dair gerçekten kötü bir hisse kapılmıştı.

"Bir ekip hazırlayın," diye emretti Fleet. "Gemiye bineceğiz ve hayatta kalanları arayacağız." Blackie'ye bir bakış attı. "Sen liderlik et. Canlı bulduğunuz herkesi geri getirin."

Onları tıbbi bakım için Garden'a nakledeceğiz."

"Ne amaçla?" Blackie ayağa kalktı.

"O mekikte kadınlar var. Her zaman daha fazlasını kullanabiliriz. onları."

"Peki ya hayatta kalan erkekler?"

"Buna daha sonra karar vereceğiz."

Küfretmek istedi ama onun yerine topuğunun üzerinde dönerek yanaşma yerine gitti.

uzay giysisi giymek için. Hayatta kalanların olacağından şüpheliydi. Olsaydı bile konsey mutlu olmazdı. Filo onlardan aldığı emirlere karşı gelmişti ve durumu açıklamak zorunda kalacağını biliyordu. Pek çoğunun Dünya'dan gelen iki kadının kötü durumuna sempati duyacağını sanmıyordu.

Yine de, eğer şans verilseydi kurtarılmaya değer bir insanla ilgili anısı su yüzüne çıktı. Hellfire'ı düşününce kalbi ağırlaştı. İfadesini maskeleydi ve duygularını kilitledi. Görev her şeyden önce gelirdi. Geçmiş değiştirilemezdi.

İkinci Bölüm

Eve kemerini çözüp titrek bacakları üzerinde dururken duman öksürmeden nefes almasını zorlaştırıyordu. Danica'ya baktı. Bir çift yeşil göz bakışlarını yakaladığında ve her ikisinin de hâlâ hayatta olduğu gerçeği kafasına dank ettiğinde büyük bir rahatlama hissetti.

"Biz ölmedik."

"Henüz." Danica kemerinden kurtulup ayağa kalktı ama sonra tekrar koltuğuna yığıldı. "Kahretsin. Az önce dayak yemiş gibi hissediyorum."

"Öyle sayılırsın. Yine de oturup tembellik edecek zamanımız yok. Muhtemelen bordalanıyoruz. Dış ve iç sensörler kapalı ama yerçekimi açık. Bizimle kenetlenmelerini önlemek için körlemesine yuvarlanmaya devam eder ve onlara çarparım ama motor gücünü kaybettik."

Alarm gözlerini açtı. "Hiçbir şey yok mu?"

"Uzayda öldük ve şimdi göğüs göğüse savaşmak zorundayız." Eve uzandı, baş üstü bölmesini açtı ve acil durum çantasını çıkardı.

"Sana söylemem gereken bir şey var."

"Titan'a gittiğimizde söyle." Eve çantayı yırtarak açtı ve iki büyük erkek penisi kopyasına baktı.

"Bunun bir şaka olması gerekiyordu. Üç aylık bakım programı sırasında silahları bir dahaki sefere şarj ettiğinizde buna güleceğinizi düşünmüştüm."

Danica'ya bakmak için döndüğünde uyuşmuş parmakları çantayı bıraktı.

Danica'nın gözleri yaşarmıştı. "Sonumuzun olacağını bilmiyordum. Her zaman biraz şirret olursun ve onları erzak almak için durduğumuz son karakoldan aldım. Belki bir tanesini sakinleşmek için kullanırsın diye bir ipucu olarak düşünmüştüm. İki farklı boy aldım çünkü hangisini tercih edeceğini bilmiyordum. Kalın ya da normal kolan."

"Silahlar nerede?" Sakin kalmaya çalıştı ama paniğe kapıldığı için başaramadı.

"Odamda."

Eve ıstırabını gizlemek için bir anlığına gözlerini kapattı. Uyku odaları iki güverte aşağıdaydı ve muhtemelen dış uzaya açıktı. O bir aldı

birkaç derin nefes alıp düşünmeye çalıştı. "Bu güvertede bir silah dolabı var ama oraya ulaşmak için kargo bölmelerinden birinden geçmemiz gerekiyor. Onlardan önce ulaşabiliriz. Onları da değiştirdin mi?"

"Hayır."

"Hadi gidelim."

"Çok özür dilerim."

Eve açık çantaya baktı. "Bunları onlara fırlatarak piçleri şok edebiliriz ve umarım bir baskın grubuyla karşılaşarsak kaçmak için bize zaman kazandırır."

Danica'dan bir homurtu geldi. "Sik tarafından sersemletilmiş. Bunu sevdim."

"Gidelim," diye tekrarladı Eve. Diğer taraftaki bir gedik kapının açılmasını engelleyecekti. Kapana kısılacaklardı. Düğmeye bastı ve dua etti. Mühürler serbest kaldı ve geçit açıldı.

Metalin zemin ve duvarlar boyunca birkaç yerde büküldüğü hasar ağırdı ama sağlam kalmıştı. Bir sonraki bölümün açma düğmesine bastı. Kapılar yanıt vermedi.

"Olamaz," diye fısıldadı Danica.

Eve daha sert vurdu ve bekledi. Kapı açılmadı. Kız kardeşine bakarken kalbi sıkıştı. "Durum tehlikede. Kontrol'den ayrılmıyoruz. Oraya geri dönün. Bu kapıyı zorla açtıklarında oksijen emilecek ve önce yan odayı stabilize edemezlerse basınç düşecek. Bunu öğrenmek için burada durmak istemiyorum."

"Peki ya havalandırma delikleri? Mühürlüler ama onları açabilir ve başka bir bölüme geçebiliriz."

"Bu çok riskli. Güvenli olup olmadıklarını bize söyleyecek sensörler yok." "Doğru." Danica yüzünü buruşturdu. "Düzgün düşünemiyorum."

Geri çekildiler ve kapıyı mühürlediler. Korsanların kesici aletleri varsa ya da kabloları kesmekte iyilerse bu onlara fazla zaman kazandırmazdı. Bir paneli kırıp açtıktan sonra doğru kabloları birleştirmek onlara erişim sağlayabilirdi. Eski bir gemiydi ve güvenliği yetersizdi.

"Çok üzgünüm. Daha önce hiç ihlal edilmemiştik. Bunun mümkün olduğunu düşünseydim bunu yapmazdım."

Eve duygularıyla savaştı. Bir yanı kız kardeşinin böyle bir aptallık yapmasına öfkeliydi ama ona bağırarak bu korkunç durumu düzeltmeyecekti. Danica eşek şakaları yapmayı severdi, her zaman onu

gölüyordu ama silahlarıyla uğraşmak çizgiyi aşıyordu. Diğer kadının yüzünü inceledi, yaptıklarından duyduğu pişmanlığı ve dehşeti okudu. Öleceklerdi ve son anlarının sert sözler ve anlaşmazlıktan ibaret olmasını istemiyordu.

Öfkesini geri itti. Danica zorlu hayatlarıyla başa çıkmanın bir yolu olarak mizahı kullanırken, o her zaman ciddi olan taraf olmuştu. Kız kardeşinin en sevdiği yanı buydu. Kişilikleri birbirine zıttı. Danica'nın yüzündeki o ifadeleri gördüğünde göğsünü bir hüznün duygusu sıktı. Onun neşeli ruhu ezilmiş gibiydi.

Eve Danica'ya sarıldı ve onu rahatlatmaya çalıştı. "Bu ucubelerin böyle zekice bir plan yapabileceklerini kim tahmin edebilirdi ki? Genelde delilikten kafaları o kadar dağınıktır ki, gruplar halinde birlikte çalışamazlar. Bunun yerine birbirlerine düşman oluyorlar."

"Silahları burada tutmalıydım."

"Artık bir önemi yok. Üzerinde durmayı bırak. Bunun olacağını tahmin edemezdin." Geri adım atarak onu serbest bıraktı. "Kendini hırpalama. Onun yerine mutantları döv."

"Ama-"

"Sana ihtiyacım var Danica. Unut gitsin ve şu anda içinde bulunduğumuz durumla ilgilenelim. Gemiye binen mutantlar var."

"Tamam. Muhtemelen daha fazla kıyafet giymelisin." Danica vücuduna bir göz attı. "Ya da tamamen soyun. Onlara karşı kullanmak için silahlarından birini kapana kadar onlara mallarını gösterirsen beni fark etmezler bile. Bu plan hakkında ne düşünüyorsun?"

"Hayır. Amaçları beni tamamen çıplak bırakmaksa işlerini kolaylaştırmak istemiyorum." Omuzlarını yuvarladı ve her seferinde bir bacağını kaldırarak gerindi. "Bu göğüs göğüse dövüş. Eğitimini hatırlıyor musun?"

"Tabii ki. Ayakkabılarını giymek ister misin? Onlara dokunmak iğrenç olacak. En azından ayaklarını ört."

"Beni bir şey olmadan daha hızlı olacağım."

"Tamamen giyinik olmak gibi mi?"

"Daha çabuk kurtulmak için giysimi yırttım. Dövüşte tutunabilecekleri daha çok şey var. Boğaz, kasık ve dizler. Bunlar zayıf noktalar. Onları indir ve dışarı çıkar."

"Hatırlıyorum. Saçını bağlamak için şey ister misin?"

Eve tereddüt etti. "Hayır. Bunun için uğraşabilirler ve bana avantaj sağlayacak kadar sıkı tutunmaları riskini almaktansa bir ya da iki avuç kaybetmeyi tercih ederim."

"Kesebilirim." Keskin bir metal parçasını işaret etti.

Eve ürperdi. "Hayır. Bu uzunlukta yeniden uzatmak çok uzun sürer. Aynaya bakıp geçmişi hatırlamaktan hoşlanmıyorum. Yeni hayat, uzun saçlar. Benim sloganım."

"Anlıyorum." Danica ona sempatik bir bakış attı. "Umarım hayatta kalırsınız. Belki ben de saçlarımı seninkiler kadar uzatırım."

"Ben ölmeye hazır değilim, sen de değilsin. Öldürmek için git. Oyalanma, tamam mı? Aklını kullan. Bunu yapabiliriz." Danica'nın gözlerinin içine baktı. "Biz daha acımasızız. Üzerimize kaç kişi gelirse gelsin bunu tekrarlamaya devam et ve onları hızlıca hakla."

"Tamam. Kavgada oyun oynamayı planlamıyorum. Sanki onlara defalarca vurmak istiyordum gibi. Hayır!" Danica kollarını bileklerine kadar çekti. "Çıplak ellerimi kullanmaktan kaçınmaya çalışacağım. Sence derileri görüldüğü kadar yumuşak mıdır? Onlardan birine vurursam ve yumruğum sonuna kadar giderse kesinlikle kusarım."

"Senin için endişeleniyorum." Eve yüzünü buruşturdu. "Aklıma bu görüntüyü soktuğun için teşekkürler. Umarım yanıyorsunuzdur. Kahvaltıyı kaçırdığıma da sevindim. Yemek hazırlanırken kış tekmelemek zordur."

"Endişelenmek için iyi bir zaman." Danica'nın bakışları kapalı kapılara sabitlendi. "Keşke burada daha fazla manevra alanı olsaydı. Bu yük gemisi serisinin tasarımcıları komuta merkezini bu kadar küçük yapmakla aptallık etmişler. Eğer çok kalabalıklarsa burası dar bir alan olacak."

"Bu bir nakliye yük gemisi. Maksimum kargo alanı istediler. Yanımda ya da arkamda kal. Aramıza girmelerine izin verme. Bu şekilde daha çok şansımız olur."

"Biliyorum. Ben bunak değilim." Kız kardeşi döndü, eğildi ve elinde çantadan çıkardığı iki seks oyuncağıyla geldi.

"Bunlarla ne yapacaksın?"

Bir tanesini Eve'e uzattı. "Doğru kullanırsak belki bir gözümüzü falan çıkarabiliriz. Ve bu mutantlara parmaklarımla dokunmaktan iyidir."

"Onu almayacağım. Sen de kafanı çarptın mı? Sanırım motorlar durduktan ve o son darbe gerçekleştikten sonra bir süre kendimden geçmişim. I

Ne kadar zaman geçtiğini bilmiyorum ama uzun değildi. Beyin sarsıntısı geçirdiğimi sanmıyorum. Kendimi iyi hissediyorum. Belki de arkama geçip ilk dalgayla savaşmama izin vermelisin."

"Ben de bayıldım ama iyiyim. Sence o kadar çok mu olacak?" Danica'nın kabadayılığı biraz azaldı.

"Bilmiyorum. Birçoğunu öldürdük ama motorlar durmadan ve sensörler bozulmadan önce kaç tanesine çarptığımızın sayısını unuttum. Ondan önce ekran biraz bozuldu, bu yüzden her şeyi göremedim. Ayrıca her gemide yaşanan korsanların sayısını söylemenin bir yolu yok."

Yüksek bir metal gıcırtısı ikisinin de irkilmesine neden oldu.

Eve kapıya bakarak, "Geliyorlar," diye fısıldadı. "Sanki bir mühür zorla açılıyor gibiydi."

İkisi de geri çekildi.

"Sesini alçalt. Belki bizi duymazlar ve yollarına devam ederler."

"Burayı kontrol etmeyi unutacak kadar aptal olduklarından şüpheliyim ama seslerimiz o mühürlü kapıdan geçmeyecek."

"Motorlar çalışmazken bu kadar sessiz olmasına alışık değilim. Mühürleri yırtmak yerine bir şeyin çökmesinin bir parçası olduğunu umabiliriz."

"Ben öyle düşünmüyorum." Eve aynı fikirde olmamaktan nefret ediyordu ama içgüdüleri ona birinin ya da bir grup "birilerinin" onlara doğru geldiğini söylüyordu. "Hazır mısın? Bundan daha zorlu şeylerle karşılaştık. İstasyonda tamircilerin olduğu barı hatırlıyor musun? Çok acımasızdı."

"Sadece yedi kişiydiler ve formda değillerdi."

"Evet, ama gerçekten çok kızgınlardı. Yaptıkları onarımlardan sonra onlara beceriksiz olduklarını söylediniz."

"Haklıydım. Hâlâ sorunlarımız var ya da en azından yarı çalışır bir gemimiz varken vardı. Bir arada kaldığımıza memnunum Eve. Seninle Dünya'yı terk etmekten çok yakındığımı biliyorum ama kalmaktan daha iyiydi. Sen benim hayatımı kurtardın. Bir hata yapmam ve onların bunu keşfetmesi an meselesiydi-"

Yanındaki paneldeki ışıklar yanıp söndüğünde kapı harekete geçti ama kilit yerinde duruyordu. Gemiye bindirildiklerine hiç şüphe yoktu.

"Aptal olabilirler," diye umut etti Eve yüksek sesle. "Belki de içeri nasıl gireceklerini bulamazlar."

"Bu harika olur."

"Evet. Tabii bu aynı zamanda korsan bölgesinde devre dışı bırakılmış bir gemide kapana kısıldığımız anlamına da gelir. En azından bu şekilde Titan'a ulaşmak için bir şeyler çalabileceğiz. Eğer bize ulaşabilirlerse, bu bize bir çıkış yolu sağlayabilir. Kadın olduğumuzu biliyorlar, bu yüzden bizi canlı isteyeceklerdir. Bu da demek oluyor ki geçtikleri tüm gedikleri mühürlüyorlar ki biz de ölmeyelim. Giysilerimizin olmayacağını bilecek kadar zeki olmalılar."

"Her zaman iyi bir yan bulmanı seviyorum."

"Deniyorum."

"Bu işte iyisin Eve. Bu yüzden cesur liderimizsin."

"Şu anda bunu pek hissetmiyorum. Bu şeyler gerçekten çok çirkin."

Kapı panelindeki ışık tamamen kesildi.

"Siktir." Eve gerildi. "Görünüşe göre kapı kilidini nasıl devre dışı bırakacaklarını biliyorlar. İşte başlıyoruz. Oyun başlasın!"

Yumuşak bir hırıltı küçük odayı doldurdu ve Eve kız kardeşine bu tür bir öfkeyi kısılandı. Korkudan ödü bokuna karışmıştı. Danica hareket etti, onun önüne geçti ve koruyucu bir duruş aldı.

Eve onun sırtını inceledi ve pozisyon değiştirmesini emretmeyi düşündü. Kendisini her zaman Danica'nın iyiliğinden sorumlu hissetmişti ve göğüs göğüse dövüşte daha yetenekliydi. Yine de bu fikri reddetti. Koruyucu içgüdüleri kazanmak için güçlü bir motivasyondur ve onu dehşetten uzaklaştıracaktı.

"Benim için endişelenme," diye koçluk yaptı, gururlu hissederek. "Sadece onların ne yaptığına konsantre ol. Beni yere düşerken gördüğün için o barda yaptığın gibi enayi yumruğu yeme. Tekrar ayağa kalkacağım."

"Hatırlıyorum," diye yemin etti Danica. "Bacaklarını kırmak için dalmıştın ama yaralandığını sanmıştım."

"Ben bundan daha sertim."

Danica keskin bir şekilde başını salladı. "Bende bu var."

"İstediklerini biliyorum." Eve'in içini yine hüznün kapladı. Hayatta kalma şansları çok zayıftı. "O" üç kelimeyi söylemekten kaçındı. Danica onu sevdiğini biliyordu ve bu bir hatırlatmadan çok bir vedaya benzeyecekti.

"Tek sıra rutinini yapalım."

Eve dövüş pozisyonuna geçti. Danica'nın hemen arkasındaydı, vücutları aynı pozisyonda hizalanmıştı. "Hazır."

Nakliye aracının komuta merkezine ulaşmışlardı. Henüz hiç ceset bulamamışlardı. Elbette temizlemek zorunda kaldıkları bölümlerdeki hasar çok büyüktü. Çoğu havasız koridorlardı, bazıları açık alana açılıyordu. Mürettebatın cesetleri muhtemelen dışarıya fırlatılan enkazla karışmış ve uzayda yüzüyordu.

Elektrik panosunun önünde diz çökmüş olan Gene ona doğru dönüp başını salladığında Blackie, yüzündeki maske yerinde, kapıya nişan almak için silahını kaldırdı. Gene, bölme kapılarının kayarak açılmasıyla aynı anda ayağa kalktı.

Blackie'nin ilk fark ettiği şey mavi bir tulum giyen, parlak yeşil gözlü esmer bir kadın oldu. Arkasındaki kadını görmesini engelliyordu ama göğsüne bir şey çarpmadan önce küçük bir tişörtün içindeki yuvarlak göğüslere bir göz attığı için ekip arkadaşının cinsiyeti konusunda hiçbir şüphe yoktu. Öndeki ona bir nesne fırlatmıştı.

İçgüdülerini onu sekmeden önce yakalamasını sağladı ve anında bunun bir patlayıcı cihaz olduğunu düşündü. Türünü ölçmek için aşağı baktı ve öldürülmekten kaçınmak için yeterince uzağa fırlatabileceği açık bir yol olduğunu umdu. Aval aval bakarken bir an için aklı karıştı ve donakaldı.

"Bu yapay bir fallus mu?"

Gene'in derin sesiyle sorduğu soru Blackie'yi sersemletti ve tehditkâr olmayan nesneyi bırakıp silahını kadına doğrulttu. Kadın ikinci bir silahı sanki bir silahmış gibi elinde tutuyor, ileri geri sallıyordu. Bir yanı gülmek istiyordu, bu görüntü o kadar saçmaydı ki imkânsız görünüyordu.

"Bırak..." Gene tereddüt etti. "Bu sahte-"

"Farkındayım," diye mırıldandı Blackie. "Sana zarar vermeyeceğiz."

"Doğru." Kadının yeşil bakışları daraldı ve dudakları . O izlerken, köpek dişleri jilet gibi keskin noktalara dönüştü.

"Ne oluyor be? Dişlerini görüyor musun?" Gene tökezleyerek bir adım geri gitti.

Blackie o keskin, diş gibi köpek dişlerini görünce ağzının açık kalmasına engel olamadı. Bunu daha önce hiç görmemişti.

"Sizi ısırarak için daha iyi, sizi uyuz itler."

Kadın diğer yapay penisi fırlatarak Gene'in maskesine doğrudan isabet ettirdi ve ellerini pençeleyerek ileri fırladı. Gerçek şu ki

Blackie silahının tetiğini çekmeden önce kadının alışılmadık derecede uzun ve sivri tırnakları olduğunu fark etti.

Elektrik yükü kadının karnına çarptı, onu iki büklüm etti ve dizlerinin üzerine çökerek yere yığıldı. Uyanık kalması ilginçti. Çoğu Dünyalı bilinçsiz hale gelirdi. Voltaj öldürecek kadar yüksek değildi ama sistemlerini bayıltacak kadar şok edebilirdi.

"Hayır!" diye bağırdı diğer kadın ve düşen mürettebatının üzerinden atladı. Çömelerek yere indi ve vücudunu ikisinin arasına koydu. Sarı saçları, ellerinin etrafındaki zemini kaplayan ve yüzünün çoğunu örten vahşi bir lüle yığınıydı. Başını kaldırdı, dudakları ayrıldı ve dişleri uzadı. Mavi bakışları Blackie'ye kilitlenirken, içinden derin bir hırıltı yankılandı.

Dondu kaldı. Saçları çok daha uzamıştı, o keskin dişler yeniydi ama bu oydu. Yaşadığı sürece bu yüzü asla unutmayacaktı.

." Kelimeler boğazından yırtıldı.

Kız ona doğru fırladı ve adamın tek yapabildiği silahı kenara fırlatmak oldu. Silah, kızın küçük bedeni adamın gövdesine çarpmadan bir an önce yere düştü. Kadın fazla ağır değildi ama adam dengesini kaybetmişti. Bir şey elbisesini delip geçerken acı kaburgalarını yırttı ve düşerken iki büklüm oldu.

Onun üzerine sertçe indi ve ne yaptığını fark etti. Yıllarca aldığı eğitim sayesinde yere sertçe çarpmıştı. Tıslarken ciğerlerindeki hava çekildi.

Kendisinininkinden birkaç santim ötedeki yüzüne bakarken yüz hatlarındaki acı, kederle yakın bir duygunun içinden geçmesine neden oldu, ta ki o da nefes alamaz hale gelene kadar. Gözleri yaşlarla doldu ve soluk teninin rengi değişti.

Nefes alamıyordu. Adam onu eziyordu.

Yan tarafına daha fazla acı saplandı ve başını aşağı doğru salladı, kadının ellerinden birinin oraya pençe attığını gördü ve daha fazla kan çektiğini anladı. Altında sıkışmıştı, oksijensiz kalmıştı ama yine de ona mümkün olduğunca çok zarar vermeye niyetliydi.

Ciğerlerini doldurabilecek kadar ağırlığını kaydırды. Bu bir hataydı. Küçük sevimli ağzından hayvani bir hırıltı çıktı ve başını öne doğru atarken dişleri parladı.

Kadın elbisesini ısırıp omzuna girdiğinde acı içinde kükredi. Kadın adamın etini parçaladı ve adam tepki verdi. Dövüşmeyi bırakmayı reddetti ve

Kaskına takılı yüz maskesi yüzünden yüzünü göremiyor.

Yumruğu kadının çene çizgisine değdiğinde içten içe irkildi. Kafasını yana doğru kırdı. Dişlerinin sökülmesiyle daha fazla hasar oluşurken acı omzundan akıp gitti ama kadın onun altında hareketsiz kaldı. Bayıldığında gözleri kapanmadan önce kafasının içine doğru yuvarlandı.

"Bunlar da ne?" Gene'in normalde sakın olan sesi, muhtemelen adrenalinden ya da belki de korkudan dolayı sert çıkmıştı. "Onu öldürmeli miyim? İyileşiyor."

"Yapma!" Blackie bağırdı. "Onu öldürmeyin."

Yumruğundan çıkan kırmızı bir iz, altındaki kadının solgun teninde oluştu. Nefes alıyordu - dar yarım gömleğinin içinde zar zor gizlenen göğüslerinin inip kalkması bunun kanıtıydı. Kadının bu kadar çok şeyinin ortaya çıktığını görmek gözlerini bir şeydi. O yuvarlak tümsekler hatırladığı kadar baştan çıkarıcıydı. Aletine kan hücum etmesi onu rahatsız etti.

"Onlar korsan mı? Onlar mutant ve seni ısırıldı. Şu dişleri gördün mü? O tırnakları? Onları duydun mu? Sana saldıran o kadın senin etini yemeye çalıştı." Gene hızlı ve panik içinde konuşuyordu.

"Onu öldürmeyin," diye tekrar emretti Blackie. "Onu zapt edin.

Yavaşça." "Nedir onlar?"

Blackie altındaki kadının hatlarını inceledi. "Belirsiz, ama Bunu öğreneceğim." incelemek için başını çevirdi.

Hâlâ yerde büzüştüğü yerden ona baktı ve adam yeşil gözlerinde parlayan öfkeyi fark etti. Kolları, adamın onu silahla vurduğu yere sarılmıştı. Ayrılmış dudaklarından yumuşak bir hırıltı geçti ve keskin dişleri bir kez daha parladı.

"Ayağa kalk," diye sert bir ses tonuyla talep etti.

Blackie baygın kadının üzerinden yuvarlanarak diz çöktü ve öfkeli kadına ters ters baktı. "Bana emir verme."

"Onunla konuşuyordum." Bakışları diğer kadına kaydı, gözlerinde korku vardı.

Blackie kaşlarını çatı. "Kımıldama yoksa seni tekrar vurur. Acıtıyor, değil mi?"

"Onu sen mi öldürdün?" Kadın kelimeleri hırıldayarak söyledi, sesi olması gerekenden daha derindi. Yüz ifadesi de öfkesini ima ediyordu.

"Hayır. Onu bayılttım." Rahatladığı belliydi ama cevabı onu rahatlatmamıştı.

"Ondan uzak dur. Ona bir daha dokunmaya kalkarsan seni öldürürüm. Hepinizi öldürürüm."

Yan tarafındaki ve omzundaki zonklama hareket etmesini zorlaştırsa da ayağa kalktı. "Sorularıma cevap vereceksin ve zarar vermeyeceksin." Uzanıp maskeyi yırttı ve kadının onun yüzünü gördüğündeki ifadesini izledi.

Bayılacağından endişelenmesine neden olacak kadar solgunlaşmıştı. Yere yığıldığında bacakları çözüldü ve kıcı yere çarptı. Azı dişleri aniden küçüldü ve sadece üst dişleri göründü. Tırnakları normal uzunlukta görünene kadar geriye kaymış gibiydi.

"İnanılmaz," diye fısıldadı Gene.

Blackie de çok etkilendi.

"Sen bir cyborg'sun," dedi ve Gene'e baktı.

"O da bir tane." Blackie kaşlarını çatı. "Bana bak. Senin adın ne?" Ona odaklandığı için cevap vermesi birkaç nefesini aldı. "Danica." "Nesin sen?" Gene silahını ona doğrulttu.

Blackie, "İndir şunu," dedi.

Gene başını salladı. "Bunu gördün mü? Bunlar da ne? Bu normal değil. İnsan gibi görünüyorlar ama daha önce karşılaşmadığımız bir uzaylı türü olduklarını mı düşünüyorsun?"

"Silahını indir hemen!" Blackie uzandı ve arkadaşının kolunu kavrayarak indirmeye zorladı.

"Hepinizin öldüğünü sanıyorduk," diye fısıldadı Danica, neredeyse kendi kendine. "Biz kimiz? Siz nesiniz?" Blackie ayaklarının dibindeki kadına baktı.

"Daha da önemlisi, neden Hellfire ile birliktesin? Bu , değil mi?" O arkasına baktı ve kadından bir tepki beklemeye başladı.

Gene yüksek sesle havayı içine çekti, belli ki şaşırmıştı. Kalkanlı yüzü ona doğru döndü. "Hellfire mı? Yani seni Dünya'da kurtaran kişi mi?"

Blackie başını salladı. "Onun yüzünü hiç unutmadım." Danica'ya ters ters baktı. "Konuş. O nasıl burada? Bunca yıldan sonra neden hayatta ve hâlâ genç? Sen nesin?"

Kadın yavaşça ayağa kalktı ve aralarına baktı. Dikkatini Blackie'ye verdi ama başını eğip ellerini arkasına kilitlediğinde onu şaşkına çevirdi.

"Hizmetinizdeyiz." Kirpiklerinin arasından ona baktı. "Biz köpek birimleriyiz."

Bu bilgiyi sindirdi, zihni bomboştu.

"Köpek birimi nedir?" Gene şaşkın bir sesle sordu.

Gene'in kafa karışıklığını anlayabiliyordu. Onu sorgulamayı planlıyordu ama Gene ondan önce konuştu.

"Bizi hiç duymadınız mı? Yıllardır DNA'ları birleştirip genetiği geliştiriyorlar. Sizinkini, bizimkini. Dünya Hükümeti'nin başka neler yaptığını kim bilebilir? Bunu bileceğini düşünmüştüm."

"Hayır." Blackie'nin kalbi küt küt atmaya başlamıştı, Cehennem Ateşi'nin hayatta olduğunu ve kendisine bir adım mesafede yayıldığını anlamıştı.

Danica'nın omuzları dikleşti. "Bizler, sizin cyborg soyunuza oy veren aynı hükümet yaptırımı altında yaratıldık. Klonlanmış köpek genetik materyali kullanılarak... değiştirildik." Yutkundu. "Sizler iş birimlerisiniz. Biz köpek üniteleriyiz. Bize köpek özellikleri verilirken size daha fazla güç, hız ve sibernetik yetenekler kazandırıldı. Gelişmiş koku alma duyusu, iz sürme becerisi ve..." Sesi kesildi. "Bizi nasıl olur da hiç duymazsın?" Öfke çizgileri alnını kırıştırdı. "Bu nasıl mümkün olabilir? Birimlerimiz cyborgları kurtarmak için birlikte çalıştı."

"Dişlerin ve pençelerin mi çıkıyor?" Gene uzanıp yüzündeki maskeyi çıkardı ve şaşkın bakışlarını Blackie'ye çevirdiğinde şaşkınlığı ortaya çıktı. "Köpek birimleri mi? Onları biliyor muydun?"

Başını salladı ve Hellfire'a baktı. Bilinci yerinde değildi, yüzündeki iz daha da kızarmış ve belirginleşmişti. "Hayır."

"Orospu çocuğu!" Danica başını geriye atıp öfkeyle uluyarak onların dikkatini çekti.

Beklenmedik, hayvansı ses her ikisini de ürküttü. Her ikisi de onu izlerken Blackie'nin kaşları havaya kalktı, Gene'in ise ağzı açık kaldı.

Hiddetli yeşil bakışları Gene'i durduğu yerde sabitledi. "Sizleri kurtarmak için hayatlarımızı riske attık. Türemüz, gözaltı merkezlerinden kurtarabildiğimiz kurtarıırken çok sayıda öldü. Eve ve ben soyumuzun son üyeleriyiz." Elleri iki yanında yumruk oldu. "Ve sen bizi hiç duymadın mı? Bu lanet olası bir şaka mı? Hiç komik değil!"

Kalçasında bir titreşim duyuldu ve bu Blackie'ye *Bridden*'ın hayatta kalanları arama haberini bekliyordu. İletişim cihazını kaptı.

kemerinden çıkardı ve kaldırdı. Çalıştırmak için başparmağıyla yan taraftaki düğmeye bastı.

Fleet, "Rapor ver," dedi.

"Hayatta kalan iki kişi var." O anda başka ne söyleyeceğini bilmiyordu. Zihni öğrendiği şeyleri anlamlandırmakta zorlanıyordu.

"Kadınlar mı?"

"Evet. Tam olarak insan değiller," diye ağzından kaçırıldı. "Bu da ne demek oluyor? Bu bir Dünya yük gemisi."

Tereddüt etti, kelimelerini dikkatle şekillendirdi. "Onlar köpek birlikleri. Bu terimi daha önce hiç duydunuz mu?"

Sessizlik açık hat boyunca uzanıyordu.

Gene'e bakarken Blackie'nin içine hastalıklı bir his yerleşti, arkadaşının da kendisiyle aynı kuşkuyu taşıdığını tahmin ediyordu. Fleet cevapları zaten bilmediği sürece soru sormazdı.

"Onlarla birlikte buraya dönün. Derhal konseyle temasa geçiyorum. Filo tamam." İletişim kesildi.

"Biliyor," diye mırıldandı Gene. "Konsey de biliyor olmalı. Konsey bu bilgiyi bizden sakladı," dedi kararlı bir şekilde, yüz hatlarını karartan bir öfkeyle.

Danica'ya ters ters bakarken Blackie'nin içinde öfke canlandı. "Ne demek istiyorsun, bize zaman kazandırmak için mi öldün?"

"Görevin arkasındaki cyborglar bizden kaçmaları için daha fazla zaman kazandıracak bir dikkat dağıtıcı yaratmamızı istediler. Emirleri cyborglardan aldık. Bir ittifak kurduk ve sizi korumak için ölmeye hazırдық."

"Hangi görev?" Blackie talep etti.

"Görev tanımımız 895589 çağrı sinyali olarak biliniyordu."

"Hayatta kalan sadece ikiniz misiniz? Emin misiniz?" Gene temkinli bir adım atarak ona yaklaştı, yapabilecekleri konusunda endişeliydi. "Bundan nasıl emin olabiliyorsun?"

Danica gözlerini ona dikti. "Biliyoruz. Bizden çok fazla yaratılmadı ve onların ölümünü izledik. Dünya Hükümeti sırf kederimize tanık olabilmek için ölümlerimizin bedenlerini gözlerimizin önünde yok etti." Sesi kırıldı ve gözleri yaşlarla doldu. "Duygularımızı saklayamayacak kadar yüzeye yakın taşıyoruz. Bu bizim doğamızda var. Eve hayatım için yalvardığında

hayatta kalanlar yakalandı. O ve ben art arda yaratıldık. Beni bağışladılar. Bütün o kadınlar ya savaşta öldüler ya da gözümüzün önünde idam edildiler."

"Peki ya adamlarınız?" Blackie'nin bir sürü sorusu vardı ve cevaplarını alacaktı.

Danica onun bakışlarını tuttu. "Hiç erkek olmadı. Tüm köpek birimleri dişi olarak yaratıldı. Proje lideri doğanın kontrolü ele geçirmesi riskini almak istemedi. Erkeklerde alfa özelliklerinin ortaya çıkmasından korkuyordu ve sorgusuz sualsiz tam sadakatimizi istiyordu. Köpek DNA'sı, bir kurt sürüsündeki yapı gibi, farklı hiyerarşiyi tanıyan doğal özellikler taşır. Bir erkekle bağ kurmamızın, köpek alfa erkeğine boyun eğme içgüdümüzü harekete geçireceğinden ve bizi kontrol etmesini imkânsız hale getireceğinden korkuyordu. Hizmet etmek için tasarlandık ama doğamız gereği saldırganız."

"Bu da ne demek oluyor?" Blackie'nin kafası karışmıştı.

Kadın ortasına sarıldı. "İnsanlar bizim efendimiz olmak istedi. Erkek bir köpek, eğer eşiyse bir dişinin sadakatine hükmedebilirdi. Dişi, sözde 'efendiler' de dahil olmak üzere herkesten çok onu dinleyebilirdi. Doğa." Durakladı. "Sayborglarla bağ kuracağımızı hiç düşünmediler ama öyle oldu. Size sadakatimizi sunduk. Size her şeyden önce hizmet ettik ve değer verdiklerimiz için her türlü fedakârlığı yapardık. Yine de işler ters gitti çünkü biz toplama alanlarına ulaşmadan cyborglar kaçmak zorunda kaldı. Dünya'da kapana kısıldık ve güvenlik güçleri türümüzü katletti."

Blackie son kısmı duyunca göğsünün daraldığını hissetti, çünkü Hellfire'ın yatak arkadaşı olacağına dair verdiği söz aklına gelmişti. Bu bir yalan değildi. Onunla birlikte kaçmayı planlamıştı. Keder ve pişmanlığı tanımlarken hissettiği güçlü duygu hoş değildi. Kelimeleri bir araya getiremiyordu ama Gene aynı sıkıntıya sahip değildi.

"Sen ve Havva neden bağışlandınız?"

Yerde yatan kız kardeşine baktı. "Cameron Henderson bizim yaratıcımızdı ve Eve ona aitti, en azından buna inanmak istiyordu. Onun için bir saplantıydı. Sanırım ona aşık oldu ama bu bağ sadece ona aitti. Havva onu sevmiyordu. Ayrıca kibirli bir pislik olduğu ve hayattaki en büyük başarısı olduğuna inandığı şeyi yok etmeyi reddettiği için de olabilir."

Danica gözlerini Blackie'ye dikti. "Yavrularından en az biri olmadan yalnız bırakılırsa öleceğini söyledi. Ölmediğinden emin olmak için beni bağışladı.

kırık bir kalpten ölürler. Köpeklerin sevdikleri birini kaybettiklerinde, kayıp duyguları çok büyükse yaşama isteklerini tamamen kaybettikleri bilinmektedir. Bunun onun başına gelmesi riskini almak istemiyordu. Sayborglar Dünya'dan kaçtıktan yaklaşık sekiz yıl sonra kaçtık. Zor bir varoluştı ama o bizi oradan çıkardı. Cameron o yıllar boyunca tekliflerini reddettiği için ona büyük acılar çekti." "

Başka bir yabancı duygu Blackie'nin kalp atışlarının hızlanmasına ve aşırı ısındığının farkına varmasına neden oldu. İnsana şiddet uygulamak için bahsettiği Cameron'ı ele geçirme dürtüsüne kapıldı. *Öfke*. Bunu çabucak tanımladı. İnsanın zaten yaşlılıktan ölmüş olduğunu mantıksal olarak değerlendirmek pek tatmin edici değildi.

"O zamandan beri uzayın derinliklerinde hayatta mı kaldın?" Gene alay etti. "Bu pek olası değil."

Danica başını salladı. "Hayır, öyle değil. Tamamen insan gibi görünüyoruz ve uyum sağlama konusunda iyiyiz. Birkaç on yıl boyunca kendi güneş sistemimizde dolaştık ama teknoloji geliştikçe gizlenmek zorlaşıyordu. Ayımızdaki ve Satürn'ün bazı uydularındaki maden işletmelerinde iş bulduk. Kimlik tespiti gerektiren güvenlik önlemleri Dünya dışında daha gevşekti ve birbirimizin arkasını kolluyorduk. Yaklaşık on bir yıl önce iş sahalarından birinde kitlesel kayıplara yol açan bir patlama oldu. Bu nakliye gemisine ulaştık ve onu ele geçirdik. Mürettebat ölmüştü ve kimse onu geri almaya çalışmadı. O zamandan beri en iyi yaptığımız şeyi yapıyoruz."

"O da ne?" Blackie eğildi ve Eve'in hâlâ nefes aldığından emin oldu. Eve'in kendine gelmemiş olması onu endişelendiriyordu. Göğsü sürekli inip kalkıyordu.

"Suçluları kovalamak ve masum hayatları kurtarmaya yardımcı olmak. Kolluk kuvvetleri bizim yapmak için yaratıldığımız bir şey. Ödül avcısı olduk. Bu bizi tespit edilmekten kaçınmak için Dünya'dan yeterince uzakta tuttu ama bize evimize yeniden ikmal yapmak için yeterli krediyi kazandırdı." Etrafına bir göz attı. "Birbirimizden başka sahip olduğumuz tek şey buydu."

"*Briden*'a dönmemiz gerekiyor." Blackie başını kaldırıp Gene'e baktı. Konseyin aldatmacasına duyduğu öfke hâlâ içinde yanıyordu. Bir kadın ırkını nedense Dünya'da ölmeleri için geride bırakmışlardı. Onlarla birlikte giden birinden hiç söz edilmemişti, bu yüzden mantık bariz olanı destekliyordu. Konsey kadınları kullanmış, onlara yalan söylemiş ve yanlış vaatlerde bulunmuştu. Daha da kötüsü, bunu Hellfire'a yapmışlardı. Sayborg ırkı hayatta kalabilsin diye köpek kadınlar hayatlarını vermişlerdi. "Konseyle konuşmak istiyorum."

"Ben de en az senin kadar kırgınım," diye fısıldadı Gene. Gözlerindeki soğuk, çileden çıkmış parıltı aynı sonuca vardıklarını gösteriyordu. "Bunu nasıl yapabildiler?"

"Konsey yaptıklarının ve bunu gizli tutmanın bedelini ödeyecek. Bize söylenmeli ve bir oy hakkı verilmeliydi."

"Ne oyu? Sen neden bahsediyorsun?"

Blackie, Danica'nın meraklı bakışlarını üzerinde tuttu. "Bize köpek birliklerinden hiç bahsedilmedi. Kimse bize hayatlarınızı feda etmek isteyip istemediğimizi sormadı. Hep birlikte Dünya'dan kaçmalıydık."

"Hepsi kadın." Gene'in sesi öfkesini yansıtıyordu. "Bizimkilerden çok azı yaratılmış ve hayatta kalmışken. Bunun evrimimizi nasıl değiştirmiş olabileceğini biliyor musunuz?"

"Aklıma başka bir şey gelmiyor." Blackie yerde yatan kadının güzel yüzünü inceledi. Onun yatak arkadaşı olacağına söz vermişti. Onunla birlikte Dünya'dan ayrılmasına izin verilseydi her zaman yalnız olmayabilirdi. Dünya'dan ayrıldığından beri yaşadığı hayattan kesitler düşüncelerinden aktı ve bu onu daha da öfkeliyordu. Elleri kenetlendi ve birine zarar vermek istedi, tercihen Cyborg Konseyi'nin her bir üyesine ve sırra vakıf olan tüm yüksek rütbeli cyborglara.

Gene, "Sorumlu üyelerle beş dakika geçirmek istiyorum," diye itiraf etti. "Ciddi bir zarar verebilirim."

"Anlaştık. Gitmemiz gerek," dedi Blackie. "Onlar başka bir ekip göndermeden ya da yarattığımız mühürlerden biri kırılmadan önce. Giysileri yok ve benimki de tehlikeye girdi."

"Onu ben taşıyım," diye teklif etti Danica, çekingen bir tavırla yaklaşarak. "Göründüğümde daha güçlüyümdür. O benim yavru kardeşim."

Blackie kafasını kaldırdı. "Geri çekil. Ben yapacağım."

Danica irkilerek geri adım attı.

"Onu tanıyordum," diye itiraf etti. "Beni o kurtardı." Dikkatlice topladı Hellfire'ı kollarına aldı ve göğsüne yasladı. Kanlı omzunun yanağına yastık olmasından nefret ediyordu ama yapacak bir şey yoktu. "Ona hiçbir zarar gelmeyecek." *Biri buna kalkışırsa ölmeden olmaz*, diye ekledi sessizce.

Gene, komuta merkezine ulaştıktan sonra sabitledikleri bölme kapılarını açmak için dirseğini kullanırken, "Ona zarar vermeyecek," diye fısıldadı. "Ben olsam

Bridden'daki komutanımız için daha çok endişeleniyorum. Yürürken yardıma ihtiyacın var mı Danica? Seni taşıyabilirim."

"Yardım almadan yapabilirim," diye cevap verdi. "Ama Eve gözümün önünden ayrılmıyor."

Blackie itirazlarını sessiz tuttu. Mekiğe döndüklerinde ve bir doktor Hellfire'ı kontrol ettiğinde bununla ilgilenecekti. *Onun adı Eve*. Buna alışmak zaman alacaktı.

Üçüncü Bölüm

Gözleri çökmüş ve derileri açık yaralarla kabarmış mutant insanların görüntüleri ona doğru koşarken kabuslar Eve'e işkence ediyordu. İçlerinden biri yanağına dokundu ve onu yumruklamaya çalıştı. Güçlü parmaklar bileklerini kavrayarak başının yanına sıkıştırdı.

"Uyan!" Derin, erkeksi bir ses ona doğrudan bir emir veriyordu.

Gözlerini açtığında onu sonsuza dek rahatsız eden bir bakışla karşılaştı. Bir kâbustan başka bir rüyaya geçmişti. Derin, koyu mavi gözlere bakarken bu rüyayı memnuniyetle karşıladı. Alaca gri teni sadece renklerini vurguluyordu. Onları çevreleyen simsiyah kirpikler kalın ve uzundu.

Onu içine çekti ve erkeksi kokusu ona doğru kıvrılma isteği uyandırdı. Adamın kanı bir zamanlar giysilerini lekelemiş, tenine dokunmuştu. Bu koku onu çok etkilemişti, asla unutamayacağı bir kokuydu. Adam yaralanmıştı ve içindeki tüm koruyucu içgüdüler onun ihtiyaçlarına odaklanmıştı.

Lanet olsun. Böyle başladı ve nasıl biteceğini biliyorum.

Onun yoğun bakışlarına derin derin bakarken konuşamayana kadar duygular onu boğdu. Bir zamanlar düşüncelerinin tamamen kendisine ait olduğuna inanmıştı, ta ki başka birinin farkına varana kadar. Zihninin gerisinde bir varlık dolaşıyordu, kimliği bir gizemdi. İzlendiği hissini, yalnızken odada birinin olduğu hissini, kafasının içine yerleştirilen çiplerden birinden kaynaklandığını anlaması günlerini almıştı. O günle ilgili her şeyi hatırlıyordu...

Bir cyborgdan gelen zayıf sinyaller alıyordu. Ne kadar odaklanırsa, onu bulmaya çalışırsa, o kadar netleşiyordu. Adam acı çekiyordu ve Eve onun yerini tespit edene kadar takıntılı hale geldi. Cameron'un orijinal genetik araştırma odalarından birinin içinde, yakın bir yerdeydi. Sayborg, bilgisayarlara uzaktan erişebilme ortak yeteneklerinin bir şekilde birbirlerinin bağlantılarıyla kesiştiği kadar yakındaydı.

Onun peşinden gitmek büyük bir riskti. Görev aktivasyonunu bekleyenleri kurtarmak daha kolaydı. Geliştirme laboratuvarlarında güvenlik gevşekti.

siborglar ürettiler. Sayborg ünitelerinin başarısız olduğuna karar verilmeden önce birçoğu üretilmişti. Bu cyborgları serbest bıraktığında, bilgisayarları kolayca programlayarak kusurları nedeniyle kullanım sürelerinin dolduğunu gösterebiliyordu. Kayıtlara otomatik olarak yakma fırınlarına atılmış olarak geçtiler ama hiçbir ceset gerçekten yakılmadı. Onları büyüme tanklarından uyandırdı, binadan kaçırdı ve saklamaları için 895589'a gönderdi.

O aktif bir birimdi ve eğer onu alırsa bunu gizlemesinin hiçbir yolu yoktu. Aralarındaki bağlantı sayesinde onun acısının arttığını hissetti. Onu serbest bırakmak için her şeyi riske atabilirdi. Cameron Henderson onu cezalandırabilirdi ama hayatına son vereceğinden şüpheliydi. O Eve'di - köpek biriminin ilk prototipi ve her zaman onun en sevdiği evcil hayvanı olduğunu söylerdi.

Cyborg'u ilk gördüğünde kalbi tuhaf şeyler hissetti. Sadece çok kötü istismara uğramış olması değildi. Birisi ona gerçekten zarar vermişti. Bu onu kızdırmış, dehşete düşürmüştü. Kesikler, çürükler ve hatta bazı yanık izleri güzel, gri tonlu cildini geçici olarak yaralamıştı. İyileşecekti ama bunun pek önemi yoktu. Sadece ona dokunmak istiyordu, karşı koyamıyordu. Nadiren döktüğü gözyaşları, sadece onun yakışıklı yüzüne bakarken ansızın gelmişti. Adam acı çekiyordu ve o da onunla birlikte acı çekiyordu. Parmak uçları onun yanağına dokunduğu anda zihinsel bağ fiziksel bir bağa dönüştü.

Yine de kaybedecek zaman yoktu. Bağlarını çözdü ve onu olabildiğince çabuk çatıya çıkardı. Adamın kendisine güvenmek için hiçbir nedeni olmadığını fark etmesine rağmen, kurtarılmayı beklerken boğazına yapışması duygularını incitti. Birkaç an için onu öldüreceğinden korktu. Onu bir düşman olarak görebileceğini hiç düşünmemişti.

Kucağına oturdu ve vücudunu kullanarak onun dikkatini dağıttı, onu yatıştırmayı başardı ve içgüdülerini dinlemesi için onu teşvik etti. *Aramızdaki bağı hissetmiyor mu? Sadece bana bakarken bile kalbi benimki gibi çılgınca çarpıyor mu? Beni kendine çekmeyi ve ona sarıldığım gibi sarılmayı arzulamıyor mu?* Hayatına son verip vermeyeceğini görmek için beklerken tüm bu sorular aklından geçti.

Şu seksi cyborg modellerinden biriydi. Aklını yeni düşünceler doldurdu. *İstemek. Al onu. Benim olsun!* Bir köpeğin cinsel dürtüsüne ayak uydurabilirdi ve tutkuluydu. Çoğu cyborg çekingendi ama o gelişmiş libidosuyla öyle olmayacaktı. Bu bilgi kanını terletecek kadar ısıtmıştı. Hiçbir zaman kendi türündeki diğerleri gibi seks arzulamamıştı.

yaptı. Cameron'ın onu baştan çıkarmaya çalıştığını düşünerek erkeklerle fiziksel temastan ne pahasına olursa olsun kaçınıyordu ama siborgunun kucağına tırmanmak ve ikisi de bayılana kadar ona binmek istiyordu.

Kanının kokusu onu daha çok istemesine neden oluyordu. Her yarasını öpmeyi ve ona mümkün olan her şekilde bakmayı arzuluyordu. Genetik tasarımını hatırlamasına yardımcı olmak için ona tam olarak ne tür bir sayborg olduğunu açıkladı. Adamın gösterdiği cinsel ilgi neredeyse aklını kaçırmasına neden oluyordu. Vücudu hevesle onunkine sürtünüyordu. Daha sonra utanacağını biliyordu. Neredeyse onun kucağında hoplayıp zıplıyordu.

Uzak tuttuğu tüm o içgüdüler, özenle inşa ettiği bariyerleri yıkıp geçti. Kimseye ait olmayı reddederek genetik yapısıyla savaşılmaya yemin etmiş olması artık önemli değildi. Boynuna bir tasma takabilirdi ve gitmek her yere seve seve onu takip ederdi. Kız onun olurdu. Ama şimdi zamanı değildi.

Onun cinsel çekiciliğine karşı koymak ve birbirlerine dokunup bakarlarken görevinin bitmediğini hatırlamaya çalışmak gerçekten zordu. Suçluluk ve pişmanlık gibi çelişkili duygular içine doldu. Kurtarması gereken başka cyborglar vardı. Yapması gereken doğru şey buydu.

Alarm çaldı. Hızlı hareket etmeliydi. Onu dışarı çıkarmalıydı.

"Hayır. Seni istiyorum." Adamın eli kızın kalçasını sıkıca kavrarken sözleri bir emir gibiydi ve kız onunla birlikte kaçmak istedi. Ona bir emir vermişti ve o da bunu yerine getirmeye hazırdı. Adam onun gitmesine izin vermek istemiyordu ve o da bunu istemiyordu. O anda sadece yakışıklı cyborg'u önemliydi.

Çılgılık atan siren, güvenliğin onun kaçışını fark ettiği anlamına geliyordu ve gardiyanlar bilgisayarları kullanarak kapılardaki ve asansörlerdeki tüm hareketleri takip edecek, bu da onları doğrudan çatıya götürecekti. Hayatta kalması onun öncelikli hedefi haline gelmişti ama diğerlerini bırakıp kendisini beklemesi için ona söz verdimişti. O onun kıızıydı ve ona dokunan her kaltağı öldürecek.

Güvenliği saklandığı yerden uzaklaştırmak zorunda kaldı. Sayborglarla uğraşırken her zaman yanında bir şırınga felç edici bulundururdu. Bazıları uyandıklarında kafaları karışır ve tehlikeli olabilirlerdi. İlaç hızlı etki ederdi ama onlarla konuşması, görevini özetlemesi ve saldırılarını engellemesi için yeterli zamanı sağlardı. Sayborguna enjekte etmek onun hayatını kurtaracaktı. Orada kıpırdıyamaz halde otururken, bunu daha sonra telafi edeceğine yemin etti.

Kaçtı ve muhafızlarla tek başına yüzleşti. Onun güvenliğini, özgürlüğünü sağlamak için kendisini bekleyen her şeyle yüzleşecekti.

Cameron'a götürüldü. Ona bağırdı, tokat attı. Verdiği ceza değmişti çünkü siborgunun güvenli bir yere ulaştığını biliyordu. Bilgisayar iletim menzilinın dışına uçarken onunla olan bağlantı yavaşça kopmuştu, solan sinyal başarısının bir kanıtıydı.

Her gün onunla tekrar birlikte olmanın hayalini kuruyordu. Kendi kaçışını planlarken birkaç cyborg daha kurtardı. Birbirlerine bağlanmak için istedikleri kadar zamanları olacağı gün yaklaşıyordu. Onun kollarında uyuma ve vücudunun her santimini öğrenme fantezisi onu motive ediyordu. O da kendisinininkini tanıyacaktı. Galaksiyi dolaşıp uzak bir gezegende güvenli bir yuva ararlarken bu aylar ya da yıllar sürebilirdi. Bir çift olmaları gerektiğini inkâr edemeyene kadar ona birbirlerine ait olduklarını gösterecekti. Varlığının her zerresi bunu haykırıyordu.

Planlar, yakışıklı sayborgunu aramasına saatler kala değışti. Kafasının içindeki bilgisayar bağlantıları aracılığıyla 895589'dan bir acil durum mesajı aldı. Dünya Hükümeti komplodan ve isyanlarından haberdar olmuştu. Gözaltı kamplarından çıkarılma takvimi değışmişti. Tüm cyborg soyunun toplu yok oluşu iki gün öne çekilmişti. Artık zamana karşı bir yarış vardı.

Emirleri açtktı - sonlandırma merkezinde bir şaşırtmaca yaratın. Kaçışlarını kolaylaştırmak için çok sayıda muhafızı cyborglardan uzaklaştırmak. Yüzeyi terk eden mekiklere ulaşacak zamanı olmayabileceğini düşünmek iç burkucuydu ama her ikisini de yapmaya kararlıydı -görevini tamamlamak ve Yakışıklı'yı bulmak.

İşini yaptı ve yine de on dakika kala teslim alma alanına varmayı başardı ama fırlatma çoktan başlamıştı. Mekikler gökyüzünde uçuyor, yörüngeden ayrılıp gözden kaybolmadan önce metalin kısa bir görüntüsüyle karşılaşılıyorlardı. Keder içinde dizlerinin üzerine çöktü.

Çığlıklar ondan koptu. Muhafızların dikkatini çekmiş olması umurunda değildi. Etrafını onlarca kişi sarmış, silahlarını kafasına doğrultmuşlardı. Bir yanı ateş açmalarını diliyordu. Artık hayatının bir önemi yoktu. Yakışıklı gitmişti, onu geride bırakmıştı ama en azından güvendeydi. *Keşke bir gün önce gitseydim. O emirleri almak için orada olmazdım. Onunla birlikte olurdum.*

Yüzünün görüntüsüne tutunmaya çalışırken güçlü parmakları hâlâ bileklerini kavıyordu.

"Eve, benimle kavga etme."

Adamın omzunu saran bandaja baktı. Bu, onunla ilgili gördüğü pek çok rüyadan birinin yeni bir yönüydü. Onu yatağa daha sıkı yapıştırmak için eğildi. Rüyalarında her zaman giydiği, onu kurtardığı gün giydiği siyah laboratuvar şortunun yerini, zayıf kalçalarından aşağı sarkan lacivert bol bir pantolon almıştı. Güncellenmiş hayalindeki kıyafet güzeldi. Ayrıca yüzünü de tıraş etmişti. Onu serbest bıraktığı zamanki pejmürde görüntüsünü özlemişti.

"Beni hatırlıyor musun?" En seksi, en derin sese sahipti.

"Evet."

"Benim adım Blackie."

"Hayır, değil."

Kara kaşları kalktı. "Bana verilen buydu." "Yakışıklı.

Adını ben koydum."

Adamın dudakları aralandı ve kadın onlara ulaşmaya, onu öpebilecek kadar doğrulmaya çalıştı. Adam aralarına daha fazla mesafe koymak için sarsılarak uzaklaştı. İstirap onu kavradı. Adam hâlâ onun ulaşamayacağı bir yerdeydi.

"Beni ısırma." Yüz hatları sertleşti.

"Buraya gel," diye yalvardı. "Daha yakına." Onu o akşam çatıda hiç fırsat bulamadığı şekilde öpmek istiyordu.

"Eve? Başın mı dönüyor? Başın ağrıyor mu? Bilincin yerinde değildi. Bana daha fazla zarar vermeni önlemek için sana vurmak zorunda kaldım."

Ona Mike, Cameron'ın güvenlik şefi vurmuştu, Yakışıklı değil. Çok sağlam bir sağ kroşesi vardı. Cameron'ın parmağı altında olduğu yıllar boyunca bunu sık sık hissetmişti. Rüyaların kötü yanı da buydu. Etrafta zıplayabilir ve bir hevesle değişebilirlerdi. Yine de son gülen Mike olmuştu. Danica'yla kaçarken onun aracını çalmıştı.

Şehirden ayrıldıktan sonra bu şeyi bir vadinin dibine göndererek yok etmişlerdi. O restore edilmiş hovercraft'ı çok sevmiş, diğer muhafızlara onun için nadir parçalar bulmayı nasıl başardığını anlatarak durmadan övünmüştü. Onu istismar edenlerden birinin değerli eşyasının aşağı doğru yuvarlanıp parçalanmasını izlemek iyi hissettirmişti.

"Yaşlı Mike bunu asla düzeltemeyecek!" Danica'nın beşlik çakmak için elini kaldırdığı anı hatırlayınca gülümsedi.

Yavru arkadaşını seviyordu. Kaderlerinde avlanmak vardı ama birbirlerine sahiptiler. Karanlık, güzel gözlere bakarken onlarca yıllık anılar zihninde oynayıyordu. Yakışıklı da onunla kalmıştı, en azından rüyalarında. Ölüm dışında hiçbir şey onları ondan alamazdı.

"Eve?" Kaşları çatılmıştı. "*Bridden* adlı bir mekikte güvendesiniz. Korsanları takip ediyorduk ve sizinle onlar arasındaki savaşa denk geldik. Hatırlıyor musun? Bana saldırmıştın."

Sisli anılar su yüzüne çıktı. Uzay suçlularını arıyorlardı ve kendilerini bir tuzağın içinde bulmuşlardı. Birkaç düzine korsan gemisi saldırmak için bulundukları yere yaklaşmış ve onlara savaşmaktan başka seçenek bırakılmamıştı. Modası geçmiş yük gemisi, benzer eski gemilere rağmen bu kadar çok gemiyi geçemeyecek kadar yavaştı ama onların yük gemisi daha büyüktü. Hasar gördükten sonra korsanlar gemilerine binmişti. Teke tek dövüşmek zorunda kalmışlardı. Uzay kıyafeti giymiş iki korsan onun ve Danica'nın peşine düşmüştü.

"Kahretsin. Seni halüsinasyon görüyorum çünkü o piçler o kadar aşağılık ki, bağışıklık sistemimin karşı koyamadığı bir uzay korkusunu bana bulaştırdılar. Radyasyonlu kuduz gibi. Birini ısırdım."

"Hayır. Dişlerini bana geçirdin."

"Sorun yok. Bana ne yaparlarsa yapsınlar önemli değil. Acı hissetmiyorum ve seninleyim. Gitmek için kötü bir yol değil. Umarım Danica kaçmıştır." Yine de içten içe daha iyi biliyordu. Eğer hayatta olsaydı, yavru arkadaşı onu terk etmezdi.

Hayal kırıklığı çarpıcı yüz hatlarında parladı. "Bu gerçek. *Bridden*'da benimle birlikte. Omzumu ısırdıktan sonra seni bayıltacak kadar sert vurdu." Ona baktı.

Bandaj, baştan çıkarıcı gri tonlu tenine bantlanmıştı. Onu yalamak istedi. Ama yapamadı çünkü adam ellerini başının yanında tutuyordu ve yeterince uzanamıyordu. Geniş omuzları, kalçalarından daha büyük olan kalın, kaslı pazularına doğru kıvrılıyordu. Yakışıklı, çoğu kadının dikkatini çekecek ve onun muazzam erkeksiliğine kıyasla kendilerini kadınsı hissetmelerini sağlayacak şekilde tasarlanmış büyük bir sıfattı. Erkekler zeki olduklarında gözleri korkardı. Yakışıklı tam bir baş belasıydı.

"Senin doğru kişi olduğuna biliyordum. Buna içgüdü diyebilirsin ya da belki de tanışmadan önce aramızdaki bağdan dolayıdır. Senin acını hissedebiliyordum ve bu benim acım oldu."

Bir parçam sana aitti ve gözlerine ilk baktığımda her şey yerli yerine oturdu." Onun kokusunu içine çekti. "Hayat bazen berbat, değil mi?"

"Ne demek istiyorsun?" Parmakları gevşedi.

"Bize bir şans verilmeliydi. Sanırım beni geri istemeni sağlayabilirdim."

"Zor olmazdı," diye mırıldandı göğsüne bakarak. "Her şey çok daha farklı olurdu."

"Çok yalnızdım," diye itiraf etti. "Seni hiç unutmadım." Adam onun gözlerinin içine baktı. "Kalbini bir başkasına mı kaptırdın?" Bu düşünce gözlerini yaşarttı, gizlenmeyi reddeden yaşlar. "Şu geliştirilmiş cyborg modellerinden biri sana beni unutturdu mu? Onunla birlikte misin? Boş . Bu sadece bir rüya olsa bile bilmek istemiyorum." Başını çevirip bir duvara baktı. Bu ona bir nakliye aracının küçük yatak odalarını hatırlattı. İncelediği duvarın içine eşya dolapları yerleştirilmişti.

Yakışıklı ayağa kalktı, onu tamamen serbest bıraktı ve öfkeli bir sesle bağırdı. "Bilgisayar! Doktoru çağır!"

Kapılar hemen açılarak siyah üniformalı uzun boylu bir cyborg'u içeri aldı. "Uyandı mı?"

"Kapımın önünde mi bekliyorsun?" Yakışıklı kaşlarını çattı. "Yakın durdum. Sorun nedir?"

"Kafası karıştı. Onu tekrar tarayın. Gözden kaçırdığınız kafa yaralanmaları olmalı."

"Ben yapmadım," diye itiraz etti erkek. Ranzanın yan tarafına geçti ve kadına baktı. "Ben Varion'um. Gözlerimin içine bak ve sakın başka tarafa bakma. Seni tekrar tarayacağım."

Gözbebeklerinin yuvarlak olmadığını fark ettiğinde şok oldu. Kare şeklindeydiler ve içlerinde bir anlığına donuk bir kırmızı parladı. Adam içini çekip doğrulmadan önce bu bir kez daha, hızla oldu. "O iyi, Blackie. Atardamar kanaması yok, kafatasında kırık yok ve şişlik yok. Yanağındaki morluk bizim yeteneklerimize eşit bir hızla iyileşiyor. Bu hızla birkaç saat içinde geçecek."

"Halüsinasyon gördüğüne inanıyor."

Erkek geri çekildi. "Kabus mu görüyorsun yani? Eğer uyandığımda seni başucumda tünemiş olarak bulsaydım ben de öyle olduğunu düşünürdüm."

"Bana saygı göster," dedi Yakışıklı hoyratça. "Ben senin üstünüm."

"Megan'a yaptıklarını unutmadım. Onu da bana emanet etmiştin. Küçük kadınlara saldırmak seni heyecanlandırıyor mu? Neden konsey bağlantılarının arkasına saklanmayı bırakıp benimle koridora çıkmıyorsun? Rütbeyi unut." Sayborg parmaklarını yumruk yaptığı diğer elinin etrafına doladı. "Bir kez olsun kendi boyunda birine vur ve bunun senin için nasıl sonuçlanacağını gör. Bunun için ilaçlı yemek hazırlamayacağım ya da sen onu öldürmek için konseyden emir beklerken beklemeyeceğim. Ice sana karşı durmakta haklıydı. Keşke şimdi komuta onda olsaydı. O kadının yanına yaklaşmana izin vermezdi. Onu buradan zorla çıkaramam ama kapının hemen dışında onu korumak için hazır olacağımı bil."

Yakışıklı çabucak ayağa kalktı. "Kimseden Megan'ı öldürmesini istemedim. Konsey emretti ve ben de işimi yapıyordum."

"Çok fazla keyif aldığın biri." Sayborg doktor Yakışıklı'yı itti. "Onların en sevdiği cyborg sensin, değil mi?"

Eve kafası karışmış bir halde iki adama baktı. Megan kimdi ve sayborglar neden birbirlerinden açıkça nefret ediyorlardı? Rüyasının bu kadar garip bir hal alması onu hayrete düşürmüştü ama bu, ısırıldığı korsanın ona gelişmiş bağışıklık sisteminin karşı koyamayacağı kötü bir hastalık bulaştırdığına dair şüphesini bir kez daha doğrulamıştı.

"Onlara tüm sadakatimi borçluydum. Beni Dünya'dan kurtardılar." Blackie geri itti.

"Ben de kurtarıldım ama ne zaman yanlış yaptıklarını biliyorum. Hiç kendin için düşündün mü?" Doktor onu tekrar itti.

"Fiziksel bir kışkırtmak mı istiyorsunuz?"

"Evet," dedi sağlık görevlisi hevesle. "Koridorda dursun ki zarar görmesin. Kendinden başka kimseyi umursamadığını biliyorum ama ben umursuyorum."

"Gidelim," diye homurdandı siborg.

Varion uzandı ve kapı paneline dokundu. Kapı açıldı ve o da geri çekildi. Yakışıklı da onu takip etti. Eve onların odadan çıkışını izledi. Garip gözlü cyborg saldırmak için beklemedi. Yumruğu Yakışıklı'nın yüzüne doğru uçu ve kapı kapanmadan önce ona çarptı. Sayborg, onları gözden kaybetmeden önce yumruğun etkisiyle sendeledi.

O tehlikede. Bu onu oturmaya ve ranzadan yuvarlanmaya itti. Hızlı hareket yüzünden oda biraz döndü ama o kapıya doğru tökezledi. Rüya

ya da değil, onun yardımına koşacaktı. Koridora erişmek için avucunu panelin üzerine vurduğunda eli titredi. Panel açılmayı reddetti.

Gözlerini dikti ve tüm gücüyle odaklanarak düşüncelerini ona doğru itti. Zihninin bilgisayara bağlanmasının neden olduğu his, kilidin geçersiz kılınmasını emrederken midesini bulandırdı. Güvenlik düşük öncelikliydi ve kapıyı içeriden açmak hacklemek için ocuk oyuncağıydı. Kapı kayarak açıldı ve kapalı koridorda savaşan iki iri adamın görüntüsü, Yakışıklı'nın yüzünde burnuna ve ağzına yakın bir yerde kan görmemiş olsaydı onu şok edecekti.

Taze kokusu tepki vermesine neden oldu. Azı dişleri uzadı ve keskin pençeleri tırnaklarının arasından kaydı. Hırladı, ses telleri normalden daha derin, tehditkâr tonlara geçti. Adamlar yüksek sesle dağıldı ve o da sıhhiyeciyi hedef aldı. Asıl tehdit oydu. Açık kapının kenarlarını kavradı, dizleri büküldü ve ona doğru fırladı.

"HAYIR!" Yakışıklı etrafında döndü ve düşmanın yoluna atladı.

Peneleriyle onu yaralamamak için bileklerini güçlükle içe doğru büktü ve adamın sert gövdesine çarptı. Adamın iki eli de kadının kalçalarını kavradı ve onu havada yakaladı. Gövdelerinin beklenmedik çarpışması kadının nefesini kesti. Ancak adam aynı etkiyi yaşamadı ve dönüp onu sıkıca perdeye bastırdı.

Onu zeminin üzerinde asılı tuttuğu yerde yüz hizasındaydılar. Kalbi hızla atıyor, damarlarında adrenalın pompalanıyor ve sert duvara çarpmanın etkisiyle sırtı ağrıyordu. Her nefes alışında adamın sıcak teninin gömleğinin belden yukarısını örtmediği kısımlarına değdiğini fark ediyordu. Ya gördüğü en gerçekçi ryaydı ya da Yakışıklı gerçekten gözlerinin içine bakıyordu, ağzı onunkinden sadece birkaç santim ötedeydi.

"Eve?"

Danica'ya bakmak için başını çevirdi. zerinde sıhhiyecininkine benzer, kötü giyimli siyah bir kıyafetle koridorun sonunda duruyordu. Kız kardeşi sırttı.

"Bu saçmalığa inanabiliyor musun? Hayatta kaldılar ve biz onları bulduk! Gemilerinden birindeyiz." Başka bir cyborg kız kardeşinin arkasından köşeyi döndü ve durduğunda Danica ona baktı. Eve'e göz kırpmak için öne doğru baktı. "Teknik olarak bizi buldular. Detaylar kimin umurunda ki?" "Sıcak" diye mırıldandı ve elini vücuduyla siper ederek arkasındakine bir başparmak salladı.

Eve'in başı yavaşça dönerek Yakışıklı'ya baktı. Adamın gücüne minnettardı çünkü uzuvlarının kontrolünü kaybeder gibi olduğunda onu tutmasaydı yere düşebilirdi. Onun dışında her şeyin küçüldüğü düşünülürse, dişlerinin geri çekilme hissi yerinde görünüyordu.

"Ben bir halüsinasyon değilim," dedi sakince. "Siz *Bridden*'dasınız ve benim adım Blackie. Beni Dünya'da kurtardın. Ben de seni kullandığın hasarlı yük gemisinden kurtardım."

Bakışları adamın ağzına kaydı. Burnuna yediği yumruk yüzünden yüzünün alt kısmı kan içindeydi ama görünüşe bakılırsa kavga sırasında bir noktada kanı silmeye çalışmıştı. Bu *oydu. Gerçekten oydu.* Ellerini kaldırıp yüzünü kavradı.

"Güvendesin," diye devam etti. "Kimsenin sana zarar vermesine izin vermeyeceğim. I-" Gözlerini kapattı ve başını öne doğru çekerken dudakları onunkilerin üzerinde mühürlendi. Adamın tüm vücudu kaskatı kesildi ve ilk başta boyun eğmedi. İçindeki bir parça onun reddinden dolayı üzüntü içinde feryat etti ama sonra dudakları ayrıldı. Dili onunkini süpürürken kanının tadı tatlı bir şeyle karıştı öpücüğü derinleştirdiğinde. Heyecan ona çok sert vurdu. Uyarılma da öyle.

"İtiraf ediyorum," diye açıkladı Varion. "Bir şeyi gözden kaçırmışım. Belli ki önemli bir beyin hasarı geçiriyor. Onu öpmek için öyle olması gerekirdi."

Blackie diğer cyborg'un hakaretini duydu ve ağzını Eve'inkinden uzaklaştırdı. Bunu yapmak zordu. O saf bir cennetti ve Blackie ona sanki canlı bir tele dokunmuş gibi tepki verdi. Akım vücudunun her bölgesine ama özellikle de yayıldı. Aleti, alt bölgesinde birleşen kandan başının dönmesine neden olacak kadar hızlı sertleşti. Öfke ve en az üç kişinin daha onları izlediğini bilmek, onu öpmeye devam etme arzusunu soğuttu.

Başını sağa çevirirken Varion'a ters ters baktı. "Ne dedin sen?"

"Onu kamarama taşıyın, ben de daha yavaş tarayayım. Bir şeyi gözden kaçırdım. Mantıksız davranıyor."

Yüzünün etrafında kıvrılan eller, kadın onu çekiştirirken tutuşlarını sıkılaştırdı. Blackie onu yere düşürme ve Varion'la fiziksel şiddete devam etme dürtüsüne direndi. Birbirlerine bakana kadar başını ayarlamasına izin verdi. Kadının gözlerindeki yaşlar onu telaşlandırdı.

"Yaralandın mı? Seni sıkıştır duvara çok mu sert çarptım?" Göğüslerinin arasına biraz mesafe koymak için duruşunu değiştirdi. Onun diğer siborga saldırmasını engellediği için pişmanlık duyuyordu ama niyetini gördüğünde onun güvenliği için duyduğu endişe inkâr edemeyeceği bir dürtü olmuştu. Kız kavgaya tutuşmaya fırsat bulamadan onu yakalamıştı.

"Gerçekten burada benimle misin?"

Mavi gözlerinde parıldayan dökülmemiş yaşlar, onu tekrar kendine çekmek ve sıkıca sarılmak istemesine neden oldu. Varlığından haberdar olmadığı koruyucu içgüdüleri, boğazında oluşan yumruyu temizlemek zorunda kalana kadar içinde kabardı. Korkmuş ama aynı zamanda umutlu görünüyordu.

"Evet."

Başını öne eğdiğinde onu tekrar ısırmasını bekledi ama onun yerine yüzünü boğazına dayadı. Burnunun ve dudaklarının hafifçe tenini okşadığını hissetmek kalkmış sikiinin seğirmesine neden oldu. Onu kokladı, gıdıklandı ve uzuvları onun etrafına dolandı. Kolları omuzlarına dolandı ve uylukları beline dolanmak için ayrılırken boynunun etrafında sıkıldı.

"Eve?"

Vücudunu hafifçe çevirdi ve yüz hatlarında belirgin bir endişe ile temkinli bir şekilde yaklaşan diğer kadına kaşlarını çatarak baktı. Koklama durdu ama kollarındaki kadın sadece sarılışını sıkılaştırdı ve yüzünü adamın boğazına daha sıkı gömdü. Kadından gelen yumuşak hırıltı endişe vericiydi ama ısırmadı.

"Eve? Yakışıklı erkekler görmeyeli uzun zaman olduğunu biliyorum ve Dünya'dan ayrıldıktan sonra sayborgların geliştiğini öğrendiğimiz için ikimiz de çok mutluyuz ama bu konuyu kapatmak isteyebilirsin. Onların hayatta olmasından duyduğunuz sevinci biraz kişiselleştiriyor."

Blackie açıkça kasıklarına bakan diğer kadına ters ters baktı, onun tahrik olmuş halini kastettiğini biliyordu. Kadın bakışlarını onunkilerle buluşturmak için kaldırdığında öfkesini dindirmede.

"Geri çekil," diye emretti.

Danica durdu. "Onu yere bırak."

"Bizi yalnız bırak," diye mırıldandı Eve onun tenine karşı. Onu tekrar kokladı ve parmakları başını kucaklamak için boynunun dibindeki saçlarına kaydı. "Git buradan, Danica."

Diğer kadın geri çekilmeyi reddetti. "Sevişmeyeli çok uzun zaman olduğunda ve kızıştığımda yaptığım gibi davranıyorsun." Burnunu kırıştırdı ve birkaç kez keskin bir nefes aldı. "Hayır. Sen iyisin. Ayın o zamanı değil."

Blackie bir köpeğin kızgınlık dönemine girmesi hakkındaki bilgisine erişti ve bu sadece Eve ile yalnız kalma arzusunu daha da artırdı. Onun fiziksel olarak her ay seks yapmak için can atması fikri libidosunu heyecanlandırıyordu. Ona ihtiyacı olan her şeyi verecekti. Aleti tekrar seğirdi ve bu plana tüm kalbiyle katıldı.

"Ne yapıyor bu?" Gene bir adım daha yaklaşarak Danica'nın arkasında durdu.

"Bilmiyorum ama ne yapmak istediğini anlıyorum." Blackie'ye ters ters baktı. "Kafasında bir yara var ve kendinde değil. Onu yere bırak ve uzaklaş."

Eve yüzünü yavaşça onun boynundan çekti ve Danica'yı görebilmek için başını çevirdiğinde ayırık dudaklarından bir hırıltı daha yükseldi. Alçak ve tehlikeli ses göğsünü titretti. Adamın onu tutuşu sıkılaştı ve diğer kadına saldırmaya kalkışması ihtimaline karşı onu kollarında tutmaya başladı.

Danica bir adım geri çekildi, Gene'e çarptı ve ellerini avuç içleri dışarı bakacak şekilde kaldırdı. Kadının yüz hatlarını endişe kaplamıştı. "Sakin ol. Neyin var senin? Benim."

"Eve?" Blackie onun dikkatini çekmeye çalıştı.

Uzuvları adamın etrafında sıkılaştığında ondan alçak, tehditkâr bir hırıltı daha geldi. Kalçalarının belini ne kadar güçlü bir şekilde sıktığını hissettiğinde görüldüğünden daha güçlü olduğunu fark etti. Parmaklarını saçlarından çözdü ve elini başının arkasından kurtardı. Kolunu onun kolunun altından geçirerek ve arkadan omzuna asarak onu tutuşunu ayarladı. Olduğu yerde kalmak istediği çok açıktı. Dikkati diğer kadına odaklanmıştı.

"Benim," dedi Eve, sesi bir kadın için alışılmadık derecede derindi.

Blackie onun, kendisini bu kadar sahiplenmiş hissettiği şeyin kendisi olduğunu söylemesini duymaktan hoşlanıyordu. Kadının kendisine bakmasını istiyordu ama kadın diğer kadınla göz temasını kesmemeye kararlı görünüyordu.

"Tamam," Danica Gene'i itti ve onu da koridorun aşağısına çekilmeye zorladı. "O tamamen senin. Onu almaya çalışmıyorum." Varion'a baktı. "Sakinleştiriciniz var mı? Şimdi iyi bir zaman olabilir. Şu anda koruma modunda."

"Çiplerinden biri hasar görmüş mü? Bir programlama hatası ya da arızası mı?" Gene bir kolunu kendisine yaslanan kadına dolamıştı, vücudu gergindi, Eve'i Blackie'nin hiç hoşlanmadığı bir şekilde, sanki tehlikeli ve bir tehditmiş gibi izliyordu. Diğer cyborg'un gerekirse Danica'yı yolundan çekmeye ve onun yerine dövüşmek için pozisyon almaya niyetli olduğu açıktı. "Seni tehdit ediyor gibi görünüyor."

"İçgüdü." Danica onun kolunu kavradı ve kendisini hareket ettirmesini engellemek için tutundu. "Bize ait olduğunu düşündüğümüz bir şeyi koruduğumuzda biraz korkutucu olabiliyoruz. Çikolatasına baktığında bile ne hale geldiğini görmeliydin, nadiren de olsa bu kadar uzakta takas edebiliyoruz." Kesik kesik bir nefes aldı. "Eve? Konuş benimle, tatlım. O koca cyborg sana yumruk atarken zilini biraz sert mi çaldı? Ben senin yavru arkadaşınım ve bana gelmen gerek. Kendini daha iyi hissedene kadar seninle ilgileneceğim. Erkeklerden hoşlanmadığını biliyorsun. Sana dokunmalarına asla izin vermezsin."

İnançsızlık ve dehşet duygusu Blackie'nin içini kapladı. "Erkeklerden hoşlanmıyor da ne demek? Siz ikiniz bir çift misiniz?" Danica'ya ters ters bakarken kendisine ait olana birinin dokunması fikrinden hiç hoşlanmamıştı. Eve'i kollarından almaya kalkarsa kadınla dövüşecekti.

Danica ona pis bir bakış fırlattı. "Hayır. Aklını çukurdan çıkar. Biz kardeşiz. Sadece erkeklerden hoşlanmıyor. Birçoğu ona asıldı ama o hep reddetti. Üretim hattımızdaki ilk kişiydi ve başına bir şey geldiğinde bir kusuru olduğunu fark etmemizi sağladı."

"Onun hiçbir sorunu yok." Şimdi hırladı. "O mükemmel."

Eve başını ona doğru çevirdi ve adam onun mavi gözlerinin içine baktı. Gelmiş geçmiş en büyüleyici şeylerdi.

"Siz ikiniz birbirinize hiç benzemiyorsunuz." Gene'in sesi şaşkındı. "Siz kardeş misiniz?"

"Bizi yaratmak için kullandıkları insan genetik materyali aynı kaynaktan gelmiyor ama köpek DNA'mız öyle. Akrabayız. Tüm köpek birimleri öyleydi. Cameron bizi aile duygusunu hissetmemiz için tasarladı, böylece birbirimize karşı bölgeci olmamıza gerek kalmadı. Eve soyumuzun ilk üyesiydi, ben de ikinci üyesiydim ve onlar bizden daha fazla üretmeden önce birbirimize güçlü bir şekilde bağlanmıştık." Danica durakladı. "Eve mi?" Sesi belirgin bir şekilde derinleşti. "Bana bak."

Eve başını çevirerek Blackie'yle arasındaki yoğun bakışı kırdı.

"Konuş benimle, lanet olsun. Beni çok korkutuyorsun. Seni seviyorum ve gerçekten endişeleniyorum."

Eve dudaklarını yaladı. "Bu o. Yakışıklı."

"Oh," dedi Danica, sesi yumuşaktı. "Kahretsin. Bu şekilde davranmana şaşmamalı. Devam et. Sana engel olmayacağım."

"Bu ne anlama geliyor?" Gene, Blackie'nin bakışlarıyla karşılaştı. "Sanırım senin çekici olduğunu düşünüyor."

Danica başını salladı. "Aradığım kişi o."

"Hangisi?" Blackie de neler olup bittiğini öğrenmek istiyordu.

Danica onun meraklı bakışlarıyla karşılaştı. "Çoğunlukla insanız sanırım ama ilave özelliklerimiz var." Bir elini kaldırmak için Gene'i serbest bıraktı. Tırnakları uzamaya başladı. "Pençelerimiz ve dişlerimiz, tehdit altında ya da koruyucu hissettiğimizde korku ya da öfkeyle tetikleniyor. Yıllar içinde şu anda yaptığım gibi değişimi nasıl zorlayacağımızı öğrendik. Bu hayatta kalmamıza yardımcı oldu ama çok fazla pratik gerektiriyor." Pençelerini geri çekti. "Gırtlaklarımız sizinkilerden farklı, hem normal hem de köpek modunda konuşmaya uyarlanmış. Bu bize hırlama, hırlama ve duyduğunuz gibi sesimizi derinleştirme yeteneği veriyor. Köpek DNA'mızda bazı davranışlar da var. Yine de işleri berbat ettiler ve Eve bu kusuru buldu."

"O da neydi?" Varion konuşmaya ve sohbete dahil olmaya karar verdi.

Danica tereddüt etti. "Onlara söylediğim gibi," Blackie ve Gene'e doğru başını salladı, "hiçbir erkek köpek birimi yapılmadı çünkü Cameron, hattımızda erkekler olursa kendisinden veya halkından emir almayacağımızdan korkuyordu. Bağlı bir eş bizim doğal liderimiz olacak ve körü körüne takip edeceğimiz biri olacaktı. Bizi yarattığından beri ona yavru köpekler kadar sadık olacağımızı düşündü. Bizler sevdiklerimize boyun eğmek, içgüdüsel olarak onları memnun etmek için her şeyi yapmak, bu duyguya ihtiyaç duymak üzere tasarlandık..." Durakladı. "Kahretsin. Açıklaması zor ama sonuç olarak ana bilgisayarı hackliyordu, serbest bırakılacak siborgları arıyordu ve bunu buldu." Blackie'yi işaret etti. "Onu merkeze getirdiklerinde bilgisayarla bağlantısını kesmeyi unutmuşlar. Dövüldüğünde çektiği acı bu bağlantı aracılığıyla iletilmiş ve Eve de bunu algılamış. Onu kurtardı ama gerçekten karşılaştıklarında bir şeyler oldu."

"Ne?" Blackie Danica'yı sarsmak ve ona söyletmek istiyordu. Danica ona istediği bilgiyi vermekte zorlanıyordu ki konuşmayı kesti.

Danica elini bıraktı. "Sana bağlandı. Saplantılı bir şekilde. Sen onun tam bir alfası ve uğruna her şeyi yapabileceği biri oldun."

Varion'un nefesi kesildi. "Neden o? O bir pislik, alfa değil."

Blackie o orospu çocuğunu yumruklamak istedi ama bu Eve'i serbest bırakmak anlamına gelirdi ki bunu yapmak istemiyordu.

Danica omuz silkti. "Bilmiyorum. Canını yaktığında acısını hissedebiliyordu. Onu kurtarmak aptalcaydı çünkü özlenecekti. Ona bağlantıyı kesmesini, böylece zihnine dokunamayacağını ve peşinden gitmenin çok tehlikeli olduğunu söyledik. Onun için fark etmedi. Cyborglara karşı bir yakınlık hissettik ve onlara yardım ettik çünkü hepimiz Dünya Hükümeti tarafından kullanılmak üzere yaratıldık. Yine de bu konuda akıllıydık ve bu süreçte kendimizi koruduk. Cameron bizi bu kadar sadık olacak şekilde tasarlayarak hata yaptı."

Danica dudağını ısırdı ve Blackie'ye bakarak içini çekti. "Senin için ölmeye hazırdı. Seni bir eş olarak görüyor. En azından ben buna inanıyorum. Seni kaybetti ve başka erkeklere ilgi duyamaz oldu. Onun için o sendin. *O tek kişi.*"

"Bir eş mi?" Blackie imalar karşısında sarsıldı.

"Sanırım ömür boyu." Danica ona ters ters baktı. "Bu bizim tasarımıımızdaki bir kusur. Eve sana bağlandığında bunu keşfetti. Bu beni çok korkuttu ve bu nedenle hiçbir erkeğin ona bu kadar yaklaşmasına izin vermedim. Onun hayatını mahvettin. Bunu atlatacağını umdum ama asla atlatamadı. Bunca yıl, on yıllar boyunca tüm erkekleri küçümsedi. Onlar sen değildin." Diğer kadın bakışlarıyla onu taradı. "Şimdi ilgileniyor. Ona zarar verirsen seni değerim, cyborg."

Tehdit onu rahatsız etmemişti. Hâlâ "eş" terimini anlamlandırmaya çalışıyordu. Bazı hayvanlar üremek için bir eş seçtiklerinde bunu ömür boyu yaparlar ve ölene kadar birbirleriyle kalırlardı. Eve ile göz göze geldiklerinde ona baktı.

Duyguları gözlerinden okumak çok kolaydı. Korku. Endişe. Umut. Sonra bakışları adamın göğsüne kaydı ve tutuşu gevşedi. Adamın kollarında buruşmuş gibiydi.

"Özür dilerim," diye fısıldadı.

Dördüncü Bölüm

Eve yeni bir tür acı öğrendi. Sayborgunun afalladığı açıktı ama bunun ötesinde duygularını okumak zordu. Dehşete düşmüş olması gerektiğinden oldukça emindi. Danica az önce ona sırrını söylemişti, zamanla açıklayabileceğini umduğu bir şeydi bu. Ona karşı hissettiği bağı itiraf etmeden önce kendisine aşık olmasını sağlama şansı suya düşmüştü.

Onun kendisini reddedeceğinden korkuyordu. Cyborglar köpeklerden daha farklı tasarlanmıştı. Duyguları her zaman yüze yakın bir yerde kaynamazdı. Kısmen beyinlerine duygularını bastırmalarını sağlayan çipler yerleştirilmiş olduğu için, kısmen de çok sert oldukları için bu duygularını çok iyi koruyorlardı. Fiziksel üstünlüklerinin ötesinde bir şeydi bu.

Mekiklerin gözden kayboluşunu izlediğinde bir kez kalbi kırılmıştı ve onun onsuz gittiğini biliyordu. Tek yapmak istediği ölmekken hayatta kalmak zor olmuştu. Cameron köpek birimi projesini başarısız bulup tüm hattı idam etme kararı alana kadar kız kardeşleri onu devam etmeye zorlamıştı. Yine de Eve'in onlarla birlikte ölmesine izin vermek istemiyordu, kendisine ihanet ettiği için onu cezalandırmaya niyetliydi. Sayborgların özgürlüklerini kazanmalarına yardım ettikleri ortaya çıktıktan sonra Eve'in çektiği acılar Cameron'ın intikamının hastalıklı bir şekli haline geldi.

Kurtarabildiği tek kız kardeşi olan Danica'ya baktı. Cameron'ın yanında dizlerinin üzerine çöküp kalçasını tuttuğunu hatırladığında aşağılanmışlık hâlâ içini yakıyordu. Kız kardeşlerini öldürmemesi için ona yalvarmış, ölümlerini engellemek için her şeyi yapacağına yemin etmişti. Hatta ona yalnız kalırsa öleceğini bile söylemişti, doğruyu söylemişti çünkü onu ayakta tutan tek şey onlardı. Adam ona nefretle bakmış ve sadece birini kurtarabileceğini söylemişti. Piç kurusu gülümsemişti, ona daha fazla zarar vermenin bir yolunu bulduğu için heyecanlanmıştı.

Kız kardeşlerinin öldürülmesi onu mahvetmişti ama Danica'ya her zaman en yakın olan o olmuştu. Birlikte eğitim almışlar, aynı odayı paylaşmışlar ve birbirlerine en sıkı şekilde bağlanmışlardı. Yüzlerce isim arasından bir tanesini seçmişti. Bundan asla pişman olmamıştı ama diğer tüm ölümlerin suçluluğu omuzlarındaydı.

Şimdi Danica, Handsome'a -hayır, Blackie artık onun adıydı- gerçeği söyleyerek ona ihanet etmişti. Kalbinde acı dolu bir delik açmıştı. Danica

Yıllar boyunca kız kardeşine her şeyi itiraf etmişti; buna, kendisine bir şans verilmiş olsaydı, kurduğu bağı ona anlatmadan önce onu ne kadar mutlu edebileceğini nasıl göstereceğini bilmek de dahildi. Danica, Eve'in onun tarafından anında reddedilmekten duyduğu korkuyu dile getirişini defalarca dinlemişti.

Kalçalarını kavrayan iri eller omurgasına doğru kaydı ve kız, adamın onu yere bırakıp aralarına mesafe koyacağını tahmin ederek bir iniltiyi bastırdı. Sayborglar yalnız varlıklardı. Bir kadının bu kadar yoğun bir şekilde bağlanması fikri doğal olarak tatsız olurdu. İstemesine rağmen ona yapışmadı.

Adam onu itmek yerine daha yükseğe kaldırdı ve kız kafasını kaldırıp adamın yüzüne baktı. Adam ona bakmak yerine başka bir cyborg olan sıhhiyeciyeye bakıyordu.

"Benim odamda olacağız." Kolunu Danica'ya dolamış olan cyborg'a biraz daha dostça bir bakış attı. "Gene, yatacak başka bir yer bul. Ben eşyalarını toplayıp kapının dışına koyacağım."

Adam gözlerinin içine baktığında kalp atışları durdu. Umut etmek istemiyordu ama bunu yapmamak da zordu.

"Bana tutun Eve. Kamaramıza gidiyoruz. Kendi başına yürüyebilirsin ya da ben seni taşıyabilirim. Seçim senin."

Omurgasının ucundaki karıncalanma hissi utanç vericiydi. Eğer bir kuyruğu olsaydı, sallanırdı.

"Nerede uyuyacağım ben?" Gene'in sesi öfkeliydi.

Blackie göz temasını keserek ona baktı. "Kargo bölümünde yerimiz var. Üst ranzanı söküp koridora bırakacağım. İki taneye ihtiyacım olmayacak."

Yüzünü boynuna gömerken kolları ona sıkıca sarıldı. Adam ona daha sıkı sarıldı ve uzaklaştı. Kız onun kokusunu içine çekti ve heyecandan adamın attığı her adımın vücutlarını nasıl birbirine sürttüğünü fark etti. *Beni reddetmiyor!*

"Ona zarar verirsen ölürsün, cyborg."

Danica'nın tehdidi karşısında hırladı. Blackie'nin teninden boğuk bir ses çıktı. Kızın öfkesini uyandıranın kendisi olmadığını biliyor gibi görünerek irkilmedi.

"Aldırma onlara," diye kulağına yaklaştı. "Neredeyse ."

Odasının kapısını açmak için bir kolunu bıraktı. Hafif bir ses çıkardı ve kapanana kadar içeride durakladı. Ona bakmak istedi

Ama korku onu kollarında tutuyordu. Tanıklar olmadan onu reddetmek için mahremiyet isteyebilirdi. Bir keresinde hayatını kurtarmıştı ve onur duygusu hissederek onu bu aşağılanmadan kurtarmak isteyebilirdi.

Büyük, güçlü eller her bir kış yanağının kıvrımını kavramak için kaydı. Onu etine batacak kadar sıkıca kavradı. Acıtmıyordu ama tüm dikkatini ona vermişti. Vücudu, adamın parmaklarının seksine bu kadar yakın olmasına anında tepki verdi.

"Eve?"

Onunla yüzleşme vakti gelmişti. *Beni reddetme. Lütfen.* Bunu söylemedi ama söylemek istedi. Başını kaldırıp adamın tüm duyguları maskeleyen yakışıklı yüz hatlarına bakmak cesaret istiyordu. Bakışları biraz mesafeli görünüyordu.

"Bu doğru mu?"

"Ne?" Yine de biliyordu. Ona karşı güçlü bir bağ hissettiğini itiraf etmesini istiyordu.

Çene çizgisi boyunca kaslar sinirlenerek gerildi. "Beni kendin gibi mi görüyorsun..." Durakladı ve bitirmeden önce boğazını temizledi. "Dostum?"

"İnsan yanımda bunun makul olmadığını biliyor." Bu güvenli bir cevaptı.

"Peki ya köpek tarafı?" "Bu benim tasarımımdaki bir kusur."

Gözlerinde öfke parladı. "Böyle mi görüyorsun? Genetik kodlama bunu mümkün kıldıği için mi bana bu kadar çekiliyorsun?"

"Hayır." Yalan söylemezdi. "İlk başta beni korkuttu. Seninle tanıştığında neler olduğunu biliyordum, tahmin edebiliyordum ama sen bir cyborg'sun. Duygusal bağlar senin yapının bir parçası değil."

"Sadece gerçeği istiyorum. Beni eşin olarak görüyor musun?"

"Evet," diye devam etti. "Ama seni takip falan etmeyeceğim. Muhtemelen bundan rahatsız olmanı anlıyorum. Bunca yıl hayatta kaldım. Bununla iyi başa çıkacağım." *Ne yalancı ama.* "Beni istemiyorsan sorun değil. Muhtemelen hayatında zaten biri vardır." *Ouch. Tanrım, bana başka bir cyborgla takıldığını söylerse bu canımı yakacak.*

"Ben bir aile birimiyle sözleşmeli değilim. Kariyerim her şeyden önemli ve bunu çok az kişi anladı. Hiç kimse onlarla uzun vadeli bir sözleşme yapacak kadar ilgimi çekmedi."

Kulağa çok soğuk geliyordu. "Sözleşmelere dayalı aile birimleriniz mi var?"

"Evet."

Geceleri ve gündüzleri farklıydılar. Bir topun içine kıvrılıp ağlamak istedi. Ne zaman paylaşacakları türden bir hayatı hayal etse, bolca dokunuş ve kahkaha içeriyordu. Onu daha arkadaş canlısı ve sevgi dolu olarak hayal etmişti. Gerçekle yüzleşmek zordu. Acı veriyordu.

Blackie onun bakışlarını inceledi. "Ne istiyorsunuz?" "İstemek mi?"

"Eş olmakla ilgili hangi ayrıntılar var?"

İyi tarafından bakmaya karar verdi. Ciddi bir ilişkisi yoktu. Bu büyük bir engeldi ve bir ilişkide ondan ne istediğini bilmek istiyordu. Merakı, onun ihtiyaçlarına ilgi duyduğunu gösteriyordu.

Beni ne mutlu ederdi? Adamın o yoğun gözleri onu süzerken cevabı tartıştı. "Ben sadece..." *Beni sevmem için.* "Beni önemseyen ve benim için önemli olan biri. Çok fazla fiziksel temasa ihtiyacım var." *Sarılmalar ve ellerini sürekli üzerime koyman.* Onun vücuduna sahip olma ihtimali, hislerini artırdı ve ona, onun etrafında sarılı olduğunu hatırlattı.

"Bunu sana verebilirim."

Boğuk sesi ona bir şeyler yaptı. Meme uçları sertleşti ve karın kasları gerildi. Uzun süredir uykuda olan libidosunun canlanmasından dolayı şortunun ıslandığından emindi. Onu umutsuzca istiyordu.

"Seni yere bırakıp temizleneceğim."

Yüzüne hâlâ kan bulaşmıştı ama kızın umurunda değildi. Adam çamura bulanmış olsa bile, yine de ona sürtünmek istiyordu. Bir ranzanın kenarına oturana kadar onu nazıkçe indirdi. Üstteki, doğrulurken onu tamamen görmesini engellediği için onu rahatsız ediyordu. hızlıca incelediğinde, küçük bandajı gördüğünde yan tarafına verdiği hasarı hatırladı. Ona saldırdığını hatırlayınca irkildi. Göğsünün üst kısmındaki de onun suçuydu.

Bir kolu üst ranzanın altından kayarak onu duvardan uzaklaştırdığında ve bağlantıyı keserken odayı patlama sesleri doldurduğunda aklından geçenleri okumuş gibiydi. Odasından çıktı ama yatağı eksilterek geri döndü. Onun çekmeceleri açmasını, erkek giysilerini ve eşyalarını torbalara doldurmasını izledi.

sonra onları da koridora götürdü. Oda arkadaşının tüm eşyalarını çıkardıktan sonra kapıyı mühürledi.

"Hemen döneceğim. Kımıldama."

Dönerek uzaklaştı ve temizleme ünitesinin içine adım attı. Kalçalarını kavradı ve aşağı , yük gemisindeyken tulumunu yırttığını hatırladı. Yıllar süren uzay yolculuğu yüzünden teni gerçekten solgundu. Güneşli gezegenlere yaptığı ziyaretler çok azdı. Bu, onun güzel gri teninin koyu tonuyla tam bir tezat oluşturuyordu.

Onu çekici buluyor muydu? Göğüslerini inceledi. Aşırı büyük değillerdi ama biraz vardı. Cameron biraz sapıktı ve köpek birimlerini yarattığında bakacak güzel bir şey . Bazılarının Cameron'ın vücutlarına dokunmasına izin verdiğini biliyordu. O hiç izin vermemişti. Varlıkları için duyduğu minnettarlık bir yere kadar gitmişti ve onu çok iyi tanımıştı. Her an emrinde bir harem hayalleri kuran bir pislikti.

Görünüşe göre temizleme ünitesi tam olarak çalışmıyordu. Görünüşe göre Blackie sadece kanı temizleyecekti ama bu ona cinsel beceri eksikliği konusunda endişelenmek için zaman kazandırdı. O bir C-46'ydı ve sayborgunun cinsel bilgisinin neleri içerdiğini merak ediyordu. Onu gördüğünden beri çok uzun yıllar geçmişti. Muhtemelen bu süre içinde epey deneyim kazanmıştı.

Onu kurtarmadan önce yeni mi yaratılmıştı yoksa bir suç işledikten sonra feshedilmek üzere mi oraya nakledilmişti, hiçbir fikri yoktu. Doğal yeteneklerinin ve işlevlerinin çoğunun farkında değildi ama uğradığı taciz onu sersemletmişti, bu da o geceki durgun tepkilerini açıklayabilirdi. Ani sessizlik dikkatini Blackie'ye çekti, adam üniteden sadece pantolon giyerek çıkmıştı. Karanlık bakışları onunkilere kilitlendi ve sonra yavaşça oturduğu yerin önünde dizlerinin üzerine çöktü. Yaklaştı.

"Seni bir daha göreceğimi hiç düşünmemiştim. Senin insan olduğuna inanmıştım."

"Size ne olduğumu söylemeliydim ama alarmlar çalmadan önce o çatıda fazla zamanım yoktu."

"Asansöre erişmeye çalıştım. Senin peşinden gitmek istedim."

"Kaçamazdınız ve kaçışınızı önlemek için arıza emniyet programları vardı. Bağlantı yeteneklerin kodları kıramazdı. Ben Eve'dim, bu yüzden tüm tesise erişimim vardı. Sıramdaki herkesi takip etmek benim işimdi." Yutkundu. "Demek istediğim, ben ilktim ve

tüm köpek birimlerine. Bana diğerlerinden daha fazla erişim sağladı. Daha fazla sisteme girebildim ama hepsine değil. Çatıya erişim düşük öncelikli kabul edildi çünkü o yükseklikten düşersek hayatta kalamazdık. Hiçbir zaman mekik uçurmak için eğitilmedik ya da bu bilgilere erişimimiz olmadı."

Kadının kalçalarının yanındaki ranzanın kenarlarını kavradı ve ona eğildi. "Benimle hiç buluşmadın."

"Denedim. Belirlenen alma noktasına on dakika erken geldim ama mekikler çoktan yörüngeden ayrılmıştı." Gözlerinin yaşla dolmasından nefret ediyordu ve onun zayıflığını görmekten nefret etmemesini umuyordu. Muhtemelen duygularını kişiliğinin olumsuz bir yönü olarak görecekti. "Sizinle daha önce buluşmayı planlamıştım ama son dakika emirleri aldım. Muhafızları gözaltı merkezlerinden uzaklaştırmamız istendi. Sayborgların bu avantaja ihtiyacı vardı."

"Gözaltı merkezlerinde miydin? Kaçmama yardım yerden ayrılmış mıydın?"

"Sonlandırma merkezi gözaltı hücrelerinden yaklaşık yarım mil uzaktaydı. Onları meşgul etmek için binayı kilitleyerek kendi isyanımızı düzenledik. Biz acil kaçış tünellerinden sıvışırken onlar içeri girmeye çalışıyordu. Hepimiz başaramadık." Yeraltına kaçarken ateş açmak ve ilerleyen muhafızları uzak tutmak için kalan birliğinden bazılarının ölümünü hatırladı. "İki yüz yirmi yedimiz toplama yerlerine ulaşmayı başardık."

"Ondan önce kaç kişi vardı?"

"Üç yüz. Elli altısı öldü, on yedisi ise bizi oraya götürürken ağır yaralandı. Birliğin geri kalanı için kendilerini feda ettiler."

Öfke yüz hatlarını kararttı. "Erken geldin ama biz çoktan gitmiştik?"

"Evet." Tünellerden çıkış anısı ve mekiklerin gitmiş olduğunu görünce yaşadığı şok zihninde canlandı. Dünya'dan ayrıldıklarında gökyüzünde kayboluşlarını izlemişti. "Hiç mekik kalmadı."

"Seni terk ettiler. Bilmiyordum."

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. "Belki de bir tür karışıklık olmuştur." "Seni ölüme terk ettiler," diye öfkeleni.

Yıllar boyunca ihanet olasılığını düşünmüş ama buna inanmak istememişti. "İsyanı sahneledikten sonra bina bilgisayarlarıyla bağlantım kesildi. Bir şey olmuş olabilir.

Kalkış zamanını ayarlayın yoksa yeterince yoğun ateş altında kalabilirlerdi ve biz onlara ulaşmadan havalanmak zorunda kalabilirlerdi."

"Her şey plana uygun gitti." Blackie yatağı yumrukladı. "Kayıtlarımıza erişimim var ve Dünya'dan kaçışımızın ne kadar sorunsuz geçtiği efsanevi." Birkaç yavaş, derin nefes aldı. "Hiçbir yerde köpek birliklerinden bahsedilmedi. Bize bazı sempatik insanların yardım ettiği söylendi, özellikle de bilgisayar korsanı olan birinin. Konsey bize yalan söyledi."

Bunu fark ettiği için çok kızgın görünüyordu. O ise sadece ihanetin yürek burkan hüznünü hissetti.

"Bilseydim seni geride bırakmazdım. Şahsen bir mekiğe el koyar ve beklerdim."

Ona inandı. "Tek bir mekik tüm yavru arkadaşlarımı alamazdı."

"O zaman birkaç yolculuk yapardım ya da hepsini uzaya taşıyacak başka mekiklere pilotluk etmeleri için daha fazla siborgla konuşurdum." Avuçlarını kadının kalçalarının üzerinde hafifçe yumuşatmak için yatağı bıraktı. Bakışlarındaki samimiyet ona inanmasını sağladı. "Sensiz gitmezdim."

"Belki de yörüngeden ayrıldıktan sonra çalmayı planladıkları uzay gemilerinde yer olmadığı için bizi geride bırakmak zorunda kaldılar." Onun dokunuşunun sıcaklığının . "Yörüngeden ayrıldığımızda kaç geminin, hatta hangilerinin yörüngede olacağını tam olarak planlamak imkânsızdı."

"Bir sürü odamız vardı."

"O zaman neden?"

"Bilmiyorum ama öğrenmeyi planlıyorum." Yüzleri neredeyse birbirine değene kadar yaklaştı. "Bedelini ödeyecekler. Sana söz veriyorum. Sana borçlular."

İçine bir kuşku düştü ve bu kuşku içini burktu. "Bu yüzden mi eşim olmayı kabul etmeyi düşünüyorsun? Bana borçlu olduğunu mu hissediyorsun?"

Ağzı hoşnutsuzlukla aşağı doğru kıvrıldı. "Hayır. Seni istiyorum ve hep istedim. Sen tanıdığım en çekici kadınsın."

Kalp atışları hızlandı, adamın her kelimesi onu başka hiçbir erkeğin hissettirmediği şekilde etkiledi.

"Seni asla unutamam." Birden elini kaldırdı ve parmağı saçının bir tutamına takıldı. "Kısa saçlarını seviyordum ama böylesini tercih ederim." Bakışlarını onunkilere çevirmeden önce kucağına bir göz attı. "Bilmem gereken bir şey var mı? Tamamen insan gibi görünüyorsun."

"Fiziksel ve anatomik olarak öyleyim."

"Güzel." Geri çekildi. "Soyun. Sana sahip olmak için uzun süre bekledim."

Birkaç kalp atışı için nasıl nefes alacağını unuttu. Onu çıplak istiyordu. Aynen böyle. Ön sevişme yok, sevgi sözcükleri yok, sadece cırılçıplak soyunmasını istiyordu.

Biraz panikledi. "Bunu daha önce hiç yapmadım."

Sesi aceleci ve sabırsız çıkmıştı. "Ben de temelde bir insanla aynıyım."

Yanaklarında sıcaklık alevlendi. Bir sayborgla seks yapmayı kastettiğine inandığı belliydi. "Ben hiç seks yapmadım."

"Ne?"

Bu kadar ciddi bir mesele olmasaydı yüz ifadesi komik olabilirdi. Kızın utancı katlanarak arttı. "İstiyorum! Yani, seninle. Sadece başka birinin bana dokunmasını hiç istemedim."

Söyleyecek söz bulamıyor gibiydi.

"Cameron, yaratıcım, her zaman seks yapmam için peşimdeydi ama ondan nefret ediyordum. Muhafızlardan herhangi birine ilgi gösterirsem beni asla yalnız bırakmayacağını biliyordum. Seninle tanıştım ve o bağ yerine oturdu. O gecedan sonra hiç kimse bana çekici gelmedi." Açıklama yapma ihtiyacı hissetti. "Ben sadece... diğer erkeklere baktığımda hiçbir şey hissetmiyordum."

Dudaklarını yaladı ve sertçe yutkundu. "Bana karşı bir şeyler hissediyor musun?"

"Evet." Yaklaşmak isterse ona yer açmak için daha da yaklaştı ve kalçalarını araladı. "Bana dokunman için yanıp tutuşuyorum ama seni uyarmam gerektiğini düşündüm. Bunu daha önce yapmadım. Daha yetenekli bir aşık bekleyebilirsin. Öğreneceğim."

Elleri kadının kalçalarında daha yukarılara kaydı. "İlk tanıştığımızda daha az masum görünüyordun. Bu yüzden şaşırdım." Onun kişisel alanını işgal etti.

Onun alçalmış bakışlarını takip ederek shaftının kalın hatlarına baktı. Pantolonunun önü boyunca yukarı ve yana doğru çıkıntı yapmış, malzemenin altında . Adam büyüktü ve biraz gözünün korktuğunu itiraf etti. Bu yeni başlayanlar için bir beden değildi.

"Deneyim ya da beceri beklemiyorum. Sadece seni istiyorum."

Onun gözlerinin içine baktı, bunu kastettiğini biliyordu. Tutku, onun okuyabileceği kadar parlak bir şekilde alevlenmişti. Soğuk ya da duygusuz değildi, duygularını da saklamıyordu. Boğazından yumuşak bir hırıltı yükseldi ve onu yiyip bitirmek istedi ama yanlış anlama ihtimaline karşı bunu ona söylemekten kaçındı.

"Yük gemisinde sana saldırdığım için çok özür dilerim."

"Kimliğimi bilmiyordunuz. Miğfer yüz hatlarımı gizliyordu."

Bakışları bandajların üzerinde gezindi. "Çok zarar verdim mi?"

"Hayır." Yan tarafındaki beyaz bandaja uzandı ve onu çekerek çıkardı.

Yarayı inceledi. Pençeleri deriyi yırtmıştı ama büyük ölçüde iyileşmişti. "Vay canına."

"Hızla iyileşiyoruz. Yarına kadar sadece biraz kırmızı olacak. Beni ısırдың yer de aynı. Yüzüne vurduğum için özür dilerim." Bakışları kızın yanağında oyalandı.

"Sana fazla seçenek bırakmadım. Acımıyor bile. Ben de çabuk iyileşirim. Bir gün sonra bir iz bile görmeyeceksin."

Biraz daha yaklaştı. "Zaman kazanmak için oyalanıyor musun? Seni acele ettirmek istemem ama seni soyunmuş görmek ve ellerimi üzerinde gezdirmek için onlarca yıl bekledim."

Eve'in elleri titreyerek yarım gömleğine uzandı ve onu başının üzerinden yırttı. Onu çıplak istiyordu ve istediği her şeyi alacaktı. Arkasına yaslandı, bacaklarını yukarı çekti ve topuklarını yatağın kenarına dayadı. Başını ranzanın arkasındaki duvara çarpmamak için dikkatli olması gerekiyordu. Alan tam olarak dar değildi ama hareketi kısıtlıyordu. Kalçaları yukarı doğru kalktı ve adama şortunu çıkarma fırsatı sundu.

Elleri beline uzandı, başparmakları kumaşın üst kısmına takıldı ve bel bandının hemen altında karnının alt kısmını keşfederek yavaşça ona eziyet etti. Adamın kendisini çekici bulup bulmadığı konusunda endişelenmeyi bıraktı çünkü şortunu aşağıya doğru çekştirirken dikkati vücuduna odaklanmıştı.

Uyarılmışlığının kokusu burnuna doldu ve bunu tahrik edici bulduğunu umdu. Köpek yeteneklerinin koku alma duyusunu güçlendirdiğini biliyordu. Onu soydu ve üzerindeki kileri fırlatıp attı. Kız onun sadece kendisini almasını bekliyordu ama adam kalçalarını daha geniş açtı, çömeldi ve kız dondu kaldı. Adam onun cinsel organını incelemek istiyor gibiydi.

"Yalan söylemedim. Kimse bana dokunmadı. Ben seninim."

Bakışları onunkilerle buluştu. "Konuşmaya devam edersen kontrolümü kaybedeceğim. Senin için doğru olanı yapmalıyım."

Eve, adamın yüzü alçalıp ağzı açıldığında nefesi kesilene kadar ne demek istediğini anlamadı. Adam ıslak, sıcak öpücüklerini tepesine yaydı ve elleri kışının altına girerek onu yataktan birkaç santim yukarı kaldırdı. Geniş omuzları uyluklarının arasında kıpırdandı, onları daha da ayırdı ve sıcak nefesi amının dikişi boyunca yayıldığında yatağı pençeledi. Oral seks yapmayı planlıyordu.

İçinden bir hırıltı daha koptu. Başını geriye attı, gözlerini sıkıca kapattı ve bacaklarını birbirine çarpma dürtüsüyle savaştı. Savunmasız ve açıkta olmaktan duyduğu utanç ile bu şekilde dokunulmanın nasıl hissettireceğine dair aşırı merak arasında içsel bir savaş sürüyordu. *O benim eşim. Ben ona aitim, her şeyimle.* Blackie'ye boyun eğerken gergin kasları gevşedi ve onun kendisini ön sevişme konusunda ilk elden eğitmesine izin vermeye razı oldu.

Dilinin klitorisi üzerindeki ilk darbesi bir sürpriz oldu. Nazikti ama garip hislerin güçlü bir sarsıntısı tüm vücuduna yayıldı. Nefesini tutmuş, bekliyordu. Dilini düzleştirdi ve çok hassas bir noktaya bastırdı. Yukarı aşağı hareket etmeye başladığında nefesi kesildi, ona sürtünürken doğru miktarda baskı uyguladı.

"Ah evet," diye inledi. Oynadığı sinir demetinin uyarılması Eve için aynı anda hem cennet hem de cehennem gibiydi. Gerçekten iyi hissettiriyordu ama aynı zamanda ağrımına da neden oluyordu. Parmakları adamın saçlarına dolanmamak için yatağa yapıştı. Kıpırdamadan duramıyordu, kalçaları kendi kendine hareket ediyor gibiydi.

Blackie daha da saldırganlaştı ve Eve düşünme yetisini kaybetti. Dudaklarını tomurcuğun etrafında mühürlemek için yalamayı bıraktı ve emdi. Bu yeni his karşısında nefesi kesildi ve daha yüksek sesle inledi. İçeriden gelen zonklamanın farkına vardı, vajinal kasları kasıldı ve yeni bir ihtiyaç ortaya çıktı. Nefes nefese kaldı, adamın saçlarını tutup onu vücudundan yukarı çekme isteğine karşı koymak giderek zorlaşıyordu. "Lütfen?"

Ona eziyet etmeye devam ederken yalvarışını anlamış gibi görünmüyordu. Tek istediği onun üstünde olmak ve onun içinde olmanın nasıl bir şey olduğunu hissetmektir. Geçmişin anıları peşini bırakmadığında bunu en az bin kez hayal etmeye çalışmıştı ama doğru yapıp yapmadığından tam olarak emin değildi.

Omuzları onu sıcak ağzına ve diline açık tuttu, ta ki ham hisler çok yoğun hale gelene ve sert bir şekilde boşalırken ağlayarak sırtını kaldırına kadar. Güçlü spazmlar onu titretirken, sıcaklık amına yayıldı ve aklı başından gitti.

Kıcını yumuşak yatağa geri indirdiğinde ağzı geri çekildi. Adam onu tutuşunu ayarlarken kadın orada bitkin bir halde yatıyordu. Eli, parmaklarından biri yavaşça amına girene kadar yukarı doğru kayarak iç uyluğunu keşfetti. Kalın parmağın onu ayırdığı hissiyle inledi. Durakladı, neredeyse tamamen geri çekti ve ikinci bir parmak soktu. Adam vajina duvarlarını gerdi ve kadın bundan zevk alarak daha yüksek sesle inledi.

Kalçaları onun hareketleriyle uyum içinde sallandı ve bu o kadar iyi hissettirdi ki, yatağını tekrar pençeledi. Adam parmaklarını geri çektiğinde bir protesto oluştu ve kızın gözleri açıldı. Vücutlarının arasına baktı ve adamın pantolonunu açıp sikini serbest bırakmasını izlerken nefesi kesildi. Daha önce de çıplak erkekler görmüştü ama hiç kimse Blackie'yle kıyaslanamazdı. Adamın şekli mükemmeldi... ve iriydi. Bir C-46 ünitesinden bunu beklerdi. Şaftın kalın çevresi sertti ve parmaklarının tabanın etrafında kıvrılmasını izlemek gerçekten seksiydi. Sikinin yuvarlak başını kızın açılmış kalçalarının arasına götürdü.

"Kıpırdamadan dur," dedi. "Yavaş gidiyorum. Seni incitmek istemiyorum." Bakışları onunkileri tuttu. "Yine de incitecek."

Ne bekleyeceğini, ne demek istediğini biliyordu ama sonra adamın sikinin ucu açılmış amına değdi ve adam sikini ona doğru bastırırken inledi. Vücudu kalın girişe biraz itiraz etti ama ağzından kaygan ve ıslaktı, onu sıcak ve onun için hazır hale getirdi. Adam kısık bir ses çıkardı, neredeyse acı çekiyordu. Bu onu endişelendirmişti.

"Seni incitiyor muyum?"

Gözleri kısıldı. "Beni öldürüyorsun." Derin bir nefes aldı. "Özür dilerim, güzelim."

Onun neye pişman olduğunu merak ediyordu. Şimdiye kadar her şey harikaydı ve onun kendisine bu şekilde hitap etmesi hoşuna gitmişti. Şaftını serbest bıraktı, ayak bileklerindeki tutuşunu sıkılaştırdı ve kollarını her bir uyluğunun etrafına sarmak için kayarak onları kaburgalarına sıkıca tuttu. Adam hızlı bir hamleyle kızın içine girdi ve kızın nefesi kesildi, içinden acı dolu bir bıçak darbesi geçerken haykırdı.

Adam dondu kaldı, kadının derinliklerine gömüldü. Acının sarsıntısı saniyeler geçtikçe azaldı.

"Bir daha acımayacak."

Ona güvenerek başını salladı.

Ayak bileklerini omuzlarına kaldırdı ve ağırlığıyla onu sıkıştırarak kadar öne eğildi, böylece neredeyse ikiye büküldü, umursadığından değil. Daha derine kayd, onu daha fazla gerdi ve onun tarafından doldurulma hissini sevdi. Sonunda birbirlerine kavuşmuşlardı.

Yavaşça hareket etti, tekrar derinlere kaymadan önce birkaç santim geri çekildi. Acının yerini harika hisler almıştı. Vücudu iyileşmek için tasarlanmıştı ve işini yapıyordu. Blackie daha hızlı hareket etti, siki boşalma ihtiyacını ateşledi. Onu biraz daha kaldırdı ve onu sikmeye devam ederken kığı yatağın üzerinde birkaç santim havada asılı kaldı.

Yeni bir noktaya vurdu ve kadın nefes nefese kaldı, denemesine rağmen tutamadığı yumuşak hırıltılar ondan koptu. Dilinin klitorisine yaptığı şeyden tamamen farklı bir şekilde gerçekten iyi hissettirdi. Kalçaları onun kığına çarptı, ritmik ses ağır nefeslerine eşlik etti. Başka bir doruk noktasına ulaştığında haykırdı.

Blackie gözlerini kapadı, başını geriye attı ve onun adını inledi. Tüm vücudu keskin itişlerle sarsılıyor, menisi kadının işaretliyordu. Eve ilk kez biri tarafından *sahiplenilmenin* nasıl bir şey olduğunu biliyordu ve bundan zevk alıyordu. Sarsıldı, sıcak menisinin daha fazlası onu doldurdu. Amının derinliklerine oturduğunda ona doğru pompalamayı bıraktı.

Gözleri açıldı. "Bizi gerçek eş yapacak fiziksel talepler tam olarak nedir?"

Ona verdiği yoğun zevkten sonra düşünmek zordu. Seks beklemeye değmişti. "Ne?"

Kadın itiraz istese de edemedi adam onun bedeninden çekildi. Kalçalarını serbest bıraktı ve kalçalarını kavradı. Adam onu ters çevirdiğinde nefesi kesildi, adamın gücü dikkate değdi. Onu önünde yatağa doğru eğdi, sırtının etrafında kıvrıldı ve bir dizi uyluklarını birbirinden ayırdı. Adamın hâlâ sert olan siki yeni bir açıdan içine girdiğinde nefesi kesildi.

Kulağına fısıldarken sıcak nefesi kulağını gıdıkladı. "Köpekler bu şekilde seks yapar." Uzun, sabit hamlelerle onu becerdi. "Çiftleşmemiz için başka ne gibi fiziksel gereksinimleriniz var?"

Düşüncelerini toparlamak için çabaladı. "Gerekli değil ama keşke beni ısırsan." Omzunu açıkta bırakmak için başını yana savurdu. "Bir yara izi bırak." Ona verdiği uygun bir tane istiyordu. İnsanların

Alyanslar, siborgların sözleşmeleri vardı, ama o derisinde ondan kalıcı bir iz istiyordu.

Dudakları kadının boğazını okşadı. "Burada mı?"

"Omuz. Lütfen." Adam onu daha sert, daha kaba becerdiğinde inledi. Kelimelerle ifade edilemeyecek kadar iyi hissettiriyordu.

"Nazik olmamı ister misin?" "Hayır."

"Güzel." Kadının içine tekrar tekrar girdi, ona yeterince sert vurdu. altlarındaki ranzayı sallarlar.

Kadın gerildi, başka bir doruk noktasına ulaştığında haykırdı ve işte o zaman dişleri ona battı. Dişleri deriyi parçaladığında ısırık acıttı ama bu sadece onun daha sert boşalmasını sağladı, çünkü onu ömür boyu kendine ait kılmak için tereddüt etmediğini biliyordu. Mümkün olan her fırsatta bu izi gururla sergileyecekti.

Tekrar boşalırken inlemek için omzunu bıraktı. Kollarının üst kısmı, kadının nefesini tutmasına izin verecek kadar ağırlığını destekliyordu. Kan köprücük kemiğinin üzerinden kayarak yatağa aktı ve yatağı kırmızıya boyadı.

"Özür dilerim," diye homurdandı. "Sanırım seni çok derinden ısırdım."

Kısmen görebilmek için başını yana çevirecek gücü kendinde buldu. "Bu mükemmel. Bir dakika içinde kanamam duracak. Bu iz bırakacak."

Blackie kendi kışını tekmelemek istedi. Kız bakireydi ama Eve'in içine girdiğinde kontrolünü kaybetmişti. Kız çok seksiydi ve kendini tutamayacağı kadar iyi hissettiriyordu. Sonra bunu telafi etmek için onu ters çevirdi. Onun yerine, sanki fiziksel yapısına hayvan genetiği ve davranışları yerleşmiş biri gibi çılgına dönmüştü.

Omzundaki kan, yaptığı şeyin görsel kanıtıydı, ağzındaki kanın tadıyla birlikte. Dudaklarını yaladı, orada da tadına baktı. Çok sert davranmıştı.

"İyileştirme yetenekleriniz benimkinden daha iyi değilse bu kesinlikle yara izi bırakacak."

Kadının gülümsemesi onu şaşkına çevirdi. "Ben seninim."

Bir kadının bunu söylemesi onu genellikle tedirgin ederdi. Cyborg kadınlar herhangi bir kontrolü başkasına devretmektense ölmeyi tercih ederdi. Eve, iyileşme yeteneği, yaratılış yöntemi ve yaşlanmaması dışında kendi ırkına benzer bir şey değildi. Onu istiyordu ve şimdi onu asla terk etmeyecekti. Onun bir eşi vardı. Göğsündeki sıkışmanın nedeni

az önce paylaştıkları fiziksel etkileşimden değil, güçlü bir duygusal tepkiden kaynaklanıyordu. Hangisi olduğunu değerlendirdi ve bunun memnuniyet ya da muhtemelen mutluluk olması gerektiğine karar verdi. Ayırt edemeyeceği kadar yakından ilişkilidiler.

Bir kadının geri kalanında kendi hayatını onunkiyle birleştirmesi fikri şaşırtıcıydı ama hoşuna gitmişti. Vücutları hâlâ birleşmiş halde yan yana kıvrılana kadar pozisyonlarını ayarladı. Onu yakınında tutma arzusu güçlüydü. Aletini onun sıcak bedeninden çekmek ya da aralarında herhangi bir boşluğa izin vermek istemiyordu. Adamın vücudu kadınının üzerinde kıvrılmışken kadın adamın önüne mükemmel bir şekilde oturmuştu. Eli önce kalçasını, sonra da uyluğunu keşfetti. Kadın ona daha sıkı sarıldı.

"Cyborg geleneklerine göre yasal olarak katılacağız." Eve'in mühendislik ürünü genetiğiyle bir cyborg olarak kabul edilemeyeceğinden emin olmak için önce iki kez kontrol edecekti. Onu başka bir erkekle paylaşmayı reddediyordu.

Bunu düşünmek bile aklını cinayet düşünceleriyle dolduruyordu. "Belki de değildir."

Eve ona baktı ve bakışlarındaki şüpheyi görmekten hoşlanmadı, sanki onun eşi olmayı kabul ettiğine dair verdiği sözden şüphe ediyormuş gibiydi.

"Konsey tarafından cyborg olarak görülüyorsanız bunu yapmamamız en iyisi. Dişilerin sayısı daha az ve eğer böyle bir durum söz konusuysa size benim dışımda başka bir erkek atayacaklardır."

Kızın eli onunkini kavradı. "Bu ne anlama geliyor?"

"Her diş cyborg ile bir aile birimine her zaman en az iki erkek katılır. Gemilerinin düştüğü bir gezegenden daha fazla kadınıımız kurtarıldıktan sonra kurallar yakın zamanda değişti. Eskiden her aile biriminde kadın başına en az üç ila dört erkek düşerdi. Seni paylaşmayacağım."

"Bana dokunmaya çalışan herkesi öldürürüm. Ben seninim. Eğer böyle bir şey olursa bu beni içten içe mahveder. Eşler başkalarına dokunmaz. Başka biri tarafından dokunulmak beni hasta eder ve bundan nefret ederim. Ölümüne savaşıyorum," diye tehdit etti, sesinde panik vardı.

"Böyle bir şey olmayacak. Bu konuda endişelenmeyi bırakabilirsin." Korkusunu yatıştırmak için onu kalçasından beline kadar okşadı. Çok yumuşak ve soluk tenliydi. Renkleri arasındaki zıtlık çarpıcıydı. "Biz dostuz. Sana elini sürmeyi aklından bile geçiren her piçi parçalara ayıracağım."

Bakışları adamın ağzına indi. "Başka kimseye dokunmayacaksın, değil mi?"

Kadının ifadesindeki acıdan ya da sesinde duyduğu hafif titremeden hoşlanmamıştı. "Hayır. Senin ilişki bağı şartlarını kabul ettim. Eşler yaşam içindir, doğru mu?"

"Evet."

"İsteyeceğim tek kadın sensin." Yıllar boyunca onu takıntı haline getirdikten sonra bundan emindi. Onun hayatta olması ve yatağını paylaşması onu hayrete düşürüyordu. Ondan vazgeçme ihtimali yoktu. "Geleceğimizi garanti altına almak için uygun olur olmaz ayarlamaları yapacağım."

"Bu ne anlama geliyor?"

Zihinsel olarak bir listenin üzerinden geçti ve sonra onun yararına tekrarladı. "Garden'daki yaşam düzenlemelerimin ihtiyaçlarınıza uyacak şekilde güncellenmesi gerekiyor. Artık bir konsey binasında kalmamızı istemiyorum." Dünya'dan kaçtıklarında yaptıklarıyla ilgili hâlâ kafasında soru işaretleri vardı. Sorumlu konsey üyeleri köpek birimlerine yaptıklarının bedelini ödeyecekti. "Ayrıca yanımda seyahat etmenize izin vermeyen görevleri kabul etmeyeceğimi de açıkça belirteceğim. Her zaman benimle birlikte olmak istediğini varsayıyorum. Bu görevler beni haftalarca ya da aylarca senden ayırabilir." Onun yüz hatlarını izlerken kabul edeceğini umdu, ondan ayrı kalma fikrinden hoşlanmıyordu.

Başını salladı. "Evet. Her zaman senin yanında olmak istiyorum."

Bunu gerçek anlamda mı söylediğini düşündü. Bazı cyborglar onu vardiyaları sırasında komuta merkezinde kabul etmeyebilirdi ama onların itirazlarıyla başa çıkabilirdi. Onun sağlıklı ve mutlu olduğundan emin olmak için her şeyi yapardı, buna ihtiyaç duyarsa onu her zaman birkaç metre yakınında tutmak da dahildi. "Bunu gerçek anlamda mı söylüyorsun?"

Eve sırtıttı. "Bensiz işe gitmeni ama her uyku döngüsünde yatağını paylaşmak istiyorum."

"Anlaştık."

"Danica'ya ne olacak? O benim yavru arkadaşım. Onu öylece terk edemem ama sen benim eşimsin. Sen benim önceliğimsin."

Onun açık sözlülüğünü takdir ediyordu. Kardeşini önemsiyordu, bu takdir ettiği bir özellikti ama onu diğerlerine tercih etmesi daha çok hoşuna gitmişti. "Garden'da güvende olacak. Bizim kamaramızda yaşamasını ister misin?"

"Birlikte yaşamak zorunda değiliz ama sadece onun iyi olduğundan emin olmak istiyorum."

"Sanırım bir cyborg onunla ilgileniyor. O iyi bir erkek." Gene çok korumacı görünüyordu.

"Kolunu ona dolamış olan mı?"

"Gene. Gene. Evet. Kendisi yakın bir arkadaşımıdır. Ona asla zarar vermez ve Garden'daki odasını paylaşmasını istemekten hoşlanacağından şüpheleniyorum. Koridordayken ona karşı koruyucu ve sahiplenici hareketlerini fark ettim."

"Çok tatlıydı. Danica bunu takdir edecektir ve bir erkek istiyordu. Onu idare edebilecek gibi görünüyor."

Kıskançlık hiç hoşuna gitmeyen bir duyguydu, çünkü bu duygu vücudunda işliyordu. Gene'e kişisel bir ilgi duymadığını fark ettiğinde göğsündeki gerginlik hafıfledi. Bedenlerini ayırmak çaba gerektiriyordu, pişmanlık duyduğu bir şeydi ama omzuyla ilgilenilmesi gerekiyordu.

"Yarana bakmama izin ver."

"Çabuk iyileşecektir. Bunu yapmana gerçekten gerek yok. Bağışıklık sistemim kaya gibi sağlam, o yüzden enfeksiyon falan kapmaz."

"Seninle ilgilenmek istiyorum."

Temizleme ünitesinden ilaç setini alırken onun her hareketini izledi. Adam ona tekrar yaklaştığında hevesle doğrulduğunda gülümsemesi adamın varlığından bile haberdar olmadığı yanlarını eritti. Aleti sertleşmeye devam etti, onu alma arzusu güçlüydü ama dürtüsünü kontrol etti.

Beşinci Bölüm

"Çiftleşti." Danica ona hayretle baktı ve ellerini tutmak için masanın diğer tarafına uzandı. "Bu harika bir şey."

Eve, dokunduklarında yavru arkadaşının nasıl titrediğini fark etti. "Ne düşündüğünü biliyorum."

"Akıl mı okuyorsun? Etkilendim. Bu yeteneğe ne zaman sahip ve ben de sahip olabilir miyim? Çünkü bu çok havalı olurdu."

"Beni kaybetmeyeceksin."

Danica omuz silkti. "Merak etmiştim. Sahip olduğum tek şey sensin. Biz her zaman bir takımdık ama artık bir arkadaşın var. Önem listende iki numaraya yükseldiğimi biliyorum."

Küçük kafeteryaya bir bakış Eve'i hâlâ yalnız olduklarına ikna etti. Blackie bir toplantıya katılırken birlikte yemek yemelerini ayarlamıştı. Davet edilmemişti ve muhtemelen yeni ilişkileriyle ilgili olduğunu biliyordu. Odak noktası kız kardeşine döndü.

"Seni sevdiğimi biliyorsun."

"Biliyorum. Biraz kıskanıyorum ama aynı zamanda senin için endişeleniyorum, tamam mı? Bana ondan bahset."

"O harika ve tatlı biri. Yakışıklı'nın hayatta kaldığına inanamıyorum." Durakladı. "Blackie. Sürekli kendimi düzeltmem gerekiyor. Ona bu ismi kim verdi? Kör müydüler?"

"Siyah saçları var."

"Bu onun için uygun bir isim değil. Benimki çok daha iyiydi."

"Belki de değiştirir." Danica, Eve'in ellerini bıraktı, yemeğine saplamak için çatalını aldı ve kahvaltısından bir ısırık aldı. "Tabii o zaman Cehennem Ateşi olarak anılmayı kabul etmen gerekecek. Seni bu isimle tanıyordu ama bu sadece kimliğini korumak için bir kod kelimeydi. Adil olan adildir."

"Doğru. Uyum sağlayacağım. Kendini rahatsız hissetmesini ya da sırf onun eşi olduğum için hayatındaki her şeyin değiştiğini düşünmesini istemiyorum."

"Bir köpek birimiyle çiftleşmiş bir sayborg." Danica kıkırdadı. "Kimin aklına gelirdi ki? Hepiniz onun kaçacağından korkuyordunuz."

Hissettiği ihaneti hatırlatan bir şeydi bu. "Ona söylemeye hakkın yoktu."

"Çok özür dilerim. Sanki asit denizinde bir can simidiymiş gibi ona sarılmıştın. Ne söylediğimi düşünmeden ağzımdan dökülüverdi. Gerçekten özür dilerim. O yük gemisinde oradan oraya savrulmanın ve hayatta kaldıklarını öğrenmenin şokunu yaşadım. Zihnim allak bullak oldu." Durakladı. "Bir de iyi tarafı var. Sen her zaman bunları ararsın. Bunu ona söylemene gerek yoktu. Bu, saçma sapan korkularını kesip attı."

"Öyle oldu."

"Doğru." Danica yemeğinden bir ısırık daha aldı. "Gene bizi Garden'a geri götüreceklerini söyledi. Kulağa çok güzel geliyor."

"Blackie ile bu konu hakkında pek konuşmadım. Onların ana dünyası hakkında sana ne söylendi?"

"Dünya'ya benzer yemyeşil bir gezegende bir şehir inşa ettiler. Dünya'nın aksine hala bakir. Çok fazla su var ve baskın tür olan sucul yaşam formları var."

"Neye benziyorlar? Zeki midirler?"

"Evet, Gene'in söylediğine göre. Yine de onlarla iyi geçinemiyorlar. Birkaç etkileşimleri dostça değildi. Yerliler saldırgan. Bu yüzden şehrin etrafına duvarlar örmüşler."

Eve'in midesinde hastalıklı bir his belirdi. "Onları köleleştirdiler mi?"

"Hayır. Cyborglar kültürlerine saygı duyarlar ve mümkün olduğunca az müdahale etmeye çalışırlar. Bana şehirlerini bu yüzden kapattıkları söylendi. Sakinlerin doğal evrimlerini engelleyecek herhangi bir şeye maruz kalmalarını sınırlamak istemişler."

"Güzel."

"Başkalarının kontrolü altında olmanın nasıl bir şey olduğunu biliyoruz, cyborglar da öyle. Gezegenin nüfusunu rahat bırakmaları sizi gerçekten şaşırttı mı?"

"Daha az evrimleşmiş yaşam formları konusunda aynı görüşlere sahip olacağımızı umuyordum." "Cyborglar gerçekten akıllı. Gene onların üzerinde çalışmayı sevdiklerini söyledi.

ama çoğunlukla su altında yaşadıkları için bu çok zor."

"Bu uzaylılar insansı mı görünüyor?" Uzaylı kültürleri Eve'i her zaman büyülemiştir. Yıllar boyunca birkaç tanesine rastlamışlardı ama nadir bulunuyorlardı.

Çoğu Dünyalılarından kaçınır, onları çok acımasız bulurdu. Elbette, çoğu türün ilk etkileşimleri korsanlarla gerçekleşmişti. İnsanlardan kaçınmaları sürpriz değildi. "Onları görmek isterim."

"Gene insansı görünümlü olduklarını ama yüzmelerine yardımcı olmak için solungaçları ve perdeli parmakları olduğunu söyledi. Ne kadar havalı değil mi?"

Eve sırıttı. "Gene çok tatlı ve ondan sık sık alıntı yapıyorsun."

"Çok seksi ve birlikte çok zaman geçiriyoruz. Onunla kargo ambarlarından birinde kalıyorum."

Bu Eve'i şaşırtmadı. "Seks nasıl?"

Danica kızardı. "Bilemem. Direniyorum."

"Neden? Tek bahsettiğin Titan'a gidip bir erkek bulmaktı. Şimdi seninle aynı alanı paylaşan biri var."

"O çok yoğun." Dudaklarını yaladı. "Çivileyip bırakacak türden bir adam değil. Buna izin verdiğini göremiyorum."

"Bu seni ne zaman durdurdu ki?"

"Onu gördünüz mü? Kocaman ve bir cyborg. Ayrıca mahsur kaldık. Ben onun yatağından çıktıktan sonra gemimizi indirip uçacak değiliz ya. Artık bir gemimiz yok. Artık uzay hurdası."

"Sence tek gecelik bir fazlasını mı istiyor?" Danica omuz silkti. "Emin değilim ama belki."

"Bu çok mu kötü olurdu?"

"Evet. Sana ne olduğunu gördüm. Hiçbir erkek senin cyborg'unla kıyaslanamaz. Ya Gene ciddi değilse ve ben şu eş olayını yaşarsam? İçgüdülerimizi tetikleyecek kadar baskınlar. Ömür boyu ona asılı kalırım. Hayır, teşekkürler. Ne kadar azarsam azayım ya da beni ne kadar ateşlendirirse ateşlendirsin bu riski almayacağım."

"Ya o da ömür boyu sana asılı kalmak istiyorsa?"

"Böyle bir şey olmayacak. Düşünmesi bile çok korkutucu. Beni rahatsız eden şey ya o değilse kısmı. Alınma ama o odaya girip cyborg'unu kurtardıktan sonra asla eskisi gibi olmadın. Kalbimi güvende tutuyorum ve hiç kimse bana sahip olamayacak." Sesini alçaltmadan önce etrafına bakındı. "Köpek birimlerini ya da bu kadar çok sayborgun kurtarılmasında nasıl büyük bir rol oynadığınızı bilmiyorlardı. Bunun muhtemelen ne anlama geldiğini biliyor musunuz? Konseylerine güvenilemez."

"Ben de bu konuda çok düşündüm."

"Freedom'ın hayatta kalıp kalmadığını öğrenmeliyiz. Onunla bir odada beş dakika yalnız kalmak isterdim. Neye benzediğini hatırlıyor musun? Yüz yüze görüşeceği tek kişi sensin."

Eve başını salladı. "Onun yüzünü asla unutamam."

"Bunu atlatamıyorum. Bize ihanet etti. Sayborglara sadakat yemini ettik ama diğerlerine bizden bahsetmediler bile. Bizi ölüme terk ettiler, değil mi? Bunu düşünüp duruyorum ve içimde bizi yanlarında götürmeyi hiç planlamadıklarına dair hastalıklı bir his var."

"Blackie haklı olabileceğinize inanıyor."

"Orospu çocuğu." Danica dişlerini sıktı. "Başka bir cyborg'a asla güvenmeyeceğim. Gemide bir tane varsa bir yaşam kapsülü çalmalıyız."

"Ben çiftleştim."

Yavru arkadaşının yüzüne sefalet hakimdi. "Onu kaçırabiliriz. Onu yanımıza alabiliriz. Çok iyi bir ödül avcısı olurdu." Yüz ifadesi aydınlandı. "Bahse girerim, yerini bulabilirsek yük gemimizde de pek çok şeyi onarabilir. Makineler konusunda mükemmeldirler ve zaten bilmiyorsa, kullanım kılavuzlarını o süper beynine indirip çözebilir. Tamircilerden tasarruf edeceğimiz kredileri bir düşünün."

"Bunu ona yapamam. Hayatını seviyor gibi görünüyor, Danica." Eve konuyu değiştirmek istedi. Bu çok acı veriyordu. "Varlığımızdan haberdar değillerse, yavru arkadaşlarımıza olanlar için tüm siborgları suçlayamayız. Blackie bilseydi bizi geride bırakmayacağını söyledi. Ona inanıyorum."

"Önyargılısın."

"Gerçekten çok kızgındı, Danica. Yani, sonuna kadar öfkeliydi."

"Evet. Gene de bu konuyu kısaca konuştuğumuzda aynı şekilde tepki verdi. Ben üzülüyordum, o da konuyu kapattı."

"Sorumluluk tamamen Freedom'a aittir. Benim muhatap olduğum kişi oydu ve 895589 görevinden o sorumluydu. Bu onun planıydı. Yardımımız karşılığında bizi de yanlarında götüreceklerine söz veren oydu."

"Hayatta kalırsa taşaklarını koparacağım."

"Sıraya girin."

"Sen soldakini çıkar, ben de sağdakini alayım, ne dersin?"

"Anlaştık."

Uzun dakikalar boyunca birbirlerine baktılar. Sessizliği ilk bozan Danica oldu.

"Demek cyborg gezegenine gidiyoruz. Umarım eskiden olduklarından daha rahattırlar. Onlarla birlikte Dünya'dan ayrılmak için imza attığımızda bu konuda endişelenmişim. O adamlar oldukça ciddi. Elbette Cameron ve sonlandırma merkezindeki diğer herkese kıyasla gerçekten iyi görünüyorlardı."

"Blackie bana çoğu cyborgun duygularını öldüren çipleri kapattığını söyledi. Hatırladığımız kadar çekingen olmayacaklar. Eşim çok sıcak ruhludur." Birlikte geçirdikleri geceyi hatırlayınca gülümsedi. "Tutkulu."

"Bu Gene'in tuhaf davranışlarını açıklıyor." O da gülümsedi. "Konuşmasına izin verdiğimde çok tatlı biri oluyor."

"Yeniden bir evimiz olacak."

"Bir tane vardı."

"Yük gemisi yerine bir gezegen. Dışarı bakmaktan daha güzel olmalı karanlık uzaya."

"Evet. Umarım öyledir." Ona baktı. "Ya oradan nefret edersek? O zaman arkadaşını kaçırıp bir gemi çalabilir miyiz? Hâlâ Titan'daki o barı düşünüyorum. Dansa gitmek istiyordum."

"Belki cyborgların parmaklıkları vardır."

Danica güldü. "Doğru. Tabii. Cipsler açık ya da kapalı, takıldıklarını, sarhoş olduklarını ve bir kızla yatmalarını sağlayacak kadar iyi sürtünme umuduyla dans pistine çıktıklarını göremiyorum."

Eve düşüncelere daldı. "Muhtemelen hayır. ."

* * * * *

Blackie Fleet'e ters ters baktı, vücutları birbirinden birkaç santim ayrıydı. "Köpek birimlerini biliyordun," diye suçladı.

Gene'in eli üst kolunu kavradı ama mekiğin o anki komutanından geri çekilmeyi reddetti. "Sakin ol," diye ısrar etti arkadaşı.

"Yapmayacağım." Blackie onun elinden kurtuldu ve hızlı hareketi nedeniyle Fleet ile fiziksel temasa geçti. Bunun sadece kazara bir çarpma olduğuna pişman oldu. Ellerini yumruk yapıp diğer erkeğe vurmaktan ve bilerek zarar vermekten güçlkle kaçındı. "Bu yüzden ne olduklarını söylediğimde iletişimi kestin ve biz mekiğe binene kadar cevap vermeyi reddettin."

"Sana iki kadını da kargo ambarına götürmeni emretmişim. Az önce onlardan birini mürettebat kamarasına götürdüğünüzü öğrendim."

"Odam," diye açıkladı Blackie.

Fleet bir adım geri çekildi ve çenesini kaldırdı, ağzı gergin bir çizgiye dönüştü. "Doğrudan bir emre itaatsizlik etmek için nedeninizi belirtin."

Blackie, Fleet'in ağzına yumruk atma isteğiyle savaştı. Söyleyecek çok şeyi vardı ama önce öfkesini kontrol altına almaya çalıştı. Kan dökülmeden önce cevaplar istediğine karar verdi. Erkeğin suçlamasını görmezden gelip onun yerine itaatsizliğini gündeme getirmesi de gözünden kaçmamıştı.

Fleet, Blackie'yi aynı şekilde değerlendirmeden önce Gene'e şüpheli bir bakış attı. "İkiniz de bir aile birimine bağlı değilsiniz. Bu, sahipsiz bir kadınla bir aile kurma girişimi mi? Herhangi bir sözleşme talebi reddedilecektir. Sen ve Gene ortak kamaralarınıza döndüğünüzde o kadına derhal ikinci kargo ambarına kadar eşlik edeceksiniz."

"Onlar artık benim değil," diye mırıldandı Gene. "Durumu yeniden değerlendirmenizi ve dikkatli davranmanızı şiddetle tavsiye ederim. Şu anki rütbenizin hiçbir yetkisi yok."

"Bu ne anlama geliyor?" Fleet talep etti.

"Soruma cevap ver," diye tersledi Blackie. "Dünya'daki köpek birimlerini biliyordun, değil mi?"

Filo ellerini yumruk yaptı. "İtaatsizliğe müsamaha gösterilmeyecektir. Neyin var senin? Seni kontrol etmesi için bir doktora ihtiyacın var mı? Mantıksız ve karakter dışı davranıyorsun. Yük gemisinde yaralandın mı? Yüksek seviyede radyasyona mı maruz kaldın? Giysiniz sizi düzgün bir şekilde koruyamadı mı? İmplantlarınız hasar gördü mü?"

Blackie erkeğin üniformasını yumrukladı ve onu duvara yapıştırana kadar bırakmayı reddederek itti. "İmplantlarımda hiçbir sorun yok. Cevap ver bana!"

"Bırak beni."

"Geri çekilin," diye emretti Gene.

Blackie arkasına baktı ve Gene'in silahını çekip komutanlarına yardıma gelen diğer iki erkeğe doğrulttuğunu gördü. Donup kaldılar, yüz ifadeleri şaşkına dönmüştü.

"Devam et, Blackie," diye ısrar etti Gene. "Ben seni korurum."

Blackie başını çevirdi ve komutanı ayakları yerden kesilene kadar kaldırdı. "Köpek birliklerinden haberin var mıydı?"

Fleet'in bakışları onunkilerden kayarak odanın içinde gezindi. Konuşurken sesini alçalttı. "Bunu burada tartışmayacağım."

Tanıkların önünde, diye tahmin etti Blackie. "Cevap ver bana."

"Saldırınız beni gizli bilgileri paylaşmaya sevk etmeyecek."

Sayborgun beynine yerleştirilmiş çipleri devreye sokarak duygularını kapattığına dair işaretleri fark etmesi Blackie'yi çileden çıkardı. Fleet'in göz bebekleri iğne deliği kadar küçülmüş ve kasları gergin duruma rağmen gevşemişti. Sesi bile hafifçe değişerek daha robotik bir hal aldı. Acı reseptörlerini susturana da aktive ettiğini tahmin etti. Hiçbir sözlü ya da fiziksel uyaran Blackie'nin istediği tepkiyi vermeyecekti.

"Kadın benim odamda kalıyor. Benim korumam altında. Anlaşıldı mı?" Erkeği bıraktı ve geri çekildi. "Gene ikinci kadını koruyacak. Onları almaya ya da zarar vermeye kalkışanlara ölümcül güçle karşılık verilecektir."

"Mantıksız davranıyorsun. Sıhhiyeye rapor verin."

Blackie ona vurmayı o kadar çok istiyordu ki, karşı koymak için tüm kontrolünü kullanması gerekiyordu. Bu sadece eline zarar verirdi. Buna değip değmeyeceğini tartıştı ama değmeyeceğine karar verdi. Dövüştüklerinde diğer erkeğin de bunu hissetmesini istiyordu.

"Senden emir almayı reddediyorum. Garden ile temasa geçtiniz mi?"

"Evet. Şu anda oraya gidiyoruz."

"Güzel." Blackie döndü ve hışımla odadan çıktı. Gene de onu takip etti.

"Aklını mı kaçırdın sen?"

Yürümeye devam etti. "Kadınları almaya gidiyorum. Bela bekliyorum."

"Kadınların Garden'a ulaşmasını engellemek için bir şeyler yapmaya çalışacaklarını mı düşünüyorsunuz?"

"Bu mümkün."

"Bundan hoşlanmadım."

Blackie aniden durdu ve arkasına baktı. Birbirlerini incelerken Gene de durdu. "İkinci kadını koruyacağınıza güvenebilir miyim yoksa ikilemde mi kaldınız? Açık sözlülüğüne ihtiyacım var."

"Benim işim konseyden ve üst düzey yetkililerden gelen emirleri uygulamak. Yine de öğrendiklerimiz beni rahatsız etti. Müttefikleri, özellikle de kadınları ölüme terk etmenin hiçbir onuru yoktu. Hiçbir şeyin olmasına izin vermeyeceğim

Danica'ya. Olabildiğince çelişkiliyim ama bu konuda değil. Onu koruyacağım."

Blackie ona güveniyordu. "Garden'a ulaşmadan önce onu *Bridden*'den çıkarmaları emredilirse diğer sayborglarla yüzleşmeye hazır mısınız?"

Erkek parmaklarını bükte. "Sence Filo onları başka bir gemiye aktarmaya çalışacak mı?"

"Ya da daha kötüsü. Söz konusu konsey üyeleri, halkımıza karşı yaptıkları aldatmacanın kanıtlanmasını istemeyeceklerdir."

Gene'in rengi soldu. "Anlaştık. Şu anda olası senaryolar üzerinde çalışıyorum."

"Ben de öyle. Filo onların ikinci kargo ambarında emniyete alınmasını istiyor. Modifikasyon olmadan savunmak zor olacaktır."

"Ben şimdi hallederim. Birimiz her zaman onların yanında olmalı." "O toplantıya girdiğimizden beri sıhhiyeciler onları koruyor." "Varion'a güveniyor musun?"

"Benden nefret ediyor ama bir zamanlar kusurlu düşündüğüm ölçüde kadınlara karşı korumacı. Birinin güvenliği tehlikeye girdiğinde konseyden emir almayı ilk kez reddetmiyorum."

"Kargo ambarının güvenliğini sağlamak ve kadınları korumak için her türlü güvenlik önlemini alacağım."

"Yapacağını biliyorum."

Dikkatli ol." "Sen de."

Ayrıldılar. Blackie hızını artırdı. Eve'in onsuz bir yerde olmasından hoşlanmıyordu. Onu telaşlandırmak istemiyordu, bu yüzden yüz hatlarını maskeleydi ve öfkesini bastırmaya çalıştı. Bir köşeyi döndü ve koridorun sonunda Varion'la karşılaştı.

Erkek kapıyı işaret etti. "İçerideler. Kimse içeri girmeye çalışmadı."

"Teşekkür ederim."

"Onları senin için korumadım."

"Yine de minnettarım."

"O kadınlardan birine zarar verirsen seni yine de öldürürüm." "Buna izin veririm."

Doktor kaşlarını çatı.

"Ben içeri giriyorum. Danica'nın kimsenin müdahalesi olmadan kargo ambarına dönmesini sağlayabilir misin?"

"Elbette," diye kabul etti erkek. "Daha fazla yardıma ihtiyacınız olursa bana ulaşın. Kadınlara zarar verilmesine tahammül edemem."

Kapı açıldı ve Blackie içeri girdi. Onun dar siyah üniformasını giydiğini görmek Eve'in nefesini kesti. O kadar iyi görünüyordu ki, onu soyup çıkarmak ve sevişmek istedi. Bakışları onunkileri aradı.

"Toplantı sona erdi."

"Nasıl gitti? Bizi hava kilidinden atmak istiyorlar mı?"

"Danica!" Eve ona uyarıcı bir bakış fırlattı. "Eşim bizim düşmanımız değil."

Cyborglar da değil."

"Ayrımı bile sen yaptın." Danica masadan uzaklaşırken dikkati Blackie üzerinde yoğunlaştı. "Sanırım ben kargo ambarına dönerken sen de onu kamarana götürmek istiyorsun. Onun eşi olduğun için sana güveneceğim ama diğerlerinin yanında gardımı alacağım. Silahla uyumalı mıyım? Tehlikede miyim?"

"Hayır." Blackie'nin sesi derinleşti. "Bizimle güvendesin."

Danica ikna olmuş görünmüyordu. "İşler sarpa sararsa onu koru, cyborg. Benim kıcıımı kollamanı beklemiyorum ama o senin eşin. Umarım bu onu güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapacağın anlamına geliyordur."

"*Briden*'da hiçbir tehlike altında değilsin." Durakladı. "Gene güvenilirdir ve sana bir şey olmasına izin vermez."

"Peki ya bu cyborg gezegeni? Bir zamanlar ölmek için geride bırakılmıştık."

Freedom hala hayatta mı?"

Eve de ayakta durmuş, eşini izliyordu. O da cevabı bilmek istiyordu. İyi.

"Evet. Konsey üyelerinden biri."

"Konsey üyeleri," diye tekrarladı Danica. "Ne tür bir yönetim sistemi Sayborgların var mı?"

"Toplumumuzu bir düzine insan yönetiyor."

"Ve Freedom da onlardan biri mi?" Danica homurdandı ve Eve'e anlamlı bir bakış fırlattı. "Boku yedik. Benim planımı uygulayalım derim." Eve kendini toparlayamadan odadan çıktı ve Varion'la koridorda buluşmak üzere dışarı çıktı.

Blackie yaklaştı. "Sana ya da kız kardeşine zarar gelmesine izin vermeyeceğim." Elleri yavaşça kalçalarını kavradı. "Bana güveniyor musun?"

"İnanıyorum." O onun eşiydi ve ona nihai bir inanç duymak paketin bir parçasıydı. Böyle olmak için yaratılmıştı. Çok farklı oldukları için o anda bu korkutucu bir kavramdı. Bu eş bağının ne kadar derinlere kök salmış olduğunu anlayamayabilirdi. "Eğer Freedom bilerek yalan söylediye ve köpek birimlerine ihanet ettiyse, ana dünyanıza ulaştığımızda ne olacak? Bu bilgi ortaya çıkarsa, bu onun için bir tehdit oluşturacak mı ve karşılığında bizim ölmemizi isteyecek mi?"

"Sizi kandırmayacağım. Cyborglar onura çok önem verirler. Yardımınız karşılığında bir anlaşma sağladıktan sonra yavrularınızı ölüme terk ettiyse hiç onur yoktur. Bu halkımız arasında çatışmaya neden olacaktır. Pek çok düşman edinecektir ve muhtemelen görevinden alınacaktır."

"Bize ne olduğu neden birilerinin umurunda olsun ki?"

"Benimki de dahil olmak üzere pek çok hayat kurtardın. Dünya'dan kaçmamıza yardım ettin. Bu önemli olacak. Sayborglar için akraba sayılacaksınız ve durumunuza sempati duyulacak. Ayrıca tüm soyunuzun kadın olması meselesi de var. Sizin varlığınızı öğrendiğimde erkekler de benimle aynı sonuca varacaklardır."

"O da neydi?"

"Erkeklerin sayısı kadınlarımızdan çok daha fazla." Parmakları kadının pantolonunu okşadı. "Sizin soyunuzu bizimkiyle birleştirseydik toplumumuzun gelişimi değışirdi."

"Cyborg konuşmasını bırakıp bana doğrudan söylemek ister misin?"

"Cyborglar ilk kez kullanılmaya başlandığında insanlar kadınlarımıza cinsel saldırıda bulunmaya çalışınca sorunlar ortaya çıktı. Onlar da karşılık verdi ve bu insanlar arasında yüksek kayıp oranları yaşandı. Tartışmalar sırasında kadınlar yok edildi." Durakladı, öfkesi sesini derinleştirdi. "İnsanlar cinsel istismara karşı kendilerini savundukları için onları öldürdü. Dünya Hükümeti dişi üretimini durdurdu ve bundan sonra sadece erkek üretti. Bu yüzden onlardan çok azı hayatta kaldı. Onları korumaya ve bizimle birlikte kaçtıklarından emin olmaya öncelik verdik." Durakladı. "Dişi siborgların bir aile birimi oluşturmak için birden fazla erkekle sözleşme yapması bu şekilde kanun haline geldi."

Eve'e bu gerçek daha önce de söylenmiş olmasına rağmen dehşete düşmüştü. Erkeklerin ona dokunmasına dayanamıyordu, birlikte olmayı arzuladığını biliyordu.

Blackie, hayatında olmamasına rağmen. Birden fazla erkekle evlenmesinin emredilmesi sadece kalbine zarar vermekle kalmayacak, aynı zamanda bağlandıkları için ruhunu da parçalayacaktı.

"Kadınlarınızı erkeklerimizle bütünleştirmek şu anki durumu değiştirebilirdi."

"Köpek birimlerinin birden fazla cyborg ile birlikte olması gerektiğini kanun haline getirirler miydi? Bu işe yaramazdı. Köpek birimleri aşırı derecede sadıktır."

"Sizin ihtiyaçlarınızı dikkate alırlardı. Ayrıca toplumumuza daha fazla kadın kazandırır ve siborg kadınları birden fazla erkekle eşleştirme ihtiyacını azaltırdı."

"Sence siborglar bizi olduğumuz gibi kabul eder miydi?"

Vücudu kendi vücuduna değene kadar onu kendine doğru çekti. "Evet. Dengesiz toplumumuz için bunun ne kadar zor olduğunu bilemezsiniz."

"Anlat bana."

Üniformasından kıyafetlerine sıcaklık sızarken düşünmek zordu. Çıplak olmayı ve kamaralarına geri dönmeyi diledi. Hayatı boyunca seksten kaçınmış olabilirdi ama şimdi Blackie'yle neler kaçırdığını biliyordu. Kaybettiği zamanı telafi etmek güzel olurdu.

"İmplantlarımızı kapattık. Duyguların içimizde yükselmesine, iyi ve kötü duyguları deneyimlememize izin verdi." Elleri daha yukarıya, kadının beline doğru kaydı. "Kıskançlık ve sahiplenme mevcuttu ama herkesin uyumu için bunları gizlemek zorundaydık. Erkek nüfusumuzun bu kadar yüksek bir yüzdesinin aile birimlerine katılma yeteneğine sahip olmamasını beklemek adil değildi. Bunu yapanlara kızabilirlerdi."

"Bana karşı sahiplenici hissediyor musun?"

"Evet." Cevap vermekte tereddüt etmedi. "Sen bana aitsin."

Bu hoşuna gitmişti. "Yani bir sürü erkeğin sırf dul kadınları tekrar piyasaya sürmek için evli olanları öldüreceğinden mi korktuklarını söylüyorsun?"

Dudaklarının kenarları kıpırdadı ama gülümsememek için kendini zor tuttu. "Bu çok dünyevi bir ifade şekli ama doğru. Konsey erkeklerin kadınlar için kavga etmesinden korkuyordu. Ayrıca çocuk üretmemiz de bir gereklilik. Bir kadınla sadece tek bir erkeği eşleştirmek genetik havuzlarımızı kısıtlar ve gelecek nesillerde sağlık sorunlarına neden olurdu."

"Kadınların birden fazla partnerle birlikte olmalarını ve çocuk sahibi olmalarını istiyorlar, böylece o çocuklar büyüyüp kendi bebeklerine sahip olduklarında DNA'ları daha çeşitli mi olacak?"

"Doğru."

"Geride bırakılmasaydık çok daha fazla kadın olurdu. Bize gerçekten ihtiyacınız vardı, çünkü birden fazla erkek partnerle bile birçok çocuk hala aynı genleri, yani annenin genlerini taşıyor."

"Evet."

"Sence geride kalmamız adamlarından bazılarını kızdıracak mı?"

"Kızacaklarından eminim." Durakladı. "Aile birimi yapıları daha tatmin edici bir sonuca sahip olurdu."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Kadınlarımıza erkeklere göre haksız bir avantaj sağlandı."

"Erkeklerin seçme şansı varken, onlar kiminle evleneceklerini kendileri mi seçiyor?"

Geri adım atarak onu serbest bıraktı. "Evet. Kadınlar içinde bulundukları durumdan güç alıyordu."

"Yüzüne mi vuruyorlar?"

Bakışlarında öfke alevlendi. "Merhametlerini kaybettiler."

Bu onu şaşırtmıştı. "Kocalarına kötü mü davranıyorlar?"

"Birçok nedenden dolayı bir aile birimine katılmaktan kaçındım." Durakladı. "Hadi kamaramıza gidelim. Yeterince yedin mi?"

"Konuyu değiştiriyorsun." "Bu iyi bir konu değil."

"Bilmek istiyorum."

Bir elini kaldırdı ve kadının bir tutam saçını geriye doğru taradı. "Kadınlarımız soğuk ve kontrolcüdür ve onların isteklerini yerine getirmeyen her erkek, tüm kadınlar tarafından bir aile birimine katılmaya layık görülmez."

"Birini kızdırırsan, hepsi sana karşı mı tavır alır?"

"Erkek herkes tarafından istenmeyen kişi olarak görülür ve başka bir kadınla sözleşme yapma şansı yoktur. Taleplerinde acımasız olabilirler."

Eşinin asık surat ifadesini inceledi. "Bir alfa olduğun için evlenmekten kaçındın ama beta olmak zorunda kalacaktın. Bu berbat bir şey. Sana evi temizletip kocalarına köle gibi falan mı davranıyorlar?"

"Bundan çok daha fazlası var, Eve."

"O zaman beni bilgilendir."

"Neden bu kadar merak ediyorsun?"

"Sizin dünyanızda bu insanlarla birlikte yaşayacağım. Sonucu bilmek istiyorum." Gülümsedi, onun acımasız ruh halini alay ederek hafifletmeye karar verdi. "Gerçekten talepkâr ve yüksek bakım gerektiren biri olursam diye bana söylemekten korkuyor musun? Söylemeyeceğim."

"Sorun bu değil." Nefesini dışarı üfledi. "Buz gibi soğukturlar ve küçümseme, öfke ya da onaylamama dışında duygularını nadiren gösterirler. Erkeklerini toplumumuzdaki rütbelerine ya da bir sonraki nesle aktarmak istedikleri fiziksel özelliklere göre seçerler. Kişilik özellikleri göz ardı edilir. Onlarla birlikteyken bunları gizlememiz beklenir. Aksi onları rahatsız eder."

Eve afallamıştı.

"Seks, kadınlar tarafından yalnızca çocuk sahibi olmaya karar verdiklerinde ya da fiziksel ihtiyaçlarımızın yeterince uzun süre göz ardı edildiğini düşündüklerinde başlatılır. Cinsel dürtülerini harekete geçirirler, bize emirler verirler ve genellikle saniyesine kadar zamanlanır. Saygılarını kazanacak bir şey yaptıysak ara sıra onlara dokunmamıza izin verirler. Senin ve benim sahip olduklarımıza hiç benzemiyor." İçini çekti. "Aile birimlerine katılan erkeklerin acımasızlaştığına tanık oldum ama daha tatmin edici koşullar için müzakere etme hakları olmadan sözleşmeye kilitlendiler."

"Vay canına." Ne diyeceğini bile bilmiyordu. korkunç geliyordu. "Bu konudaki tartışmamıza son vermek istiyorum."

Biraz iç karartıcıydı, bu yüzden kabul etti. "Tamam."

Elini uzattı. "Hadi odamıza dönelim." "Toplantınız nasıl geçti?"

Blackie onu kafeteryadan çıkarıp koridora götürdü. "Filo temasa geçildi ve Konsey Tekrar.Onlar talep edildi Biz dönüş için Hemen bahçeye."

"Danica ve benim yüzümden mi? Bizi biliyorlar mıydı?"

Ses tonu soğuklaştı. "Onlara ne söylendiğinden emin değilim. Filo bu bilgiyi paylaşmadı. Paylaşan bir üye tanıyorum. Parlis."

"Sen bilmesen o nereden bilecek?"

Odalarının kapısı açıldı ve Blackie onu içeri aldı. Kapı kapanır kapanmaz bir kez daha kalçalarını kavradı. "Özgürlük olarak bildiğin kişi oydu."

Midesi sanki ayaklarının dibine düşmüş gibi hissetti. "Parlis?"

"Bu onun adı. Özgürlük onun görevdeki kod adıydı, tıpkı seninkinin Cehennem Ateşi olması gibi. Bu onun gerçek kimliğini korumak içindi. Kaçmadan önce onunla herhangi bir ilişkisi olan tüm cyborglar, Dünya Hükümeti isyanımızın arkasında onun olduğunu öğrendiğinde derhal öldürülürdü. Diğer cyborglara bulaşmamış olması gibi bir şansa sahip olamazlardı."

"Enfekte mi?"

"Dünya Hükümeti, saflarımızdaki herhangi bir muhalifi böyle görüyordu. Sanki durumumuzun farkında olmak ve bunun değişmesini talep etmek bir zeka işareti değil de bir virüsmüş gibi."

"Onlar pislikti."

Gülümsedi. "Dünya konuşmanız çok eğlenceli. Zamanla bunu unutmuşum."

"Dostum olarak sana hatırlatacak çok şeyim olacak. Berbat bir İngilizcem var. Danica ile yük gemisinde geçirdiğim onca yıl bunu daha da kötüleştirdi. Bir de ara sıra temas kurduğumuz istasyonlarda muhatap olduğumuz insanlar vardı. Suçlular ve genel olarak topluma uyum sağlayamayan ezikler."

"Artık yok."

"Doğru. Konuşma şeklimi düzeltecek misin?" "Hayır. Değişmeni istemem."

Eşi, onu daha çok sevmesi için söylenecek doğru şeyleri biliyordu. "Buna sevindim."

"Sen ."

"Beni çıplak bırakmayı çok istiyorsun, değil mi?" Sırıttı, uzandı ve tenini hissetmek için parmaklarını gömleğinin altından geçirdi. O kadar sıcaktı ve o kadar ona aitti ki. "Güzel sözlere ihtiyacın yok."

"Ciddiyim."

Evet, kadar uzun süre beklemeye değdi. Adam gömleğini çıkarmasına yardım ederken bundan hiç şüphesi yoktu. Danica ayakkabılarını çıkarırken o da botlarını çıkardı. Danica bir eş bağına kilitlenmekten endişe ediyor olabilirdi ama yavru arkadaşı bunun ne kadar harika olabileceği hakkında hiçbir fikre sahip değildi.

Kapı zili çaldı ve ikisi de irkildi. Blackie bir küfür tısladı ve başını salladı. "Temizleme ünitesine gir." Pantolonunu yukarı çekip kapattı. "Onlardan kurtulacağım."

"Kim o?"

"Kapıyı açmadan önce sormak için bilgisayarlara bağlı değilim."

Çırılçıplak bir halde küçük odaya kaçtı. Ünite kapandı ve onu içeriye hapsetti. Koridor kapısı açılırsa mahremiyet için gidebileceği tek yer orasıydı. Neler olup bittiğini duymak için kendini zorladı.

"Ne istiyorsun?"

"Konuşmam gerek. Kadın nerede?"

Ziyaretçilerinin sesi derindi, erkekti ve tanıdık değildi.

"O burada. Bunu dışarıda halledeceğiz. Yoldan çekilin." Blackie'nin ses tonu açıkça öfkeliydi.

"Ben de onunla konuşmak istiyorum."

"Çok kötü. Ona yaklaşmana izin vermeyeceğim." "Ben senin üstünüm."

"Bu yolculukta. Senden emir almayacağım konusunda seni uyarmıştım. O bana ait. Erişim talep etme hakkına sahip değilsin." "Ona sahip değilsin."

"O benim eşim. Onu korumaya hakkım var." "Eş mi?"

Bu da ne demek oluyor?"

"Bu, bir aile birimi oluşturmanın köpek versiyonudur."

"Kimse sana bunu yapman için izin vermedi."

"İhtiyacım yok, istemem deBitti. Seninle tartışmayı reddediyorum. Sen neden buradasın? Sizden emir almayı reddettiğimi zaten belirtmiştim."

"Sadece onunla konuşmak istiyorum."

"Hayır." Blackie gerçekten sinirlenmişti, sesi yüksek çıkıyordu. "Parlis ona bazı sorular sormamı istedi."

"Ona ulaşmasına kesinlikle izin verilmeyecek."

"Kızgınlığınızın kaynağı nedir?"

"Bunu daha önce tartışmayı reddettiniz ve bundan kaçınmak için kendinizi kapattınız. Sen serbest bırakıldığım gün oradaydınız. Siz 895589 numaralı görevin bir parçasıydınız ve köpek birliklerinden haberdar olmanız gerektiğini biliyorum."

"Uygun bir zaman değildi. Bu, mürettebatın önünde tartışılmaması gereken gizli bir bilgidir."

Eve duvardaki bölmeden bir havlu aldı ve vücuduna sıkıca sardı. Diğer cyborgla konuşmak istiyordu, eğer

Dünya'da neler olduğu hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Kapının açma düğmesine bastı ve kapı açıldı.

Sayborg koridorda durmuş, Blackie onun kamaralarına girmesini engellemiştir. Arkadaşı döndü, yüz ifadesi sertti. "Birimin içinde bekle."

"895589 numaralı görevin bir parçasıydı ve onunla konuşmak istiyorum."

Blackie'nin dudakları sıkıca birbirine yapışmış, hoşnutsuzluğu belli oluyordu. "Bunu ben halledeceğim. Doğru düzgün giyinmemişsin."

"Boş ver onu." Bir adım daha yaklaştı ve onun yanından geçip diğer siborga baktı. "Sen ne bilirsin ki? Seninle hiç tanışmadım. Görevin hangi kısmına dahil oldun? Bize yalan söylendiğini ve Freedom'ın senin kaçmana yardım ettikten sonra tüm hattımı terk etmeyi planladığını biliyor muydun?"

"Ben Fleet'im." Blackie'ye ters ters baktı. "Lütfen bunu kamaranızda halledebilir miyiz? Bu özel bir mesele."

Blackie yerinden kıpırdamadı. "Parlis için gerçeği gizleyemeyeceksin. Dostumla tartışmak istediğin şey bu mu?"

"Geri çekilin ve girmeme izin verin."

Blackie sağlam durdu. "Senden daha fazlasını beklerdim. Hiç onurun kalmadı mı? Parlis'in emriyle buradasın, değil mi? Bunlar tam olarak nedir? Diğer konsey üyelerine gemide oldukları söylenmedi, değil mi?"

Fleet etrafına bakındı. "Yakında bir vardiya değişimi olacak. Lütfen kadınla konuşmak için odanıza girmeme izin verin."

"Hayır." Blackie başını salladı. "Konuşulanları kimsenin duymasını istememen umurumda değil. Konuşacaksan konuş ya da Garden'a varana kadar bekle. Konsey üyelerinin hepsine çoktan mesaj bıraktım. Garden'a derhal dönmemizi talep ettiğinizde iki köpek birimini kurtardığımızı onlara bildirmediğinizden şüphelendim. Bir toplantı talep ettim."

"Biliyorum." Fleet'in kara gözleri kısıldı. "İptal et. Parlis önce ikinizle de konuşmak istiyor."

"Eminim biliyordur ama ona benim için bir mesaj iletin." Blackie diğer cyborg'a bir adım daha yaklaştı. "Ona konsey üyesi olarak son günlerinin tadını çıkarmasını söyle. Ayrıca eşyalarını toplamasını da söyle. Statüsünü ya da onunla birlikte gelen avantajları korumasına izin vereceklerini hiç sanmıyorum."

Fleet alçak sesle homurdandı. "Yapma bunu. Biz aynı taraftayız, Blackie. Konseye inanıyoruz ve otoritelerini korumak için çok şey yaptık. Onlar tüm ırkımızın korunması için yapmaları gerekeni yapıyorlar."

"Hayatımın kurtarılmasından onların sorumlu olduğuna inandım ve Dünya'dan ayrıldığımızda onlara bağlılık yemini ettim. Pişman olduğum pek çok şey yaptım, doğru olduğundan emin olmadığım şeyler yaptım ama onlara son derece sadık kaldım." Erkeği göğüs göğüse sıkıştırdı. "Artık yok. Parlis'e sırlarının gizliliğinin kalkmak üzere olduğunu söyle."

"Toplumumuzda kaosa neden olabilir." Fleet sesini alçalttı. "İkimiz de bunun ırkımızın yararına olmayacağı konusunda hemfikiriz. En önemli şeyin ne olduğunu düşün, Blackie."

"Hayatımdaki en önemli şey arkamda durmak. Parlis onu ölüme terk etti ve bunun bedelini ödeyecek." Blackie kapı çerçevesini bıraktı ve diğer cyborg'u üniformasının ön kısmından yumrukladı. "Ona görevimin kız kardeşlerinin ölümünün bedelini ödettirmek olduğunu söyle. Onu ya da eşimi tekrar tehlikeye atacak herhangi birini öldüreceğim." Adamı acımasızca koridorun karşısındaki duvara fırlattı, sonra geri çekildi ve onları odalarına kapattı.

Onunla yüzleşmek için döndü ve Eve'in içinde sevgi kabardı. Ona, onun kendisine olduğundan daha az bağlı hissedebileceğine dair tüm şüpheler o anda yok oldu. Adamın gözlerinde öfke parlıyordu ama bunun kendisine yönelik olmadığını biliyordu. Havluyu yere bıraktı. Eve ona doğru zıpladığında onu kollarıyla yakaladı ve vücuduna sarıldı, ağzı onunkine doğru gitti.

Altıncı Bölüm

Blackie, Eve kollarına atladığında onu zar zor yakaladı. Elleri yüzünü kavrariken bacakları beline dolandı, ağzı sıcak ve istekli bir şekilde onu öptü. Tüm öfkesi onun içinde olma arzusuyla dağılırken, duygularındaki değişim şaşırtıcıydı.

Aşağı uzandı ve sikini serbest bırakmak için pantolonunun önünü yırttı. Dönerek onu kapıya yasladı ve parmaklarını kalçasının iç kısmında, birleştikleri yere kadar gezdirdi. Başparmağı seksinin dikişini izlerken, klitorisini bulup ovalarken kadın ıslaktı ve onu almaya hazırdı. Kadından gelen bir hırıltı adamın aletini daha da sertleştirdi.

Duygularını ondan saklamıyor ya da kendini tutmaya çalışmıyordu. Bu onun içini ısıtıyor, onu yakıyordu. Aynı zamanda onu düşünmeye değil, saf tutkunun gerektirdiğini yapmaya teşvik etti. Kalçalarını kaydırды, hizaladı ve aletin tepesi doğru noktayı bulduğu anda amının içine girdi.

Eve inlerken dudaklarını onunkilerden ayırdı, ağzı açık bir şekilde başını geriye eğdi. Durakladı, içine girebildiği kadar derine gömüldü. Kadın sıkıydı, harika hissettiriyordu ve adam ilk başta yavaşça hareket etmeye başladı. Tekrar içine girmeden önce neredeyse tamamen geri çekildi.

"Evet," diye teşvik etti, gözlerini açıp onunkilere derin derin baktı.

Başparmağı klitorisiyle oynarken Blackie gözlerini ondan ayıramıyordu, eli vücutlarının arasında sıkışmıştı. Daha fazla manevra alanı elde etmek için duruşunu biraz genişletti ve tekrar içine girdi, kalçalarını biraz döndürdü ve onun tepkisini izledi. Her ifadeyi, her bakışı okumanın saf kolaylığı, şimdiye kadar deneyimlediği en seksi şeydi.

Sayborg kadınlar gibi olmadığına sevinmişti. Hiçbiri onu bu kadar heyecanlandırmamış ya da onu tüketen dizginlenemez coşkuyu hissettirmemişti. Onu doruğa yaklaştırırken adını haykırdığını duymak istiyordu. Hayaları gerildi ve kontrolünü kaybetmeye tehlikeli bir şekilde yakın olduğunu biliyordu ama onun zevkine konsantre oldu. Hiçbir şey onun için Eve kadar önemli olmamıştı.

Gözleri kısıldı, nefesi hızlandı ve tırnakları adamın pazularını ısırdı. Topuklarının kış kaslarına batmasına bayılıyordu.

Etrafına sarıldı ve vajinal duvarları, serbest bırakılmasını engellemeye çalışırken aletini tam bir işkence noktasına kadar sıktı. Eve'in gırtlaktan gelen iniltileri kulaklarına müzik gibi geliyor, adam onu daha hızlı sikerken daha da yükseliyordu. Yüzü göğsüne gömüldüğünde ve adını haykırdığında yakındı.

Blackie kendini kaybetti. Şaftının etrafında doruğa ulaştığını hissetmek savaşılamayacak kadar güçlüydü. Düşünme yetisi kaybolmuştı ve var olan tek şey, ayaklarının üzerinde sallanırken vücudunu sarsan beyaz-sıcak coşku parıltılarıydı, ikisinin de kamaralarının zeminine çarpmasını önlemek için dizlerini kilitlediğinin sadece belli belirsiz farkındaydı. Kendini ham, her siniri açıkta ve garip bir şekilde huzurlu hissediyordu.

"Seni seviyorum," diye nefes nefese kaldı.

"Ben de seni seviyorum." Her kelimesinde ciddiye ve bu güçlü duygunun tanımını biliyordu. Onu tamamlayan, varlığının farkına vardığından beri eksik olan diğer yarısıydı. İçinde her zaman var olan o boşluğu doldurmuştı.

Konsej için yaptığı şey zihninden geçti ve yaptıklarına dair yeni bir farkındalık kazandı, onları işlediği suçlar olarak gördü. İnsanlarla bağ kuran adamlar, siborgların gelişmeye devam etmesine yönelik tehditler olarak algılanmıştı. Parlis'i dinlemiş, korkunç uyarılara inanmış ve ona göre hareket etmişti. Bir zamanlar özgürlük olarak bilinen cyborg söz konusu olduğunda neredeyse taparcasına uyguladığı bu davranış birdenbire onu hasta etmişti. "İyi misin?" Eve onun boğazına sokuldu, yumuşak öpücükler kondurdu. derisini.

Ona kendi iç kargaşasından koruyacak bir cevap vermeyi düşündü ama o onun eşiydi. "Hayır."

"Bir kası mı incittin?" Onun bakışlarını tutabilecek kadar geri çekildi.

"Utanç duyuyorum. Hiç hoş değil."

"Az önce yaptığımız şeyde yanlış bir şey yok. Hem de hiç. Bayıldım. Buna şipşak deniyor ve umarım daha sık yaparız."

Kadın onu eğlendirdi ve o da gülümsemekten kendini alamadı. "Utanç kaynağım bu değil. Bundan zevk aldım."

"Konuş benimle." Sesi alçaldıkça onu yatıştırdı, ona bakışındaki endişe açıktı. "Sorun nedir?"

"Sen benim için her şeyden daha  nemlisin. Sevginin önemini anlıyorum. Senin için buna sahibim."

Gözleri yaşlarla doldu. "Bu bir cyborg olayı, değil mi? hissetmende bir sorun yok. Yaptığına çok sevindim. O implantların vücuduma zarar vermesinden korkuyordum.

asla güçlü duygular hissedemeyeceğiniz bir noktaya kadar. Birini sevmek tamamen doğaldır. Belki size bunun yanlış olduğunu öğretmişlerdir ama öyle değildir."

"Neden
ağlıyorsun?"
"Mutluyum."

Onun kafasını karıştırdı. "Gözyaşları acı ya da sıkıntıya işaret eder."

"Beni gerçekten seviyorsun. Sevdیği adam bunu söylediğinde tıkanmak kadınlara özgü bir şeydir." Omuz silkti. "Gerçekten çok mutluyum. Biraz karmaşık bir durum ama inan bana, çok mutluyum."

"Sana güveniyorum." Nefes aldı, ona gerçeğı itiraf etmekten nefret ediyordu. "Aramızda asla yalan olmasını istemiyorum ama yanlış yaptığım şeyleri itiraf ettiğimde davranışlarımdan dolayı onursuz hissedebilirsin."

Gözleri kapandı ve yüzü adamın göğsünün kıvrımına bastırmak için alçaldı. "Aman Tanrım. Bizi Dünya'da bırakacaklarını biliyordun, değil mi?"

"Hayır!"

Kolları ona daha sıkı . Gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. "Seni seviyorum. Gerçekten çok acıyor ama anlıyorum. Birlikte sadece birkaç dakika geçirdik. Benim bir Dünyalı olduğumu düşündün. Yine de seni affedeceğim."

Onun ıstırabını görmek göğsünde fiziksel bir acıya neden oldu. Onu duvara sıkıca bastırdı, bir elini kaldırarak çenesini hafifçe kavradı ve kendisine bakmaya zorladı "Bilmiyordum. Yemin ederim Eve. Dünya'dan ayrıldıktan çok sonra yaptığım şeyleri itiraf etmeye çalışıyorum."

Kederinin bir kısmı hafifler gibi oldu ama kollarında gerildi. "Dokunduğün kadınlar hakkında bir şey duymak istemiyorum. Bu, her ayrıntısını paylaşmamız gerekmeyen şeylerden biri. Bu acı verir."

İçten içe irkildi, yeni bir duyguya merhamet etti. Onun başka erkeklerle cinsel ilişkiye girdiğine dair ayrıntıları duymaktan hoşlanmayacaktı. Bu aynı zamanda henüz gitmediğı bir düşünce çizgisi açtı. Eve'e dokunan her erkeğı bulup öldürmek isteyecekti. Eve onun kızıydı. Midesine korkunç şeyler yapıyordu. Başka erkeklerle birlikte olmadığı için şükreliyordu.

"Konseyin emirlerine uymamam gerekirken uydum. O zamanlar yanlış olduklarını bilmiyordum ama şimdi bazı cyborgların benden neden nefret ettiğini anlıyorum. Haklılar." Kadın hiçbir şey söylemeyince devam etti. "Bir cyborgla bağ kurmuş olan bir insanı neredeyse öldürüyordum. Ona nasıl güvenebildiğini anlayamadım. Rütbelar arasında her anlaşmazlık olduğunda konseyin tarafını tuttum. Parlis'in her zaman ırkımızın geleceğine öncelik verdiğine inandım.

Şimdi hatamı anlıyorum. Ice Megan'ı seviyor. Onu her şeyden önce seçerek kendi türüne ihanet etmiyordu."

Yanağını hafifçe okşamak için uzandı. Bakışlarında hiçbir kınama yoktu. "Onu sen mi öldürdün?"

"Hayır. O yaşıyor."

"Sen aşkın ne olduğunu anlamadın."

"Hayır. Irkımız için bir tehdit olmadığına inanması için onu kandırdığına inandım."

"Şimdi suçlu mu hissediyorsun?"

"Hissediyorum."

"Bu normal."

"Kendimi kötü hissediyorum." Bunu başka nasıl açıklayacağından emin değildi. "Bunu düzeltmek istiyorum ama bunun mümkün olduğundan şüpheliyim."

"O bu mekikte mi?"

"Hayır. Bu yolculuğun komutası Filo'da. Garden'da herkese mola süresi veriliyor ve uzayda çok fazla zaman geçirmelerini önlemek için mürettebatı değiştiriyoruz."

"Eğer yapabiliyorsanız adamlarla iletişime geçin ve özür dileyin.

Yapabileceğin tek şey bu." "Dahası da var."

"Pekala."

"Steel'e ait olan başka bir kadını terörize ettim. Onun bir tehdit olduğuna inanıyordum ve onu konuşturmak için her şeyi yapardım. I-"

Tenini okşamayı bıraktı ve bir parmağını dudaklarına bastırdı. "Sus. hepsi senin için yeni, değil mi? O yaşıyor mu? Ona zarar verdin mi?"

Parmağını oynatmak için başını hafifçe çevirdi. "O hayatta ve iyi durumda. I

onu korkuttu ama ciddi bir hasar meydana gelmedi."

"Bu iyi. Onlardan da özür dile. Kendinizi daha iyi hissetmenize yardımcı olacaktır."

Bundan içtenlikle şüphe ediyordu. On yıllar boyunca yaptıklarının çoğu aklından çıkmıyordu. Kendisini sefaletten kurtaran sayborglara tamamen bağlıydı. Konseye tam sadakatini ve emirlerine bağlılığını sunarak onlara teşekkür etmenin bir yoluydu bu. Bazı emirlerini uygulamak kolay olmamıştı ama istedikleri her şeyi yapmıştı. Bu da onu bazı sayborglar arasında pek seilmeyen biri haline getirmişti. Şimdi tüm kızgınlıkları yerinde görünüyordu.

"Blackie?"

Eve'in bakışlarını tuttu.

"Herkes hata yapar. Yapabileceğiniz tek şey hatalarınızdan ders çıkarmak ve daha iyi bir insan olmaya çalışmaktır. Uzun yaşıyoruz. Bu da herkesten daha fazla pişmanlık duyacağımız anlamına geliyor. Kendinize bir şans verin."

Cyborglar hata yapmak için yaratılmadı. Düşüncelerini paylaşmadı ama onun bilgeliğini dikkate aldı. Hissettiği duygunun ne olduğunu tartıştı, korku mu yoksa endişe mi olduğundan emin değildi.

"Bir şeyleri düzeltmeye çalışabilirsin, Blackie."

Kadının sözleri dikkatini çekti ve cevabını dikkatle seçti. "Bazı düşmanlarımın bu fırsatı geçmişte yaptıklarımın intikamını almak için kullanabileceğine inanıyorum."

"Yani sana zarar için beni kullanabileceklerini mi söylüyorsun?" "Evet."

"Beni öldürmek kolay değil." Çenesi meydan okurcasına yükseldi. "Deneyebilirler. Bu kadar uzun süre kremalı bir puf olarak hayatta kalmadım."

Sözlü iletişim becerileri onu şaşırttı ama kelimelerin ardındaki anlamı anladı. "Garden'a ulaştığımızda işimizi zorlaştırabilirler. Senin insandan çok cyborg olduğunu iddia edebilirler. Siz de bizim gibi bir laboratuvarı yaratıldınız."

"Bizi ayırabileceklerinden mi endişeleniyorsun?" Kadın başını salladı. "Bırak denesinler. Sen benim eşimsin ve başka bir koca istemiyorum." Adamın kollarında titredi, tiksintisi açıldı. "Senden başka birinin bana dokunmasına izin vermemi emretmeleri için onlara meydan okuyorum." Elini kaldırdı, parmak uçlarından pençeler kayıyordu. "Deneyen herkesi hadım ederim."

Onun yapacağına inandı ve eğlence başladı. "Diğer cyborgları sakatlamakla tehdit ettiğinizde inanılmaz derecede tahrik edici oluyorsunuz."

Ona gülümsedi. "Şipşakların en güzel yanını bilmek ister misin? Daha fazlasına dönüşebilirler. Yaptığımız şeye sadece ısınma diyebiliriz." Başını yatağa doğru salladı.

Baştan çıkarma çok güçlüydü. "Kurduğum ittifaklardan birkaçıyla temasa geçmem gerekiyor. Garden'a herhangi bir senaryo için hazırlıksız ulaşmak istemiyorum."

"Desteyiniz olması için arkadaşlarınızın bizimle orada buluşmasını mı istiyorsunuz?" "Evet." Gerçekten de eğlenceli bir dil becerisi vardı.

"Güzel. Sen bunu yap, ben de sana biraz mahremiyet sağlamak için temizlik ünitesini kullanayım." Göz kırptı. "O zaman ikinci raunt."

Aleti ilgiden daha fazla sertleşti. "Acele edeceğim." Adam onu bırakmak istemezken onu duvardan uzaklaştırmak zordu. Yine de başardı, onun geleceği için duyduğu endişe her şeyden önemliydi. Cinsel arzuları bekleyebilirdi.

Kadın birime adımını atar atmaz dış kapı paneliyle yüzleşti ve elini sensörün üzerine koyarak araç bilgisayarına bağlandı. İletişim kurmasını engellediğinde kızgınlık bakışlarını hızla daralttı. Filo onun Garden'daki herhangi birine ulaşmasını engellemeye çalışmıştı. Blackie kontrolü ele geçirene kadar sistemi hackledi. Çok fazla düşmanı vardı ama aynı zamanda yüksek rütbeli dostları da vardı.

Konsey üyesi cevap verdiğinde Zorus'u "Gerçekleri sunmam gerekiyor" diye bilgilendirdi. "Köpek biriminin ne olduğunu biliyor musunuz?"

Bağlantıdaki sessizlik Blackie'yi endişelendirdi.

"Evet."

Blackie'yi öfke kapladı. "Onları Dünya'da bırakmayı kabul mü ettin?"

Zorus cevap verirken takındığı sert tavırla hoşnutsuzluğunu belli etti. "Neden Dünya'dan dört ayaklı hayvanları çalalım ki? Güvenlik ekipleri bu hayvanları bizi kontrol altında tutmak için kullandı. Dost canlısı ya da işbirlikçi değillerdi. Eğer birkaçını çalmış olsaydık, onları yeniden eğitmeye çalışmak bir kayıp olurdu."

"Ben kadınlardan bahsediyorum. Yarattıkları ve 'köpek birimleri' olarak adlandırdıklarından."

"Köpekli birimlerle ilgili tek referansım, bazı muhafızların çevreyi birlikte dolaştığı tasmalı hayvanlar. Bir şekilde geliştirilmişler miydi? Bunun farkında değildim. Sayborg köpek birimlerini öğrendiğinizi mi söylüyorsunuz? Kurtardığınız insan kadınlarda gizli bilgiler mi vardı? Muhtemel casus oldukları bilgisini aldım. Askeri olduklarına dair kanıtınız var mı?"

Blackie, konsey üyesinin dürüst davrandığından emin olarak rahatladı. Zorus açık sözlülüğüyle tanınırdı. "Aldığınız rapor yanlış. Onlar casus değil. Dünya Hükümeti kadınları yaratmak için insan ve köpek DNA'larını karıştırdı. Konsey üyelerinden bazıları bunun farkındaydı. Köpek kadınlarla bir anlaşma yaptılar. Eğer Dünya'dan kaçmamıza yardım ederlerse bizimle birlikte kaçabileceklerdi ama cyborg liderleri anlaşmaya uymadılar. O kadınlar geride ölüme terk edildi."

Zorus cevap vermedi.

Blackie kontrol ettiğinde bağlantı hâlâ aktifti. "Beni duydun mu? İnsan gibi görünüyorlar ama köpek geliştirmeleri var. Dünya Hükümeti kaçıışımızdan sonra ikisi hariç hepsini öldürdü. Yardımımıza geldikleri için misilleme olarak katledildiler."

"En baştan başlayın ve bana bu bilgiye nasıl ulaştığınızı anlatın. Güvenilir mi?"

Blackie başını çevirdi ve gözlerini açarak aktif temizlik birimine baktı. "Kaynağım çok güvenilir ve o hayatta kalan iki kişiden biri. Kurtardığımız kadınlar köpek birimleri. Eğer size onların sadece insan olduğu söylendiyse yalan söylüyorsunuz demektir." Konsey üyesine öğrendiği her şeyi anlattı.

Eve vücuduna bir havlu sardı ve temizlik ünitesinden dışarı çıktı. Blackie elini panele bastırmış halde kapının yanında duruyordu. Vücudunun hareketsizliği, temas kurduğu kişiyle iletişim halinde olduğuna dair ona güvence verdi. Varlığının farkında olduğunu tahmin ederek onu rahatsız etmedi. Ranzanın üzerine oturdu.

Sıkıntısının sebebinin o olduğunu bilmek biraz üzücüydü. Yaptığı bazı şeyler hakkında yaptığı itiraflar onu derinden rahatsız etmişti. Yine de onu bulduğu için pişman değildi ve pişmanlıklarıyla başa çıkmasına yardımcı olacak bir yol bulacaktı. İyi ya da kötü ne olursa olsun birlikte yüzleşeceklerdi.

Elini panelden çekip döndüğünde aktarımı sonlandırdı. Karanlık bakışları onu aradı ve yaklaştı. Kadın onun yüz ifadesini inceledi. Adam yavaşça önünde diz çöktü.

"Konsey üyelerinden biriyle konuştum. Köpek projesinden haberi yoktu."

"Bu iyi mi kötü mü?"

"Bu harika bir haber. Çok öfkелendi. Garden'a vardığımızda bizimle buluşacağına söz verdi. Sorunların ortaya çıkmasını bekliyorum."

"Ne tür?"

Durakladı. "Erişimim kamaramla sınırlandırılmıştı." "Bu ne anlama geliyor?"

"Fleet bilgisayara ve mekiğin işlevlerine erişimimi kaldırdı. Garden ile irtibata geçmemi engellemeye çalıştı ancak çabalarını boşa çıkarmayı başardım. Ayrıca beni görev çizelgesinden çıkardı ve

kamaramızda kalmamı emretti. Talimatlarına göre başka hiçbir siborgla temas kurmamam gerekiyor."

Bu iyi bir şey değildi ve o da bunu biliyordu. "Silahlara ihtiyacımız var."

"Garden'a ulaştığımızda iyi olacağız. Parlis'in bizi halktan ayrı tutmak için tutuklanmamızı ayarlaması ihtimaline karşı Zorus ve bazı güvenilir ortakları orada olacak."

"Sence bizi için gerçekten bir deliğe tıkmaya çalışır mı?"

"Yer altında hiç yok."

"Ne demek istediğimi anlıyorsun. Belki de anlamıyorsun." Onun bazen sözlerini fazla ciddiye aldığını hatırlamak zorundaydı. "Sence bizi kimseyle konuşmaktan alıkoymaya çalışır mı?"

"Evet bu mümkün olmayacak. Dediğim gibi, Zorus artık durumun farkında ve gözaltına alınmamızı engellemek için önlemler alacaktır."

Kulağa çok kolay geliyordu. "Ya Parlis bu Filo adamına biz gezegeninize ulaşmadan önce bizi hava kilidinden atmasını emrederse? Silahlara ihtiyacımız var, Blackie." Danica savunmasızdı. "Kargo bölümüne gitmeliyiz."

"Gene'i durum hakkında bilgilendirmek ve sağlık durumlarını kontrol etmek için aradım. Yavru arkadaşınız güvende."

"Onu koruyacak mı?"

"Evet."

Diğer cyborg'u yeterince iyi tanımıyordu.

Danica'nın hayatını ona emanet etti. "Onu kurtarmak için boynunu riske mi atacak? Amiri ona geri çekilmesini emretse bile mi?"

"Gene, Danica'ya zarar gelmesini önlemek için gerekirse öldürecektir."

Adam emin görünüyordu ve kız da onun kararına güvenmeye hazırды. "Dördümüzün birbirine yakın durmasının daha iyi olacağını düşünüyorum. Bu mekikte kaç tane sayborg var?"

"On dört."

"Bunlar iyi ihtimaller değil."

"Doktor kadınlara zarar vermez. Onunla da temasa geçtim. Filo bir saldırı planlarsa bizi uyaracaktır."

"Ben uyandıktan sonra koridorda kavga ettiğin adam değil mi bu? Seni kırmak istemezdim ama o gerçekten seni parçalamaya niyetli görünüyordu."

Yüzünü. Eminim üzerine atlamaya çalıştığım da hiç puan kazanamamışımıdır."

"Bu konudaki ortak duruşumuz nedeniyle geçici bir ateşkes ilan ettik."

"Yani ikiniz de Garden'a ulaşana kadar beni hayatta tutmak mı istiyorsunuz?"

"Aynen öyle. Söz konusu Dünyalı kadınlar olduğunda Varion'un zayıf bir noktası vardır." İç çekti. "Bunun bir kusur olduğunu düşünmüştüm ama şimdi minnettarım."

"Bunu ona söyledin mi?" "Hayır."

"Muhtemelen kendini daha iyi ifade etmelisin. Bu, insanlara değiştiğini göstermek için uzun bir yol kat edecektir."

Adamın elleri kalktı ve yavaşça kadının kalçalarına yerleşti. "Bazıları bunu zayıflık olarak görecektir."

Ben zayıflığım. Böyle düşünmelerinin sebebi ben olacağım. Onu öpmek istedi ama kaçındı. "Birini sevmek büyük cesaret ister. Birlikte olmamızı sorun edenler muhtemelen henüz bunu deneyimlememişlerdir."

"Haklısınız ama bu, içinde bulunduğumuz durumun bazılarının yaptıklarının intikamını almak için bir fırsat haline gelme olasılığını azaltmıyor. Pek çok düşman edindim."

Onun endişeli ifadesini görmekten nefret ediyordu. "Dediğim gibi, ben güçlüyüm bebeğim. Önümüze çıkan her şeyle birlikte yüzleşeceğiz." Pençelerini serbest bıraktı. "Güçlüsünüz ama kanınız akıyor."

"Sakin ol," diye mırıldanarak ona doğru uzandı.

Tırnaklarını geri çekerek, ellerini tuttuğunda sivri uçlarının tenine batmasını engelledi. "Deniyorum ama sonunda seni yeniden bulduktan sonra seni kaybetmeyi düşündüğümde içimde nasıl bir çılgınlık hissettiğimi bilemezsin."

"Sana inanıyorum ama bu seni savaşta görmek istediğim anlamına gelmiyor. Lütfen bir sorun çıkarsa arkamda olacağına söz ver."

"Yapma bunu."

"Ne yaptım? Ben ne yaptım?" Başını hafifçe eğdi ve kaşlarını çatarak ona baktı.

"Çek şu maço saçmalığını. Dövüşebilirim."

"Bir cyborg kadar güçlü değilsin." "Yine de ciddi hasar verebilirim."

"Ağrı reseptörlerimizi istediğimiz zaman kapatabiliriz. Bunu yapabiliyor musunuz?"

"Hayır." Adamın mantığıyla nereye gittiğini görmüştü. "Ama sizin benim kadar sinirlendiğinizi hiç sanmıyorum. Küçük olabilirim ama bahse girerim çok daha acımasızımdır."

Gülümseyecek cesareti vardı. "Seni korumak benim görevim."

"Maço saçmalığı," diye mırıldandı ama ağzı onunkıyla aynı hizaya gelene kadar yaklaştı, soludukları aynı havayı paylaştılar. "Sende seksi duruyor. Daha fazla sinir bozucu olmadan öp beni."

Aradaki mesafeyi kapattı ve kadının istediğini yapmaya çalıştı. Eve atılarak onu geriye savurdu ve her ikisi de üstte kendisi olmak üzere yere yığıldı. Adamın kucağına oturdu ve göğsüne bastırarak yukarı kaldırdı ve ona sırtıttı. Adamın ağzı şaşkınlıktan bir karış açık kaldı.

"O da ne? Küçük bir piliç büyük kötü bir cyborg'u dümdüz etti."

Yuvarlanmadan önce verdiği tek uyarı olan koyu renk gözleri kısıldı. O kadar büyük biri için hızlı hareket etti, bileklerini kavradı ve ters dönerken başının üzerinde salladı. Ağırlığı onu altında ezdi.

"Şimdi ne yapacaksın?"

Bacaklarını biraz daha açtı ve adamın beline doladı. "Yere çakılmak mı?"

"Çivilenmiş mi?"

Kalçalarını oynatarak, pantolonunun içinde sıkışmış olan sert sikinin ön tarafına süründü. "Al beni."

Dudaklarını yaladı ve bakışları kızın ağzına kaydı. "Yatak daha yumuşak. Morarabilirsin."

Onu istiyordu ve o da bu duyguyu biliyordu. On yıllar boyunca hiçbir cinsel çıkış noktası olmadan kayıp bir eşe sahip olmak birikmişti. Sadece Blackie'ye yakın olmak ve onu hissetmek bile libidosunun tavan yapması için yeterliydi. Göğüs uçları Blackie'nin göğsüne çarptığı yerde ağrıyordu. Havlu, onu sırt üstü yere düşürdüğü ve pozisyonlarını değiştirdiği sırada bir yerden çıkmıştı.

"Çabuk iyileşirim. Bırak beni gideyim." Bileklerindeki tutuşa karşı çekiştirdi.

Adamın parmakları gevşedi ve kadın sarsılarak kurtuldu, adamın pantolonunun yanlarına uzandı. Adam kalçalarını kaldırına kadar onları çekiştirdi.

Parmaklarını vücutlarının arasında oynatarak adamın sikini serbest bırakmak için malzemeyi yırttı.

"Kalkacağım."

"Bir parçan zaten öyle." Başını kaldırıp adamın dudaklarını öpmeye çalışırken, bacakları adamın kendisinden uzaklaşmasını engellemek için beline daha sıkı kilitlendi. "Sadece seni içimde istiyorum."

Biraz geri çekildiğinde çileden çıkmıştı. "Buna yerde devam etmek istediğinden emin misin?"

Şüpheli ifadesi çok sevimliydi. "Tam burada, hemen şimdi, bebeğim." Kalçalarını oynattı, yukarı kaldırdı ve cinsel organını onunkine sürttü. Islaktı ve fazlasıyla hazırды. "Oyalanmayı bırak. Sana *ihtiyacım* var."

Bir elini başının yanına dayadı ve diğer elini de sikini onun davetkâr seksinin yarığıyla aynı hizaya getirmek için kullandı. Yavaşça içine girdiğinde inledi. Onu doldurduğunu hissetmek tam bir cennet gibiydi.

"Evet!"

Blackie kızın ağzını ele geçirdi ve onu tutkuyla öperken ağırlığını tekrar kızın üzerine vererek onu sıkıca altına sabitledi. Yüzünün yan tarafını kavradı ve görünüşe göre kontrolden çıkmış bir şekilde amına girip çıkmaya başlarken öpücüğü derinleştirdi.

Eve ona yapıştı çünkü onu coşkuyla öpmek dışında hareket etmek imkânsızdı. Kesinlikle çürükleri olacaktı ama her birine değecekti. Blackie onu doruğa ulaştırana kadar içine girip çıkmaya devam etti. Kendi boşalmasını bulduğunda dudaklarını onunkilerden ayırdı.

İkisi de nefes nefese, gözleri kapalı ve soluk soluğa kalırlarken kadın şefkatle ona sarıldı. Adam onları ters çevirdiğinde onu şaşırttı ama vücutlarını ayırmadı. Bunun yerine, sırtüstü uzanıp rahatlarak iri elleriyle onun kıcını ovuşturdu.

"Gördün mü? Artık zemini , değil mi?" Yardım edemedi ama alay etti
Onu

. Kıkırdadı. "Sen işin içindeyken her şeyi seviyorum."

Başını adamın göğsüne yaslayarak onun değerli sesini dinledi. kalp atışı. Eşi onu hayatı boyunca hiç olmadığı kadar mutlu . Acımasız bir düşünce yüzeye çıktı. *Bir daha hiçbir şeyin onu benden almasına izin verme. Buna dayanamam.*

Yedinci Bölüm

Eve, Blackie'nin uyurken çok fazla vücut ısı yaydığına yarı farkında olarak ona yaslandı. Ranzada çok fazla yer kapladığı için dizleri bölmeye sıkıca bastırılmıştı. Gözlerini açıp gülümsediğinde oda hâlâ karanlıktı. Bir noktada yerden kalkmışlar ve bir başka seks seansından sonra uykuya dalmışlardı.

Onun da uyanmasını umarak kıcını adamın kucağına yasladı. Sevişmek, yeni bir güne birlikte başlamak için mükemmel bir yol olurdu. Adamın nefesi değişti ve kalçasının etrafında kıvrılan parmakları sıkıştı. Nefes verirken çıkardığı alçak ses çok seksiydi.

Kulağı ayrıca çok zayıf bir ses daha kaydetti. Koridorun kapısı bir metal gıcirtısıyla zorla açılmadan önceki tek uyarıydı bu. Yılların eğitim ve saf içgüdüleriyle duvarın kaldıracını kullanarak itmeye başladı. Bu, Blackie'yi sırt üstü yere düşürdü, böylece onun üzerinden yuvarlanabildi. Ayakları adamın ıskartaya çıkmış pantolonunun üzerine indi.

Koridordan içeri sızan parlak ışık kör ediciydi ama o, ışığın bir kısmını engelleyen karanlık figüre kilitlendi. Koruyucu içgüdülerinin şiddetle devreye girmesi Eve için biraz şok ediciydi ama arkadaşı tehlikedeydi. Hırlayarak davetsiz misafirin üzerine atılırken pençeleri parmak uçlarından fırladı. Düşünmek için zaman ayırmadı, tehdidi öldürmeye çok odaklanmıştı.

Karşısına çıkan iri cüsse büyüktü ama tam ortasından vurduğu darbeye geriye doğru tökezlediğinde esneme payı vardı. Pençeli elleri temas ettikten bir saniye sonra acı çeken birinin keskin tıslaması duyuldu. Başını öne doğru savurup alnını güçlü bir çeneye çarparken malzemeyi ve deriyi parçaladı.

Ayağı takılıp yere düşmeden önce sendeleyerek koridora doğru ilerledi. Eve birkaç kez göz kırptıktan sonra görüşü düzeldiğinde cyborg'a iyice bakabildi. Düşman umutsuzca onu yayıldığı göğsünden fırlatmaya çalıştı ama bu sadece pençelerini derisine daha derine neden oldu. Bu, daha önce kapılarına gelip taleplerde bulunarak Blackie'yi kızdıran pislikti.

"Ondan uzak durun!" Blackie bağırdı.

"Çekin onu !" Fleet geri bağırdı.

Güçlü bir kol beline dolanarak onu avından uzaklaştırdı. Keskin pençeleri Fleet'in derisini parçaladı ve inlemesine neden oldu. Onu kimin tuttuğunu bilmesine rağmen hırlayarak mücadele etti. Kurtulmak için eşine saldırmaktan kaçındı ama bu onu Blackie'nin vücudundan aşağı kayma umuduyla çılgınca kıpırdanmaktan alıkoymadı.

"Yeter," diye emretti kulağına karşı.

Kıpırdamadı ama bakışları yere düşen siborgda sabitlendi. Fleet açtığı derin oyuklardan kan kaybediyordu. Ona göre bu yeterli bir hasar değildi.

"Odamıza zorla girdi," diye soludu dişlerini göstererek. "Bırakın bir daha vurayım. Bizi uykumuzda öldürmeye geldi. Tam da boğazını parçalamak üzereydim."

Fleet sırtı koridorun duvarına dayanana kadar yerde kaydı. Elleriyle göğsünü kavradı ve ona ters ters baktı. "Bu doğru değil."

"Uh-huh. Hediyelerle geldin, değil mi? Ben kırmızı bir takım elbise ya da bir çanta dolusu oyuncak göremiyorum Noel Baba. HAYIR!"

"Bunun ne anlama geldiğini anlamıyorum." Adam ona deliymiş gibi baktı.

"Sanırım Dünya'nın Noel bayramına ve Noel Baba'ya bir gönderme yapıyor." Blackie diğer kolunu kaldırdı ve silahını yere düşen cyborg'a doğrulturken vücudunu döndürerek Eve'i odalarının kapısına doğru çevirdi. "Göğsünü parçalamadan önce yaptıklarını açıklamak için otuz saniye var."

Vücudunu kendisiyle yerdeki yaralı cyborg arasına koyduğu için arkadaşının etrafını görebilmek için boynunu bükme zorunda kaldığında Eve'de hayal kırıklığı arttı.

"Ateş etmeyin." Fleet kanlı ellerini yavaşça kaldırdı, avuç içleri dışarıdaydı. "Konuşmaya geldim."

"Odamıza zorla girerek mi? Ben buna saçmalık derim." Eve kıpırdandı ve Blackie'nin belindeki tutuşu, ayak parmakları koridorun soğuk metal zeminine değene kadar ayarlandı.

"Giyin." Bıraktı.

Kadın ona baktı ama adam hedefine odaklanmıştı. "Çıplaksın"

"

"Çizmeli ayakların yaklaştığını duyuyorum. Bir şeyler . İzin vermeyi reddediyorum
diğer erkeklerin seni bu kadar çok görmesi."

O da belli belirsiz bir ses duyunca tartışmanın anlamı kalmadı. Eve hızla odaya girdi ve Blackie'nin gömleklerinin bulunduğu çekmeceyi hızla açtı. Saniyeler içinde omzundan kalçasının ortasına kadar onu örten bir tişörtü çekti ve koridora dönmeye çalıştı. Arkadaşı geri adım atarak kapıyı kapattı ve onu içeride mahsur bıraktı ama dolduramadığı boşluklardan koridorda neler olup bittiğine bakabildi.

Varion koşarak köşeyi döndü ve durdu. Sıhhiye olay yerini inceledi. "Ne oldu? Yemek yerken bilgisayar bana tıbbi bir acil durum uyarısı verdi."

"O kadın bana saldırdı," diye suçladı Fleet.

"Haklı olarak," dedi Blackie. "Zamanınız tükeniyor. Odama neden girdiğinizi ve niyetinizin ne olduğunu açıklayın."

Fleet yumuşak bir küfür savurdu. "Kadınla özel bir görüşme yapmak istedim."

"Hayır dedim. Parlis'e, konsey üyelerinden yapmalarını istediğim toplantı sırasında konuşulanları duyabileceğini söyleyebilirsiniz. Herkes hazır bulunacak."

"Bu planı uyguladığınız takdirde ne kadar zarar görebileceğinizin farkındasınız. Mantıklı olun."

"Mantığın canı cehenneme." Blackie sesini alçalttı. "O benim dostumu susturamayacak."

"Onu öldürmeye geldiğine inanıyor musun?" Varion yaklaştı.

Blackie keskin bir baş hareketiyle onayladı. "O ve Danica Garden'a hiç ulaşmasaydı daha uygun olurdu."

"Benim görevim bu değildi," diye reddetti Fleet. "Kadınıza ifadesinin toplumumuza neler yapabileceğini açıklamak istedim. Ona erişim izni vermeyi reddetmeniz beni yeni bir plan yapmaya zorladı." Gözlerini kadına dikti. "Lütfen söyleyeceklerimi dinleyin."

Homurdandı. "Bir cyborg için oldukça aptalsın. İçeri girmek beni senin bir kurtçuk olduğun dışında bir şeye ikna etmenin yolu değildi."

Fleet'in dudakları aralandı ama ağzından bir şey çıkmadı. Kafası karışmış görünüyordu.

"Bunun bir hakaret olduğuna eminim." Blackie silahını biraz indirdi. "Daha fazla kanını akıtmadan önce onu buradan çıkar, Varion. Yardımına ihtiyacı var."

Sıhhiye mesafeyi kapatıp eğildi ve yere düşen siborgu üst kolundan tutarak ayağa kalkmasına yardım etti.

Fleet sırtını duvara yaslayarak ayağa kalktı. Tekrar yaralarına sarıldı. "Onunla konuşmam gerek, Blackie. Bu çok önemli. Her konsey üyesi otorite zincirinin hayati bir halkasıdır. Birini bile kaybedemeyiz."

"Parlis'in siyasi kariyerinin gidişatı beni ilgilendirmiyor. Onun yerine başkasını bulabilirler. Gelecekte Eve'e zarar vermeye kalkışırsan seni öldürürüm. Önceki dostluğumuzun sona erdiğini düşün."

"Bana tahrik olmadan saldırdı. Öfkenizi ona yöneltmelisiniz."

"Odamızı işgal etmek provokasyon değil miydi?"

"Bana başka seçenek bırakmadın. Seni sadece köpekle konuşabilecek kadar etkisiz hale getirmeyi planlamıştım."

Blackie silahını tekrar kaldırarak diğer cyborg'un kafasına nişan aldı. "Eve'i güvende tutmak için seni öldüreceğim. Bir daha ona yaklaşma."

"Mantıksız ve mantıksız davranıyorsun."

"Benim olanı koruyorum."

Varion bir kolunu Fleet'e doladı. "Duygusal bir bağlılığı var kadına. Sen onlara saldırdın." Durakladı. "Mantıksız davranan sensin, Fleet."

"Vahim durumun farkında değilsiniz."

Doktor onu serbest bırakarak duvara doğru itti. "Bana bilgi verildi. Parlis köpek birlikleriyle bir anlaşma yaptı ve onları ölüme terk ederek onursuzca davrandı. Bu bize baskı yapan hükümetin yapacağı bir şeydi. Yalanlar söylediler ve kaybettiğimiz hayatlara aldırmadan bizi kullandılar. Biz daha yüksek standartlara sahibiz. Bu bilgi daha fazla gizlenemeyecek."

Fleet kafasını çevirip Blackie'ye dik dik bakmadan önce Varion'a bakakaldı. "Gizli bilgileri onunla mı paylaştın? Başka kime söyledin?"

Blackie silahını indirdi. "Ben de konsey tarafından verilen tüm emirlere uydum. Parlis onlara yalan söylüyor, Fleet. Çok saygı duyduğum bir erkekti ama benim bağlılığıma layık değil. Bu konuda sessiz kalması halkımızın iyiliği için değil. Bunun yerine, yaptığı yanlış eylemlerden dolayı duyduğu suçluluğu gizlemek için bunu saklıyor. Doktorun yaralarınızla ilgilenmesine izin verirken bunu düşünün. Her şey değişti."

"Onun yüzünden." Fleet Eve'e sinirli bir bakış fırlattı.

Blackie duruşunu değiştirerek onu engelledi. "Hayır, emirleri ve arkasındaki nedenleri hiç sorgulamayarak yaptığım hataların farkına varmamı sağlayan gerçek buydu. Öğreniyorum. Sen de aynısını yap." Geri çekildi ve Eve'i nazikçe odanın içine doğru itti. Kapı kapanarak onları içeriye hapsetti.

"Işıklar."

Bilgisayar Blackie'nin emrine uydu ve Eve dudağını ısıtarak arkadaşına bakarken ona ne söyleyeceğini düşündü. Silahı kapının yanındaki raflardan birine yerleştirirken üzgün, hatta biraz kederli görünüyordu. Fleet ile bir zamanlar yakın arkadaş oldukları aklına geldi. Ona doğru uzandı ama parmaklarındaki kanı görünce durdu.

"Çok özür dilerim. Değer verdiğin birinin moron olduğunu keşfetmek berbat bir şey.

Hayatında o olmadan daha iyi olursun."

"Her şey yoluna girecek. Filonun bir önemi yok." Yere baktı ve aniden kadının bileklerini kavrayarak inceledi. "Yaralandın mı? Bu kan senin mi?"

"İkisine de hayır. Hepsi onun."

Onu temizlik ünitesine götürdü ve bir düğmeye bastı. Dış lavabo dışarı kaydı ve onu çalıştırdı. Köpük ellerini kaplarken ılıktı, pürüzsüz, kesilmemiş cildi ortaya çıkana kadar kanı eritti.

"Sana söyledim. Hepsi onundu."

Blackie köpük kesildiğinde çıkan yumuşak bir havluyla parmaklarını nazikçe kuruladı. "Yaralanabilirdin." Bakışlarını kaldırdı, onunkileri tuttu ve o lacivert derinliklerde öfke kaynaklı. "Bunu bir daha asla yapma. Durumla başa çıkabilirdim."

Onunla tartışmak istemiyordu. "Tamam. Danica ve Danica ve Gene'i kontrol etmeliyiz. Eğer o sayborg bizi ziyaret etmek isteseydi, önce oraya gitmiş olabilirdi."

"Giyin."

"Onlarla gemi telsizleri aracılığıyla bağlantı kuramaz mısınız?"

"Artık ayrı kalmak bizim için güvenli değil. En iyisi güçlerimizi birleştirmemiz.

Gene ve ben nöbet değişimi yapacağız."

İçinde hissettiği gerçekten kötü duygu midesini biraz bulandırdı. "Daha fazla sorun mu bekliyorsun?"

"Emin değilim ama tehdidi daha fazla hafife almayacağım."

"Kahretsin. Tamam." Dönerek volta atmaya başladı. "Gemide olduğunu söylediğin on dört mürettebata sen ve Gene dahil misiniz?"

"Evet."

"Varion'u da sayarsak, beşe karşı on bir. Bunlar çok iyi ihtimaller değil ama yapılabilir."

"Eğer bir çatışma kavga etmiyorsanız demektir."

Ona kaşlarını çatmak için durdu. "Maço saçmalığı. Seni seviyorum ama bu saçmalığı güvende olduğumuzda yap. Şimdi zamanı değil, tamam mı?"

"Bir cyborgla boy ölçüşemezsin."

"Ama ben-"

"Seni yük gemisinde tek yumrukla yere serdim. Bilincini kaybettiğinde çaresizdin." Yüz hatları tamamen erkeksi bir kibir ifadesine dönüştü. "Dövüşmeyeceksin."

"Ama-"

Hızla hareket etti, iki eliyle bileklerini kelepçeledi ve onu vücuduna doğru çekti. Kız sersemlemiş bir halde ona bakarken çenesini indirdi ve bakışları şiddetle daraldı.

"Bu uyacağın tek emir Eve. Seni ikinci kez kaybetme riskini almayacağım." Onu sıkıca kavrayışı hafifledi ama bırakmadı. "Seni ne pahasına olursa olsun koruyacağım, bu kendini tekrar riske atmaman için seni bayıltmak anlamına gelse bile. Anlaşıldı mı?"

"Çok." Koruyucu ve sert davrandığında çok seksi oluyordu.

"Sen benim için çok önemlisin."

"Anlıyorum."

Adam kadının bileklerini çözdü ve geri çekildi. "Güzel. Olaylar şiddete dönüşürse Gene ve ben tüm kavgayı yapacağız. Sen ve Danica herhangi bir çatışmadan uzak duracaksınız."

"Mekiklerin kargo bölümlerinin o kadar da büyük olmadığını, dolayısıyla ateş hattında olacağımızı belirtmeliyim."

"Sayborgların onuru vardır. Birbirimizle göğüs göğüse savaşırız."

"Kulağa acımasız ama adil geliyor." Buna saygı duyabilirdi. "Siz sık sık kavga eder misiniz?"

"Ara sıra. Gemilerdeki görevlerde Garden'dakinden çok daha fazla oluyor. Genelde kabul edilebilir bir şey değil ama bazen birbirimizi kızdırıyoruz." Omuz silkti. "Duygularımızı kapatmanın yan etkisi bu-

bastırma çipleri. Öfke yaşarız ve uzun bir süre boyunca yakın alanlarda kalmaya zorlandığımız zamanlarda bir çıkışa ihtiyaç duyarız."

"Bunu ben de anlıyorum. Yavru arkadaşlarım ve ben bazen bazı kavgalara karışırdık."

"Kavga nedir?"

"Bir kavga. Vahşi değil ama birbirimizi hırpalardık. Oldukça duygusalız."

"Danica ile kavga ettiniz mi?"

"Bazen. Yine de hiçbir zaman ciddi bir şey olmadı. Uzun yıllardır birlikteyiz, bu yüzden birbirimizin ayağına basmaktan kaçınmayı öğrendik."

Onun ayaklarına baktı.

Güldü. "Tam anlamıyla değil. Yani birbirimizi gerçekten nasıl kızdıracağımızı biliyoruz, bu yüzden çoğu zaman bunu yapmaktan kaçınıyoruz. Sadece bazı konularda aynı fikirde olmadığımızı kabul ediyoruz."

"Giyinmeyi bitir." Blackie arkasını döndü ve kendi giysilerini aldı. "Kargo ambarına gitmemiz gerekiyor."

Eve, Blackie'nin egzersiz pantolonlarından bazılarıyla idare etti. Belini ve kıvrıdı, tam oturmadı ama . Ayakkabılarını ve botlarını giymek için ranzada yan yana oturdular.

"Tehdide senden daha hızlı tepki verdiğimi kabul etmelisin," dedi yumuşak bir sesle.

"Filo'nun kamaramıza girmesini beklemiyordum."

Gülümsedi ve ayağa kalktı. "Bunu haklı olduğumu kabul ettiğin şekilde algılıyorum."

Blackie onun elini yakaladı ve oturduğu yerden ona baktı. "Artık kavga etmek yok, dostum. Kalbim buna dayanamaz."

"Korkuyor muydun?"

"Evet. Ben seni ondan kurtaramadan önce sana ciddi zarar verebilirdi."

"Bir sağlık görevlisi tarafından bakılan kişi o."

"Hızlı hareketlerinle onu gafil avladın. Hızlısınız ve o acı reseptörlerini kapatamadan saldırdınız."

"Evet. Öyleyim."

Ayağa kalktı. "Artık kavga yok."

Aynı fikirde olmaktan nefret ediyordu ama adamın surat ifadesi onu korkuttuğuna ikna . "Tamam. Kesinlikle mecbur kalmadıkça yapmayacağım." Durakladı. "Elde edebileceğinin en iyisi bu. Eğer engelleyebileceksem, orada durup ölmene izin vermeyeceğim. Sevdiğin kişiyi korumak için duyduğun o güçlü arzu her iki taraf için de geçerli."

"Anlaşıldı." Adam onu kapıya doğru çekip silahını kaparken kıza olan tutuşu daha da sıkılaştı. "Yakınımda kal." Kapıyı açması için onu serbest bıraktı.

Blackie kamarasının kapıları açılıp bakışları yerdeki ve koridorun karşı duvarındaki kan lekelerine indiğinde öfkeliydi. Eve'in Fleet'e saldırdığını görmüştü ama kadın onu yere sermeden önce yetişemeyeceği kadar hızlıydı. Blackie'nin bir yanı gurur duyuyordu ama Fleet bu kadar çabuk yaralanmasaydı ve acı alıcılarını kapatmasını engellemeseydi durum daha da kötüleşebilirdi. Birkaç saniye daha geçseydi, kadının açtığı yara onu yerde tutmayacaktı.

Elindeki silaha bir göz attı. Bunlar yük gemisine götürdükleri elektronik silahlar değildi. Bunlar ölüm yerine acıya neden olacak şekilde tasarlanmıştı. Eğer Fleet kişisel silahını kullanmış olsaydı, tek bir atış Eve'i öldürebilirdi. Onu kaybetme düşüncesiyle ürperdi.

Kargo ambarına ulaşmalarını kimse engellemeye çalışmadı. Geldiklerini bildirmek için pede dokundu. Kapı açılana kadar uzun saniyeler geçti. Gene bol siyah bir pantolon giymişti ve elinde Blackie'nin göğsüne doğrultulmuş bir silah tutuyordu. Silahı indirdi.

"Sorun nedir?"

Blackie kargo ambarına girerek etrafına bakındı. "Kapıları kapatın. Filo az önce kamarama girerek bizi ziyaret etti." Danica'nın elinde de bir silah vardı, keskin bir bıçak. Gene'in diğer duvar boyunca kurduğu karyolanın yanına, yere bir yatak yapmıştı. "Garden'a ulaşana kadar birlikte kalmanın daha güvenli olacağına karar verdik."

"Kahretsin," diye tısladı Danica, ayağa kalkarken. "Biliyordum." Bıçağı tutmaya devam etti. "İyi misin Eve?"

"Ben iyiyim."

Blackie durdu, Danica'nın yatağını inceliyordu. Dönüp Gene'e sorgulayıcı bir bakış fırlattı.

"Teklif ettim. almayı ya da paylaşmayı reddetti."

Eve, dış kapının yanındaki panellerden birini incelemek için onun yanından ayrıldı. Nedenini merak ederek onu izledi.

"Çoktan yapıldı," diye iç geçirdi Danica. "Tamamen devre dışı bırakıldı."

Eve döndü ve kız kardeşine sırtarak baktı. "Bunu çoktan düşündüğünden hiç şüphem yoktu."

"Ne düşündün?" Blackie'nin kafası karışmıştı.

Danica onun beline sarıldı. "O kapıları komuta merkezinden ya da başka bir yerden otomatik olarak açamayacaklar. Gene yemek almaya gitmişken emicileri mühürlemek için bir meşale bile kullandım. Sonunda uzaya çekilmek istemedim."

"Kargo yaşam sinyalleri kaydedilirken o kapılar açılmaz. Bunu sana söylemiştim," dedi Gene ve silahlarını ranzasına yerleştirdi.

"Yada, yada," diye mırıldandı Danica. "Cyborglar. Siz her şeyi hack'leyebilirsiniz, o yüzden paranoyak olma konusunda bana kızmayın."

Gene'in ağzı açık kaldı. "Ben olsam kışını ısırmazdım."

Eve kıkırdadı. "İşini şansa bırakmayacağını ve bu konuda ona laf atmanı istemediğini söyledi. Bunun mantıksız olduğunu düşünmüyorum. Birinin sizi öldürebileceği tüm yolları düşünmek ve planlarını bozmak için her yolu denemek daha iyidir."

Danica, "Korsanları dışarı atmak için kapıları havaya uçururduk, o yüzden önce bunu düşündüm," dedi. "Bizi boğmak için havamızı da kapatamazlar. Bu senaryoyu da havalandırma deliklerinden sürünerek ve kapanamayacaklarından emin olarak hallettim. Contalar gitmiş ve ben de onları açık pozisyonda sıkıştırdım. Oldukça sıkıydı, bu yüzden bir cyborg'un oraya girip yaptığım şeyi tersine çevirebileceğini sanmıyorum. Kapıları dışarıdan patlatmak için uzay giysili bir cyborg gönderseler bile, mekiğin bir kısmını bizimle birlikte götürecek ve mühürleyemedikleri yaşam alanlarının geri kalanındaki havayı emecektir."

"Bunu bana söylememiştin." Gene kaşlarını çatı.

"Sayborgların onurlu olduğu ve bunu yapmayacağı konusunda bana söylenip duracaktınız. Bunu ilk kez duydum ve hâlâ hepinizin harika adamlar olduğunuza inanmıyorum. Alınmayın."

"Alınmadım. Gerçi buna gerek yoktu. Bilgisayarlar aralarındaki bağlantıyı keserek dış kapıları zaten devre dışı bırakmışım. Onları sadece bu ambarın içinden açmak mümkündü." Danica'ya kaşlarını çatarken mutlu görünmüyordu. "Havalandırma deliklerinden mi sürünerek geçtin?"

"Az önce söyledim."

"Sıkışıp kalabilirdin."

"Orada sıkışıp kalmazdım. Kıyafetlerimi çıkardım ve yağlandım."

Ağzı tekrar açık kaldı. Blackie onun şaşkın tepkisini anladı. "Drais Üç."

Eve kıkırdadı. "İyi idi."

"O uzay istasyonunun bununla ne ilgisi var?" Blackie kaşlarını çatı.

"Bizi bir kez tutukladılar." Arkadaşı güldü. "Çok sayıda adam getirmiştik ve ödülü ödemek istemediler. Yakaladığımız bir suçlunun başına yüksek bir ödül koymuşlardı. Onu yetkililere teslim ettiğimizde bize ödeme yapmak istemediler. Oradaki hapishaneyi yöneten pislik, iki kadını deri tüccarlarına satarak ödülü alabileceğini ve biraz daha fazla kredi kazanabileceğini düşündü. Soyunduk ve yiyecek dedikleri yağlı pisliği vücudumuza sürdük. Havalandırma delikleri çok büyük değildi ama oradan geçip bir sonraki odaya girmeyi başardık. O gardiyan ona neyin çarptığını asla bilemedi. Anahtarlarını çaldık, kıyafetlerimizi geri aldık ve suçlumuza Draven Six'e götürdük. Hiçbir saçmalık yapmadan paramızı ödediler."

"Bu çaba için onların silahlarından bazılarını yanımıza aldık sayılır." Danica göz kırptı. "O lanet hücrede kaldığımız on iki saat için bize bir şeyler borçludular."

Blackie Eve'e ters ters baktı. "İşiniz tehlikeliydi."

"Bugünlerde her şey öyle. Bir rapor hazırladık ve o pislik görevini kaybetti."

"Muhtemelen şu anda tuvalet temizliyordur. Bir çift iyi ödül avcısı bu saçmalığı yapan şişirilmiş bir pislikten daha faydalıdır. Biz nadiriz. Çünkü bizim meslekteki çoğu insan uzayda o kadar uzakta olacak kadar deli değildir. Draven Six'i yöneten kişi, yakaladığımız serseri ikmal mekiklerini soyduğu için çok kızmıştı. O eziği işinden ettik." Danica oturdu. "Yani bu süre boyunca burada mı kalacağız?" Bir duvar boyunca dizilmiş sandıklara baktı. "Bunların içinde içki olduğunu sanmıyorum, değil mi? Bir ya da altı içki içebilirim."

"Hayır," dedi Gene ve çekti. "Sana bunu zaten söyledim." "Evet, ama bana yalan söylüyorsun."

Kaşı kalktı. "Beni neden bu konuda suçlamaya devam ettiğinizi anlamıyorum. O kasalarda takas ettiğimiz inşaat malzemeleri var."

"Bahçe kuru bir gezegen, değil mi?" Danica başını salladı. "Cehenneme gideceğiz, Eve."

"Bol miktarda su var." Gene kaşlarını çatarak ona baktı. "Yüzeyin çoğu-"

"İçki yoksa eğlence de yok," diye sözünü kesti Danica. "Gezegentinizin çoğunun ıslak olması umurumda değil. Ben alkolden bahsediyorum."

"Hayatta kalacaksın." Eve odayı geçti ve kasaların kenarlarını okudu.

"Çikolataları da olmayacak," diye duyurdu Danica.

Arkadaşı usulca küfretti. "Ovalayın."

Blackie Gene'e baktı. Arkadaşı omuz silktilti. Derin bir nefes aldı ve bıraktı. "Garden'a ulaştığımızda istediğin her şeyi üretebileceğimize eminim. Yiyecek çoğaltıcılarımız mükemmeldir."

"Şimdi bir içkiye ihtiyacım var," dedi Danica. "O gezegene varana kadar sonsuza dek sürecekmış gibi gelecek, değil mi?"

Eve sandık etiketlerini incelemeyi bıraktı. "Umalım da öyle olsun. Birinin tekrar üzerimize gelmeye çalışmasından duyacağım heyecanı can sıkıntısına tercih ederim." Blackie'nin yanına döndü. "Nerede uyumak istersin? Mavi kutuların arasına yığılmış bazı yastıklar var. Yatak olarak kullanmak için en rahat şey olmayacaktır ama iş görür."

"Benim ranzamı al," diye teklif etti Gene. "İlk vardiyayı ben alırım." Silahlarını kontrol etti. "Altı saat sonra nöbeti devralman için seni uyandıracam, Blackie."

"Teşekkür ederim."

"Peki ya yemek?"

Eve kaşlarını çatarak yavru arkadaşına baktı. "Sonra, Danica. Şu anda endişelenecek yeterince şeyimiz var. Zaten kahvaltı için çok erken."

"İyi." Kadın yatağının üzerine uzandı. "Vardiyan bittiğinde benimle uyuyabilirsin Gene. pantolonunu çıkarma ve ellerini kendine sakla. Göğüslerimi ellemek ya da kıcımı dürtmek yok."

Gene'in nefesi kesildi. "Ben olsam bunu yapmazdım."

Kıkırdadı. "Yazık. Uykumda beni taciz edecek türden biri olsaydın senden daha çok hoşlanabilirdim."

"Danica." Eve başını salladı. "Cyborg'u yemlemeye çalışmayı bırak."

"İşi çok kolaylaştırıyor," diye itiraf etti, yorganın altına girerek. "İyi geceler, John Boy."

"Kim o?" Gene gerildi.

"Bu bir şaka," diye gülümsedi Eve. "Yük gemimizin sahibi her kimse, Dünya'dan çok eski televizyon şovlarına karşı bir ilgisi vardı. Gerçekten sıkıldığımızda o filmleri izlerdik. Bir sürü çocuğu olan bir aile hakkındaydı. John Boy onlardan birinin adıydı." Ranzaya yaklaştı, ayakkabılarını çıkardı ve üzerine tırmandı. "İyi geceler, Mary Ellen."

Danica ışığı engellemek için yüzünü kapatırken kıs kıs güldü.

Blackie tekrar Gene'e baktı. Erkek Danica'nın formunu incelerken sinirli görünüyordu. Danica'nın başka bir adamın adını söylemesinin sayborgu neden üzdüğünü anlamıştı. Kadından etkilenmiş gibi görünüyordu. Gene'e yaklaştı ve ona kapıya yaklaşmasını, duyma mesafesinin dışına çıkmasını işaret etti.

"Akıl sağlığını sorgulamama neden oluyor," diye fısıldadı Gene. "Onu anlamıyorum."

"O bir insan."

"Ama değil."

"İnsan gibi *davranıyor*."

Gene bir nefes verdi. "Ona dokunmamı istiyor mu istemiyor mu? Sadece onu taciz etmememin üzücü olduğunu söyledi. Neden böyle bir şey söyledi ki? Bu çok kötü. Kafam karıştı."

"Bilmiyorum." Uzandı ve erkeğin omzunu kavradı. "Şimdilik boş ver. Önceliğimiz onlarla birlikte güvenli bir şekilde Bahçe'ye ulaşmak."

"Danica benimle eve geliyor."

"Kabul etti mi?"

"Başka bir cyborg'un onu ele geçirmesine izin vermeyeceğim." Gene'in sesi sertleşti.

"Muhtemelen onu öldürür. Söylediği şeyler çok aşağılayıcı."

Blackie erkeği çok iyi tanıyordu. "Ne olursa olsun ondan etkileniyorsun."

"Evet."

"O zaman onu evine götür. Ona zarar vermeyeceğine inanıyorum. İhtiyacı var.

koruma. Bir aile birimine birden fazla erkek almak üzere tasarlanmamışlardır."

İlgi diğer erkeğin kaşlarını kaldırdı.

"Arkadaşım, bir erkekle çiftleştiklerinde bunun doğalarına aykırı olduğunu söyledi.

Başka birinin dokunuşuna karşı bir tiksinti geliştirirler."

Gene başını çevirdi ve Danica'ya baktı.

"Ayrıca bana baskın bir erkekten etkilendiklerini de söyledi. Belki de fazla medeni ve hassas davranıyorsun, bir insanda çekici bulacağını düşündüğün özellikler. Neysen o ol."

Gene onunla yüzleşti ve gülümsedi. "Sayborglar istediklerini alırlar." "Kesinlikle." Blackie gülümsedi. "Beni altı saat sonra uyandır."

"Kimse beni geçip ona zarar veremez." Durakladı. "Onlara. Onları korumak bizim görevimiz."

"Evet, öyle. Parlis onları susturmaya çalışmadan konseydeki koltuğunu kaybetmek üzere değil ama bunun için artık çok geç. Bunu henüz anlamamış olabilir ama başaramayacağından emin olmak için önlemler aldım. Zorus, Bahçe'ye ulaştığımızda planı uygulayacak ama oraya varmak için yeterince uzun süre hayatta kalmamız gerekiyor. Varion uyuşturulmamızı önlemek için yiyeceğimizi test edecek ve bize getirecek. Ona güvenebileceğimize inanıyorum."

"Senden hoşlanmıyor ama ben onu arkadaşım olarak görüyorum. Kapıya geldiğinde onu vurmayacağım."

"Şu anda ortak bir hedefimiz var." Başını çevirerek eşinin bakışlarıyla buluştu. Yanındaki yatağı okşadı ve ona yer açmak için duvara yaslandı. "Eşimle birlikte dinleneceğim."

Gene onun yolunu keserek dikkatini çekmeyi başardı.

"Bizi Garden'dan uzak tutmak için emir alırsa Fleet'in rotasını değiştirmesini nasıl engelleyeceğiz? Parlis'in yerinde olsaydım ve kadınların Garden'a ulaşip konseyle konuşmasını engelleme girişimlerim başarısız olsaydı benim planım da bu olurdu."

"Zorus bunu halletti. *Vontage* mürettebat değişimi için planlandı. O civarda ve şimdiye kadar onunla temasa geçmiştir. Onlara bizimle buluşmalarını ve eve kadar eşlik etmelerini emrediyor. Birkaç saat içinde temas kurabileceklerini ve Filo'nun uyarılmadığını tahmin ediyor."

"*Vontage*'ın bize doğru geldiğini fark ettiklerinde gizlenirlerse *Bridden*'in yerini tespit etmek imkânsız. Ayrıca büyük gemiden çok daha hızlıyız ve bizi izleyebilseler bile yakalamaları imkânsız."

Blackie gülümsedi. "Varion bunun üstesinden gelebilecek donanıma sahip." "Bu ne anlama geliyor?"

"Gözleri."

Gene uzun saniyeler boyunca şaşkın görünüyordu. "Bir sıhhiyeci bu konuda nasıl faydalı olabilir ki? Onlarla tarama yapabilir ve küçük lazer operasyonları gerçekleştirebilir."

"Ondan bu durumda mekiği devre dışı bırakmak için yeteneklerini kullanmasını istedim. Motorlara doğrudan erişim sağlayarak Kontrol'ü atlatılabilir. Ne aramaları gerektiğini ve gücü nasıl kapatacaklarını anlattım. Ne yapıldığını ve bunun arkasında kimin olduğunu anlamaları zaman alacaktır. *Vontage* sadece bir kargo kapısı açacak ve mekiğimizi içeri sokacak. O noktada mürettebat *Bridgen*'a girecek ve biz *Garden*'a dönene kadar hiçbir onarım yapılmamasını sağlayacak."

"Yaşam desteğinin yanı sıra motorları ve gizlenme yeteneğimizi de kaybetmeyecek miyiz?"

"Yaşam desteği çalışmazken ne kadar süre hayatta kalabileceğimizi hesapladım.

Boğulma tehlikesiyle karşı karşıya değiliz."

"Ya uzun menzilli sensörlerin *Filo*'yu varlıklarından haberdar etmesi ile *Varion* onu durdurmadan önce iki gemi arasına koyabileceği mesafe arasındaki süreyi yanlış hesapladıysan?"

"Kargo ambarındayız." Bakışları uzak duvara yöneldi. "O dolapta bulunan altı uzay giysisinde dördümüzün hayatta kalmasını sağlayacak oksijen var. Komuta merkezinde sadece iki giysi olduğu için mürettebatın çoğu için talihsizlik olurdu. Güç kesilirse içeriye açılan kapıları sigortalayacağız. Kaynak torçları dış onarımlar için kendi güç kaynaklarıyla bağımsız olarak çalışır. Mürettebat giysilerimize erişmek için bu alana giremeyecek."

Gene yüzünü buruşturdu. "Peki ya *Varion*?"

"Medikalde oksijen tüpleri olduğuna dair bana güvence verdi. Bu riski almaya hazırды."

"Kendimizden olanları öldürecekğimiz günü göreceğimi hiç düşünmemiştim." *Blackie* başını çevirdi ve *Eve*'e baktı. "Öncelikler değişir." "Nasıl bir şey bu?" Gene onun dikkatini çekti.

"Bir eşe sahip olmak için mi yoksa sevmek için mi?"

"İkisi de."

"Hayatımda ilk kez bir bütünüm. Tüm boşluklar gitti. O beni mutlu ediyor."

Gene keskin bir şekilde başını salladı. "Ona git. Onlar güvende."

Blackie botlarını çıkardı ve arkadaşıyla birlikte ranzaya uzandı. Eve sırtını onun önüne yaslarken o da yan tarafına yuvarlandı. Başını koluna yasladığında onu yakınında tutmak cennet gibiydi.

"Seni seviyorum," diye
fısıldadı. "Ben de seni
seviyorum."

"Keşke yalnız olsaydık. Sana ne kadar çok olduğunu gösterirdim."

Vücudu tepki verdi ama ona sarılmaktan daha fazlasını istemesine neden olan ağrıyı engellemek için implantlarını kullandı. "Yakında Garden'a ulaşacağız ve kendimizi yatak odamıza kilitleyeceğiz."

"Kulağa hoş geliyor."

Evinin yerini değiştirmesi gerekecekti. Onu Parlis, Fleet ya da Jazel ile aynı binaya koymayı reddetti. Serbest bırakıldığında bu üçü oradaydı ve söz konusu Eve olduğunda onlara güvenemezdi.

Sekizinci Bölüm

Blackie'nin iri gövdesi onunkinden uzaklaştığında Eve uyandı. Başını çevirerek onu ve Gene'i kargo ambarının uzak köşesine doğru yürürken izledi. Diğer cyborg belli ki onu uyandırmıştı. Kendisine doğru bakarlarsa uykulu numarası yaparak sözlerini duymaya çalıştı.

"Sorun nedir?"

"İletişimi izliyordum. Sistemdeki varlığımdan haberleri yoktu. *Vontage* iki dakika önce uzun menzilli tarayıcılarda görüldü," diye fısıldadı Gene.

"Durdurma zamanı?"

"Mevcut rota ve hızda yirmi üç dakika."

Blackie parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Parlis ve Fleet ne düşünüyor? Bu hiç mantıklı değil. Konsey gemide iki kadın olduğunu biliyor ve onları Garden'a getirmemiz emredildi."

"Aralarındaki tartışma buydu. Parlis yeni emirleri beklemek için sinyelimizi korumamızı önerdi ama Fleet radardan kaybolmamızın ve yönümüzü değiştirmemizin şüpheli görüneceğini savundu. Kadınların başarısız bir kaçma girişimi sırasında öldürülmelerinin daha inandırıcı olacağını söyledi."

"Siktir," diye tısladı Blackie. Eli yanına düştü. "Bu hiç mantıklı değil. Yük gemileri çekilemeyecek kadar büyüktü, o halde mekikten kaçmayı başarlarsa nereye gitmeye çalışacaklarını düşünüyor?"

"İnsanlar mantıksız . Bu noktayı tartışmaya çalışabilir."

"Bu da demek oluyor ki Fleet dördümüzü de öldürmek zorunda kalacak. Biz tehlikenin farkına varmadan bizi alt edebileceğini düşünüyor. Kadınların bizi kandırdığını, onlara güvenebileceğimizi düşünmemizi sağladığını ve sonra da bizi öldürdüklerini göstermesi gerekecek. Herkes öldüğüne göre, mantıklı bir plan olması gerekmiyor. Sadece cevaplanmamış sorular var."

"İyi bir plan." Gene, Blackie'ye silahlarından birini uzattı. "Kadınlar Dünya'dan. Bize zarar vermeye çalışacaklarını varsaymak mantıklı. Çoğunun cyborglardan korktuğu bilinen bir gerçek."

"*Vontage* mürettebatının böyle olduğuna inanmasını istiyorsa Filo'nun hızlı hareket etmesi gerekecek."

"Kadınları uyandırmalı ve onları durumdan haberdar etmeliyiz."

"Gerek yok." Danica battaniyesini üzerinden attı ve elinde bıçakla ayağa kalktı. "Sesiniz bu kadar kısık çıkıyorsa ikiniz de sır saklamayı beceremiyorsunuz demektir. Kulaklarımız çok iyi duyuyor, değil mi Eve?"

O da numara yapmaktan vazgeçti. "Evet, var." Ranzadan yuvarlandı. "Savunma planımız nedir? Filo belli ki bizim için gelecek."

Blackie kaşlarını çatı. "Sen ve Danica uzak köşedeki kasaların arkasına barikat kurmalısınız. Silahlar kasaların içindeki metali delip geçemez."

"İnşaat malzemelerinizin arkasına sinmemizi mi bekliyorsunuz?" Danica başını çevirip gözlerini Eve'e çevirdi. "Bunlar gerçek mi?"

"Evet." Eve ekipmanların bulunduğu dolaplara doğru ilerlemeden önce başını çevirip kargo ambarına bir göz attı. "Bunun sevimli olduğunu düşünelim ve hayatta kalırsak daha sonra sinirlenelim."

"Bir sürü korsanla savaştıktan sonra ölmeyeceğim." Danica onu takip etti. "Ne düşünüyorsun? Bir planın var mı? Seninkini duymak istiyorum çünkü onlarınkinden çok daha iyi olmalı."

"Ateş hattından çıkmanı istiyorum. Sandıkların arkasına geçin," diye emretti Blackie.

Eve arkadaşına baktı. "Planınız ikinizin de ölümüne yol açacak. Mürettebatın geri kalanı da işin içine girerse, ikiye karşı on bir durumundasınız. Bu ihtimaller hiç iyi değil. İçeri girmek için kapıları havaya uçurabilirler ve sayıca az olursunuz. Bunu izlemeyi reddediyorum."

"Seni koruma yeteneğime bu kadar az mı güveniyorsun?"

Onun gururunu incitmişti. Ses tonu her şeyi anlatıyordu. "Benim için ölmene gerek yok Yakışıklı. Seni tekrar bulduktan sonra kaybetmeyi reddediyorum." Başını çevirdi ve karşı duvara doğru yürüdü.

Eve kalın kapıları sarsarak açtı ve içindekileri inceledi. Sırttı ve uzay çöplerini bağlamak için kullanılan el tipi kısıkaçlı toplardan birine uzandı. Yanına gelen kız kardeşine göz kırptı. "Bu şeye takmak için biraz kablo bul. Buralarda bir yerlerde olmalı. Yaklaşık yirmi metreye ihtiyacım var."

"Uzay giysilerinden birini giyip dışarı çıkmayacaksın." Blackie ona doğru hışım ile yürüdü.

Ağır teneke kutuyu, bağlı olduğu yassı disk yukarı bakacak şekilde kaldırarak onunla karşı karşıya geldi. "Mekikten ayrılmaya hiç niyetim yok. Bu çılgınlık. Zaman kaybediyoruz ve çok fazla zamanımız sanmıyorum." O

sağa doğru adım atarak kullanabileceği başka bir şey aradı. Bakışları ranzaya .
"Yararlı ol ve yatağı duvardan çek. Ona ihtiyacım olacak."

"Bingo!" Danica depolama birimlerini kontrol ediyordu. "Halat işe yarar mı?" "Mükemmel."

"Başka ne istiyorsun?"

"Alev köpüğü. Bulabildiğiniz kadar çok kutu bulun." Eve ranzanın bağlantısını kesmek üzereyken Blackie kolundan yakalayınca sarsılarak durdu.

"Ne yapıyorsunuz? Size kasaların arkasına geçmenizi emrediyorum. Gene ve ben kargo ambarına girmeye çalışan herkesi halledeceğiz."

Çenesini kaldırıp ona bakmadan önce eline baktı. "Bırak beni. Çalışmam gerek." Sertçe sarsıldı ve ondan ayrıldı. "Ateş hattında durmaya ve kendini delik deşik ettirmeye bu kadar kararlıysan git kapıları koru."

"Eve." Ses tonu hiç hoş değildi.

Eğildi ve yakalama topunu yere bıraktı. "Yapacak işlerim var ve fazla zamanım kalmadı. Sayborglar nefeslerini ne kadar tutabilir?" Gerçekten sinirlenmiş görünüyordu. "Ne kadar süre?"

Gene kargo ambarının giriş kapılarının yanından, "Muhtemelen üç ya da dört dakikaya kadar," diye seslendi. Elini oradaki panelin üzerine koymuştu. "Neden?"

"Onları cesaretlendirme," diye tersledi Blackie.

"Onun neyin peşinde olduğunu biraz merak . Siz merak etmiyor musunuz?"

Eve arkasını döndü ve ranzanın altına uzanarak onu duvara bağlayan destekleri buldu. Ranzayı çekip çıkardığında görüldüğünden daha ağırdı ve yatağı yere attı. Danica onun yanına uzandı ve iki alev kutusunu yakınına yerleştirdi.

"Daha fazla."

"Kahretsin. Sanırım neyin peşinde olduğunu biliyorum." Danica güldü. "Cehennemden bir kızak yapıyorsun."

"Evet."

"Bu da ne? Sen neden bahsediyorsun?" Blackie artık sabrı tükenmiş bir halde bağırıyordu.

Eve dizlerinin üzerine çöktü ve bidonlardan birini kaptı. "Danica ve ben yıllar boyunca bazı gerçek kötü adamlarla mücadele etmek zorunda kaldık." Teneke kutu yırtma ipini yatak çerçevesinin ızgarasının etrafına sardı. "Bazen

gemilere binmek zorunda kaldık ve bu enayiler avantajlı olurdu. Hiç bilinmeyen bir ateş gücüne sahip pisliklerin saklanıp sizi beklemeye çalıştığı oldu mu? Saatler geçtikçe oldukça sıkıcı bir hal alıyor, bu yüzden onların bize gelmesini sağlamak için yaratıcı olmak zorunda kaldık."

"Vakit ." Danica gülerek Eve'e iki kutu daha getirdi. "Kapıların dışındaki koridorun ne kadar uzun olduğunu düşünüyorsun? Kırk ayak mı?"

Eve diğer kutuları takarken, "Muhtemelen," diye cevap verdi. "Daha fazlasına ihtiyacımız var."

"Sanırım bu kadar." Danica küfretti. "Dört tane yeterli olacak mı?"

Gene, "Sancak tarafındaki dolaplarda fazladan stok bulunduruyoruz," diye bilgi verdi. "Bu kadar alev köpüğünü ne yapacaksınız?"

Danica odanın diğer ucuna koştu. "Bu bok bir kez sıkıldığınızda genişlemeye devam ediyor. Yeterince sıkıldığınızda tüm odayı doldurur ve buna nefes almak için açtığınız burnunuz ve ağzınız da dahildir."

"Tatsız bir bok," diye onayladı Eve. "Gözlerini de kapatmalısın yoksa kimyasalları temizleyene kadar seni kör eder. Bununla nereye varacağımızı anladın mı? Sence arkadaşların hava yokken ve göremezken o koridorda daha ne kadar kalıp bize ateş etmek isteyeceklerdir? Dağılması yaklaşık yarım saat sürer."

"Üç tane daha var!" Danica elinde bidonlarla ona doğru koştu. "Neredeyse o piçler için üzüleceğim."

"Bizi öldürmek istiyorlar." Eve onları teker teker alıp ipleri taktı.

"Tamam, o zaman o kadar da değil." Danica dizlerinin üzerine çökerek halatı yakalama topunun ucuna bağladı. "Ölümcül bir şey kullanabilirdin. Güm diye patlayacak bir şey takabilirdik! Bomba haline getirebileceğimiz temizlik kimyasalları var."

Eve, Danica'nın bakışlarını yakalayıp hızla başını sallamadan önce Blackie'ye bir bakış attı.

"Oh." Danica ipi ranzaya bağladı. "Anladım." Sesi alçaldı. "Eğer bu bok onların kuyruğunu kıstırmaya yetmiyorsa, yumuşaman bizi öldürtebilir."

Eve aynı fikirdeydi ama Blackie'nin önemseydiği birini öldürürse ona kızmasını istemiyordu. Onlar tanıdığı ve birlikte çalıştığı insanlardı. Görevini bitirdi ve ayağa kalktı.

"Hazır. Ayağa kalkmama yardım et, Danica. Zamanı geldiğinde ateş edeceğim.

Sadece unutma. Onunla birlikte uçtuğunu görmekten nefret ederim." Gene,

"Asansörde hareket var," diye uyardı.

Blackie ileri atıldı. O ve Gene, iki tarafta da pozisyon aldılar.

Ellerinde silahlarıyla kapıları açtılar. Ona kızgın bir bakış fırlattı. "Lütfen sadece kasaların arkasına geçin. *Vontage*'ın bize ulaşmasına yetecek kadar uzun süre Filo'yu uzak tutabiliriz."

"Vurulabilirsin." Eve yatağı tuttu ve Danica'nın yardımıyla doksan derecelik bir açıyla eğilene kadar kaldırdı. "Kaldırdın mı? Çok mu ağır?"

Danica arkasına geçti. Bidonlar eskiden şiltenin kapladığı yüzeyin üzerinde duruyordu. Kenarlarından tuttu. "Tamamdır. Bıraktığımda yoldan çekil."

"Yirmi fitlik ip," diye hatırlattı Eve ona. "Çok hızlı olacak."

"Harika reflekslerim var. Endişelendiğim kişi sensin."

"Yükseğe nişan almalıyım. Ranza odanın dışına çıkana kadar yere çarpamaz. Çarpma kutuları harekete geçirecektir."

Eve topu omzuna doğru kaldırırken bacaklarını destekleyerek durdu. Kargo ambarına açılan kapıların arasına nişan aldı ve sağına baktı. Temizlemek için yuvarlandığında yoluna çıkacak herhangi bir şey yoktu.

"Lanet Eve," diye gürledi Blackie. "Tam ateş hattındasın."

"Düzgün bir atış yapmak zorundayım. Kaçırmak ya da ranzanın çıkarken herhangi bir şeye çarpmasını istemeyiz. Teneke kutuları koparır. Merak etmeyin. Açıldıklarında lanet kapılardan uzak dur, tamam mı? Ranza uçarken birinizin çarpıp dışarı sürüklenmesini istemiyorum."

"O artık bir kızak," diye girdi Danica. "Cehennemden gelen kızak, hatırladın mı? Kulağa kötü bir şeymiş gibi gelmesi beni daha az endişelendiriyor."

Gene, "Filo ve dahil olabileceği mürettebat pozisyonlarını almalı," diye onları bilgilendirdi. "İkişer ikişer sırayla üzerimize gelecekler." Panele baktı ve elini çekti. "Bağlantım kesildi. Kontroller kurcalanıyor."

"Hasar görmeden ve bir daha kapanmadan önce açın," diye emretti Eve. "Bu şey çıkar çıkmaz kapıları mühürleyin. Köpüğün bize geri gelmesini istemeyiz."

"Umarım bu işe yarar," diye mırıldandı Danica.

Gene, acil durumlarda kullanılan manuel geçersiz kılma koluna uzanırken nefesinin altından bir şeyler mırıldandı. "Üçe kadar sayacağım. Bir. İki. Üç."

Kapılar açıldı ve Eve çok şaşırmış iki cyborg gördü. İçlerinden biri kapıların solunda diz çökmüş, panelden kilitleri atlatmaya çalışıyordu. Fleet tam ortada durdu ve silahına uzandı. Eve topu çevirdi ve tetiği çekti. Metal disk ileri doğru fırlarken kulağının yanında bir *vınlama* sesi duyuldu.

Topu bıraktı ve sağa doğru dalışa geçti. Ayağına bir şey çarptı ve acımasız zemine düşmeden hemen önce inlemesine neden oldu. Gözlerini açık tutmayı başardı ve diskin yüksek güçlü yörüngesini takip ederek ranzanın havada ileri doğru fırlamasını izledi. Danica çerçeveyi kazasız belasız serbest bırakmıştı.

Fleet merminin kendisine doğru uçtuğunu fark ettiğinde mükemmel reflekslerini gösterdi. Gözleri irileşti ve güverteye çarparak diskten kıl payı kurtuldu. Ranza sırtına çarptı ama üniformasına takılmadı. Kontrolleri hacklemeye çalışan cyborg o kadar şanslı değildi. Metal çerçevenin bir kısmı omzuna çarptı ve yana doğru savruldu. Bağlantı diski duvarlardan birine çarptı ve tam da tasarlandığı gibi sert yüzeye kilitlenirken yüksek bir çınlama sesi duyuldu. Ranza metal zemine sürtünürken gıcırtilı bir ses çıkardı ve ardından patlama sesleri geldi.

"Kapıları kapatın!" Danica bağırdı.

Eve koridorda köpük patladığında da aynı sözleri haykırmak istemişti. Yırtma ipinin çekileceğini ve alev köpüğünü sızdıracağını düşünmüştü ama kutular patlayarak beyaz köpük bombalarına dönüştü. Hızla genişledi ve koridoru doldurarak onlara doğru geldi.

Fleet ayağa kalktı ve kargo ambarına sıçradı. Yuvarlandı ve elinde bir silahla ayağa kalktı. Blackie hâlâ açık olan kapıların yanındaki pozisyonundan hareket etti ve tekme atarak adamın koluna vurdu. Fleet silahı elinden uçup gitmeden önce bir el ateş etmeyi başardı ama nişan alamayınca Eve'i birkaç santimle iskaladı ve mermi zeminde iz bıraktı.

Danica tekrar, "Kapıları kapatın," diye bağırdı.

Gene, kolla boğuşurken tepki vermelerini sağlamakta sorun yaşıyor gibiydi. Eve genelde yanında bulundurduğu tabancasına uzandı.

parmakları pantolonunun kumaşına değene kadar orada olmadığını unutarak kalçasına bağladı. Köpük onlara ulaşmadan kapılar kapandı ama Fleet arkadaşına saldırdı.

Blackie silahını Gene'e fırlatarak artık silahsız olan rakibiyle yüzleşti. İkisi birbirinin etrafında dönerken Eve keskin bir nefes çekti ve keşke dövüşü eşitlemeseydi diye düşündü. Hemen hemen aynı boyda ve kas kütlelerindeydiler ama arkadaşı daha uzun boyluydu ve daha sert görünüyordu. Gene silahını paneli vurmak için kullandı ve kontrolleri tamamen yok etti. Döndü ve tekrar ateş etmek için silahını kaldırdı.

"Karışmayın," diye emretti Blackie. "Filo benim. O kapıları kaynakla kapatın!"

Eve, eşi ve Filo'nun birbirlerine vuruşlarını izlerken olduğu yerde kaldı. Danica elinde bir kaynak makinesiyle hızla yanından geçti. Kız kardeşi ve Gene kapıları birleştirmek için birlikte çalıştıklarında zar zor fark etti. Öfkesi kabarmış, ayağa kalkıp eşine vuran siborga saldırmak istemiş ama onun kendisini affetmeyeceğini düşünmüştü. Zaten bir kez emirlerine karşı gelmişti.

Fleet iyiydi ama arkadaşı daha iyiydi. Gerçekten kızgın görünüyordu ve diğer siborgun yüzünü hızlı yumruklarla darp ettiğinde dövüşte üstünlüğü çabucak ele geçirdi. Adamın burnundan ve ağzından kan akıyordu. Blackie geriye sıçradı ve yuvarlak bir tekme atarak cyborg'u kafasının yan tarafından vurdu. Adam yere düştü ve ayağa kalkamadı.

Eve sonunda ayağa kalktı. Topuğu acıyordu ama hafif acıyı görmezden gelerek arkadaşına doğru topalladı. Adam onu görmezden gelerek eğildi, Fleet'i yakaladı ve yüzüstü yatırdı. Onun üzerine düştü ve iki kolunu da arkasından çekti.

"Bana zincir getirin," diye talep etti, özellikle de kimseye.

Kadın yön değiştirdi. "Tamamdır."

Kargo bölümünde kelepçe yoktu ama zincirler ve dolaplardan birinde bazı kilitler vardı. Yaklaşık üç metre zincir ve bir kilit aldı. Topallayarak yanına gittiğinde bakışları Blackie'ninkilerle buluştu ve onun kendisine soğuk bakışları karşısında irkildi.

"Al."

Kadının ayağına baktı. "Yaralandın mı?"

"Sanırım ranza bana çarptı ama iyiyim." O anda bir kemiği kırılmış olsa bile yalan söylerdi, ancak bunun sadece bir kırık olduğundan emindi.

Çürük.

Nefesinin altında homurdandı ve zincirleri almak için bir elini uzattı. Adam baygın siborgla boğuşurken geri çekildi ve kollarını yanlarına sabitlemek için metali omzundan beline kadar sararak erkeği sardı. Uçlarını sabitleyebilmesi için kilidi uzattı.

"Bu onu tutar mı?"

"Biz *o kadar* güçlü değiliz. O güvende."

Fleet'in kafasının yan tarafına yediği o sert tekmeden sonra hâlâ nefes alıyor olmasına biraz şaşırmıştı. Bir insan bu kadar sert bir darbeden sonra muhtemelen şiddetli beyin travmasından ölürdü. Sanki bir kafatasını parçalayabilecekmiş gibi görünüyordu. Bir cyborgla dövüşürken böyle bir manevradan sağ çıkamayacağını fark etti. Köpek birimleri sağladı ama siborg birimlerine verilen güçlendirilmiş kemik yoğunluğuna sahip değillerdi, bu da bu tür bir darbeye dayanmalarını mümkün kılıyordu.

Blackie ayağa kalkarak ona arkasını döndü ve Danica ile Gene'in kaynak yaparak birbirine tutturdıkları kapıları incelemeye gitti. "İyi iş çıkarmışsın."

"Artık ekibin nerede olduğunu ya da ne yaptığını izleyemiyorum." Gene kaynak makinesini yere bıraktı ve kapattı. "Sisteme girdiğim paneli yok etmek zorunda kaldım. Bilgisayarla doğrudan bir bağlantı kurmadığınız sürece kör durumdayız."

"Filo beni dışarıda bıraktı. Geri çekilin ve kapılarda bir delik açabilmeleri ihtimaline karşı gedik açmaya hazırlanın." Kendi silahını ve Fleet'inkini geri aldı.

Danica elini uzattı. "Bunu ben alayım."

Blackie onu görmezden gelerek Eve'e doğru yürüdü ve başını kasaların olduğu yöne doğru salladı. "Geri çekil yoksa seni oraya taşıyım, dostum."

Yüzünü buruşturdu. Ona karşı kesinlikle öfkeliydi.

"Peki ya Fleet? Onu daha güvenli bir yere götürelim mi?" Gene erkeğin yanında tereddüt etti.

"Hayır." Blackie Eve'e ters ters baktı. "Bırak orada kalsın. Lanet kapıları patlatırlarsa üzerine düşmesini hak ediyor."

Eve döndü ve topallayarak kasaların arkasına geçti. Blackie onu neredeyse kışında hissedebileceği kadar yakınında duruyordu. Onun başka bir numara yapmasına izin vermeyeceğinden emindi. Planının onu mürettebatla kavga etmekten kurtarmış olabileceğini söylemek istiyordu ama sessiz kalmaya karar verdi. Onu çok fazla zorlamıştı.

Danica çömeldi ve Eve de onun yanında pozisyon aldı. Blackie ve Gene onları aralarında tutuyordu. Kargo ambarında sessizlik hakimdi, tek ses nefes alış verişleriydi.

Kız kardeşi koluna çarptı ve ona baktı. "Çok kızgın," diye mırıldandı Danica.

"Biliyorum," diye aynı şekilde karşılık verdi.

"Onun kıcını kurtarmış olsan bile başın büyük belada." Eve kaşlarını çatı.

"Neden bir eş istemediğimi anladın mı?" "Siktir git."

"şunu," diye Blackie.

"Hiçbir şey yapmıyoruz," diye itiraz etti Danica. "Aslına bakarsanız, ne yapıyoruz? Biri bize tekrar saldırana kadar bu kutuların arkasında mı kalacağız?"

"*Vontage*'ı bekliyoruz," diye cevap verdi Gene. "Birkaç dakika içinde bu mekiğin yolunu kesecekler. O geminin komutanı bizi bulana kadar *Bridden*'i aramak üzere bir ekip gönderecek. Biz Garden'a ulaşana kadar ikinizi de koruma emri aldılar."

"Demek süvariler geliyor? Harika." Danica döndü, sırtı kasalara dönük bir şekilde poposunun üzerine oturdu. "Geldiklerinde beni uyandır. Hâlâ yorgunum."

Eve o anda rahatlayabildiği için kız kardeşini kıskandı. Çenesini kaldırdı ve Blackie'nin yüzünü izledi. Blackie kapılara odaklanmış, ona bir bakış bile atmamıştı. Uzandı ve çömeldiği yerde duran elinin arkasını kapattı. Adam gerildi ama geri çekilmedi. Ayrıca bakışlarını karşılayarak onu onaylamadı. Kadın gözlerini kapadı ve sandığa yaslandı.

Başım büyük belada.

Blackie çok öfkeliydi. Eve ondan emir almalı ve tehlikeden uzak durmalıydı. Onun topalladığını görmüştü. Ayağı yaralıydı. Yerde kan yoktu, yani açık bir yara değildi. *Vontage*'ın mürettebatı *Bridden*'in sorumluluğunu almak için geldikten sonra doktorun onu kontrol etmesini sağlayacaktı. Eve'i öldürmeye çalıştıkları için Fleet ve Parlis'e bunu ödetecekti. Şüphe bir şeydi ama artık gerçeğe dönüşmüştü. Bir plan oluşmaya başladı. Hemen ölmelerini istemiyordu. Önce acı çekmelerini istiyordu.

Sırtına uzanan sıcak el onu kargo ambarına hücum etmekten ve öfkeyle Fleet'i ezip kanlı bir posa haline getirmekten alıkoymuştu. Eve hayatına kastedilmesinden sağ kurtulmuştu ama o topu ateşlemek için nasıl direndiğini asla unutmuyacaktı. Kimse kargo ambarına ikinci kez girmeye teşebbüs etmediği için planı çok zekiceydi ama bunu ona itiraf etmeyi reddetti. Belki de içinde bulunduğu tehlikeden duyduğu korku biraz hafifledikten sonra ona iltifat edebilirdi.

Odanın öbür ucundan yerdeki yara izine baktı. Fleet neredeyse onu vurmayı başarıyordu. Birkaç adım sağa gitse başarabilirdi. Kız onun kadar sağlam değildi. Mermiyi durdurmak yerine kemikleri kırılabilirdi. Mermi hayati organlarına girebilir ve gelişmiş iyileşme gücünün ölümünü engelleyemeyeceği kadar zarar verebilirdi.

Onu kaybetme düşüncesi göğsünü acıtıyordu. Elini onun elinin altına götürdü ve sıktı. Bu acısını biraz hafifletti ama fazla değil. Fleet ve Parlis'in onurlarının, statülerinin ve nihayet hayatlarının ellerinden alındığını görecekti. Bu tutmaya niyetli olduğu bir sözdü.

Kapılara bir şey çarptığında ne kadar zamandır beklediklerini bilmiyordu. Gerildi, Eve'i serbest bıraktı ve kapılara nişan almış olan Gene'e baktı. Metalde bir delik açıldığında bir çizgi belirdi. Kapı tekmelenirken bekledi.

"Blackie? Gene?" Ses, geminin mürettebatından herhangi birine ait değildi.

Bridgen. "Bu Volt. Mekiğin kontrolü *Vontage*'ın elinde. Beni vurmayın."

Erkek görüş alanına girdi. Blackie rahatladı ve silahını indirdi. "Seni görmek güzel."

Sayborg yana doğru döndü, çömeldi ve açıklıktan içeri girdi. "Ne karmaşa ama. Sana ulaşmak için köpüğü emmemiz gerekti. Bu dahiceydi." Tam boyuna yükseldi ve bakışları Blackie'nin sağında durana kadar kargo ambarını inceledi. "Merhaba."

Blackie Eve'in önüne geçerek erkeğin eşiyle flört etmesini engelledi. "Durum nedir?"

"Mürettebatınızın bir kısmı gözleri kimyasallarla yıkanarak tedavi ediliyor." Volt kıkırdadı. "Geri kalanlar güvence altına alındı. Filoya orada da eşlik edeceğiz. Komutan Steel, durumu değerlendirmek ve *Bridgen*'i Garden'a uçurmak için Nile ve beni bir güvenlik gücüyle birlikte gönderdi. Sanırım kadınlar iyi?" Eve'e bir kez daha bakabilmek için boynunu biraz bükte.

"Zarar görmemişler." Blackie göz ucuyla Gene'in de Danica'yı koruduğunu gördü. "Yardımaımıza geldiğiniz için teşekkür ederiz."

"Kadınlarla tanışmak istiyorum."

"Buna gerek yok. Eve benim ve Danica da Gene'in." "Hayır-"

Danica'nın sesi kesildi. "Ouch."

Gene, "Sessizlik," dedi.

"Huysuz pislik," diye tısladı. "Bana dirsek atmana gerek yoktu."

"Güven bana."

"Peki," diye mırıldandı. "Ama dirseğini kendine sakla." Volt kaşlarını çatı. "Bir sorun mu var?"

"Hayır." Blackie silahını kılıfına soktu ve Eve'den uzaklaştı. "Eve'i odama götürüyorum ve kargo ambarı artık özel olmadığı için Gene'e Danica ve kendisi için bir oda tahsis edilmesi gerekecek."

"Elbette," diye kabul etti Volt, gülümseyerek kadınları inceledi. "Onlara istedikleri her şeyi vereceğim. Ne olursa olsun."

Blackie'nin içinde öfke alevlendi. Bir aile birliğı içinde olmayan Cyborg erkekler her iki kadınla da ilgilenecekti ama birinin ona ait olması durumu daha da kötüleştiriyordu. "Şimdi odama dönüyoruz. Teşekkür ederim." Geri uzandı ve Eve'in elini tuttu. Yanlarından geçerken Volt'u yumruklamaktan kaçınmayı başaran erkek, kadının vücudunun her santimetrekaresini, görünüşünü takdir eden bir sırtışla inceledi.

Dokuzuncu Bölüm

Eve'in canı bir silah istedi ama onun yerine Blackie'nin belinde bir silah vardı. Dış kapılar kayarak açıldı ve Eve, Garden'a yeni inen mekikten çıktıklarında vurulmamaları ya da başka bir saldırıya uğramamaları için dua ederken onun elini tuttu. Önlerinde altı büyük cyborg duruyordu, hepsinin vücudunun çeşitli yerlerine kılıflanmış silahları vardı. Uzun boylu, yüzünde yara izleri olan ve gerçekten uzun saçlı olanın kalçasında bir kılıç vardı. Grubun en korkuncu o olmalıydı.

İlk olarak başroldeki yakışıklı adam konuştu. "Ben Zorus." Bakışları önce Danica'nın sonra da onun yüzünde gezindi ve eşine hitap etti. "Seni görmek güzel, Blackie. Anladığım *kadarıyla Vontage* geldikten sonra başka bir olay olmamış? Bizi tanıştırmı mısın?"

Blackie onun elini bırakmadı. "Yalnız bırakıldık. Bu benim eşim Eve. Köpek soyunun ilk üyesi. Danica onun yavru arkadaşı."

Sayborg el sıkışmayı ya da başka bir şekilde ilerlemeyi teklif etmedi. Ama onları yakından inceledi. "Gergin koşullara rağmen sizinle tanışmak güzel. Krell güvenliğinizi sağlamak için bu adamları özenle seçti."

Elinde kılıç olan uzun boylu, korkutucu erkek başını salladı. "Ben Krell."

"Affedersiniz," diye seslendi kadınsı bir ses. "Büyük bedenlerinizi kaldırın ve geçmeme izin verin."

Yaralı erkek hırladı ve silahının kabzasına uzanarak döndü. "Lanet olsun Cyan, sana evde kalmanı söylemiştim."

Yaklaşan insan kadın dar siyah deri giymişti ve çıkık karnı kıyafetinden açıkça belli oluyordu. Uyluklarına iki silah kılıfı yerleştirilmişti. Ön tarafa ulaşmak için cyborgların arasında kıpırdanırken siyah saçları bir örgü halinde kıkına dökülüyordu.

"Hamileyim, işe yaramaz değilim. Sana gelmek istediğimi söyledim ama sen kabul etmedin. Sen gittikten sonra gizlice kaçmak zorunda kaldım."

Kılıcın kabzasını bıraktı ve nazikçe kolunu tuttu. "Evde dinleniyor olman gerekirdi."

Ona yaslandı ve Eve'e gülümsedi. "Merhaba! Sizinle tanıştığım için çok heyecanlıyım. Köpek projesi hakkında hiçbir fikrim yoktu. O piçler benden sakladıkları için çok sinsiydiler. Hepsine sızdığımından emindim.

Veritabanları. Ben Cyan." Yanındaki sinirli cyborg'a sırtıttı. "Bu benim aşırı korumacı kocam Krell. Kimsenin sana bulaşmayacağından emin olacak. Değil mi, seksi şey?"

"Evde olmalısın," diye tekrarladı sert bir ses tonuyla.

"Evet, biliyorum." Yuvarlak karnını ovuşturdu. "Oğlun uyumama pek izin vermiyor. Katır gibi tepiniyor." Gözlerini Danica'ya dikti. "Resmen kazıklandım."

Danica homurdandı. "Öyle görünüyor. Bebeği ne zaman doğuracaksın?"

Cyan güldü. "Herhangi bir gün. Kastettiğim bu değildi. Beni bu bedene soktular. Ben senin şeklini tercih ederim. Kompaktsın ama büyük göğüslerin yok."

Eve kaşlarını çatı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Bu uzun bir hikaye ama ben de seni yaratan insanlar tarafından yaratıldım. Bana bir seks robotunun vücudunu taktılar çünkü kimsenin insan olmadığını tahmin etmesini istemediler. Bana senin vücut tipini vermeleri gerekirdi."

"Sen bir cyborg musun?" Eve'in kafası karışmıştı. "Ten rengin ve boyutun yanlış."

"Ben başka bir şeyim ama başım ağrımadan bunu tartışamam. Ben yokken kocam size ipucu verebilir. Uzun hikaye. Hangi havalı özellikleri aldın? Zorus dişler ve pençeler hakkında bir şeyler söyledi. Bakabilir miyim? Merak ediyorum."

Danica elini kaldırarak tırnaklarının nasıl uzadığını gösterdi. Ayrıca alçak sesle hırladı ve dişlerini gösterdi.

"Bu çok havalı!" Cyan kocasına baktı. "Eminim onları almadığım için mutlusundur. Sırtını parçalardım."

Erkek hiç de eğlenmiş görünmüyordu. "Cyan."

"Tamam. Uslu duracağım." Danica'ya elini uzattı. "Sizinle tanışmak gerçekten çok güzel. Kocama ben de gelirim muhtemelen daha rahat edeceğinizi söyledim. Etrafınız cyborglarla çevriliyken kendinizi biraz korkmuş hissetmek kolaydır. Dost bir yüz her zaman daha hoştur. Bu adamlardan bazıları hayatlarını kurtarmak için gülümseyemezler."

Danica elini sıktı ve Eve onu takip etti. Kadının sağlam bir eli vardı. Kavrama.

Krell karısını önüne çekti, bir kolu göğüs kafesinin etrafını sarıyordu. Bu fark edilmeyen koruyucu bir duruştu.

Eve, erkekle doğrudan göz teması kurarak, "Karınız için bir tehdit değiliz," diye yemin etti.

"Ondan değil. Kökenleriniz hakkında söylentiler dolaşıyor. Yüksek alarm durumundayız ve sorun çıkma ihtimaline karşı karımın yanımda olmasını istiyorum."

"Ne tür söylentiler?" Blackie'nin eli silahının üzerinde kıvrıldı ama kılıfından çıkarmadı.

Zorus cevap verdi. "Kadınların Dünya casusu olduğuna dair yanlış bilgiyi yayanın Parlis olduğunu sanıyorum. Bazıları buraya varlığımızı doğrulamak ve ardından gezegenimizin yerini doğrudan saldırmak için bekleyen Dünya savaş gemilerine iletmek için geldikleri izlenimine kapılmış durumda."

"Bu doğru değil." Blackie'nin yüz hatları öfkeyle karardı.

"Bunu belirtmiştim," diye yanıtladı Zorus. "Hadi gidelim. Bizi bekleyen bir araç var ve Cyborg Konseyi toplantı halinde." Eve'e bir bakış attı. "Onlara hitap etmeden önce dinlenmeye vaktiniz olmayacağı için özür dilerim. Bu meseleyi mümkün olduğunca çabuk ve kesin bir çözüme kavuşturmak şarttı. Halkımız mantıklıdır ama korku bazılarının muhakeme hataları yapmasına yol açabilecek bir duygudur. Konsey bir karar verecek, bulguları kamuoyu ile paylaşacak ve bu endişeleri ortadan kaldıracaktır."

Krell karısını ayaklarından kaldırdı, onu kollarının arasına almak için tutuşunu değiştirdi ve başka bir cyborg'a doğru itti. "Aracımı kullanarak gittiğimiz yönün tersine doğru manzaralı bir rota çiz. Kimsenin onu o kadınlardan biriyle karıştırmamasını istemiyorum. Takip etmeden önce bize en az bir saat verin."

"Lanet olsun, Krell." Cyan diğer erkeğin güçlü kollarına aktarılırken mücadele etmedi. "Orada olmak istiyorum."

"Senin ve oğlumuzun güvende olmasını istiyorum. Bu iş henüz bitmedi. Parlis'in çok sayıda destekçisi var."

"Onun güvende olduğundan emin olacağım," diye söz verdi onu tutan erkek.

Hamile kadın ona ters ters baktı ama kolunu cyborg'un omzuna doladı. "Hâlâ dövüşebilirim. Bana ihtiyacınız olabilir."

"Yeteneklerinin fazlasıyla farkındayım. Çocuğumuzu düşün. Bu işi halledeceğiz."

"Tamam. Seni gördüğümde her şeyi duymak istiyorum." Danica ve Eve'e el salladı. "Yakında görüşürüz. Her şey yoluna girecek."

Krell onu tutan cyborg'a seslendi. "Onu eve götür ve orada tut, Mavo. Onu yatağa sabitlemen gerekse bile umurumda değil. Çok sinsidir, bu yüzden ben seni rahatlatmak için dönene kadar onu gözünün önünden ayırma."

"Anlaşıldı."

Krell, karısı gözden kaybolunca arkasını döndü. Zorus'a baktı. "Emirlerimi göz ardı etmesini beklemiyordum."

Erkek iç çekti. "Dişiler çok mantıksız olabiliyor. Başlayalım. Her şey yerli yerinde mi?"

"Başka bir adamın karını götürmesi senin için sorun değil mi? Ve gerçekten de ondan karını yatağa bağlamasını mı istedin? Vay canına," diye hayıflandı Danica. "Şu ana kadar olanlardan hiç hoşlanmadım. Bu onun diğer kocası mı? Siz ne yapıyorsunuz? Kaçmasın diye onu kilit altında mı tutuyorsunuz?"

Krell bakışlarını kısmış, açıkça sinirlenmişti. "Mavo onun üvey babası. Ben onun tek kocasıym ve o benim tutsağım değil."

"Kapa çeneni." Eve, Danica'ya dirsek attı. "Sen birilerini kızdırmadan da yeterince stres yaşıyoruz."

"Peki," diye mırıldandı Danica.

"Tuzak kuruldu." Krell elini kılıcın kabzasına dayadı. "En tehlikeli kısım onu odalara nakletmek."

"Hâlâ bir saldırı bekliyor muyuz?" Blackie adamların arasına baktı. "Evet." Zorus tereddüt etmedi. "tespit edemedik."

Eve eşine baktı. "Bir saldırı mı?" Blackie'nin sözleri kafasına dank etti. "'Onu odalara götürün' mü dedi? Bizi kastediyorsun. Kimin yerini tespit edelim?"

Blackie tereddüt etti. "Parlis'in en güvenilir muhafızlarından dördü kayboldu. Konsey odalarına ulaşmamızı engellemeye çalışacaklar." Gene'e hitap etmek için başını çevirdi. "Hazır mısınız?"

"Evet."

Her şey o kadar hızlı oldu ki Eve'in tek yapabildiği soluk soluğa kalmaktı. Gene bir şırınga çıkardı ve Danica'nın koluna enjekte etti. Danica hırlayarak ona doğru döndü, telaşlanmıştı. Gözleri geri yuvarlandı ve vücudu gevşedi. İri yarı erkek onu yere düşmeden yakaladı. Onu yavaşça kollarının arasına aldı ve Eve'e baktı.

"O iyi. Bu güçlü bir yatıştırıcı. Onu hayatım pahasına koruyacağıma yemin ederim."

Eve, yavru arkadaşının uyuşturulmuş olmasına öfkelenerek ona doğru hamle yapmaya çalıştı. Danica'ya ulaşmadan Blackie onu yakaladı.

"Güven bana," diye kulağını tırmaladı. "Gene'in *Bridden*'in diğer tarafında bekleyen küçük bir gemisi var. Onları yörüngeye götürecektir. Orada yüzeyde olduğundan daha güvende olacaktır."

Ona ters ters bakmak için başını çevirdi. "Bize sormadın." İhanetin acısı çok derindi. Ondan sır saklamaması gerekiyordu.

"Onun güvenliği senin için her şeyden önemli." Ona daha sıkı sarıldı. "Gene'in seni gemisine almasını istedim ama onun tehlikede olmasına izin verdiğim için beni affetmeyeceğini biliyordum. Planımızın tüm detaylarını paylaşmadığım için özür dilerim ama senin yanından alınmaya direnirdi."

"Bunun için zamanımız yok," diye araya girdi Zorus. "Konseyin çoğunluğuna varlığınızın kanıtını göstermek için içinizden birinin hayatta kalması hayati önem taşıyor ve kayıp adamların yerini tespit edemediğimiz için saldırının başarılı olma ihtimali yüzde kırk. Blackie, senin duygusal patlamaların olmadan da yapılması gerekenler konusunda yeterince tedirgin, Eve. Mantıklı ol ve bu eylemin sağlamlığını gör."

Gözlerini Blackie'den ayırmadı. Pişmanlık yüz hatlarına sinmişti ve onun kalbinde kendisinin iyiliğini düşündüğüne inanmak istiyordu.

"Gene'in yanında daha güvende olacak," diye yemin etti. "Tehlikede olan sensin." Bu konuda mutlu görünmüyordu. "Onu almasına izin vermeliyiz. Burada ne kadar uzun kalırsak, Parlis'in adamlarının bizi hedef alması o kadar kolay olur."

Onun bedenine karşı rahatladı. "Tamam. Sana güveniyorum." *Lütfen beni hayal kırıklığına uğratma.* Başını çevirip Gene'e baktı. "Danica'ya bir şey olmasına izin verme."

"Kimse ona yaklaşmadan öleceğim." Döndü ve onu kollarına alarak uzaklaştı. İki cyborg onu takip etti.

"Gemiye ulaştığından emin olacaklar. Güvenilir adamlar onu koruyor," diye fısıldadı Blackie. "İnceleme yapılmadan havalanacaklar."

"Yapacaklar," diye kefil oldu Krell. "Programımıza uymak için hareket halinde olmamız gerekiyor."

Eve cesurca, "O zaman bu gösteriyi yola koyalım," dedi.

Blackie onu serbest bıraktı ve elini uzattı. "Özür dilerim. Zor bir karardı ama Danica'yı tehlikeden uzak tutacak bir karardı."

Onun elini sıktı. "Bunu sonra konuşuruz." Danica'nın ayrılmalarını asla kabul etmeyeceğini kabul etse bile, hâlâ canı yanıyordu. Dört araç bekliyordu, hepsi de tekerlekli kare tanklara benziyordu. Daha fazla silahlı cyborg onları koruyordu. Kaşları kalktı ama arkadaşı onu bir tanesine götürürken tek kelime etmedi. Kapıyı açtı ve kızın içeri girmesine izin verdi. Birincisi. Oturduğunda onu ortaya itti ve kapının yanındaki koltuğa oturdu. Zorus onun diğer tarafındaki pozisyonu aldı.

"Bu gerekli mi?" Pencerelerdeki kalın güvenlik camını fark etti. "Silah sınıfı mı?"

Krell sürücü koltuğundan, "Sayborglar mükemmel stratejik planlamacıdır," dedi. "Bu onların pek çok seçeneğini ortadan kaldırıyor."

"Beni keskin nişancı ile mi öldüreceksin?"

"Evet," diye tısladı Blackie, daha yakına eğildi ve iri gövdesini onu korumak için kullandı. Herhangi bir tehdit arıyor gibi görünerek her yöne baktı. "Bu pencereler yedi ölçekli bir patlamaya da dayanabilir."

"Duvara bu kadar yakinken daha güçlü bir şey kullanamazlar." Zorus da dikkatini dışarıdan ayırmadı. "Bu hasara yol açacaktır ve yerli türlerin şehrimize girip diğer cyborgları tehlikeye atmasını engelleyen tek şey de bu. Kapılardan girdikten sonra patlayıcılar bir seçenek olmayacak. Yaşadığımız yapılar tehlikeye girecektir."

"Bunu yapmayacaklarını mı düşünüyorsun?" O kadar emin değildi.

"Parlis'in size ve korumanız için görevlendirilen adamlara saldırması bir şey ama sivillerin hayatını asla riske atmaz. Bu mantıklı değil."

"Sayborgların kaçmasına yardım ettikten sonra bizi Dünya'da bırakarak soyumun öldürülmesine izin vermek mantıklı mıydı?" Sormaktan kendini alamadı.

Zorus ona baktı. "Hayır. Vatana ihanetin cezası ölümdür. Muhafızları muhtemelen senin Dünya'dan gelen ve ırkımızı yok etmeyi amaçlayan bir casus olduğunu düşünüyorlar. Ölümünüz onlar için kabul edilebilir ama masum cyborgların hayatları pahasına değil."

"O piçin kimi öldüreceği konusunda bazı sınırlamaları olduğunu düşünmene sevindim." Blackie'ye doğru kıvrıldı.

"Onun kusurlarının farkındayım," diye itiraz etti Zorus, tehditleri izlemek için pencereye bakarak. "Peşinizden gelmeleri için görevlendirdiği muhafızları da tanıyorum. Onurlular ama yanlış konsey üyesinden emir alıyorlar. Verdiği görevler, neyin kabul edilebilir olduğu konusundaki bilgileri nedeniyle sınırlamalara sahip olacaktır."

Eve başını kaldırdı ön pencereden iki büyük kapıya yaklaştıklarını izledi. Duvarlar gerçekten yüksekti. "Cyborg Şehri mi?"

"Evet."

"Neden kapıların içine değil de dışına indik?"

"Duvarların içindeki açık alan tarım için kullanılıyor. Kendi yiyeceğimizi yetiştiriyoruz." Blackie onu daha da yaklaştırdı.

Blackie ağaçları tarayarak orada gizlenmiş olabilecek herhangi birini aradı. Araç kuyruğu her an saldırıya uğrayabilirdi. Kapılara yaklaştıklarında en savunmasız durumda olan onlardı. Yüzünden bir adım ötedeki cama bir şey çarpmadan önce tek uyarı bir ışık parıltısıydı.

Bir arada duruyordu ama küçük patlayıcı cihaz çarpma anında patlayınca hasar gördü. Sertçe dönerek Eve'i altına aldı. "Yere yat!"

Kızın iniltisi kalbini parçaladı ve öldürme dürtüsü o kadar güçlendi ki yerinde durmak için irade göstermesi gerekti. Az önce eşini öldürmeye teşebbüs eden her kimse onu avlamak için araçtan fırlamak isterdi.

Hızları arttıkça motorun sesi de artıyordu. Krell ön koltuktan küfretti. "Dayanın, yoğun ateş altındayız ama kapılar açılıyor," dedi iki araç saldırının yükünü almak için iki yanlarındaki pozisyona geçerken.

Patlamaların gürültüsü Blackie'nin kulaklarını acıttı ama onları kapatmadı. Kolları Eve'e sarılmış, onu gövdesinin altında top gibi tutuyordu. Vücudu o anda çok kırılgan görünüyordu. Çatıya bir şey çarptı ve patladı. Kızın çığlığı boğuktu. Yukarı baktı ve dış cephenin kırılmamış olduğunu gördü. Araçlar onları koruyordu. Kızın güvenliğini sağlamak için böylesine aşırı önlemler almamış olsalardı sonucun ne kadar trajik olabileceğini düşündükçe öfkeden deliye dönüyordu.

"Parlis aklını kaçırmış!" Zorus bağırdı. "Cyborglar bu saldırıya surlara en yakın binalardan tanıklık edecekler."

"Kız öldüğü sürece umurunda olduğunu sanmıyorum!" Krell bağırdı. "Temiziz!"

Patlamalar durdu ve Blackie kapılardan geçtiklerine sevinerek başını kaldırdı. Normalde sabahın bu erken saatinde sivillerden arınmış olan sokaklar, uyku kıyafetleri yeni uyandıklarının kanıtı olan sersemlemiş cyborg'larla hızla doldu.

Ayağa kalktı, hasarlı pencereden dışarıyı görebileceği bir şekilde oturdu ama Eve'i koltuğa sabitledi. "Şehrin saldırı altında olduğuna inanıyorlar."

Zorus da doğruldu ve aracın kendi tarafından dışarı baktı. "Çoğu gökyüzüne bakıyor. Lanet olası Parlis. Paniğe neden olacak. Bir düşman gemisinin şehre ateş açtığına inanacaklar."

"Bırakın beni," diye yalvardı Eve.

"Orada kal," diye emretti Blackie, hafifçe sırtına bastırarak. "Konsey binasına ulaşana kadar güvenli olmayacak"

Krell aracın hızını biraz azaltarak, "İki blok daha," diye anons etti.

Blackie başını iki yana çevirdi ve sadece iki aracın onu takip ettiğini fark etti. "Dördüncü nerede?"

Krell ona "Takla attı," diye bilgi verdi. "Ön tekerleğin yakınında bir patlama oldu. İletişimi dinliyorum. İki adam kurtuldu ve onlara tıbbi yardım gönderiliyor. Güvenlik de şehrin saldırı altında olmadığını bildiriyor." Durakladı. "Bunun bir afet tatbikatı olduğunu belirttiler ve herkesin evlerine dönmesini emrettiler."

"Gücünü kötüye kullanıyor," diye Zorus. " ne cüret?"

"Yani yalan mı söyledi?" Eve homurdandı. "Düşünsene. Yakışıklı, ikiye bükülmek beni rahatsız ediyor. Lütfen biraz sakın olur musun?"

Tutuşunu yumuşattı ve onu çevirerek kucağına uzanmasını sağladı. "Daha iyi misin? Yerde kal. Cam sağlam ama daha fazla şiddete dayanabileceğinden emin değilim."

"O duyguyu bilirim," diye mırıldandı.

Yere baktı, onun solgun yüz hatlarına baktı. Kızın gizleyemediği korkuyu fark ettiğinde midesi garip şeyler yaptı. Onu koruması gerekiyordu ve iyi bir iş çıkardığını düşünmüyordu.

"Özür dilerim."

"Ne için? Beni krakere çevirdiğin için mi? Sorun değil."

Bu terimin ne anlama geldiğinden emin değildi ama bakışları onunkileri yakaladı ve gömleğine uzanarak onu yumrukladı.

"Hala nefes alıyorum. Bu kadar acımasız bakma, seksi şey."

Dişlerini sıktı. Öfkesinin farkında değil gibiydi, bu yüzden vücut ısısının şüphelendiği kadar yükselip yükselmediğini merak ediyordu. Birden

damarlarındaki kan kaynıyor olmalıydı. Hiç kimse suçunun bedelini ödemededen eşini öldürmeye kalkışamazdı.

Araç aniden durdu ve adam, vücudunun öne doğru uçarak ön koltuklara çarpmasını önlemek için onu kollarının arasına alarak destek oldu. Dikkatini ondan ayırıp binanın ön tarafını değerlendirdi. Üç koruma bekliyordu, tanıdığı ve güvendiği adamlar.

"Gidin," diye emretti Zorus. ". "

"Temiz," diye bağırdı muhafızlardan biri, silahlarını kaldırmış, konsey binasının ön tarafına bakan pencerelerden keskin nişancıları vurmaya hazırlanıyordu.

Korku çok sık karşılaştığı bir duygu değildi ama kapıyı iterek açıp Eve'in belini kavradığında bunu hissetti. Onu neredeyse sürükleyerek araçtan çıkardı ve vücudunun karşı binadan onu engellediğinden emin olmak için yüzünü ona dönerek yaklaştırdı. Serbest kalan kolu bacaklarını kavrayarak yana doğru kaldırdı. Herhangi bir silah ateşinin kadının üst bedenine ulaşması için onu delip geçmesi gerekecekti. Hatta çenesini kızın başının üstüne doğru eğdi. Koştı.

Başka bir güvenlik görevlisi içeride kapılara konuşlanmıştı ve onun hızla yaklaşması üzerine bir tanesini iterek açtı. Binaya girdi ve henüz güvende olmadığını farkında olduğu için duraksayarak etrafına bakındı. Zorus ve Krell peşinden içeri girdiler. Yaralı erkek Blackie'nin önüne geçti.

"Yakın dur."

"Hemen arkadayız," diye güvence verdi Zorus Blackie'ye. "Kimse plandan sapmasın."

"Biliyorum," diye homurdandı Krell. "düşünen bendim. Bu ."

Erkek sola döndü ve konsey odalarına giden kapıları açtı. Blackie de onu takip etti.

Kapılar arkalarından çarptı ve Blackie geriye baktı. Zorus, kimsenin arkalarından yaklaşp saldırmasını önlemek için kapıları içeriden sürgüledi.

Eve onun kollarında garip bir şekilde hareketsiz kaldı ama onun nefes alıp verdiğinin farkındaydı. Onu kontrol etmek için aşağıya baktı. Eve geçtikleri odanın detaylarını inceliyordu. Parmakları gömleğini kavradı ve böyle garip bir pozisyonda taşınmasına itiraz etmediği için rahatladı. Onu daha rahat ettirmek için göğsüne doğru kaldırdı ve alt bedenini serbest bıraktı.

Bacaklarını yukarı çekip adamın beline doladığında yürümeyi daha da kolaylaştırdı. Kollarını onun boynuna dolayarak sarıldı. Havayı sertçe üfleyerek, görüşünü engelleyen uzun saçlarının bir kısmını temizledi. Uyanık kalması gerekiyordu.

"Yakında olmalı," diye fısıldadı Zorus. "Yaklaşıyoruz."

"Yakında ne olmalı?" Eve muhtemelen tehlikeyi sezmiş olacak ki fısıldayarak karşılık verdi.

"Sadece bana güven," dedi Blackie. İhtiyaç halinde silahına uzanmak için bir kolunu serbest bıraktı.

". Kavga etmiyorum, değil mi?"

Neredeyse gülümsüyordu. Kadın stres altındayken bile onu tuhaf şekillerde etkilemeyi biliyordu. "Teşekkür ederim."

Krell durduğunda onları odalara götürecek son koridora varmışlardı. Kılıcını çıkarırken parladı, metalin çıkardığı sıyrıklar dar alanda gürültüyle yankılandı. Blackie durdu, Eve'i bırakmaya zorladı ve onu ayağa kaldırdı. Biraz dengesizdi ama onu arkasına ittiğinde yardım almadan ayağa kalktı. Arkasına uzandı ve onu vücuduyla korudu.

"Orada kal."

Kız itiraz etmedi ama kız biraz yana eğilip neyle karşı karşıya olduklarını görmek için kolunun etrafından bakınca adam sinirlendi. Parlis ve Jazel kapıları kapatmıştı. Konsey üyelerinin ikisi de silahlıydı.

Parlis, "Kılıcı bırak," diye emretti.

Krell reddetti. "Beni vuracak mısın?"

"Bir tehdit oluşturuyorsunuz." Erkek boğazını temizledi. "Biz sadece iki kadınla da konuş."

Zorus Krell'in yanına doğru ilerledi. Yüzünde çatık bir ifadeyle orada durdu. "Hayal kırıklığına uğradım, eski dostum."

Parlis'in parmaklarındaki silah dalgalandı. "Neden?"

"Neredeyse bizi öldürüyordun ama başaramadın."

"O saldırıyla hiçbir ilgim yok." Blackie buna bir an bile inanmadı.

Zorus sert bir kahkaha attı. "Başarılı olduğun kadar iyi yalan söylüyorsun taahhüt cinayet." Zorus' ton derinleşti. "Sen olacak daha düşük silahlarınızı."

"İki kadını da istiyorum. Yoldan çekilin ve onlara ulaşmama izin verin." Parlis boynunu bükerek Krell ve Zorus'un etrafını görmeye çalıştı. "Onlarla konuşmam gerekiyor."

Blackie Eve'i tamamen arkasına itti. Parlis'in iki cyborg önündeyken onu göremeyeceği açıktı. Şans verilirse onu vurması mümkündü. Eve kıpırdandı ama adam sert bir bakışla omzunun üzerinden bakınca durdu. Kızgın olduğu her halinden belli olan dudağını ısırdı ama sertçe başını salladı. Adam dikkatini tehlikeye geri verdi.

"Buradaki çözüm uzlaşmadır." Zorus durakladı. "Krell'e iki silahı da verin ve sizi daha fazla aramasına izin verin. Onları alacak ve bizi yalnız bırakacak. Onlarla sadece konuşmak istiyorsanız girişinize izin vereceğim. Silahlarınızı Krell'e verin. Cyborg Konseyi neden odalarına girmediğimizi merak edecektir. Kapılara vardığımızda onlara haber verdim."

Blackie, Parlis ateş açarsa dönüp Eve'i kapmaya ve kaçmaya hazırdı. Parlis'in yüz hatları karardı. Yanındaki kadına baktı ve keskin bir baş hareketiyle onu selamladı. "Yap şunu."

Krell kılıcını kınına sokup silahları teslim aldığı anda ve her iki üyeyi de okşadığında Blackie rahatladı. Emir almak için Zorus'a baktı.

"Dışarıda bekleyin ve arkamızdaki kapıları koruyun. Parlis mahremiyet istiyor ve biz de bunu ona sağlayacağız. Ben sözümü tutarım."

Krell gitti, yüz hatları hiç değişmemişti. Blackie, Eve'i arkasında tuttu ve erkek kapıları açıp odadan çıkarken bekledi.

"Kadınlar nerede?" Parlis önce Blackie'ye, sonra da Zorus'a ters ters baktı. "Sen bir yem miydin?"

"Bir tanesi burada. Diğeri Garden'da değil." Zorus soğuk bir şekilde gülümsedi. "Ondan her zaman bir metre uzakta duracaksın ya da ondan şiddet göreceksin." Blackie'ye baktı. "Uzak dur. Kadınla konuşmak istiyor."

Blackie tereddüt etti. Eve için geçmişle yüzleşmek acı verici olabilirdi ama bunun yapılması gerekiyordu. Ona zarar gelme ihtimali yoktu. Onu ulaşamayacağı bir yerde bırakmayı planlamıyordu. Parlis ya da Jazel'in bir şey yapmaya kalkışması halinde şiddete başvuracağı kesindi. Onun yanına doğru ilerledi.

Parlis'le yüz yüze gelen Eve'in yüz ifadesini izledi. Kız solgunlaştığında, nefes almak zorlaşana kadar göğsü sıkıştı. Ayaklarının üzerinde biraz yalpaladı ve Parlis ona doğru uzandı. Eve uzatılan eli elinin tersiyle itti ve dikkatini konsey üyesinden hiç ayırmadı.

Oynaması gereken bir rolü vardı ve kontrolü hiç bu kadar sınanmamıştı. Eve'in gelecekteki güvenliğini sağlamak için planın işlemesi gerekiyordu.

Onuncu Bölüm

"Özgürlük." Eve cyborg'u tanıdı. Onunla Dünya'da sayborgları bulma ve serbest bırakma görevlerini planladıkları sırada düzinelerce kez karşılaşmıştı.

Bakışları genişledi. "Hellfire. Hayatta kalan iki kişiden biri olduğun söylenmemişti. Seni tekrar görmek güzel." Soğuk ses tonu içten gelmiyordu.

"Onu tanıyorsun. Neler oluyor, Parlis?" Zorus bir adım öne çıktı, sesindeki öfke açıldı. "Bana söylenenler doğru mu? Onlar ırkımızın Dünya'dan kaçmasına yardım eden müttefikler miydi? Köpek birliklerinden ya da kaç hayat kurtardıklarından hiç bahsetmediniz."

Diğer cyborg kızgın cyborga bakarken duraksadı. "Bu gizli bir bilgiydi. Ben ve iki kişi daha 895589 numaralı görevin arkasındaydık."

Blackie yaklaştı, elleri iki yanında yumruk olmuştu. "O kadınları Dünya'da ölüme terk ettin. Bize yardım ettiler ama sen onlara ihanet ettin. Kaçarken onları da yanımızda götüreceğine söz verdin ama onları geride bıraktın."

Meclis Üyesi Parlis dikkatini Zorus'a vermeden önce Blackie'ye baktı. "Zor bir karardı ama verdik. Bilgiyi başkalarına yüklemeye gerek yoktu. Önemli olan tek şey sonuçlardı."

"Tüm cyborgların şerefini lekeliyorsun." Blackie, cyborg'un giydiği kırmızı üniformanın yakalarını tutarak saldırdı. "Onlar bizim müttefiklerimizdi ama sen onları terk ettin. Biz gittikten sonra hayatta kalma ihtimallerini hesaplamış olmalısın. Eylemlerimize misilleme olarak hükümet tarafından katledildiler."

Eve gerildi, o orospu çocuğuna da saldırmak istiyordu. Yine de kıpırdamadan durdu, şu anki yeteneğine ve koordinasyonuna bir dövüşte güvenemeyecek kadar titriyordu. Arkadaşı o piç kurusuna bedensel zarar vermeye fazlasıyla hazır görünüyordu. Freedom'ın kanamasını izlemeye razı oldu. Blackie ciddi hasar verebilirdi.

"Bırakın onu." Zorus, Blackie'nin omzunu kavradı. "Lütfen."

Blackie direndi. "Onları ölüme terk ettiler ve bunun olacağını biliyorlardı. Tek mantıklı sonuç bu. Hesaplamaları kendiniz yapın."

"Bırakın onu," diye tekrar ısrar etti Zorus.

Blackie Parlis'i itti ve geri çekilerek Eve'in yanında durdu. Onun elini tuttu. Adam ona baktı, öfkesi hala belirgindi ama parmakları kıvrılmıştı

onunkinin etrafında. Zorus kollarını göğsünde kavuşturarak konsey üyesi arkadaşına odaklandı.

"Onları yanımızda götüreceğimize söz verdikten sonra ölmelerine izin vermenin mantığını bana açıklayın."

"değilim."

Zorus'un kara kaşı kalktı. "Aynı klonlama laboratuvarında yetiştirildik ve birlikte hizmet ettik. Seni bir dost olarak gördüm, Parlis." Durakladı. "Senden Dünya'dan kaçarken köpek birimlerini geride bırakma eylemini nasıl haklı çıkardığını anlatmanı istiyorum. Bir cevap bekliyorum."

Cevap vermedi.

Zorus nefesinin altında usulca küfretti. "895589 numaralı göreve atanan diğer iki cyborg kimdi?"

Parlis gözlerini kırptırdı ama bir şey söylemedi.

Blackie kırmızı üniformalı kadın cyborg'a ateşli bir bakış fırlattı. "Jazel, sen de bunun bir parçasıydın."

Zorus Blackie'ye baktı. "Nereden biliyorsun?"

"Ben serbest bırakıldığımda o da oradaydı. Bana bilgi göstermek için zihnimle bağlantı kurmaya zorladı. İçinde bulunduğumuz kötü durumla ilgili anılarım yoktu."

Zorus ona hitap etti. "Bu doğru mu? Sen de görevin bir parçası mıydın?" "Öyleydim." Bunu inkâr etmedi.

"Başka kim olacak?"

"Ona hiçbir şey söylemek zorunda değilsin," diye tersledi Parlis.

Kadın konuştu. "Filo grubumuzun üçüncü üyesiydi. Görevin organizatörleri ."

"Bu görevin niteliği tam olarak neydi?"

"Dünya Hükümeti tüm ırkımızı yok etmeden önce cyborgları serbest bırakmak için. Yok edilmek üzere olduğumuzu duyduk ama görevlendirildiğimiz maden tesislerinden birinden birlikte kaçtık. Ama hedef alınan sadece belirli siborg grupları değildi. Dünya Hükümeti de bizimle aynı sonuca varmıştı; bizi kontrol etmeye devam edemezlerdi. Yaşamamıza izin veremeyecek kadar tehlikeliydik. Tüm cyborgların toplu imha için planlandığını keşfettik, bu da türümüzün yok olması anlamına geliyordu."

Parlis, "Yapma," dedi.

Onun emrini görmezden geldi. "Artık bu bilgileri sınıflandırmak için bir neden yok. İlgili gerçekler," diye Eve'e meraklı bir bakış fırlattı.

biliniyor. Kararlarımızı ve sessizliklerini korumalarının neden önemli olduğunu anlamalarını sağlamak için köpeklerle konuşmak istediniz." Bakışları Zorus'a döndü. "Sorularınızı sorun."

"Neden diğer cyborglara köpek birimleri hakkında bilgi verilmedi?"

"Bu durum görevin başarısını tehlikeye atabilirdi. Herkese yerine getirmesi için özel görevler verildi. Bilgi ihlali durumunda, bilgilerini görevleriyle sınırlı tutmak daha mantıklıydı."

"Bu mantığı anlıyorum," diye kabul etti Zorus. "Yakalanma ve konuşmaya zorlanma durumunda bir el diğerinin ne yaptığını bilmiyor."

"Doğru. Erişimimiz olmayan sayborgları serbest bırakmak için köpek birimlerine ihtiyacımız vardı. Türümüzden bazılarını hâlâ bir sonlandırma merkezine dönüştürdükleri araştırma departmanında tutuyorlardı. Köpek birimlerinin konuşlandığı yer de orasıydı." Tekrar Eve'e baktı. "Takdire şayan bir performans sergilediniz ve hesapladığımızdan daha fazla birimi kurtardınız. İyi iş çıkardınız."

"Teşekkürler," diye mırıldandı Eve. "Bizi bilerek mi geride bıraktın?"

"Evet." Kadın cyborg tereddüt etmeden cevap verdi.

"Neden?" Zorus'un sesi öfkeyle derinleşti. "Eve doğruyu mu söylüyor? Kaçarken onu da bizimle birlikte götürceğine söz verdin mi?"

"Cevap verme," diye tısladı Parlis.

Jazel tereddüt etti. "O sözü vermiştik ama tutmaya hiç niyetimiz yoktu. O."

"Kapa çeneni!" Parlis ona doğru tehditkâr bir adım attı.

Dişi cyborg bir el fırlatarak göğsünün ortasına vurdu ve onu geriye savurdu. Tökezledi ama ayakta kalmayı başardı.

"Bunu bir daha denersen sana zarar veririm." Jazel Zorus'la yüzleşti. "Köpek birimi liderine yalan söyledik." Eve'e hitap etti. "Özür dilerim. O anda yanlış gibi görünmüyordu. Duygularımızı kontrol eden implantlar yakın zamanda kapatılmıştı ve her zaman tamamen rasyonel değildik. O zamandan beri bu kararımdan pişmanlık duyuyorum."

Eve öfkesinin içinde kaynadığını hissetti. "Sana yardım ettiğim için ceza olarak yavru arkadaşlarımı teker teker katlettiler."

Jazel şaşırmış görünmüyordu. "Tekrar özür dilerim. Önceliğimiz cyborgları kurtarmaktı. Bundaki mantığı görebilirsiniz."

"Siktirin gidin. Üç yüz kişiydik ve şimdi sadece iki kişi kaldık." Eve, Blackie'ye yaklaştı ve onun elini tutmasından memnun oldu. Onun elini tuttuğu için

Cyborg kadını öldürmek. Gözyaşlarıyla savaştı.

"Onları ölüme terk etmeyi mazur gösterebilecek hiçbir gerekçe ileri süremezsiniz," diye tısladı Blackie. "Eve bunun arkasındaki nedeni duymayı hak ediyor."

Jazel derin bir nefes aldı. "Parlis onların zayıf, fazla duygusal ve bu nedenle de dengesiz olduklarını savundu."

"Ben yapmadım!"

Sayborg kadın ona doğru döndü. "Gemilerde baş belası olacaklarını ve sınırlı kaynaklarımıza fazladan yük getireceklerini söylemiştiniz." Blackie'yle yüz yüze geldi. "Filo ve ben sadece mantıklı görüldüğü için kabul ettik. Erzaklarımızı arttırmak için gerekirse günlerce aç kalabilecek durumda değillerdi ve yaşam destek ünitesine olan yükü en aza indirmek için nefes alış yavaşlatmak konusunda da eğitilmiş değillerdi. Uzaydaki yolculuğumuzun boyutunu hesaplayacak ya da tahmin edecek hiçbir bilgimiz yoktu. O zamanlar yeni bir ana gezegen bulmanın ne kadar süreceği hakkında hiçbir fikrimiz yoktu. Hükümet güneş sistemi haritalarına ya da Dünya'dan kaçmamızı mümkün kılacak herhangi bir bilgiye erişmemize asla izin vermedi. İnsanlarımıza daha yüksek bir hayatta kalma oranı sağlamak için köpek birimlerini geride bırakmak o zamanlar makul görünüyordu." Gözlerini Eve'e dikti. "Bu faktörler nedeniyle sizin hattınızın harcanabilir olduğunu düşündük."

Blackie Eve'i serbest bıraktı ve tehditkâr bir adım atarak kadına yaklaştı. "İrkımızın uzun vadede hayatta kalmasını sağlamak için hesaplamalarınızı yaparken onların kadın olduğunu hiç hesaba kattınız mı? Bizimkilerden çok azı hayattaydı."

Zorus bedenini aralarına koydu. "Bunun cevabını ben de bilmek istiyorum Jazel."

Sayborg soğuk bakışlarını Eve'in üzerine dikti. "Konuştuk. Üçümüz bu konuyu uzun uzun tartıştık." İçini çekti ve dikkatini Zorus'a yöneltti. "Üreme amaçları için kabul edilebilir bir eşleşme olmazlardı."

"Sana bu kararı verme hakkını kim verdi?" Blackie Eve'i serbest bıraktı ve ileri doğru hamle yapmaya çalıştı. Zorus tekrar yoluna çıkarak onu engelledi.

"Köpek dişileri kısır olmak üzere mi tasarlandı?" Zorus'un sesi sakindi. "Bunu mu iddia ediyorsun, Jazel?"

"Hayır."

"Sözel oyunlar oynamayı bırakın," diye tısladı Parlis. "Bu canlılar üreyebiliyordu ve yaşam sürelerinin daha uzun olduğunu biliyorduk. İşte bu yüzden

gemilerimize binmelerine izin veremezdik. Biz cyborguz!"

Blackie, "Oylama yapılsa erkeklerimizin köpek kadınları toplumumuza kabul edeceğini biliyordunuz," diye suçladı. "Halkımızın iyiliğini değil, başka bir ırka karşı kendi önyargınızı düşünüyordunuz."

Parlis elini uzattı ve Eve'e doğru salladı. "Gelecek nesillerimizde üstün DNA'mızı onlarınkiyle karıştırarak aşağılamayı düşünmek bile iğrençti. Eğer buna izin verseydik adamlarımız o hayvanlarla çiftleşirdi. Bu yüzden halkımıza onların varlığından bahsetmesini engellememe yardım etmelisiniz. Bunun yol açacağı korkunç sonuçları bir düşünün. Bunun olmasını engelledim. Bu çiftleşmelerden doğan yavruların dişleri ve pençeleri olacak, barbarlar gibi hırlayacaklardı."

Zorus, Blackie'nin yolundan sıyrıldı. "İşiniz bittiğinde onu canlı bırakın. Yeterince konuşuldu."

Eve eşinin erkek konsey üyesine saldırmasını izledi. Blackie'nin iki eliyle kavradığı kolundaki kemikler kırılmadan önce Parlis'in kolunu indirecek zamanı bile olmamıştı. Mide bulandırıcı ses, Parlis'in acı dolu soluğundan duyuluyordu.

"O bir barbar değil!" Blackie böğürerek avını savurdu ve onu bir duvara fırlattı. Gürültülü bir gümbürtüyle yere çarptı ve öylece kaldı. "Eve bir insan." Eğildi, Parlis'i üniformasının önünden yakaladı ve ayağa kaldırdı. Yumruğunu geri çekti ve yüzüne bir yumruk indirdi. "Sen Dünya'da bırakılmalıydın."

"Yeter!" Jazel araya girmeye çalıştı.

Blackie Parlis'i bir kez daha duvara fırlattı ve yere yığılmasını izledi. Etrafında döndü. "Kadın olduğun için şükret," diye uyardı. "Soykırım yapmaktan suçlusun." Zorus'a bakmak için başını çevirdi. "Görevlerinden alınmalarını ve tutuklanmalarını talep ediyorum."

Eve nefesini tuttu ve eşinin bir konsey üyesine saldırdığı için zincire vurulmak üzere olmadığını umdu. Ona yaklaştı, muhafızlar onu yakalamak için odaya girerse onu savunmaya niyetliydi.

Zorus kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Şu anda diğer konsey üyeleriyle bağlantı halindeyim. Bu etkileşimi bu alanın etrafına gizlenmiş kayıt cihazları aracılığıyla izledikleri için sizinle aynı fikirdeyiz."

Parlis'in nefesi kesildi, yüzünde dehşet dolu bir ifade vardı. "İrkımızı korumaya çalışıyordum. Sen ne yaptın?"

"Taktiklerinizi iyi biliyorum." Zorus başını salladı. "Kadının diğer konsey üyeleriyle konuşmasını engellemeye çalışmadan kaybedecek çok şeyin vardı. Binaya ulaştığımızda bizimle özel olarak yüzleşmek için en mantıklı alan burasıydı. Konseyin önünde köpek birimlerinin söyleyeceği her şeyi itibarsızlaştırmaya çalışacaktınız ama ben doğru bir şekilde onunla yüzleşirken dürüst olacağınıza inandım. Şimdi üyeler itiraz edemeyeceğiniz gerçekleri duydular. Bir zamanlar insanların önyargıları yüzünden gözden çıkarılabilir olarak görülüyorduk. Eylemlerinizle bu iğrenç suçtan siz de aynı derecede suçlusunuz. Cyborg Konseyi oybirliğiyle rütbenizin sökülmesine karar verdi ve suç duyurusunda bulunulacak."

"Ne suçlaması?" Parlis grinin çirkin bir tonuna dönüştü.

"Cinayet işlediniz." Zorus durakladı. "Müttefiklerimizin ölümünden sen sorumlusun. Onlarla o anlaşmayı yaptığında ırkımızı bir bütün olarak temsil ettin."

"Bunu yapamazsın." Jazel sarsılmış ve biraz solgun görünüyordu. "Konseyi biz kurduk. Alınan her karar ırkımızı korumak içindi. Bu yüzden sorularınızı yanıtlarken bu kadar işbirlikçi davrandım. Anlayacağınıza inandım. Yapılması gerekeni kabul etmeliydiniz."

"Bitti, Jazel. Sadece bir sorumuz kaldı. Parlis'in söyledikleri doğru mu? İstenmeyen yavrularla sonuçlanacağından korktuğunuz için mi köpek birimlerini terk ettiniz?" Zorus bir kaşını kaldırarak bekledi.

"Evet," diye itiraf etti. "Bunun önemli bir mesele olduğu düşünülüyordu. Saf siborg DNA'sına sahip daha güçlü torunlara sahip olmak genetik anomali riskinden daha iyiydi."

"Bazı çocuklarımız kusurlu!" Blackie bağırdı. "Bu yüzden birçoğu doğumdan sonra tıbbi müdahaleye ihtiyaç duyuyor."

Eve odayı geçerek onun önünde durdu. Kadın siborgun peşinden gitmeye hazır görünüyordu. Parlis yavaşça ayağa kalkmaya çalıştı ama kırık kolu işe yaramaz bir şekilde yanında sallanıyordu.

"Hatalıydık." Jazel bakışlarını ve ses tonunu alçalttı. "Bazı implantlarımıza olan bağımlılığımız nedeniyle kendi hasarımızın boyutunu fark edemedik. O zamanlar bu öngörülebilir bir sonuç değildi. İtaatinden dolayı pişmanlık duyuyorum. Duygularımızı hesaba katmakta başarısız olduk. Bu kadar çok köpek biriminin öldürülmesinden dolayı üzgünüm ve kısmi sorumluluğu kabul ediyorum."

Cyborglar aniden kapılardan içeri daldı ve yaralı Parlis'in sorumluluğunu üstlenerek Jazel'in etrafını sardı. İçlerinden biri "Bizimle gel," dedi.

"Tutuklusunuz."

"Bu iş daha bitmedi," diye yemin etti Parlis. "Biz doğru olanı yaptık. Bu ırkımızı korumak içindi. Birilerinin zor kararlar vermesi gerekiyordu. Tek suçumuz bu."

"Her şey bitti." Zorus içini çekti. "Büyük bir hata yaptın ve yaptıklarının cezasını çekeceksin. Güle güle, eski dostum. Sana uzun ömürler dilerdim ama ikimiz de günlerinin sayılı olduğunu biliyoruz."

Eve onların odadan çıkarılışını izledi. "Ölecekler mi?"

Blackie onu kollarının arasına aldı. "Evet. İzin verilirse hayatlarına son vermek için gönüllü olacağım."

"Senin soyundan sadece iki kişinin hayatta kalmasının sebebi onlar, Eve." Zorus yaklaştı. "Konsey, nüfusumuza bu kadar çok kadın eklemenin ırkımıza bir bütün olarak nasıl fayda sağlayabileceğinin farkında. Onlar ve ben, köpek genetiğinizin gen havuzumuza zarar vereceği konusunda Parlis ile aynı fikirde değiliz. Onların kaybının yasını tutuyoruz."

Çelişkili duygular Blackie'yi boğdu. Her şey bitmişti ve Eve güvende olacaktı. Ama Parlis'te bir dostunu, bir kahramanı kaybetmişti, her ne kadar ünü yalanlar üzerine inşa edilmiş olsa da. Sadece zaman ruhunda açılan yaraları iyileştirebilirdi, erkeğe olan körü körüne inancının yanlış olduğunu ve kendi başına hayatta kalma mücadelesi vermek yerine yanında olması gereken bir kadınla geçirdiği onlarca yıla mal olduğunu biliyordu.

Artık önceliği Eve'di. "Konseyle mi konuşmak istersiniz yoksa evimize mi istersiniz?"

"Ev."

Başını çevirip Zorus'a baktı. "Ona birkaç şey borçluyuz."

"Adlarını söyle. Konsey hâlâ bana bağlı." Bir sütunun tepesini işaret etti. "Bizi görebilirler."

"Konsey binasının dışında yeni bir ev istiyoruz. Bu talebimizi anladığınızdan eminim."

Zorus durakladı, muhtemelen diğer üyelerle sessizce tartışıyordu. Başını salladı. "Bu isteğinizi hatırladım. Düzenlemeler yapıldı."

Gözlerini Zorus'a dikti. "Biz de sadece iki kişilik bir aile birliğine katılmak istiyoruz. O bir cyborg kadın olarak düşünülmemeli. Köpek birimleri ömür boyu tek bir erkekle çiftleşir. Onu başka erkeklerle birleştirmek psikolojik olarak travmatik olur. Onlar böyle yaratıldı."

Zorus kaşlarını çatı.

"Bu tartışmaya açık bir konu değil. Tek bir eşe tamamen sadık olacak şekilde tasarlanmışlardır. Başka erkeklere ilgi duymaz."

Zorus, Eve'i incelemek için başını eğdi.

"Blackie dışında yatağıma girecek kadar aptal olan herkesi öldürürüm. Böyle bir şey olmayacak." Sesi derinleşti ve köpek dişleri dişlerini göstermek için uzadı.

Konsey üyesinin eşine karşı şaşkın ve temkinli bir tavırla bir adım geri çekildiğini görünce Blackie'nin içini bir gurur duygusu kapladı. "Biz çiftleştik, Zorus. Köpek birimlerinin mutlak tek eşliliğe ihtiyacı vardır."

Zorus çok uzun süre sessiz kaldı.

Blackie, "Ona ve hayatta kalan yavrularına borçluyuz," diye karşı çıktı.

Konsey üyesi onun bakışlarını tuttu ve keskin bir şekilde başını salladı.

"Anlaştık.

Sadece onu merak ediyorlar ve soru sormak istiyorlar."

"Ne bilmek istiyorlar?" Eve, Blackie'nin sevimli bulduğu bir inatçılık işaretiyle çenesini öne doğru uzattı.

"Beni takip eder misiniz? Seni şahsen görmek istiyorlar."

"Burada iyiyiz," diye itiraz etti Blackie. "Kendini bunalmış hissetmesine gerek yok. Sorularını sorun."

"Anatomik olarak insan mı?"

", " diye yanıtladı Eve. "Eğer cinsel kısımlardan bahsediyorsan, evet. Beni çırılçıplak soyun, ki bunu gerçekten yapmayı düşünmeseniz iyi olur çünkü gösteriştten hoşlanmadığım için buna karşı çıkarım ve tamamen insan gibi görünüyorum. Kuyruğum ya da başka bir şeyim yok. Havalı kayan dişlerim ve tırnaklarım var." Bir elini kaldırdı ve kameraya baktı. "Gördünüz mü?" Tırnaklarını uzattı ve ne kadar uzun oldukları belli olacak şekilde çevirdi. "Sesimi de derinleştirebiliyorum. Gırtlığım insan sesleriyle sınırlı değil. Ayrıca çoğu Dünyalıdan daha güçlüyüm ve onlar gibi yaşlanmıyorum. Benim soyum siborglardan sadece haftalar sonra yaratıldı. Ben soyumdaki ilk kişiyim."

"Jazel'e çocuk sahibi olup olamayacağınızı sordum, bu gerçeğin zaten farkında olduklarını belirtmek için. Birimlerinizde tekli doğumlar mı yoksa çoklu doğumlar mı oluyor?"

Eve tereddüt etti ve başını çevirerek Blackie'ye baktı. "Bu kısmı özel olarak konuşuruz diye düşünmüştüm ama biz hâlâ Dünya'dayken çocuk sahibi olan iki soydaşımın birden fazla çocuğu oldu. Barbra'nın aynı anda üç, Debbie'nin ise iki çocuğu oldu."

Blackie afallamıştı. Köpeklerin tek bir çocuk yerine yavru doğurma eğiliminde olduğunu hiç düşünmemişti.

"İyi misin, Yakışıklı?" Alt dudağını ısırıp ve endişeyle ona baktı.

"Evet." Bilgiye uyum sağlayacaktı.

"Belediye, sahip olduğunuz çocuk sayısını sınırlamamayı kabul ederseniz, yalnızca iki kişilik bir aile birimini kabul edecektir."

"Bu ne anlama geliyor?" Blackie bu imadan pek hoşlanmamıştı.

Zorus memnun görünmüyordu ama konseyi temsil ediyordu. "Senin kadının ve kız kardeşi eşsizdir."

Eve hırladı. "Başka bir deyişle, beni bir damızlık haline getirmek istiyorsun. Kız kardeşimle benim ne yapmamı bekliyorsunuz? Her yıl bir yavru bırakmamızı mı?"

"Bunu ikiniz de yapabilir misiniz?" Zorus ilgilenmiş görünüyordu. "İrkiniz dişi olarak yaratıldı. Erkek yavrular yaratabildiler mi?"

"Muhtemelen bu kadar hızlı çocuk sahibi olabiliydik ama olmayacağız." Eve dişlerini gösterdi. "Bunun mümkün olduğuna eminim ama beni bir tür bebek makinesine dönüştürmene izin vermeyeceğim, Danica da öyle. Soyumuzdan sadece iki kişinin idam edilmeden önce çocuğu oldu. Çok hızlı iyileştığımız ve mühendislik ürünü genetiğimiz hamilelikleri hızlandırdığı için on iki haftalık gebelikten hemen sonra tam zamanında doğum yaptılar. Hamile oldukları anlaşıldığında onlara ne olduğunu hatırlıyorum. Her ikisi de güvenlik tarafından götürülüp kilit altına alındı, böylece onları test edebileceklerdi. Teşekkürler ama kalsın."

"Yavruların hepsi dişi miydi?" Zorus bu işin bırakmaya hazır değildi.

"Evet." Kaşlarını çatıp. "Ama bizim soyumuzda sadece iki hamilelik oldu, bu yüzden sadece kız çocuk sahibi olabileceğimizi düşünmeyin. Eğer genetik bir tasarım değilse, o bebeklerin babalarının cinsiyetleriyle bir ilgisi olabilir."

Blackie bu bilgiyle sarsıldı ve Eve'in kısa bir süre içinde ona sayısız çocuk doğurabileceğini hayal etti. Ayrıca sadece dişi çocuk doğurabiliyor olması da onu biraz endişelendiriyordu. Öne doğru agresif bir adım attı ve kameraya ters ters baktı.

"Yeter," diye bağırdı. "O ve yavru arkadaşı siborglar için yaptıklarının en büyük bedelini ödediler. Onlardan nüfusumuzu dişilerle doldurmalarını istemeyecek ya da beklemeyeceksiniz. Sahip olacağımız çocuk sayısına ve zamanlamasına onunla benim aramda karar verilecek. Bu pazarlığa açık bir konu değil."

Zorus kameraya baktı ve dinliyor gibi görünüyordu. "Ne söylüyorlar?" Eve başını kaldırıp Blackie'ye baktı.

"Bilmiyorum. Ben onların konuşmalarına dahil değilim." O diledi vardı.

"Hamilelikleri sana özel olarak anlatmak istedim ama hiç gündeme gelmedi. Korktun mu?"

Doğrudan göz teması kurabilmeleri için onu çevirdi. "Eğer bu düşündüğüm anlama geliyorsa, korkmuş değilim. Bu bir sürpriz ama senden çocuk sahibi olmak istediğime zaten karar vermiştim. Sadece aynı anda birden fazla çocuk sahibi olmayı beklemiyordum."

"Bu sadece bir şans olabilir."

Buna inanmayarak kaşlarını kaldırdı.

"Evet." Bakışlarını onun gömleğine indirdi. "Cameron ve ekibinin de bulduğu şey buydu. Daha fazla araştırma yapmak umuduyla bazı muhafızlarla bağlantı kurmamız için bizi daha fazla teşvik ettiler. Tabii ki bu hiç gerçekleşmedi." Gözlerinde yaşlarla başını kaldırdı. "Seninle kaçmaya çalıştığımızda o bebekler daha bir haftalıktı. Anneleri onları on gün arayla doğurmuştu. Cameron onları anneleriyle birlikte öldürttüğünü söyledi."

Onun ıstırabını görmekten nefret ediyordu.

"Bu benim hatamdı. Herkesi cyborglara yardım etmeye ikna eden bendim. Bazıları korkuyordu. Hayatlarımız bok gibiydi ama kurallara göre oynadığımız sürece hayatta kalabilirdik. Yine de beni dinlediler çünkü yapılacak doğru şey buydu."

Blackie kollarını ona doladı ve sıkıca sarıldı. Kızın başının üstünden Zorus'a dik dik baktı. Erkeğin sempatik ifadesi, incelerken aralarında geçen konuşmalara kulak misafiri olduğunu gösteriyordu.

"Senin hattın bizi kurtarmak için hayatını kaybetti. Çok üzgünüm Eve. Bunu sana ya da onlara telafi etmenin bir yolu olmadığını biliyorum ama deneyeceğiz."

Zorus başını salladı. "Anlaştık."

Eve gerildi ve kollarından çekildi. Arkasını dönüp kameraya ve onlarla birlikte odada bulunan konsey üyesine bakmadan önce gözlerini sildi. "Yumurtalıklarım beni ve eşimi ilgilendirir. Aynı şey kız kardeşim için de geçerli. Anlaşıldı mı?"

"Mükemmel." Zorus başını eğdi.

Blackie konseyin o anda hemen hemen her şartı kabul edeceğini düşündü. "Üreme anlaşmamdan derhal çıkarılmak istiyorum."

"O da ne?" Eve başını kaldırıp ona baktı.

Blackie ağzını açtı ama hiçbir kelime çıkmadı. Hoşuna gidecek bir açıklama yoktu.

"Tüm siborglar üreyemez," diye yanıtladı Zorus. "Ben bunun en iyi örneğiyim. Yaratıldığımda yaşayabilir spermlerim vardı. Doktorlardan biri beni çocuk sahibi olup olamayacağımızı keşfetmek için kullandı. Sonra da beni kısırlaştırmaya karar verdi."

Eve dehşete düşmüş görünüyordu. "Özür dilerim."

"Bitti. Yavru üretemeyen tek erkek ben değilim. Bu erkekleri sağlıklı, üretken spermleri olan diğerleriyle birlikte bir listeye yerleştiriyoruz. Buna 'üreme anlaşması' deniyor. Bu sayede kadınlar, aile birimlerinden birinin çocuk sahibi olamaması durumunda aktif spermi olan erkeklere ulaşabiliyor. Kişi başına en az bir çocuk sağlayarak ırkımızın geleceğini korumak bizim görevimizdir."

Eve'in rengi soldu. "Yani başka bir kadın eşimin spermini isteyebilir ve o da bunu bir kap içinde verip bebek sahibi olmasını mı bekleyecek? Kesinlikle hayır."

Blackie onun iyi tepki vermeyeceğini biliyordu. "Bu yüzden benimkinden çıkmak istiyorum."

Zorus gülümsedi. "Suni döllенmede başarı oranımız pek iyi değil. Kadın cinsel ilişki için erkeğinizi ödünç alacak."

"Siktir et!" Eve'in öfkesi patladı. "Onu üreme anlaşmasından çıkar. Eğer bir sürtük ona elini sürmeye kalkarsa, onu ısırp koparırım. O benim!"

Konsey üyesinin eğlenmiş görünme cüretini göstermesi onu daha da çileden çıkarmışa benziyordu. Blackie Zorus'u yumruklamak istedi.

"Onu öldüreğim. Blackie benim eşim." Dişlerini göstererek hırladı. "Büyüleyici," diye düşündü Zorus.

"Zorus," diye uyardı Blackie. "Yeter. Sırf onun tepkilerine şahit olmak için kasıtlı olarak anlaşılmaz davrandığını biliyorum. Beni üreme anlaşmasından çıkar. Sahip olacağımız çocuk sayısı Eve ile benim aramdaki kişisel bir mesele. Eve ve Danica'nın soyunu gelecek nesiller için korumak için neden gerekenden daha fazlasına sahip olmamızı istediğini anlıyorum ama şimdi bunu tartışmanın zamanı değil. Yeterince şey yaşadı."

"Anlaştık." Zorus geri adım attı. "Eşyalarınızın güvenliğini sağlamak ve onları yeni evinize taşımak için bir ekip gönderildi. Krell ikinize de orada eşlik edecek ve onlar yiyecek stoklarken Eve'in yararı için size şehirde kısa bir yürüyüş turu yaptıracak. Konsey yarın kendileriyle bir randevu için geri dönmenizi istiyor." Gözlerini Eve'e dikti. "Ayrıca kız kardeşinizle de tanışmak istiyoruz."

"Gene'e haber vereceğim ve onu getirecek." Blackie durakladı. "Aile birliğimizin resmen kabul edilmesini istiyorum."

"Bunu yarın sabah konsey onları gördükten hemen sonra ofisimde halledeceğiz. Sorun olmayacaktır. Bir tören istiyor musunuz?"

"Belirsiz." Blackie Eve'e baktı ve gülümsedi. "Bunu bu gece tartışacağız."

Kapılar kayarak açıldı ve Krell içeri girdi. "Bu taraftan."

On Birinci Bölüm

Eve şehrin şimdiye kadar gezdiği en temiz yerlerden biri olduğuna karar verdi. Sayborgların meraklı bakışları onu korkutmuyordu, çünkü onunla ilgilenen herkese genişçe sırtıyordu. Bazılarının serbest kalmasına yardım etmişti ve başarılarından dolayı gurur duyuyordu. Freedom'ın neden olduğu acı ve onun köpek soyuna ihaneti hayatının geri kalanını mahvetmeyecekti. Geleceği Garden'daki eşinin yanındaydı.

"Danica'nın Gene'in gemisinde uyandığında feryat edeceğini biliyorsun. Neredeyse onun için üzüleceğim."

Blackie'nin derin kıkırdaması dikkatini çekti ve ona baktı. "Bence onunla başa çıkabilir."

"Bilmiyorum. Isırıyor ve adil dövüşmüyor. Bunu kısa kesip ona bir video göndermek isteyebiliriz. Onun için oynatabilir, böylece geldiğinde beni gerçekten görebilir, aksi takdirde en kötüsünü düşünecektir. Tahminimce onu kendi vahşi yöntemlerini uygulamak için kaçırdığını düşünecektir." Sırıttı. "Eğer kaçırdıysa bunun kötü bir şey olacağını düşündüğümünden değil. Ondan itiraf etmek istediğinden daha fazla hoşlandığına inanıyorum. Bunu ona itiraf etmesi için böyle bir uyandırma çağrısı gerekebilir."

Blackie bakışlarını diğer cyborg'a çevirirken hiç de eğlenmiş görünmüyordu. "Krell? Sence yeni odamızı hazırlayacak zamanları olmuş mudur?"

Uzun boylu, geniş omuzlu cyborg omuz silkti. "Gidip öğrenebiliriz. Ben eve, Cyan'a dönmek istiyorum."

"Yakında çocuğu olacak, değil mi?" "Evet."

"Yaptığın her şey için teşekkür ederim." Eve ona dönüp baktığında sırtıttı.

"Tehdit değerlendirmesi benim işim. Düşmanın yapabileceği her hamleyi hesaplamak ve buna karşı koymak için orada bulunursam bunu en iyi şekilde yaparım. Zorus orada olmamı istedi."

Binalardan birine girdiler ve asansörle en üst kata çıktılar. Blackie elini panelin üzerine koyduğunda kapılar açıldı ve Eve kimliğini kanıtlamak için sinyal gönderdiğini tahmin etti.

Cyborglar onları içeride karşıladı. İçlerinden biri Blackie'yle karşı karşıya geldiğinde pek de mutlu görünmüyordu. Uzun boyluydu, gümüş mavisi gözleri vardı ve saçları parlak, gümüşü bir renkteydi. "Eşyalarınız transfer edildi, yiyecekleriniz teslim edildi ve bir saat içinde bir giyim koordinatörü kadının kıyafetlerini ölçmek için gelecek."

"Yardımların için teşekkür ederim Steel."

Arkadaşının gergin konuşma şekli Eve'in omurgasını sertleştirdi. Belaya karşı anında tetikteydi.

"Emirlere uyduğum. Rena uzaydan yorulduğu için Garden'a dönmekten memnundu. Birkaç hafta burada kalacağız." Durakladı. "Bize sizin bir alt katınız tahsis edildi."

Eve hafızasında Steel hakkında duyduğu her şeyi aradı. "Bir insanla evlisiniz." Blackie'yi serbest bıraktı ve elini uzattı. "Ben Eve. Blackie ve ben çiftleştik. Ben bir köpek birimiyim. Yani köpek genetiği eklenmiş insan. *Briden*'i kurtardığınız için teşekkür ederim."

Blackie onun yanında gerildi ama uzun boylu sayborga karşı nazik davranmasına engel olmadı. Hızlıca el sıkıştıklarında Steel'in tokası nazik ve teni sıcaktı. "Seninle tanıştığıma memnun oldum Eve. Gemime mekiğimize buraya kadar eşlik etmem emredildiğinde neler olup bittiğinden haberdar oldum. Garden'a hoş geldiniz."

Bazı cyborglar Krell'in ayrılmak için beklediği asansöre gitti ve Eve arkadaşını komutanla birkaç dakika yalnız bırakmaya karar verdi. "Teşekkürler. Ne manzara ama!" Büyük pencerelere doğru ilerledi, şehre ve onu çevreleyen duvara baktı. Onun ötesinde, uzakta, uçsuz bucaksız okyanusu gördü.

Sessizlik şiddetliydi ve yüzünü buruşturdu. Uzaklaşmasının, eşinin Steel'le özel olarak konuşmak için bir fırsat yakalamasına yetecek kadar ipucu olacağını ummuştu.

"Evimizin hazırlanmasına nezaret ettiğiniz için teşekkür ederim." Blackie durakladı.

"Ben yapmadım. Burası eskiden Rena'yla paylaştığımız odaydı. Birkaç şey unutmuştu ve ben de onları aşağıya gönderttim."

"Anlaşıldı." Blackie boğazını temizledi. "Senden özür dilemek istiyorum Steel."

Eve sırtıttı ve görüş açılarının dışında onu görebilme ihtimallerine karşı yumruklarını havaya kaldırmaktan kaçındı. Bu, Blackie için önemli bir adımdı.

geçmişteki sorunlarıyla.

"Ne için? Sizin konumunuzdaki birine üst katta yer vermek protokolde yok ama bu kadın özel ayrıcalıkları hak ediyor. Rena aslında balkonlu alt katı tercih ediyor. Uzun süre *Vontage*'da kaldıktan sonra temiz havada oturmaktan hoşlanıyor. Bu yaşam alanı bana kalıcı olarak tahsis edilmedi. Zorus biz geldiğimizde buranın başka bir çift için tutulduğunu söyledi."

, *bebeğim. Yapabilirsin*, diye arkadaşını teşvik etti Eve.

"Kadınıza davranış şeklimden dolayı çok pişmanım. Rena'nın bir tehdit olduğuna ve kararlarınızı bir şekilde etkilediğine inandım. Onun sizde derin duygular uyandırdığını anlayamadım."

Eve gümüş saçlı cyborg'un özrünü kabul edeceğini umuyordu. Çok uzun sürmedi.

"Anlıyorum."

Omuzları biraz çöktü ve kalbinin bir parçası eşi için kırıldı. Beklediği yanıt bu değildi ve Blackie'nin de aynı şekilde hissettiğinden emindi.

"Konseye tamamen sadıktım ve onun bizim için bir tehlike olduğu yönündeki değerlendirmelerine inandım. O zamandan beri hatamı öğrendim ve sözlerim ve eylemlerimle ilgili olarak ne kadar kızgın hissettiğinizi anlıyorum. Onlardan pişmanlık duyuyorum. En derin özürlerimi kabul edin ve hatamı eşinize de bildirmek isterim."

Saniyeler geçtikçe Eve'i olaya dahil olmaya zorluyordu ve o da dönerek birbirlerine bakan adamları inceledi. Steel yumruk atmaya hazır görünmüyordu ama tam olarak ikna olmuş da görünmüyordu.

"Dünya'da tanıştığımızda birbirimize bağlandık." Odayı geçip Blackie'nin yanında durup Steel'e bakarken kelimeler ağzından kolayca döküldü. "Beni kaybetti ve sanırım bu onu duygulara karşı sertleştirdi. Gerçekten üzgün ve geriye dönüp baktığında yaptığı bazı şeyler için kendini çok kötü hissediyor. Buraya gelirken sen ve karın hakkında konuştuk."

Blackie onun elini tuttu. "Yapma, Eve."

Vazgeçmeye hazır değildi. Çelik'in yüz ifadesinde düşüncelerine dair hiçbir ipucu yoktu ama onu dinledi. "Eminim Rena'na aşık olduğunda her şeye bakış açını değiştiren o anlardan birini yaşamışsındır. Blackie artık her şeyi farklı görüyor. Geçmişte yaptığı şeyler yüzünden çok üzgün ve ben de ona, eğer bu hataları telafi ederse herkesin gönlünü alabileceğini söyledim.

nasıl hissettiğini ifade eder. Herkes ikinci bir şansı hak eder, sizce de öyle değil mi?"

Steel hiçbir şey söylemedi.

"Bana bir bakın. Tüm soyum Dünya'da ölüme terk edilmişken ben sayborglardan oluşan bir gezegende duruyorum. Bunun için buradaki herkesi suçlamıyorum. Bu Parlis'in hatası. Bana yalan söyleyen oydu. Blackie de yalanlara kanmıştı ve şimdi gerçeği biliyor. Doğru olduğunu düşündüğü şeyi yapıyordu. Aranızda geçenlerin tüm ayrıntılarını bilmiyorum ama kendini çok kötü hissediyor. Bu konuda bana güvenin."

Steel'in delici bakışları onu terk etti ve Blackie'yle konuşurken kaşlarını çatı. "Onu seviyor musun?"

"Evet. O benim her şeyim." Blackie cevap vermekte tereddüt etmedi.

"Belli ki seni seviyor. Artık seninle bir sorunum yok, Blackie. Hafızam biraz uzun ama artık Rena için bir tehdit olmadığını kabul ediyorum. Sen ve ben iyi ilişkiler içinde olacağız. Anlaştık mı?"

"Anlaştık." Blackie keskin bir şekilde başını salladı. "Teşekkür ederim."

"Kadınıza iyi davranın. O senin bir numaralı önceliğin. Bunu asla unutmayın. Onu her şeyin üstünde tutmak görevinizi ihmal etmek değildir. Hayattan zevk almanızın nedeni o olacaktır."

"Bana bu tavsiyeyi vermenize gerek yok."

Cyborg'un gümüş mavisli bakışları Eve'e kaydı. "Rena'm seninle tanışmak isteyecektir. İnsan gibi görünüyorsun ve o cyborg kadınlarla vakit geçirmekten hoşlanmıyor. Onları duygusal olarak bağ kuramayacak kadar uzak buluyor. Garden hakkında daha fazla şey öğrendiğinizde siz de onlar hakkında aynı şekilde hissedebilirsiniz. Bizi ziyaret edebilirsiniz." Blackie'ye baktı. "Ben onunla konuştuktan sonra onu da getirebilirsin. İlk başta anlayışlı olmayabilir ama kıbar bir sosyal toplantı yapmayı deneyeceğiz. Size yakında bir akşam yemeği davetiyesi göndereceğim."

"Teşekkür !" Eve sırtı. "Bunu çok isteriz."

Cyborg kapıyı arkasından kapatarak gitti ve Eve, Blackie'ye sarılırken gülmekten kendini alamadı. "O kadar da kötü değildi, değil mi?"

Kollarıyla onu sardı. "Paylaştığım en pürüzsüz sözlü iletişim değildi ama tahmin ettiğim kadar korkunç da değildi."

"Sana yumruk atacağını mı düşündün?"

"Yüksek bir olasılık vardı. Buraya beni kadınından uzak durmam konusunda uyarmak ya da başka bir yerde ikamet etmemi istemek için geldiğine inanıyordum."

bina."

"Onun yerine bir yemek davetimiz var. Gördün mü? Bu özür olayı işe yarıyor." Adamın yakışıklı yüzüne bakabilecek kadar geri çekildi. "O zaman beni gezdir. Ben daha çok yatak odasıyla ilgileniyorum. Kutlayacak çok şeyimiz var. Seksten bahsediyorum, bu ipucu yeterince güçlü olmadıysa diye söylüyorum."

"Güvende olduğundan emin olmak için Danica'yı kontrol etmek ister misin? Gene ona zarar gelmesine izin vermez ama doğrulama istemenizi anlıyorum."

Bu durumu tamamen unuttuğunu fark ettiğinde bir parça suçluluk hissetti. Öncelikleri değişmişti ve Blackie'yi çıplak bırakmak tek düşüncesi olmuştu. Bu Danica'yı daha az sevdiği anlamına gelmiyordu ama eşi her şeyden önce geliyordu. Blackie Gene'e güveniyordu ve eşinin de onun kararlarına inandığını bilmesini istiyordu.

"Bu ilaçlar ne kadar dayanıyor?"

Durakladı, zihninde hesap yapıyor gibiydi. "Uyanmadan önce yaklaşık dört saat yirmi dakikamız var."

"Eğer uyuyorsa onları rahatsız etmenin bir anlamı yok. Önce şu yatak odamızı bir inceleyelim. Daha sonra arkadaşınızla irtibata geçeriz."

"Erken uyanması ihtimaline karşı iletişimi göndermeliyiz. Bu hesaplamayı insanların tepki süresine göre yaptım."

"Tamam." Onu oturma odasına, ekranlı bir duvara götürmesine izin verdi. "Burada hiçbir şey çalışamayacağım, değil mi?" Elini kaldırdı ve yüzeye bastırdı. Hiçbir şey olmadı. Tekrar denedi ama sisteme bağlanamadı.

Blackie onunkini bir kenara fırlattı ve kendininkini sensörün üzerine yerleştirdi. "Sadece sayborglar için kodlanmışlar. Bir sorun çıkmayacaktır. Evimizi sesli aktivasyona ayarlayabilir ve komutlarınızı takip etmesi için programlayabilirim."

"Kapı kilitleri bile mi?"

"Evet." Gözlerini kapattı ve saniyeler içinde ekran aydınlandı. Gene'in yüzü belirdi.

"Nasıl gitti? Neden görsel bir bağlantıdayız?"

"Her şey plana göre gitti. Parlis ve Jezel gözaltına alındı ve statüleri ellerinden alındı. Eve, Danica için bir video mesajı bırakmak istedi." Pad'i bıraktı ve başını salladı. "Devam edin. İşiniz bittiğinde Gene iletiyi sonlandırabilir. Seninle yatak odamızda buluşuruz."

"Harika." Onun koridorda kayboluşunu izledi ve diğerk cyborg'un beklediğini hatırladı. Onun gözlerinin içine baktı. "Ona ilaç verip gemine götürdüğün için çok kızacak."

"Tahmin etmiştim." Gene omuz silkti. "Bu durumun üstesinden gelebilirim."

Eve havayı içine çekti. "Bunu kaydedip uyandığında ona gösterebilir misin?"

Bir şeye dokundu. "Kayıt."

"Merhaba, Dani." Bu sadece kız kardeşinin kızgın olduğunu bildiğinde kullandığı bir terimdi. "Sana sakinleştirici verildiği için gerçekten üzgünüm. Freedom'ın yüzeyde bizi bekleyen kötü sürprizleri varsa birimizin hayatta kaldığından emin olmak istediler ve o da kurtuldu. Aslında şanslı olan sendin çünkü vurulmaktan ve zırhlı bir araçta çılgın bir yolculuğa çıkmaktan kurtuldun. Ben iyiyim. Özgürlük kızardı, tamam mı? Hapse atıldı ve boka battı. Gene seni yüzeye geri götürecektir, bu yüzden onun canını sıkma, tamam mı?"

Bu isteği karşısında Gene'in gözlerinin açıldığını fark etti ve sırtıttı. "Yakında görüşeceğiz. Uslu dur ve iyi oyna. Bu benden sana bir emirdir. Ben hâlâ birinciyim. Seni seviyorum!" Gene'e başıyla selam verdi ve parmağını boğazında kesik kesik gezdirdi. "Kaydı durdurabilirsin. Umarım bu onu sakinleştirir ama her ihtimale karşı kasıklarına yakın dizlerine dikkat et, tamam mı?"

Yutkundu. "Anlıyorum." "İyi şanslar.

Şimdi kapatabilirsin."

Ekran karardı ve Eve dönerek arkadaşını takip etmeye başladı. Koridorda. Adamın kokusu o kadar çok sinmişti ki, ilk iki açık kapıyı içeri bakmadan atlardı ve soldaki üçüncü kapıdan içeri girdi. Büyük bir yatağın ucunda duruyordu, üniforma gömleği yoktu.

"Bensiz mi soyunuyorsun?"

"Tenime bakmaktan hoşlanıyor gibisin."

"Evet." Geniş mekânı geçerken, renkli camların ardındaki şehri gösteren manzarayı fark etti. "Yine de bir sorum var. Diğer binalardan insanlar içeriyi görebiliyor mu? Sizin panjurunuz yok mu?"

"Bilgisayar, tüm dış ışıkları kaldır."

Camlar siyaha dönene kadar karardı. "Vay canına. Bu harika bir özellik."

"Farklı vardiyalarda çalışıyoruz ve gün ışığı uyku döngüsü sırasında bazılarını rahatsız edebiliyor."

"Yemekler iyiye burayı seveceğim. Şu anda tek çekincem bu," diye dalga geçerek adamın kaslı göğsünü inceledi ve ellerini adamın karın kaslarının üzerinde gezdirmek için uzandı. "Gördüğüm diğer her şeye bayılıyorum." Avuçlarını aşağıya, adamın pantolonunun beline doğru kaydırıldı. "Hadi seni bunlardan kurtaralım ve başka nelerin tadının güzel olabileceğini tartışalım."

Eve önünde diz çöküp parmaklarını pantolonunu açmak için kullandığında Blackie'nin omurgası sertleşti. Çenesini indirdi ve aleti serbest kalana kadar pantolonu aşağı çekerken onu izledi. Onun bu kadar yakın olması kanın o bölgeye hücum etmesi için yeter de artardı bile.

Şaftının dibindeki hassas deriyi keşfeden parmak uçlarının hafif dokunuşu ve ardından yukarıya, başına doğru ilerlemesi kalp atış hızını artırdı. Keskin bir nefes aldı ve onun samimi ilgisinin tadını çıkararak hareketsiz kaldı. Bakışları onunkilere kaydı ve gülümsedi. Dili dudaklarını yalamak için dışarı fırladı ve birbirlerine yaklaşarak ayrıldılar. Sıcak, ıslak ağızıyla aletin ampulünü çevrelediğinde dik durmak için dizlerini kilitledi.

"Eve," diye inledi kadın onu daha fazla içine alırken, dili ve emişiyle hafifçe alay ediyordu. İtme dürtüsü vurduğunda hareket etmemek kontrol gerektirdi.

Ellerinden biri kıcını avuçlarken, diğeri skrotumunu okşamak için uyluğunun iç kısmına doğru kaydığında, işkence ve saf zevkin bir karışımı haline geldi. Bir yandan masaj yapıyor, bir yandan da sikini dudaklarının arasında gezdiriyordu. Karnının altını okşayan sıcak nefesinden, neredeyse her geri çekilişinde yaptığı erotik büyüye kadar her hissi yaşarken gözleri kapandı, sadece ilerlediğinde biraz daha almak için.

Körü körüne uzandı ve destek için yatağın direğine tutundu. Boşalmaya yaklaştıkça vücudundaki her kas sertleşiyor gibiydi. Çok hızlı boşalmak istemiyordu ama vücudu onun komutlarını dinlemeyi reddediyordu.

"Eve," diye uyardı. "Daha fazla dayanamayacağım."

Daha sert emdi, daha hızlı hareket etti ve adam konuşma yeteneğini tamamen kaybetti. Onun durmasını bekliyordu ama bunun yerine onu sınırlarının ötesine itti. Yüksek sesli bir inilti odayı doldurdu -kendisinden geliyordu- sıcak zevk onu ele geçirdi. Wood, tohumunu yuttuğunda akıl sağlığıyla hemen hemen aynı anda kırıldı, ağız bacakları yol verene kadar onu sağdı.

Blackie arkadaşının üstüne düşmek yerine yatağa çarparak geriye düştü. Gözlerini açmak için mücadele ederken aleti kadının seksi avuçlarından çekildi. Kendine gelmeye çalışırken biraz titredi, daha önce hiç bu kadar güçlü bir tepki yaşamadığı için nasıl tepki vereceğinden emin değildi.

Eve ayağa kalktı ve onun kucağına oturana kadar üzerine tırmandı. "Tadına bayılıyorum."

Başını eğdi ve adamın göğsüne bir öpücük kondurdu, yüzünü adamın boğazına dayayana kadar yukarı doğru ilerledi. "Umarım çabuk iyileşirsin. Bu beni tahrik etti, Yakışıklı. Beni çok azdırıyorsun."

"Kıyafetlerini çıkar."

Kadın daha fazla ısrar etmeden adamın üzerinden yuvarlandı. Ayağa kalktı ve bir ayağını kaldırarak botunu yırttı. Hasar verip vermediklerini umursamadan ikisini de odanın diğer ucuna fırlattı. Pantolon zaten kalçasının ortasından aşağıya doğru çekilmişti, bu yüzden sadece düz bir şekilde uzanıp bacaklarını kaldırarak geri kalan yolu itmek meselesiydi. Eve'in soyunmayı bitirmesini izlemek için yan döndü.

Kadının solgun tüm vücudunun nasıl hissettiğini öğrenene kadar ellerini her santiminde gezdirme arzusu uyandırdı. Kadın giysilerini çıkardı ve adam hızlı, agresif hareketiyle onu şaşırtarak hamle yaptı ve onu altına kısırdı. Kollarını başının üzerine çekerken ve dizini bacaklarının ortasına bastırırken cildini zedelememeye özen gösterdi. Kadın bacaklarını onun için ayırdı ve adam aradaki boşluğa doğru kıpırdandı.

Kaşları kalkarken güzel gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Şimdiden bir kaya kadar sertleştin mi? Etkilendim."

Aletin tepesini kadının seksinin sırlıslıkla dikişine hizalamadan önce kalçalarını ayarlaması gerekiyordu. Klitorisini kızdırmak için kullanarak aşağı yukarı ovuşturdu. Çıkardığı yumuşak inilti onunkine içine gömülme arzusu daha da artırdı.

"Beni sevdiğini söyle." Kelimelere ihtiyacı vardı. "Seni seviyorum."

Aleti amının küçük açıklığına bastırana kadar pelvisini manevra ettirdi ve ileri doğru itti. Adam derinlere doğru iterken Eve daha yüksek sesle inledi ve kadının tek bir sert hareketle hepsini almasını sağladı. Orada durakladı.

"Sen benim evimsin."

Onun bakışlarını tuttu.

"Sen benim dünyamda doğru olan her şeysin Eve. asla bırakmayacağım ya da terk etmeyeceğim. Biz bir bütünüz ve bu bizi tamamlıyor. Seni bırakmayacağım."

hiçbir şeyin girmesine izin
vermeyeceğim." "Bileklerimi
bırak."

Onu serbest bıraktı ve parmaklarını saçlarının arasına kaydırduğunda
memnun oldu,
Yüzünden uzak tutarak.

"Ben de yapmayacağım, Yakışıklı. Sen benim tüm hayatım ve yaşama
sebebinsin. Sen benim eşimsin, ruhumun diğer yarısısın. Beni terk etmeye
kalkarsan seni avlarım çünkü sensiz ölürüm."

"Önümüzde çok uzun bir hayat var ve bunu birlikte yaşayacağız. Sen
benim eşimsin ve aile birliğimin kadını, karım olmanı istiyorum." İki yana
açılmış dizlerini destekledi ve hareket etti, sürtünmenin verdiği katıksız zevk
cennetti. "Seni beni terk etmeyi düşünemeyecek kadar yorgun tutacağım."

İnledi. "Eğer kalkmaya çalışırsan dizlerin çözülene kadar sana oral seks
yaparım."

Ağzıyla ona yaptıklarının hatırası, onu tekrar boşalmak için çılgınca bir
ihtiyaç içine sokmaya yetti. Adam ona karşı yumruklarını sıkıyor,
niyetlendiğinden daha sert davranıyordu ama kadın buna aldırmadı,
bacaklarını adamın kalçalarının etrafına kilitledi, bu kaldıracı kullanarak adını
haykırana kadar adama sürtündü, vajinal kasları adamın aletinin etrafında o
kadar sıkı kilitlendi ki adam ondan saniyeler sonra patladı.

Yuvarlanmayı hatırladı, kolları ve bacakları birbirine dolanırken onu da
yanına aldı. Adamın ağırlığı onu nefessiz bırakabilirdi. Eve onun üzerine
yayılmış yatarken sanki oraya aitmiş, her zaman aitmiş ve her zaman ait
olacaktı gibi doğru hissetti. Sırıttı.

"İyi bir eş olacağım."

"Zaten öylesin."

"Başarısız olabileceğimden endişelendim," diye itiraf etti. "Sana
verebileceğimden emin olmadığım şeylere ihtiyacın var."

"Sana nasıl bağlandığımı öğrendiğinde çıldırmandan korkuyordum."

"Rahatladım."

"Ben de istiyorum. Beni istiyorsun."

"Her zaman." Ona daha sıkı sarıldı. "Tanıştığımızdan beri öyle. Kaybının
yasını tuttum."

"Ben de."

"Hatıran rüyalarımın girdi ve seni hiç unutmadım."

"Sen benim de rüyalarırna girdin."

"Artık yok," diye fısıldadı ve kızın alnına bir öpücük kondurdu. "Yan yana uyurken geleceğimizi birlikte hayal edeceğiz."

Kıkırdadı. "Ya da birbirimizin üstüne. Sizi bilmem ama benim biraz kestirmeye ihtiyacım var ve olduğum yerde çok rahatım."

"Bana her zaman neye ihtiyacın olduğunu söyle Eve. Zaman zaman soğuk ya da mesafeli görüldüğümün farkındayım. Hissettiğim bu değil. Çok fazla duyguya ilham veriyorsun ama nasıl ifade edeceğimi öğrenene kadar bunları ifade etmek zor."

"Harika bir iş çıkarıyorsun ve ben hiçbir yere gitmiyorum. Her şeyi çözmek için zamanımız var."

"Güzel."

Zaman sessizlik içinde geçti ve Blackie neredeyse uykuya dalıyordu. "Yakışıklı mı?"

Sevgi sözcükleri hoşuna gitmişti. "Evet?"

"Senden tamamen değişmeni beklemiyorum, tamam mı? Yani, kendini daha fazla ifade etmen dışında. Seni olduğun gibi seviyorum."

"Ben de seni olduğun gibi seviyorum Eve."

"Çocuğumuz olursa aynı anda birden fazla bebek sahibi olabileceğim için hâlâ korkuyor musun?"

"Sürpriz oldu ama seninle çok çocuk sahibi olmayı memnuniyetle karşılayacağım."

"Yani bu bir anlaşma bozucu değil mi?"

"Hayır. Bu benim kadınıın olman için bonus bir özellik. Hamilelik sırasında sağlığını konusunda endişeleneceğim ve muhtemelen sizi her zaman gözümün önünde tutacağım konusunda sizi uyaracağım."

"Bununla yaşayabilirim. Sadece bir süre beklemek, bez değiştirmeyi öğrenmeden önce biraz yetişkin zamanı geçirmek istiyorum."

"Ben de öyle."

"Tamam. İyi geceler. Tatlı rüyalar."

"Sana da tatlı rüyalar." Tam uykuya dalmaya başlamıştı ki telsiz çaldı. Görmezden geldi. Tekrar vızıldadı.

"O da ne?" Eve başını kaldırarak odanın etrafına bakındı.

"Birisi benimle temas kurmaya çalışıyor ama her kimse bekleyebilir."

Gözleri büyüdü. "Kahretsin! Danica. Muhtemelen uyandı ve Gene'e cehennemi yaşıyor. Tıbbi müdahaleye ihtiyaç duymadan önce ona cevap versek iyi olur."

"O küçük. Uyku döngümüz sona erene kadar onu idare edebilir." "O benim kız kardeşim." Keskin pençeleri kayarken ona elini gösterdi. dışarı. "Bunları hatırlıyor musun? Gene senin arkadaşın, değil mi? Onu gerçekten istiyor musun?"

"Şükran Günü hindisi gibi oyulmuş mu?"

"Bunun ne anlama geldiğinden emin değilim ama tatsız olduğunu varsayıyorum." Onu serbest bıraktı. "Ben pantolonumu bulana kadar bir şeyler giy. Bir görsel etkinleştireceğim."

Eve sırtıttı. "Sen geçmiş en iyi eşsin."

On İkinci Bölüm

Eve konsey toplantısından ayrıldığı için minnettardı. Sayborglar iyi davranmışlardı ama o onların sorularından sıkılmıştı. Onlara Freedom'la birlikte Dünya'dan kaçma planları, geride bırakıldıklarını öğrenmelerinin hemen ardından yaşananlar ve sonrasında Danica'yla geçirdikleri yıllar hakkında yaptığı her görüşmenin özetini anlatmak zorunda kalmıştı.

Parlis, Fleet ve Jazel'in işledikleri suçların bedelini ödeyeceklerine dair teminatlar verilmişti. Üçünün de rütbeleri ve ayrıcalıkları ellerinden alınmıştı ve şu anda hücrelerde kilitli olarak konseyin kaderleriyle ilgili kararını bekliyorlardı. Üyelerden biri bunun ölüm olacağını ima etmişti. Bu geçmişi değiştirmeyecek ya da kız kardeşlerini geri getirmeyecekti ama konseyin geri kalanının öfkesi acısının bir kısmını dindirmek için uzun bir yol kat etmişti.

"En içten özürlerimizi sunuyoruz," dedi koyu renk saçlı bir cyborg sonunda. "Dünya'dan kaçarken köpek birimlerinden haberimiz yoktu, yoksa onları asla geride bırakmazdık. Toplumumuza sorunsuz bir geçiş yapabilmeniz için elimizden gelen her şeyi yapmaya hazırız."

"Teşekkür ederim Coval." Blackie boğazını temizledi. "Danica adına konuşmak istiyorum. Kendisine birkaç resmi açıklama yapılana kadar yüzeye dönmeyi reddetti."

"Başımıza gelenlerden sonra sayborglara güvenmiyor, bu yüzden bazı şeyleri yazılı olarak istiyor." Eve açık sözlü olmaya karar verdi. "Kaba olmak istemem ama temkinli olduğu için onu suçlayamam."

Bir diğer erkek konsey üyesi Rais gülümsedi. "Biz de öyle. Ne istiyor?"

"Onu birden fazla cyborgla evlilik sözleşmesi yapmaya zorlayacağınızdan korkuyor." Eve kaşlarını çatı. "Kendini bir eş almaya hazır hissettiğinde kendi eşini seçmek istiyor. Üreme anlaşmalarından haberi yok ama bu da işe yaramaz."

Blackie boğazını temizledi. "Eve demek istiyor ki-"

"Anladık," diye kıkırdadı Coval. "Kız kardeşine söyle, istediği erkeği seçmesine izin vereceğiz ve onu bir cyborg olarak görmüyoruz. Sen

dün çok eşliliğe karşı olduğunuzu açıkça belirtmişsiniz. İzliyorduk, hatırladın mı?"

Rais, "Bunu resmi bir kararname olarak bizzat ben yazacağım," diye teklif etti. "Teşekkür ederim." Eve rahatladı.

Blackie, "Gene onu misafir etmeye istekli, dolayısıyla onun için herhangi bir yaşam ayarlaması yapılmasına gerek yok," diye ekledi.

Coval Eve'i inceledi. "Gene ile yaşamayı kabul etti mi?"

Başını salladı, öyle olduğunu söyleyerek açıkça yalan söylemek istemiyordu. Tam tersi doğrudu. Blackie, Danica'nın Gene'le birlikte yaşamasının tek başına yaşamasından daha güvenli olacağını söylemişti. "Planımız bu."

Masanın sonundaki bir başka erkek, "Bu kabul edilebilir," diye onayladı. "Gene ona yasalarımızı öğretebilecek ve bu yaşam tarzına uyum sağlamasına yardımcı olacak. Uyumluluklarını mı test ediyorlar?"

"Evet." Blackie elinin tersiyle masanın altındaki bacağına dokundu.

"Uyumluluğu test etmenin" ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu, ancak işaretini kabul etti ve ondan aldığı işaretle tekrar başını salladı.

"Konuşmamız gereken bir konu daha var." Sarışın bir kadın cyborg öne doğru eğildi. "İki konsey üyemiz eksik. Sayımızın on iki olması gerekiyor. Blackie, dün akşam bir toplantı yaptık ve sana bu pozisyonlardan birini teklif ediyoruz. Kabul edecek misin?"

Eve onun tepkisini ölçmek için başını çevirdi. Şaşkınlığı gözlerinin genişlemesinden ve dudaklarının aralanmasından belliydi.

"Nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum," diye homurdandı.

Zorus kıkırdadı. "Daha yüksek bir statü kazandın ve köpek birimlerini temsil edebilirsin. Bir görev komutanı olmayı beklediğini biliyorum ama sonunda Bahçe'ye ulaştığına göre Eve'i haftalarca ya da aylarca uzaya götürmek isteyeceğinden şüpheliyim. Konseye her zaman sadık oldunuz ve mükemmel bir katkı sağlayacağınızdan eminiz."

Blackie Eve'e baktı. "Kabul etmeden ya da reddetmeden önce bunu düşünmem ve eşimle bu konuyu tartışmam gerekiyor."

Zorus ayağa kalktı. "Bu makul. Öğleden sonraya kadar ara veriyoruz. Lütfen o zaman bize bir cevap verin."

Oda boşaltıldı ve Eve, Blackie'yi koridora kadar takip etti. Zorus birkaç üyeyle özel olarak konuşmak için izin istedi ve onlara yalnız kalma fırsatı verdi.

"Konsey üyesi olmanızın istenmesi çok büyük bir olay, değil mi?"

Blackie boş bir ifade takındı. "Bu büyük bir onur." "İşi istiyor musun?"

Uzandı ve onun elini tuttu. "İstiyorum ama bu tam zamanlı olarak Garden'da yaşayacağımız anlamına geliyor. Konsey üyeleri yüzeyden nadiren ayrılırlar."

"Bu kötü bir şey mi?"

Tereddüt etti. "Benim için sorun olmaz ama senin için olur mu?"

"Birlikte olacağız, değil mi? Her gece aynı yatakta mı uyuyacağız?"

"Evet."

"O zaman nerede olduğumuzun bir önemi yok. Bir gezegende ya da başka bir mekikte." "Konsey üyesi olmak hoşuma giderdi." Sesi alçaldı.

"Ben asla

bir pozisyon teklif edilmesini umuyordu. O zamandan beri sadece birkaç tane açıldı.

kurulmuştur."

"Dünya Hükümeti'nin yaptığı gibi birkaç yılda bir pozisyonlar için seçim yapmıyor musunuz?"

"Hayır. Bir üye yaptığı işte iyidir ya da kalan üyelerin katılmasını istediği biriyle değiştirilir. Sistemimiz iyi çalışıyor."

"İşi kabul et o zaman," diye ısrar etti. "Umarım maaşı da iyidir çünkü bizi nasıl geçindireceğime dair hiçbir fikrim yok. Ben de sana bunu soracaktım. Burada suçluları kovalamak için birkaç ödül avcısına ihtiyacınız olduğunu sanmıyorum, değil mi?"

"Dünya'daki gibi bir para sistemimiz yok ve Garden'da suç nadirdir. Herkese barınma, giyecek ve yiyecek verilir. Hizmet statünüz size üstün manzaralı binalarda daha iyi yaşam alanları ve daha büyük odalar kazandırıyor."

Eve bunun izin verdi. "Ciddi misin?"

"Evet."

"Ya en alt kattaysanız? Kötü bir şey mi? Bunları yapıyorlar mı Cyborglar dolap büyüklüğünde bir odada yaşıyor ve ikinci el kıyafetler mi giyiyor?"

Kıkırdadı. "Hayır, hepsi konforlu yaşam alanları ama biz manzaraya önem veriyoruz. Bu önemli sayılır. Herkesin kıyafetlere erişimi var ve

aynı miktarda yiyecek. Biz sadece ihtiyacımız olanı istiyoruz. Ödül sistemimiz bu şekilde işliyor. Liyakate dayanıyor ama hiç kimse acı çekmiyor ya da yoksun kalmıyor."

"Bu çok garip ama sistem gerçekten çalışıyorsa harika."

Uzandı ve kızın bir tutam saçını parmakladı. "Sayborgları insanlarla karşılaştırmayın. Bizim nüfusumuz asla açlık çekmez ya da kötü yaşam koşullarına katlanmak zorunda kalmaz."

"Sanırım sevebilirim." "Burası artık senin evin."

Zorus koridora girdiğinde onları böldü. "Hadi benim ofis."

Eve, Blackie'nin elini tuttu ve konsey üyesini takip ettiler. Ofisine varıp kapı kapanana kadar hiç konuşmadılar.

"Beni uyarabilirdin." Blackie iç çekti.

Zorus omuz silkti. "Bunu onlardan duymanın daha anlamlı olacağını düşündüm. Konseyde olmayı hak ediyorsun. Bağlılığın her zaman takdir edildi." Odağını Eve'e çevirdi. "Umarım Parlis ve Jazel'le karşılaşman seni diğer üyelere karşı önyargılı yapmamıştır. Blackie ile birlikte bir aile birliğine katıldın ve bilmelisin ki aile birliğine katılan bir erkeğin statüsünü değiştirmek için kadından izin istemesi adettendir. Reddetmesini emretmeden önce bir konsey üyesi olarak yapabileceği iyilikleri gerçekten düşünmelisiniz."

"Biz çiftleştik ama ben kontrol manyağı değilim. Bu Blackie'nin vereceği bir karar."

Zorus kıkırdadı. "İyi seçim yapmışsın Blackie. Charlie ile tanıştığымda bir insanla aile birliği kurmak başıma gelen en güzel şeydi. Bizim kadınlarımıza hiç benzemiyorlar."

"Teşekkür ederim." Sayborg kadınlar hakkında duyduklarından sonra bunu bir iltifat olarak kabul etti. "Blackie resmi olarak evlenmemizi ayarlayabileceğini söyledi. Ona zaten çiftleştığımızı, bu yüzden gerçekten önemli olmadığını söyledim ama o her şeyin yasal olmasını seviyor."

"Sadece birkaç misafirle küçük bir birleşme töreni yapmak istiyoruz."

Zorus masasının etrafında döndü ve elektronik bir cihaz aldı. "Bunu ayarlayabilirim. Ne zaman?"

"Bu gece." Blackie tereddüt etmedi.

"Tamamdır." Zorus aralarına baktı. "Katılmasını istediğiniz kişilerin bir listesi var mı?"

Blackie konuşmaya başladı ama kapı aniden açıldı ve gücün etkisiyle duvara çarptı. Eve bir saldırı bekleyerek döndü. İçeri dalan kadın cyborg silah tutmuyordu ama elleri iki yanında yumruk olmuştu. Uzun boylu, kaslıydı ve koyu renk bir üniforma giyiyordu.

Zorus defteri yüksek bir gümbürtüyle masasına bıraktı. "Burada ne işin var Fusion? Randevun olmadan ofisime girmeye nasıl cüret edersin?" Kadın durdu, ona ters ters baktıktan sonra Eve'i baştan ayağa dikkatle inceledi. Sonunda öfkesini Blackie'ye yöneltti. "Az önce raporu okudum. Onu Garden'a getirmişsin ve bir aile kurmayı planlıyorsun. birim mi? Bu doğru mu?"

Eve diğer kadından anında hoşlanmadı. "Sen de kimsin?"

Sayborg onu görmezden geldi. "Önceden bir anlaşmamız var, Blackie. Başvurunu protesto etmeye geldim."

Blackie'nin öfkesi çok açıktı. "İtirazda bulunmaya hakkınız yok."

Anlamlar netleştikçe Eve'in kalbi göğsünde bir sayı yaptı. Gözlerini kaldırıp eşine baktı. "Kim o?" Eve kıskançlık içinde yırtılırken fısıldadı. Evliliklerini protesto etmeye gelen herhangi bir kadının onun eski sevgilisi olabileceğini düşündü. Blackie'nin bakışları ona doğru kaydı ama o cevap veremeden kadın devam etti.

"Bu hakka sahibim," diye konuştu kadın ondan önce. "Bir keresinde diğerlerinden önce benim aile birliğime katılmayı düşüneceğini söylemişti."

"Birçok gemide birlikte görev yaptığım biri." Cyborg'a tehditkâr bir adım daha yaklaştı. "Bunu sadece bir tartışmayı önlemek için söyledim. Bu sözler bir yükümlülük sözleşmesi değildi. Kibar bir reddedişti."

Fusion omuz silkti. "Sözler yine de ifade edildi. Aile birliğime katılacaksın."

"Reddediyorum!" Blackie Zorus'un üzerine döndü. "Kendimi hiçbir şeye mecbur etmedim."

Eve diğer kadını inceledi ve Blackie'nin ona dokunduğunu ve öptüğünü hayal etmenin ne kadar acı verdiğinden nefret etti. Blackie'nin kadın zevkinin o kadar da iyi olmadığına karar verdi. Kadın yeterince çekiciydi ama renk ve beden olarak Eve'in tam tersiydi.

"Fusion," diye boğazını temizledi Zorus, "bu kabul edilemez. Ofisimi terk edin. Olay çıkarıyorsunuz."

"Umurumda değil." Gerçekten de ayağını yere vurdu. "Onu istiyorum. İsteğini reddet ve onu aile birliğime kat. Sonunda bana olan borcunu ödeşmiş olunuz."

" oluyor?" Eve kimsenin ortaya çıkıp eşini çalmaya çalışmasını beklemiyordu. "Blackie?" Onun koluna yapışarak dikkatini çekmek istedi.

Elini onun elinin üzerine koydu ve bakışlarını onunkilerle buluştururken elini yerinde tuttu. "Bilmiyorum."

"O senin eski sevgilin mi?"

Dehşete düşmüş görünüyordu. "Hayır. Uyumluluğumuzu hiç test etmedim."

"Bu da ne demek oluyor? Konsey bunu Danica ve Gene hakkında sordu ama o zaman tam olarak bir şey söyleyemedim."

"Bu, bir erkek ve kadının kabul edilebilir bir eşleşme olup olmadıklarını görmek için seks yapmaları ve yaşam alanlarını paylaşmalarıdır."

"Onu hiç becermedin mi?" "Hayır."

Eve ona inanmıştı. Dikkatini aynı derecede öfkeli sayborg kadına verdiğinde öfkesi kabardı. "Sorununun ne olduğunu bilmiyorum ama biz zaten çiftleştik. Bu tamamlanmış bir anlaşma. Ona sahip olamazsın."

"Bu konuda söz hakkın yok."

"Arkadaşım! bu şekilde konuşma," diye uyardı Blackie. "Bu konuda söz hakkı olmayan sensin, Fusion."

Bu yorum Fusion'ın ona pis bir bakış atmasına neden oldu. "O hem insan hem de köpek. O senin altında."

"Yeter!" Zorus bu kelimeyi kükreyerek söyledi. İfadesine bakılırsa, öfkesini kontrol altına alması bir saniye sürdü. "Git buradan, Fusion. O kadına bir daha hakaret etme. O bizim saygımızı hak ediyor."

"Onun ne olduğunu biliyorum. Konseyden gelen raporu okudum. O bir köpek!

Başını okşayın ve sonra ona başka bir erkek getirmesini söyleyin."

Bu kasıtlı bir hakaretti ve Eve pençelerinin parmak uçlarından kaydığını hissetti. Fusion'ı tokatlamak istedi. Boğazının arkasından yumuşak, uyarıcı bir hırıltı çıkarken Blackie'nin elinden çekiştirerek kurtuldu. "En azından onun tarafından isteniyorum. Bir erkeği seninle birlikte olmaya zorlamaya çalışarak acınası görünüyorsun. Bir ipucu yakala, sözde üstün. Ben bir köpek birimi olabilirim ama bu odadaki sürtük sensin."

Blackie kolunu onun beline doladı, saldırmak için hamle yaparsa onu yerinde tutacak kadar sıkı tutuyordu. Adamın sayborg kadını koruduğunu hissetmesi onu üzmüştü. Dikkatini kadından ayırdı, yüzündeki incinmiş ifadeyi görecektir sinirlenmişti.

"Dövüşmenize izin vermeyeceğim."

"Bana hakaret etmeye nasıl cüret edersin?" Fusion daha yakından seslendi. "Onun için savaşalım, köpek. Sana haddini bildireceğim."

Eve başını çevirip kadına dik dik baktı. Eşinin tutuşunda debeleniyordu, kan akıtmaya fazlasıyla hazırdu. Blackie diğer kolunu onun etrafına sardı, tutuşu kalın çelik bantlara benziyordu. Ayakları yerden kesilene kadar önünde kaldırdı ve dudaklarını kulağına bastırdı.

"Eve," diye mırıldandı, "sakın . Seni kışkırtmaya çalışıyor." "Ve başarıyor da. Bırak ben halledeyim."

Zorus onunla hedefinin arasına girdi, Fusion'la yüzleşirken sırtı Eve'e dönüktü.

"Konsey odasını hemen terk et, Fusion. Bu bir emirdir. Buraya sorun çıkarmaya geldin ama buna izin vermeyeceğim. Blackie teklifini reddetti. Git."

"Hayır," diye tükürdü kadın. "Onu benim aile birliğime katacaksın. Onun statüsüne ihtiyacım var."

Ne haltlar burada? Eve yoluna çıkan uzun boylu siborgun etrafını görmek için kıpırdandı ama arkadaşı onu bırakmayı reddetti. Onu serbest bırakmaya zorlamak için pençelerini kollarını parçalamak için kullanabilirdi ama bu bir seçenek değildi. Onu asla yaralayamazdı.

"Anlıyorum." Zorus'un sesi daha yumuşak bir tona dönüştü. "Tamamen anlıyorum."

"Yapacağını biliyordum." Sayborg kadının dudaklarında kendini beğenmiş bir gülümseme belirdi. "Yükseltmeyi hemen yapmanı ve o küçük köpeği bakması için başka birine vermeni bekliyorum. Onu Blackie'nin yakınında istemiyorum. Adamlarımın başka kimseye dokunmasına izin vermem."

Panik başladı. "HAYIR! Eşimi alamaz." Eve mücadelesini yeniledi. "Önce onu öldüreceğim."

"Zorus!" Blackie'nin sesi de aynı derecede sarsılmıştı. "Bunu kabul edemezsin. Reddediyorum!"

Erkek onlara dönüp bakmadı bile. "Konsey dosyalarını okuduğunu itiraf ettin ve Blackie'nin Parlis'in yerine geçeceğinden bahsediliyordu.

Konsey."

"Bunu hak ediyorum. Darius'a en yüksek statü verildi ve şimdi ben de kardeşimle aynı statüye sahip olacağım."

"Bir şeyi hak ediyorsun," diye kabul etti Zorus. "Peki, Fusion. Bunu burada tanıkların önünde yapacağız. Geçmişte biyolojik bağımızı kullanarak beni manipüle etmeye ve istediğini elde etmeye çalıştın. Sen, ben Dünya'da tutulurken bedenimden yapılan hırsızlığın ürünüsun. Seni yaratan deneyler için spermlerimi bağışlayıp bağışlamayacağımı sormadılar. Bilinmeyen genetik bağlantılarımız nedeniyle üreme anlaşmalarındaki olası kusurları keşfetmek için yaptığımız testler olmasaydı senin varlığından bile haberim olmayacaktı. Ailevi anlamda asla benim kızım olamayacaksın."

Eve, Blackie'nin elinden kurtulmak için kıpırdanmayı bıraktı ve Zorus'un onu Fusion'a teslim etmeyi kabul etmediğini fark etti. Konuşmayı takip edebilecek kadar sakinleşti.

Zorus garip bir sessizlikten sonra devam etti. "Keşke seni ben yetiştirmiş olsaydım. Daha iyi biri olabilirdin ama oğlumla yaptığım hatalardan sonra bu şüpheli. Her zaman ona verileni istedin ama bu onu daha iyi bir birey yapmadı. Ne kadar acımasız ve hesapçı olduğunuzu çok iyi biliyorum. Altı yıl önce yakalanan bir erkek insanı sorgulamanıza izin verildiğinde bana gösterilen raporları asla unutmayacağım. Bu bana kâbuslar gördürdü ve bunu yapmak çok zor. Ayrıca iki erkeğiniz hakkında tutulan tıbbi raporlara da dikkat ettim. Onlara kötü davranıyorsunuz ama yine de şikayet edemiyorlar yoksa başka bir aile birimine katılmalarına asla izin verilmezdi. Başka kadınlara layık olmadıklarını söyleyerek ayrılmaya kalksalar bu kadar kindar olurdunuz."

"Bu doğru değil. Ben adamlarıma kötü davranmam." Fusion'ın sesi pek samimi gelmiyordu. Sesi biraz çatallaşmıştı.

"Bana yalan söyleme," dedi Zorus buz gibi bir ses tonuyla. "Steel, gemisinde görevliken statü kazanma girişimlerinizi reddettiğinde ruhsal durumunuzla ilgili bir şikâyetle bulundu. İşte o zaman senin hayatını daha derinlemesine inceledim. Ne zaman aile birliğindeki erkeklerden biri Garden'a gelse, seninle vakit geçirdikten sonra çeşitli yaralanmalarla revire düşüyorlar. Yine de birlikteliğimizden dolayı buna göz yumdum. Artık değil."

"Bu da ne demek oluyor?" Fusion Zorus'tan neredeyse bir duvara çarpacak kadar uzaklaştı. Alışılmadık derecede solgundu. "Ne demek istiyorsun?"

"Çok ileri gidiyorsun, Fusion. Başka bir erkeği işkence etmen için asla isteyerek sana teslim etmem. Hele ki dostum olarak gördüğüm birini hiç. Ayrıca aile birliğindeki iki erkeğin de senin ulaşamayacağın görevlere atanmasını sağlayacağım. Artık gezegenden ayrılmanıza izin verilmiyor."

"Bunu yapamazsın!" Fusion duvara çarpına kadar tökezledi.

"Sana hak ettiğini vermemi istiyorsun. olsun." Zorus'un sesindeki soğukluk Eve'in tüylerini ürpertti. "Erkeklerinizi, onların ya da sizin izniniz olmadan aile birliğinizden kurtaramam ama onlara görev verme yetkim var. Belki şehrimizi çevreleyen duvarların bakımında çalışmak size biraz alçakgönüllülük öğretir. Başka bir erkekle birleşmek için yapacağın tüm başvuruları reddedeceğim. Ayrıca derhal zihinsel değerlendirmeden geçmeniz emredildi. Kendini onlara sunmak için bir saatin var yoksa seni zorla oraya götürürüm."

"Sen bir utanç kaynağısın!"

Zorus omuz silkti. "Bana daha kötülerini de söylendi." "Bana borçlusun!"

"Hayır." Zorus biraz sarkmış gibiydi. "Hiçbirimiz yaratılmayı istemedik ama olabileceğimizin en iyisi olmaya çalışıyoruz. Çalınan DNA'm için sana borçlu olduğum konusunda ısrarcı olman ikimiz için de aşağılayıcı ve senin için de küçük düşürücü. Gözümün önünden kaybol yoksa seni zorla götürürüm. Kalırsan seni tutuklatırım."

Eve kadının başka bir şey söylemeden hışımla odadan çıkışını izledi. Blackie, ayakları yere değene kadar onu vücudundan aşağı indirdi. Zorus dönüp kaşlarını çatarak onlara bakarken pençeleri geri çekildi.

"Böldüğüm için özür dilerim." "Bu kız tam bir kötü haber, değil mi?"

Uzun boylu cyborg bakışlarını Eve'e indirirken irkildi. "Bu yetersiz bir ifade."

"Bu senin hatan değil, Zorus." Blackie Eve'i kollarının arasında tuttu. "Biyolojik bir birlikteliği olduğu için mutlu olmalıydı ama bunun yerine bunu talepte bulunmak için bir araç olarak kullanmayı seçti."

"Sen gerçekten onun babası mısın?" Eve Zorus'u severdi ama Fusion'dan nefret ederdi.

"Bir çeşit. Ben Dünya'dayken spermelerim iznim olmadan kullanıldı ve o da sonuçlardan biri. Diğeri de oğlum. Ben onun farkındaydım

varoluşunu öğrendim. Fusion'dan o yetişkinliğe ulaşana kadar haberim olmadı."

Eve, Cameron ve diğer bazı proje liderlerinin ne kadar kötü olabileceğinin farkındaydı. "Özür dilerim."

Masasının etrafında yürüdü. "Blackie'nin peşinden gitmeye çalıştığı için özür dilerim çünkü o konseye katılacak. Bu Garden'daki en yüksek statü. Oğlum Jazel'le aile birliğine katıldıktan sonra buna sahip olmuştu. Onun planını kabul edeceğime inandığını varsayıyorum." Zorus konuyu değiştirmeye hevesli görünüyordu. "Bu gece için davet listenizde olmasını istediğiniz isimleri söyleyin, ben de onlara bildireyim."

"Açıklığa kavuşturmak için söylüyorum, üreme anlaşmamdan çıkarıldım, doğru mu?" Blackie gerildi.

Zorus gülümsedi. "Evet."

"Bu belliydi." Eve hırladı. "Eşime dokunmaya çalışan her dişiye zarar veririm. Birlikte çocuk yapacağın tek kişi benim."

Blackie kıkırdadı. "Sadece seni istiyorum, güzelim."

Sonsöz

Danica temkinli bir ifadeyle Eve'e baktı. "Demek bu evlilik işini gerçekten yapacaksın, ha? Gene işin içinde damgalama olduğunu söyledi. Kalıcı olması için deri iyileşene kadar istedikleri dövmenin şeklini tutmak için manyetik mürekkep kullanıyorlar. Bir nevi yakıyorlar."

Eve bir adım daha yaklaştı ve ellerini Danica'nın omuzlarına koydu. "İşaret yaptırmamaya karar verdik. Blackie derimin lekelenmesini istemiyor. Beni kaybetmeyeceksin."

"Senden bunu yapmanı istememesi çok hoş. Evli erkeklerle ilgili bazı tasarımlarını inceliyordum. Çok kötü değiller ama bildiğim kadarıyla süper kötü şeyler de söyleyebilirler. Muhtemelen öğrenmesi zor bir cyborg dilinde yazılmış. Senaryo oldukça kötü. Yine de bunu kabul etmediğine sevindim. Eş olayı, vücudunda bir adamın adı olmadan da yeterince sağlam."

"Danica, sana söylemeye çalıştığım şeyi görmezden gelmeyi bırak."

Bir adım geri çekildi ve bağlantıyı kopardı. "Ben üçüncü tekerleğim."

"Sen benim kız kardeşimsin."

"Bir eşin var ve konseye katılmayı kabul ettiğine göre artık önemli biri. Gene bebek sahibi olmaktan bahsettiğinizi söyledi. Bu doğru mu?"

"Bir aile kurmak hakkında konuştuk ama henüz hiçbir şey kesinleşmiş değil. Ailemize bir yavru katma riskini almadan önce Blackie ile biraz zaman geçirmek istiyorum."

"Tanrım. Gerçekten bunun mümkün olduğunu düşünüyor musun? Sıramızdan iki kişinin aynı anda bebek sahibi olması bizim de olacağımız anlamına gelmez, değil mi?"

"Bu kesinlikle iyi bir olasılık. Hamilelikleri sağlıklıydı ve bebekleri de öyleydi."

"Bakın bu onlar için ne kadar iyi sonuçlandı. Doğumları Dünya'dan büyük cyborg kaçışından hemen önce yaptılar, kendilerinin de serbest kalacağını düşünüyorlardı. Her seferinde bir ya da daha fazla bebek sahibi olma teorisini test etmeden önce Garden'da güvenli olduğundan emin olmak için bir süre beklemek isteyebilirsiniz. Kalçanıza bağlı tek bir küçük bebekle kaçmak çok daha kolaydır."

"Danica."

"Biliyorum. Olumsuz davranıyorum ve sen bundan nefret edersin. Paranoyak olduğum için beni dava et."

"Korkularınız hakkında konuşalım ve sizi rahatlatmaya çalışayım."

"Bunun için vaktiniz yok. Konukların geldi. O güzel elbisenin içindesin ve eğer kışını kaldırıp onunla evlenmeye gitmezsen damadın birazdan kapıyı kıracak."

"Birkaç dakika bekleyebilir. Gerçekten sorun ne? Beni hiç göremeyeceğini mi ? Sen ve Gene yan atandınız. Bahse girerim bilgisayarlara pencereleri tamamen açtırsak, aynı katlarda olduğumuz için sessiz sinema oynayabiliriz. Blackie'nin işi onu meşgul edecek ve sık sık takılacağız."

"Seninle yaşamakla aynı şey olmayacak."

"Misafir odalarından birine taşınmak ister misin?" Danica başını salladı. "Hayır."

"İstersen burada bizimle yaşayabilirsin. Sadece söylemen yeterli."

"Hayır. Bunu takdir ediyorum ama ikinizin seks yapmasını dinlemek kulağa eğlenceli gelmiyor. Ayrıca, Gene oda arkadaşı olacağımızı açıkça belirtti. Ona bunun neden iyi bir fikir olmadığını anlatmaya çalışmak duvara bağırarak gibiydi."

"Nasıl gidiyor?"

Biri kapıyı çaldı. "Eve? Ben Charlie," diye seslendi Zorus'la evli olan kadın. "Hazır mısınız?"

"Bize birkaç dakika daha verin." Eve kaşlarını çatarak Danica'ya baktı ve sesini alçalttı. "Gene ile yaşamaktan memnun musun?"

"Talepkâr ve saldırgan biri ve düğününüz için buraya gelmeye hazırlanmadan önce dairemizde dar siyah bir şorttan başka bir şey giymeden dolaştı. Bu tamamen dikkatimi çekmek için yaptığı bir oyundu ve öyle de oldu."

Eve'in kaşları şaşkınlıkla kalktı.

"Pes etmeyen bir vücudu var. Onunla karnımı doyurabilirim. O kadar iyi görünüyor."

"Yalnızsın ve o kesinlikle seninle ilgileniyor." "O dans etmiyor."

"Ondan öğrenmesini isteyin. Eminim denemeye istekli olacaktır. Blackie bana karşı duygularını daha açık bir şekilde ifade etmeye çalışıyor ve mutlu olmam için elinden gelen her şeyi yapıyor."

"Blackie seni seviyor."

"Gene'e sana aşık olması için bir şans ver."

"Ben bir eş istemiyorum."

"Oldukça fantastik."

Danica Eve'in elbisesine baktı. "Çok güzel görünüyorsun. Hadi şu gösteriyi başlatalım, kardeşim. Seni mümkün olan her şekilde sahiplenmek için sabırsızlanan bir eşe veriyorum. Mutlu olacağından ve sana iyi bakılacağından hiç şüphem yok."

"Biliyorum. O inanılmaz biri. Bu kadar mutlu olabileceğimi hiç düşünmemiştim."

"Tanrım. Burası çok duygusal olmaya başladı. Hadi gidip bunu resmileştirelim. Aklında olması gereken tek şey balayı. Yirmi soruyu bırak ve kendi mutluluğumu bulabileceğime biraz inan."

Danica öne çıktı ve onu kucakladı. "Seni seviyorum. Mutlu ol ve benim de mutlu olacağımı bil. Bu benim sana hediyem. Seni her zaman beni kollamaktan kurtarıyorum. Blackie artık senin ilkin. Bu senin bana hediye. Artık senin ikincin olmak ve sen kötü adamlarla uğraşarak bizi evrende süper kahramancılık oynarken tüm çılgın emirlerini yerine getirmek zorunda değilim."

Eve güldü ve ona sarıldı. "Tamam."

"Koluma gir ve lütfen seni vermeme izin ver. Bunu hep yapmak istemişimdir," diye alay etti Danica. "Bundan sonra Blackie'nin baş belası olabilirsin."

Eve kolunu Danica'nın koluna doladı ve kapıya doğru yürüdüler. Kız kardeşi kapıyı açtı. Küçük bir grup geniş oturma odasında bekliyordu. Meclis Üyesi Zorus, yanında insan eşiyile birlikte nikâhı kıyacaktı. Gene de siyah üniformasıyla hazır bulunuyordu. Ama onun dikkati üniformasının içindeki Blackie'ye odaklanmıştı. Saçlarını at kuyruğu yapmış ve onu tepeden tırnağa incelerken gülümsemesi genişlemişti.

"Eve," diye homurdandı, onları karşılamak için bir adım öne çıkarak. "Sen benim en büyük rüyalarımından fırlamış bir hayal gibisin."

"O tamamen senin. İyi şanslar," dedi Danica ve kıkırdadı.

Kollarını ayırdılar ve Eve eşine doğru uzandı. Kızın elini kendi eliyle kavradı ve onu kendi tarafına çekerek Zorus'un yüzüne döndü. "Biz

hazır."

Zorus resmi kırmızı bir cübbe giyyordu.

"Başlıyoruz." "Başlıyoruz," diye tekrarladı
hem Blackie hem de Eve.

Zorus onların birbirine bağlı ellerini kendi eliyle tuttu. "Bugün konseyi tek vücut olarak temsil ediyorum," diye duyurdu. "Blackie ve Eve'e bir aile birliği oluşturmaları için izin verilmiştir. Bu karara itiraz eden varsa, itiraz etmek için bir adım öne çıksın."

Blackie kıkırdadı. "Gene, Eve'i benden almaya kalkışmaz ve bu yüzden sadece onu davet ettim. Devam edin."

Zorus gülümsedi. "Kutsamalarla birlikte, konsey şimdi bu birliğin sağlam olduğuna karar veriyor. Diz çökmeye gerek yok. Tebrikler." Elleri serbest bıraktı.

Blackie Eve'in belini kavradı ve dudaklarını onunkilere bastırmak için onu ayaklarından kaldırdı. Eve kollarını onun boynuna doladı ve onu öptü.

"Bu kadar mı?" Danica fısıldadı. "Evlilik birliğinin ciddiyeti hakkında sonsuza dek sıkıcı konuşmalar yapmak yok mu? Birbirinize tonlarca söz vermek yok mu?"

Gene yumuşak bir ses tonuyla "Hayır," diye cevap verdi.

"Basit tutuyoruz." "Şok edici ama havalı."

Charlie alkışladı. "Düğünlere bayılırım. Kim pasta kesmeye ve dans etmeye hazır? Alkol bile getirdim. Cyborglar bir düğün resepsiyonunun nasıl doğru şekilde yapılacağı hakkında hiçbir şey bilmezler ama sadece biz olduğumuz için bunu Dünya tarzında yapabileceğimizi düşündüm."

Danica gerildi. "Müzik mi? İçki?"

"Evet," diye başını sallayan Charlie mutfağa doğru yöneldi. "Normal cyborg düğün resepsiyonlarının sıkıcı olduğunu söylediğimde bana güvenin. Bir yemek yerler ve sonra giderler. Aslında bir pasta pişirdim ve Zorus'un torpiliyle birkaç şişe viski getirttim. Ben şampanya istedim ama ellerinde hiç yoktu."

Zorus omuz silkti. "Çiftin pastayı dilimlemesi ve her birinin diğerine bir dilim yedirmesi konusunda ısrar etti. Dans etmeleri gerektiğini ve bizim de katılmamız gerektiğini söyledi."

Danica dehşet içinde Gene'e bakarak, "Kahretsin," diye mırıldandı. "İçki içmeyeceksin ya da dans etmeyeceksin, değil mi?"

Bir adım daha yaklaştı ve ona nefes almayı unutturacak şekilde baktı. "Seninle ikisini de yapmaya hazırım."

Panik başlamıştı. Çok seksiydi, bir kadının uzun süre karşı koyamayacağı kadar iyi görünüyordu ve birkaç içki onun savunmasını düşürecek. Danica ciğerlerine zorla hava çekti. "Harika," diye yalan söyledi. "Ama bunun için yanlış ayakkabıları giyiyorum. Bizim daireye gidip düz ayakkabı almam lazım."

Yüksek topuklu ayakkabılarına baktı. "Çıkar onları."

"Hayır." Kapıya doğru ilerledi. "Hemen döneceğim."

"Sana eşlik edeceğim."

Eve ve Blackie'ye bir bakış attı, ikisi de hâlâ dudak , Etraflarındaki herkesten habersiz. "Yanımda bir cyborg olmadan dolaşmama izin var, değil mi? Kimse beni tutuklamayacak mı?"

"Hayır. Siz toplumumuzun bir üyesisiniz ve herkes sizin kim olduğunuzun farkında. Bu güvenli."

"Harika. Burada kal, sen farkına bile varmadan dönmüş olacağım." Başparmağını hâlâ öpüşen çiftte doğru uzattı. "Gittiğimi fark etmediklerinden emin ol."

Adam tartışmadan kaçtı ve asansöre girdi. Asansör kapandı ve duvara yaslandı, gecenin sert bir şey yapmazsa muhtemelen Gene'le birlikte çıplak kalacağını fark etti.

Bir sayborga bağlanma riskini göze almak istemiyordu. Gene bir ilişkiyle ilgileniyor gibi görünüyordu ama onu sadece seks için istiyor olabilirdi. Gene ona yaklaştığında hissettiği çekim, içindeki tüm uyarı alarmlarını harekete geçirdi. Blackie'nin Eve'e olduğu gibi onun da çöküşüne neden olacak kişinin Gene olduğunu hissediyordu.

Danica asansörden zemin katta çıktı ve dış kapılara doğru ilerlerken boş lobiye göz gezdirdi. Kaldırımında durakladığında güneş batmıştı ve sokaklar çoğunlukla trafikten arınmıştı. Birkaç derin nefes aldığı anda bir araç kaldırıma yanaştı ve kadın bir sayborg sürücü koltuğundan indi. Yanından geçti ve binaya girdi.

"Kahretsin," diye mırıldandı Danica, fazla düşünmeden hareket etti. Makinenin etrafından dolaştı ve kapıyı açarak kontrollere baktı. El izi pediyle kodlanmamıştı.

"Bu bir işaret, değil mi?" Arabaya tırmandı ve motor düğmesine dokundu. Motor çalıştı ve başparmağını aşağı doğru bastırırken direksiyonu tuttu.

etkinleştirin. Hızlandı. Sabah erken saatlerde Gene'in onu getirdiği şehrin sınırına doğru ilerlerken siren sesi duyuldu ne de kimse onu takip etti. Korumalar durmasını talep etmek için kapıların yakınında beklemedi. Otomatik bir sistem bir aracın geldiğini algıladı ve metal kapılar açılarak ilerlemesine izin verdi. Gene'in gemisinin yanına park edene kadar durmadı.

Bar eski bir mekikti, gezegenler arasında hızlı geçiş için kargo alanından çok motoru olan bir nakliye aracıydı. Uzatılmış rampadan yukarı yürümesi ve kontrol panelini açıp kabloları kesmek için pençelerini serbest bırakması uzun sürmedi. Kilidi açmak için sadece birkaç bağlantı gerekiyordu.

Danica arkasına dönüp Garden'in yüksek duvarlarına ve iyi aydınlatılmış binalarına baktı. Eve onun kaybolduğunu yakında anlayacaktı. Düğün gecesinde kız kardeşini terk etmenin berbat bir şey olduğunu biliyordu ama Eve eninde sonunda anlayacaktı. Birbirlerini çok iyi tanıyorlardı.

Bir kısmı geri dönmeyi tartışıyordu. Bir araba çaldığı ve mekiği kurcaladığı için başı belaya girebilirdi ama sayborglar onlara birkaç yanlış karar borçluydu. Birden gelen Gene'in görüntüsü kararını vermesini sağladı. Onun güzel gözlerinin hatırası onu partiye geri dönmeye teşvik etti ve elleri ona dokunmak için kaçındı.

"Siktir et." Döndü ve geminin göbeğine doğru yürüdü. Yüksek topuklu ayakkabılarını tekmeledi ve rampanın yükselmesini emrederek kapıları kapattı.

Koşarak komuta merkezine gitti ve modası geçmiş işletim sistemini görünce sırttı. Sesli komutlara yanıt verecek şekilde programlanmıştı, güvenlik özellikleri gömülü olacak kadar eskiydi. "Bilgisayar? Acil durum geçersiz kılınıyor. Gezegenin patlama tehlikesi var. Motorları çalıştırın. Bu bir ölüm kalım durumu."

Araç bilgisayarı "Olumlu," diye yanıt verdi.

Danica koltuğa oturup kemerlerini bağlamak için uzanırken motorlar kıcıının altında titreşiyordu. "Titan'a bir rota çizirin. Harita sisteminizde bu var mı?"

"Olumlu."

"Oraya ulaşmak için yeterli yakıt hücresi var mı?"

"Olumlu."

"şimdi havalanın ve beni Titan'a götürün!"

Mekik iticileri devreye girdi ve mekik gezegenin üzerinde yükselip onu uzaya gönderirken otomatik pilot devreye girdi. Bir hüžün duygusu çöktü

Danica ama o geri itti.

"Özgürlük armağanı iki yönlüdür, Eve," diye fısıldadı. "Mutlu ol. Yerleşmeyi düşünmeden önce yeni bir hayat kuracağım ve biraz daha macera yaşayacağım. O barda kendi içkilerimi kendim alacağım."

Gene'in gemisini geri isteyeceğine dair aklında çok az şüphe vardı. Peşinden gelecek kadar kızgın olup olmayacağını düşünmek onu eğlendiriyordu. "Cesaretin varsa oyuna devam et, seni zavallı cahil cyborg. Evrendeki en iyi ödül avcısını takip etme şansın yok."

* * * * *

Gene, Blackie'ye ters ters bakarken öfkeliydi. "*Barı* çaldı."

Eve, Blackie'nin kolları arasında onun önünde duruyordu. "Danica'nın böyle bir numara yapacağını tahmin etmeliydim." Gözleri yaşlarla doldu ama onları geri kırıştırdı. "Hem de bir elbiseyle. Hiç giymez ki. Bir şeylerin peşinde olduğundan şüphelenmeliydim."

Blackie onu kollarının arasında çevirdi. "Onu geri getireceğiz." Eve tereddüt etti. "Yapma."

"Ne?" Gene, Blackie'den önce cevap verdi. "Mekiğimi çaldı. Dışarıda tek başına."

Eve omzunun üzerinden ona baktı. "Mekiğinizin yakıtı, yiyeceği ve aktif bir silah sistemi var mı?"

"Evet."

"Bırak onu gitsin."

Kadının talebi onu çileden çıkarmıştı. "Hayır."

"Kız kardeşim belli ki burada kalmak istemedi. Sayborglara güvenmiyor ve tek yapmak istediği Titan'a dönmekti. Orayı çok seviyor." Çenesi kalktı ve gözyaşları kayboldu. "Mekik için sana ödeme yapacağım. Bir şekilde, bir şekilde ödeyeceğim. Sadece gitmesine izin ver." Dikkatini tekrar Blackie'ye verdi. "Lütfen mi? Onun mutlu olmasını istiyorum ve onu geri dönmeye zorlamak onu mutsuz edecektir."

Blackie kaşlarını çatı. "Garden'ın yerini biliyor. Bu da onu hepimiz için bir risk haline getiriyor."

"Beni korumak için gözünü kırpmadan ölür. Tutuklanırsa ve Dünya Hükümeti'ne teslim edilirse nerede olduğumu söyleyeceğini gerçekten düşünüyor musun?"

onun ne olduğunu keşfetti mi? Başından beri sana güveniyordum ama şimdi senden bana güvenmeni istiyorum. Sayborglar ya da bu gezegen hakkında kimseye bir şey söylemeyecek. Güvendeyiz."

Blackie'nin başını sallaması Gene'i kızdırdı. "Ona katılmıyorum."

"Bu mantıklı. Onlar kardeş ve Danica'nın sahip olduğu bilgileri asla açıklamayacağına inanıyorum. Bu Eve'i tehlikeye atar."

Gene arkadaşının suratına yumruk atma isteğiyle savaştı. "Mekiğimi çaldı."

"Bunu birinden çalmışsın," diye dikkat çekti Eve. "Adına bakılırsa Dünya'da kullanılmak üzere sipariş edildiği belli. Ona *Bar* adını verdiğinden şüpheliyim. Bunu 'karma bir sürtüktür' olarak düşün ve ödeştik de."

Öfkelendi. "Mekiğime nasıl sahip olduğum değil."

Eve kıpırdanarak Blackie'nin kollarından kurtuldu ve Gene'e ters ters baktı. "Kız kardeşim senden kaçtığı için kırgınsın. O benim kanımdan ve kırgın değilim. Keşke veda etseydi ama sonuçta onun mutlu olmasını istiyorum. Bu da gitmesine izin vermek demek. O akıllı, güçlü ve iyi olacağına inancım tam."

"Titan'a ulaşmak için korsan sektörlerinden geçecek." Mutasyona uğramış insanların Danica'yı ele geçirme düşüncesi Gene'in kanını dondurdu.

"Mekiğin en yüksek hızı nedir? Onları geride bırakmaya yeter mi?" Bu onun korkusunu hafifletmedi. "Evet ama-"

"Koşmakta iyidir. Aslında burada değil."

"Titan'a ulaştığında ne yapacak?" Geri adım atmadan bir adım öne çıktı. "Ona kim bakacak? Bir kadının uzayda yalnız olması son derece tehlikelidir."

"Biz ödül avcısıydık. Kız kardeşim kendi başının çaresine bakabilir. Bir bakıcıya ihtiyacı yok."

Gene, Blackie'ye ters ters baktı. "Onun peşinden gidiyorum."

"Gene," diye uyardı, "belki de en iyisi Eve'i dinlemektir."

Döndü ve asansöre doğru hışımla ilerledi. "Balayınızın tadını çıkarın. Ben onu ve mekiğimi almaya gidiyorum."

"Onu bulursanız size teşekkür etmeyecektir," diye seslendi Eve. "Çok kızacak!"

"Böylece ikimiz de ortak bir noktaya sahip olacağız." Gene asansöre bindi ve kapıları mühürledi, kendisini aşağıdaki kata götürmesini emretti

en alt katta. Danica'yı bulacak ve o-

Aklından, onu ranzasına bağladığı ve onun için endişelendiği her anın bedelini ona ödettiği görüntüler geçti. Öfkesi alevlendi ve bir an önce onu ele geçirme arzusu da arttı.

Binadan dışarı çıktı ve yandaki binaya girdi. Odasına ulaşır ulaşmaz Sky'la temasa geçti. "Bir iyiliğe ihtiyacım var."

"Ne?"

"*Bridden*'a atandınız, değil mi? Görevden ayrıldığımda sizi komutan olarak gördüm."

"Evet. Ne olmuş yani?" Erkeğin sesi şüpheli geliyordu.

"Kadınım mekiğimi çaldı ve Garden'ı içinde bıraktı." Bu gerçekleri itiraf etmekten nefret ediyordu. "Onun peşinden gitmem gerek. Yarın sabah ayrılırken beni mürettebat listesine ekleyebilir misin?" Cevap gelmeyince bağlantıdaki sessizlik onu sinirlendirdi. "Lütfen?"

"Sence nereye gidiyor?" "Titan'a."

"Bu bilgi toplama görevlerinde Dünya'ya o kadar yaklaşıyoruz. Ben Markus Modellerini ve onların görüldüğüne dair herhangi bir bilgiyi araştırmakla görevlendirildim."

"Onun gittiği yerde başka insan kadınlar da olacak. Onlara karşı zaafın olduğunu biliyorum ve kendine bir tane bulmak istediğin de bir sır değil. O güneş sistemine ulaşmadan önce *Bar*'ı geçebileceğimizi umuyorum ama çok sayıda uzay istasyonunun yanından geçeceğiz. Teknik olarak emirlere uyuyor olacaksın ve ben de onu geri getirebilirim."

Uzun saniyeler geçti. "Lanet olsun. Tamam. Şimdi mürettebatla temasa geçeceğim. Bir çanta kap ve mekiğe git. İki saat önce tüm onarımların tamamlandığına dair bir rapor aldım. Bana geldiğine göre konseyin sana onun peşinden gitmeni emretmediğini biliyorum. Onlar neyin peşinde olduğunu öğrenmeden önce gitmemiz gerekiyor, değil mi?"

"Bu tavsiye edilir."

"Lanet olsun. Bana daha fazla anlatma. Bilmek istemiyorum." Sky iç çekti. "Hadi yapalım şunu. Ne olaksa olsun. Kurallar çiğnenmek içindir."

"Teşekkür ederim."

"Döndüğümüzde en iyi arkadaşının en yeni konsey üyesi olduğunu ve kışımızı odalarına soktuklarını unutma. Ateşi sen al, tamam mı?"

Gene dişlerini sıktı. "Anlaştık. Tüm sorumluluğu kabul ediyorum." Danica'yı ele geçirmek için ne gerekiyorsa yapacaktı. Mekiğini çalmanın ve onu kadını olarak sahiplenmesini fiilen engellemenin bedelini ödeyecekti. Adamın "hayır "ı cevap olarak kabul etmediğini öğrenecekti.

Avucuna baktı, onu dizinin üzerine çevirdiğini ve yaramazlık yaptığı için tokatladığını hayal etti. Aleti rahatsız edici bir şekilde şişerek karşılık verdi ve eşyalarını toplamak için odasına girerken bir lanet tısladı. Onun duygularına karşı çok düşünceli davranmıştı ama artık değil.

Ne demekten hoşlanırlar? Seyahat çantasını kapatırken aklına geldi. "Oyun başlasın. Peşinden geliyorum ve kaçtığına pişman olacaksın Danica."

Laurann Dohner hakkında

Ben tam zamanlı bir "kurum içi süpervizör" (kulağa ev hanımından *çok* daha iyi geliyor), anne ve yazarım. Karamelli buzlu kahve, ara sıra şekerleme (ya da iki tane) bağımlısıyım ve geceleri en az beş saat uyumaya çalışıyorum.

Her türlü hikayeyi yazmayı seviyorum. Bence yazmanın en iyi yanı, gerçek hayatın her zaman belirsiz , her zaman kontrol edemediğimiz şeyleri üzerimize fırlatması, ama yazarken her zaman mutlu bir son olduğundan emin olabiliyorsunuz. Yazmanın bu yönünü *seviyorum*. Bilgisayar masama oturmayı, kulaklıklarımı takmayı ve yüksek sesle müzik dinleyerek etrafımdaki dünyayı bloke etmeyi seviyorum, böylece önümde dünyalar yaratabiliyorum.

Laurann okuyucuların yorumlarını memnuniyetle karşılamaktadır. Web sitesini ve e-posta adreslerini www.ellorascave.com adresindeki [yazar biyografisi sayfasında](#) bulabilirsiniz.

Bize Ne Düşündüğünüzü Söyleyin

Kitaplarımız hakkında okuyucu görüşlerini duymaktan memnuniyet duyarız. [Yazara](#) doğrudan e-posta gönderebilir veya bize Service@ellorascave.com adresinden e-posta gönderebilirsiniz (Müşteri Hizmetleri ile iletişime geçerken kitap adını ve yazarı belirttiğinizden emin olun).

Ayrıca Laurann Dohner

Cyborg Baştan Çıkarma 1: Flint'i
Yakmak Baştan Cyborg Çıkarma 2:
Çeliği Öpmek
Cyborg Baştan Çıkarma 3: Demiri
Eritmek Cyborg Çıkarma Cyborg
Baştan Çıkarma 5: Kömür
ÇalmakBaştan 4: Buza Dokunmak
Cyborg Baştan Çıkarma 6: Zorus'u
Kurtarmak Cyborg Baştan Çıkarma 7:
Krell Alay EtmekLacey ve Lethal'ı
Çiftleşme Sıcaklığı 1: Eşleşme Seti
Çiftleşme Ateşi 2: Mükemmel
EşiPeşinden Koşacağım
Yeni Tür 1: Fury Yeni
Tür 2: Slade
Yeni Türler 3: Valiant
Yeni Yeni 5: Kas Tür
4: Adalet Tür Yeni Tür
7: KaplanYeni Tür 6:
Gazap
Yeni Türler 8: Obsidyen
Yeni Yeni 10: Ay Türler 9:
Gölge Türler Yeni Türler
11: Gerçek
Raines'e Binmek 1: Bay Raine'Teklif Etmek e
Raines'e Binmek 2: Raine Üzerimde
Something Wicked This Way Comes, Cilt 1 antolojisi
Something Wicked This Way Comes, Cilt 2 antolojisi
Zorn Savaşçıları 1: Ral'in Kadını
Zorn Savaşçıları 2: Caseynin
Kaçırılması Çıkarılması 'Zorn 'Zorn
Savaşçıları 4: Berrr'in
YeminiSavaşçıları 3: Reverin Baştan

Laurann Dohner tarafından yazılan kitaplar

[Cyborg Baştan ıkarma 1: Flint'i](#)
[Yakmak Baştan Cyborg ıkarma 2:](#)
[eliği öpmek](#)
[Cyborg Baştan ıkarma 3: Demiri](#)
[Eritmek Cyborg ıkarma Cyborg](#)
[Baştan ıkarma 5: Kömür](#)
[almakBaştan 4: Buza Dokunmak](#)
[Cyborg Baştan ıkarma 6: Zorus'u](#)
[Kurtarmak Cyborg Baştan ıkarma 7:](#)
[Krell'le Alay Etmek iftleşme Ateşi 1: Eş](#)
[Seti](#)
[iftleşme Ateşi 2: Mükemmel Eşi](#)
[Yeni Türler 1: Öfke](#)
[Yeni Türler 2: Slade](#)
[Yeni 4: Justice Tr 3:](#)
[Valiant Tr Tr 5: Brawn](#)
[Yeni Yeni Tür 6: Wrath](#)
[Tr 7: Tiger](#)
[Yeni Yeni 9: Gölge Türler](#)
[8: Obsidyen Türler Türler](#)
[10: Ay](#)
[Raines'e Binmek 1: Bay Raine'Teklifte e](#)
[Bulunmak Raines'e Binmek 2: Raine zerimde](#)
[Something Wicked This Way Comes, Cilt 1 antolojisi](#)
[Something Wicked This Way Comes, Cilt 2 antolojisi](#)
[Zorn Savaşıları 1 ve 2: ZornSevmek](#)
['u 'in Savaşıları 4: Berrr'in](#)
[YeminiSavaşıları 3: ReverBaştan](#)
[ıkarması](#)

www.ellorascave.com

Hayalet Blackie

ISBN 9781419943690

TÜM HAKLARI SAKLIDIR

Haunting Blackie Telif Hakkı© 2014 Laurann Dohner

Düzenleyen: Pamela Campbell

Kapak tasarımı: Syneca

Kapak fotoğrafı: CURAphotography/fotolia.com

Elektronik kitap yayını Ocak 2014

Romantica® ve Quickies® terimleri Ellora's Cave Publishing'in tescilli ticari markalarıdır.

İncelemelerde kullanılan alıntılar haricinde, bu kitap yayıncı Ellora's Cave Publishing'in yazılı izni olmadan kısmen veya tamamen herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya kullanılamaz,
Inc.® 1056 Home Avenue, Akron OH 44310-3502.

Uyarı: Telif hakkıyla korunan bu eserin izinsiz çoğaltılması veya dağıtılması yasa dışıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yayıncının izni olmadan taranamaz, internete yüklenemez veya elektronik ya da basılı herhangi bir yolla dağıtılamaz. Parasal kazanç olmaksızın yapılan telif hakkı ihlalleri de dahil olmak üzere, suç teşkil eden telif hakkı ihlalleri FBI tarafından soruşturulmakta ve 5 yıla kadar federal hapis ve 250.000 dolar para cezası ile cezalandırılmaktadır. (<http://www.fbi.gov/ipr/>). Lütfen yalnızca izin verilen elektronik veya basılı baskıları satın alın ve telif hakkıyla korunan materyallerin elektronik korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin. Yazar haklarına verdiğiniz destek takdire şayandır.

Bu kitap bir kurgu eseridir ve yaşayan ya da ölmüş kişilerle, yerlerle, olaylarla ya da mekanlarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Karakterler yazarın hayal gücünün ürünüdür ve kurgusal olarak kullanılmıştır.

Yayıncı ve yazar(lar), bu kitapta adı geçen tüm ticari markaların, hizmet markalarının ve kelime markalarının ticari marka statüsünü ve ticari marka sahipliğini kabul eder.

Yayıncı, yazar veya üçüncü taraf Web siteleri veya içerikleri üzerinde herhangi bir kontrole sahip değildir ve bunlar için herhangi bir sorumluluk kabul etmez.

Okuyucuların neden çok ödüllü yayıncı Ellora's Cave'e doyamadığını kendiniz keşfedin. Sizi nefessiz bırakacak erotik okuma deneyimlerini bulmak için EC'yi web'de www.ellorascave.com adresinde ziyaret ettiğinizden emin olun. Ayrıca kitaplarımızı tüm büyük e-perakendecilerde (Barnes & Noble, Amazon Kindle, Sony, Kobo, Google, Apple iBookstore, All Romance eBooks ve diğerleri) bulabilirsiniz.

www.ellorascave.com

İçindekiler

[Tanıtı](#)

[m](#)

[Yazıs](#)

[1](#)

[İthaf Önsözü](#)

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Üçüncü Dördüncü](#)

[Beşinci Altıncı](#)

[Yedinci Sekizinci](#)

[Dokuzuncu Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Onuncu On Birinci](#)

[On Sonsöz](#)

[Laurann Dohner hakkında](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.